

Hellenic Open University

Language Education for Migrants and Refugees

Postgraduate Dissertation

A sociolinguistic analysis of slangy expressions of Egyptian and Greek young speakers in Athenian urban center – Social parameters and emotional reasons leading to the choice of slang and possible convergence or divergence between the two target groups.

Aikaterini Kyriakou

Supervisor: Shabana Ihab

Patras, Greece, June 2023

Theses / Dissertations remain the intellectual property of students (“authors/creators”), but in the context of open access policy they grant to the HOU a non-exclusive license to use the right of reproduction, customization, public lending, presentation to an audience and digital dissemination thereof internationally, in electronic form and by any means for teaching and research purposes, for no fee and throughout the duration of intellectual property rights. Free access to the full text for studying and reading does not in any way mean that the author/creator shall allocate his/her intellectual property rights, nor shall he/she allow the reproduction, republication, copy, storage, sale, commercial use, transmission, distribution, publication, execution, downloading, uploading, translating, modifying in any way, of any part or summary of the dissertation, without the explicit prior written consent of the author/creator. Creators retain all their moral and property rights.

A sociolinguistic analysis of slangy expressions of Egyptian and Greek young speakers in Athenian urban center – Social parameters and emotional reasons leading to the choice of slang and possible convergence or divergence between the two target groups.

Aikaterini Kyriakou

Supervising Committee

Supervisor:

Shabana Ihab

Hellenic Open University

Co-Supervisor:

Zampaki Theodora

Hellenic Open University

Patras, Greece, June 2023

Aikaterini Kyriakou, A sociolinguistic analysis of slangy expressions of Egyptian and Greek young speakers in Athenian urban center – Social parameters and emotional reasons leading to the choice of slang and possible convergence or divergence between the two target groups.

I would like to express my gratitude to my supervisor, Ihab Shabana for his discretion, respect and patience, who is proof that deep, true knowledge and love for the Academy can be accompanied by open-mindedness, acceptance and compassion. Moreover, because he is an integral part of the inspiration for the present work.

To my dear professor Yannis Veloudis, to whom I owe the original idea and love for studying youth languages.

To the research participants who, with patience and reflection, offered tremendously valuable material on a subject often deeply personal.

Countless thanks to my LRM52 girls for their genuine support and sharing. We made it all together as we said from the beginning.

Finally, to Marialena and Panos for sharing our passions, for listening with patience, and for helping me untangle my thoughts and find answers through their amazing knowledge.

1 Abstract

The following paper involves sociolinguistic ethnographic qualitative research on slang forms used by Greek and Egyptian young speakers, located in the center of Athens, through a cross-cultural prism. Semi-structured interviews and focus groups have been used as methods. The research is theoretically guided by the ideas of Third Sociolinguistic Wave and Post-Colonial and Subaltern studies, recognizing the Egyptian migrant community within the hegemony-minority cultural dichotomy. Main results demonstrate numerous similarities between Greek and Egyptian slangs' form and content. Findings confirm respective literature on the ideologically and symbolically charged use of slang, as well as the speakers' absolute ability to manipulate it as an emotional and declarative tool. The importance of domestic social contestations and cultural production in the formation and use of slang was a key awareness regarding the different symbolic intensity of migratory slang, given its being employed outside the field of confrontation with its corresponding standardized variety.

Keywords

Slang, Sociolinguistics, Egyptian, Greek

Κοινωνιογλωσσολογική ανάλυση των αργκό εκφράσεων νεαρών ομιλητών της αιγυπτιακής και της ελληνικής γλώσσας στο αστικό κέντρο της Αθήνας - Κοινωνικές παράμετροι και συναισθηματικοί λόγοι που οδηγούν στην επιλογή της αργκό και πιθανή σύγκλιση ή απόκλιση μεταξύ των δύο ομάδων-στόχων.

Αικατερίνη Κυριακού

2 Περίληψη

Η εργασία που ακολουθεί περιλαμβάνει κοινωνιογλωσσολογική εθνογραφική ποιοτική έρευνα σχετικά με τις μορφές αργκό που χρησιμοποιούνται από Έλληνες και Αιγύπτιους νεαρούς ομιλητές, που βρίσκονται στο κέντρο της Αθήνας, μέσα από ένα διαπολιτισμικό πρίσμα. Ως μέθοδοι χρησιμοποιήθηκαν ημιδομημένες συνεντεύξεις και ομάδες εστίασης. Η έρευνα καθοδηγείται θεωρητικά από τις ιδέες του Τρίτου Κοινωνιογλωσσολογικού Κύματος και των μετα-αποικιακών και υποτελών σπουδών, αναγνωρίζοντας την αιγυπτιακή κοινότητα μεταναστών μέσα στο πολιτισμικό δίπολο ηγεμονίας-μειονότητας. Τα κύρια αποτελέσματα καταδεικνύουν πολυάριθμες ομοιότητες μεταξύ της μορφής και του περιεχομένου των ελληνικών και αιγυπτιακών αργκό. Τα ευρήματα επιβεβαιώνουν την αντίστοιχη βιβλιογραφία σχετικά με την ιδεολογικά και συμβολικά φορτισμένη χρήση της αργκό, καθώς και την απόλυτη ικανότητα των ομιλητών να τη χειρίζονται ως συναισθηματικό και δηλωτικό εργαλείο. Η σημασία των εγχώριων κοινωνικών αμφισβητήσεων και της πολιτισμικής παραγωγής στη διαμόρφωση και τη χρήση της αργκό αποτέλεσε βασική συνειδητοποίηση όσον αφορά τη διαφορετική συμβολική ένταση της μεταναστευτικής αργκό, δεδομένου ότι χρησιμοποιείται εκτός του πεδίου αντιπαράθεσης με την αντίστοιχη τυποποιημένη ποικιλία της.

Λέξεις – Κλειδιά

Αργκό, Κοινωνιογλωσσολογία, Αιγυπτιακά, Ελληνικά

Aikaterini Kyriakou, A sociolinguistic analysis of slangy expressions of Egyptian and Greek young speakers in Athenian urban center – Social parameters and emotional reasons leading to the choice of slang and possible convergence or divergence between the two target groups.

Table of Contents

1	Abstract	vii
2	Περίληψη.....	viii
	List of Figures	xiii
	List of Tables.....	xiv
	List of Abbreviations & Acronyms	xv
1.	Introduction	1
2.1	Social Parameters of the study	6
2.2	Reasons for comparatively approaching Greeks and Egyptians	8
2.3	The center of Athens as a political stake	9
2.4	Aims and Hypotheses of the Research	10
2.5	Contribution to research gaps	11
2.6	Limitations.....	13
3	Literature Review	14
3.1	Linguistic manifestations and their interpretation	14
3.2	Sociolinguistic Approaches	15
3.3	Theoretical Considerations	16
3.4	Linguistic decay: A powerful myth in Greek and Arabic	18
3.5	Perceptions and critiques on youth languages.....	19
3.6	Language as Symbolic Power	20
3.7	Mechanisms of language negotiation	21
3.8	Language, identities and attitudes	22
3.9	Egyptian migrant population in Greece.....	25
3.10	Local Vs Global in Greece and Egypt	26
3.11	Language and class	27
3.12	Language and gender	28
3.13	Language, migration and ethnicity	32
3.14	Language, Technology and Pop Culture.....	34
3.15	Incentives and operating modes of slang.....	36

3.16	Linguistic Genesis and Morphology	38
3.17	Greek slang	39
3.18	Egyptian Slang	41
3.19	Slang and social activism.....	42
3.20	Slang and Linguistic Gentrification	43
4	Methodology	44
4.1	Rationale and Research Questions	44
4.2	Main objectives are encapsulated in the following research questions:.....	45
4.3	Research Approach.....	46
4.4	Research Design	47
4.5	Research Method	48
4.6	Sample	48
4.7	Research site and data collection tools	50
4.8	Data analysis method.....	50
4.9	Validity and credibility	51
4.10	Ethical Issues	52
5	Research Findings	53
5.1	Greek speakers - Individual interviews and focus group	53
5.1.1	Socio-linguistic factors that influence slang production and choice.....	53
5.1.2	How the above factors are reflected in the linguistic creativity of Arabic and Greek slang and what social functions do they perform	57
5.1.3	Feelings and perceptions of the two investigated communities regarding the causes and circumstances of slang use and the social identities they feel that emerge through this linguistic choice	58
5.2	Egyptian Speakers - Individual interviews and focus group	61
5.2.1	Socio-linguistic factors that influence slang production and choice.....	61
5.2.2	How the above factors are reflected in the linguistic creativity of Arabic and Greek slang and what social functions do they perform	65
5.2.3	Feelings and perceptions of the two investigated communities regarding the causes and circumstances of slang use and the social identities they feel that emerge through this linguistic choice	65

Aikaterini Kyriakou, A sociolinguistic analysis of slangy expressions of Egyptian and Greek young speakers in Athenian urban center – Social parameters and emotional reasons leading to the choice of slang and possible convergence or divergence between the two target groups.

6	Discussion	68
7	Conclusion.....	80
8	References	83
9	Appendix A: Greek Speakers.....	105
10	Appendix B: Egyptian Speakers	159

List of Figures

Figure 1. Young girl shouting swearing words	14
Figure 2. People using Egyptian slang برنس (prince) in Egyptian scenery	27
Figure 3. Audrey Hepburn and Marilyn Monroe dressed as Hijabi girls chewing gum in a haughty expression.	33
Figure 4. Young people talking.	38
Figure 5. Speech Bubbles of contemporary Greek slang	43
Figure 6. Multiracial young people talking in contemporary English slang	46

Aikaterini Kyriakou, A sociolinguistic analysis of slangy expressions of Egyptian and Greek young speakers in Athenian urban center – Social parameters and emotional reasons leading to the choice of slang and possible convergence or divergence between the two target groups.

List of Tables

Table 1. Greek Speakers50
Table 2. Egyptian Speakers	51

List of Abbreviations & Acronyms

H/S → he or she

TSW → Third Sociolinguistic Wave

SA → Standard Arabic

MSA → Modern Standard Arabic

QA → Colloquial Arabic

CA → Classical Arabic

SE → Standard Egyptian

AAVE → African American Vernacular English

1. Introduction

Languages are one of the basic tools developed by man in his quest for association and communication. They are living organisms in constant movement. The main factors of change are proximity, migration and globalization (Linguistic terms base, n.d.). The material output by users never stops. According to Laing (2021), English dictionary is enriched by a thousand words every year through morphological categories of linguistic genesis that are universal in all the studied languages: affixes addition, word composition, grammatical category change and borrowing. At the same time, words disappear because they no longer serve, with a possibility to reappear intact or modified, through 'linguistic resurrection' if speakers wish so. Languages therefore exist, change or disappear according to human needs and circumstances. Pidgin and creole languages are an excellent encapsulating example of that. Language has historically adapted to serve three basic human needs: information transmission, association with others, and self-identification and representation. The lens through which language can be viewed and studied is up to the researcher and the topic of study. This research focuses on the relationship between language and society, and the variability of language as a subsystem, part of a larger macrosystem, whose meanings emerge through linguistic social markers, as conflicts and confluences, always surprising (Hymes, 2020). Language use and its code-switching, although not strictly predictable, are also never chaotic as they follow internal patterns of alternation that link speakers' intentions to the rules of the situation (Gumperz, 1982). It therefore becomes evident that the focus of current research is on the ideological meaning behind language choices, thus language is seen as a linguistic act and as a social statement of beliefs, ideologies and values that creates social relations (Holmes, 2013; Cazden, 1968). Since language represents an organic part of the process of social interaction, conditions are created for the description of language and social structure as interacting continuums examined with similar tools. Consequently, we have to turn to the disciplines of Sociology, Anthropology and Political Science, approaches that converge in the discipline of Sociolinguistics, through which language is understood as a synchronic and diachronic social phenomenon (Švejcer, 1986). Sociolinguistics examines historically how social parameters - ideological and material - such as gender, class, ethnicity, age, education, etc. influence and determine language content, language choice and perceptions about language and why, but also how language itself influences and shapes perceptions and general reality. Contemporary sociolinguistics has shifted its analysis perspective on the causes of sociolinguistic behavior. Former linear viewpoint of diverse social variables as being deterministic, now perceives speakers as unified rather than compartmentalized beings, with a communicative

palette available, depending on context and purpose. The emphasis has moved away from the structuralist definition of social variables and is now given to the creativity of the speaker, how h/s navigates within a range of choices at any given time and what performs with it. It thus prioritizes the speaker's agency and verbal-social creativity independent of his or her individual capital. That is called the Third Sociolinguistic Wave (TSW). It disentangles direct, law-like correlation of social parameters' impact on a speaker's ways of expression. It chooses to focus on social meaning that the actor in question seeks to produce, considering it as primary. A social meaning that is of course signified and constructed by social variables. TSW therefore sees language as a moving performance rather than a predictable outcome (Eckert, 2012; Eckert, 2000; Snell, 2014). The present research moves between the two approaches, taking into account the traditionalism of previous sociolinguistic theories and the disentangled view offered by the TSW approach. At the same time, it raises a concern as to the possible inability of this post-modern view to identify some material limitations in the sociolinguistic performativity of subjects-

A crucial point for this paper is to understand languages outside the traditional Chomskian linguistic frameworks as something pre-existing and autochthonous that simply provides speech with rules. The aim is to see them as a "work in progress", like Pennycook (2010) describes, that happens locally and also globally, especially in a period of highly globalized mediation of communication. Berg (1998, p. 278) sheds light on the above: "the structure of language is shaped by the properties of the [processing] mechanism which puts it to use", clarifying that mechanism is both the subject and the condition. It is therefore something that people do by utilizing resources from infinite extra-linguistic stimuli in order to achieve a variety of communicative associations, and arises from the communicative activity itself and its cultural context (Ghosh, 1972). The ideological and linguistic arguments defending language's static nature are therefore easily overwhelmed by the self-evidence of its mobility if we take a look at its diversity (Labov, 2001). Languages therefore have a dual relationship with cultures: they are both their affirmation and emblem and their activating mechanism (Harrison, 2007). They, thus, offer us moments of apparent cultural staticness to observe through linguistic records. Once being cultural representatives, their function is immediately rendered symbolic beyond instrumental, and anything symbolic is usually instrumentalized in the dialectics of power relations, separating us from others (Ashcroft et al., 1989). Cameron (2003) aptly encapsulates the role of language as the ultimate means of expressing reality, highlighting the language-social identity relationship by describing the role of languages as either a self - presentation or a means of imposition on the others. The terms social identities and

imposition mentioned above are key words for the Sociolinguistic conception of communication and for this research. According to Foucault (1971) actors speak not only to transmit information but also to be "believed, obeyed, respected, distinguished". The authoritative construction of speakers' identity emanates from the surrounding social field of power dynamics and social inequalities in which they live, which is inevitably expressed through language (Norton, 1997). It is no surprise to anyone that not all linguistic forms are held in the same esteem. Clear evidence are standardized language varieties that are regulated and enforced by nation states as a result of political-economic centralizing incentives (Švejcer, 1986). At the opposite end of the spectrum colloquial languages, regional dialects and sociolects reflect the naturalness of language distribution by latitude and social clustering accordingly. Only the standardized variety, however, is considered the official language form of nation states. Value judgments on the purity, functionality and richness of languages - although languages worldwide display identical mechanisms - are as old as the social mechanisms of segregation, discrimination, inclusion and exclusion of people (Haris, 2000).

Language in organized societies consists symbolic capital with multiple connotations. It is conceptualized and constructed as power symbol and social indicator, as academic capital, as control system, evaluation and restriction. It reflects and reproduces social categorizations such as prestige and marginality which serve power politics before and after nation states (Bourdieu, 1991). This is the basis of the well-known considerations of High and Low languages (Ferguson, 1959) and the very durable narratives of language decay and decline, where the main culprits of the above are identified over time as the youth and technology. This rhetoric can be found regarding numerous languages of the world and is older than we think. Modern linguistics, however, as a science that vindicates speaking subjects rather than ideological interests, has for centuries debunked the myth of linguistic decay. (Veloudis, 2007). As Blommaert (2010) states "speaking or writing in a certain register involves inserting oneself in recognizable (normative) repertoires of voices". Hence, language functions as a semiotic emblem. But is the correlation between communicative purpose and individual background always so linear? No, and this is something that TSW insists on. Subjects choose communicative convergence and divergence through unpredictable and very creative processes of negotiating their identities (Barrow, 2019; Bassiouney, 2009). Therefore, this research will focus on one of the most widespread and much debated colloquial sociolect. The youth slang. Slang consists of colloquial words and expressions with short lifespan, spoken by various youth communities, and its purpose is mainly nowadays related to the establishment of a self/social identity, social acceptance or rejection. Historically it started as coded speech of socially excluded groups such as criminals, and LGBTQI and Black communities (Eble,

1996). Slang has long borne the stigma of the speech of uneducated, marginalized or reactionary subjects, who are seen as perpetrators of linguistic alteration and national language decline and violators of the dominant linguistic culture. Ironically enough, youth slang constitutes dynamic lexical contribution to the enrichment of languages through their assimilation by the dominant variety (Androutsopoulos, 2001). "If you don't understand my slang, you're not in my gang" and indeed according to Coleman slang is perhaps one of the few linguistic varieties that consciously exists to embrace and exclude. (2012, p. 11). The concept of slang was first defined by lexicographer Francis Grose in 1785 as the vulgar language of the uneducated lower social strata. It is to be investigated whether it ever shed this association but certainly from the 19th century and onwards it has been used as a linguistic designation independently of these factors (Lieberman, 2016). According to Spolsky (2004. P.35) "Slang is a kind of jargon marked by its rejection of formal rules, its comparative freshness, common ephemerality, and its marked use to claim solidarity". Slang is not a dialect; it is not a separate language and it is not swearing. It is a contextual variety that its users know well when to employ and when not (El Falaky, 2015). It is used by different social classes, ages and professions.

„Τὰ ἀργοτικὰ εἶναι ἐνδυμασία, τὴν ὁποῖαν ἡ καθομιλουμένη γλῶσσα φορεῖ, ὅταν θέλῃ νὰ πράξῃ τι κακόν. “ (Hugo, 1862).

"Slang is a garment, worn by the vernacular language, when it wants to do evil." (Hugo, 1862).

Slangs typically express humor, irony, intimacy and radicalism and are generally oriented towards the expression of opinion and emotion through unpredictable morphological and syntactic combinations along with extensive use of foreign-language - mainly English - borrowings (Coleman, 2012). The way slang is displayed, its underlying intentions and choosing to code-switch between it and the standard variety, depends beyond the subject's identity and communication performance within the community of practice encountered, also on social variables such as gender, class, age, education, ethnicity, contemporary pop culture and tech-media tendencies. Given that languages are social imprints, slang is of particular value in sociolinguistic studies because it captures elements of humanity that are not recorded elsewhere, given its non-dominant and generally undervalued register (Steimetz, 2018). The research adopts Agha's (2015) approach by observing slang as an ideological construct evaluatively divergent from the hegemonic linguistic variety and criticized for that. Namely, it considers it as a meta-linguistic rather than a linguistic category since its mechanisms already exist in the linguistic repertoire of the standard varieties in question anyway. What is the shift when, in addition to the above-mentioned parameters, variables of migration and

subsequent multilingualism in a geographical area enter the game? How do multilingual subjects manage their participation in multiple linguistic registers of national languages and their respective slang versions, and with what motives? Too many determinant social factors take place in this equation such as diasporic attitudes about the language of origin and the host language, reception conditions of the new country, migrant language's social prestige in the host-country and of course all perceptions deriving from individual/social identity construction, such as gender, religion, social class, academic background, association with ethnicity and general belonging. It is important to note that social variables are always culturally and historically relevant notions and will be here considered as such. In any case, the mosaic of factors that comprise migrant identity, has a prominent place in a sociological approach to language. Greece has been a host-country over time due to its geographical location although it may not be the ultimate migration destination for many. It is therefore, like most modern European states, multicultural, multi-ethnic and multilingual. However, Greece, resists the recognition and elevation of its multiculturalism, creating dominations and deviations-heterogeneities, not conducive to the establishment of an equal and safe society for all, by constructing and perpetuating an ethnicity-religion-language homogeneity narrative (Pavlou, 2007; Gogonas, 2010). Traditionally populations from the Balkans and former USSR have settled in Greece - the huge wave of 1990 is well known - but also populations from Asia and Africa. In particular after 2016, the war in Syria and Afghanistan skirmishes, the migratory landscape changed and populations became mainly from Asia and the Middle East. Predominant point of migration settlement is Attica with 43% (RS, 2022). The migrant group that the research will focus on has also traditionally resettled in Greece over the years and is one of the first and foremost historically settled migrant communities in Greece. Based on 2022 statistics Egypt was the 5th country in the ranking of asylum seekers in Greece. (RSA, 2022). The Egyptian diasporic community in Athens is not characterized by absolute uniformity, nor can it be fully identified with the research findings of studies on other Arab and Arabic-speaking diasporic communities in the world (Cainkar, 2013). Awareness of this non-identity is a research axiom for this paper which will attempt to outline Egyptian culture and language attitudes in the country of origin and especially to outline its mode of existence in the Greek contemporaneity through the available literature, conscious of the gaps that this approach inevitably includes. The research focus will be on the way language and specifically slang is used and how migrant identity and all notions carried are intertwined with its employment. Bilingual mechanisms as well as the question of language maintenance will also be of concern.

The subject of this thesis is the sociolinguistic comparison of slang spoken by Greek and Egyptian-speaking young people in the center of Athens. The focus will be on how gender, class, migration, ethnicity, contemporary pop culture and technology affect slang choice and use, how these are manifested through linguistic creativity and what communicative functions they perform, but also how users meta-linguistically perceive slang and its functions and what identities of social belonging they believe they perform. The two linguistic communities will be examined separately, each under their cultural prisms and parameters, and finally compared in order to detect proximity and distance between them.

2.1 Social Parameters of the study

Class: As mentioned in the context of TSW, contemporary research shows that the class-language relationship moves beyond what is expected of structural sociology, with the flexibility of the subjects' respective social practices taking precedence (Snell, 2014). Meyerhoff, (2011) and Labov, (1971) point out that for years, social class was such a catalytic parameter of variationist sociolinguistics that it had replaced analysis. Class also ought to be seen through post-colonial lenses when talking about societies like the Egyptian and cross-cultural sensitivity when analyzing diasporic communities (Ashcroft et al., 2007).

Migration and Ethnicity: Ethnic identity is a rather complex issue. Concerning migrant populations, ethnic identity is often hetero-defined as the "other" versus the "local". This bipolar narrative is imbued and constructed by western perceptions emanating from global capital about the meaning-making of race (Campt & Thomas, 2008). Nevertheless, the homeland-host country dichotomy in terms of power dynamics that structure subjective identities is not exactly realistic, as the community itself carries its own hegemonies. A generalized tendency to view migrant identities, their perceptions and language choices almost metaphysically uniform, as an exclusive outcome of the phenomenon of migration itself, is very common. Shami (1996, p.8) called it "erasure through inclusion". Mora & Piper (2021) stress that it is the parameters of gender, sense of ethnicity, identification with the homeland or not, and the emotional ties around it, religion, class, race, local and international regulations and power dynamics that create Inclusions and exclusions in the host country and shape individuals and their politics of belonging within a diasporic community (Bouhdima,2022). The aforementioned social parameters, however, are fluid and changing during one's migration journey. Therefore, Mora & Piper (2021) argue that the issue ought to be considered

intersectionally and transnationally, through two key analytical lenses: awareness about (post)colonial narratives and the devaluation of women.

Gender: "The myth of men and women as two altogether different entities exists because we nourish it. Reality is different but indeed also shaped by the myth" (Cameron 2008 as cited in Bassiouney, 2009, p.196). Increasingly more research is moving towards the belief that the gender-language relationship should be explored intersectionally and not exclusively and that the male-female binary is also not structurally explicit in communication analysis. Instead, a social positioning of femininities and masculinities appears. Of course, all of the above is materialized within the patriarchal condition of gender inequality (Lakoff, 1973). Mansour (2022) observes that women migrants in the Arab world struggle with the construction of their identity through contradictions that arise. It has been observed how female Arab migrants base the construction of a powerful identity on home memories of strong female role models. On the other hand, moving away from the, usually patriarchal context of the country of origin and the supervisory behavior of the extended family, a liberation that is also expressed through linguistic choices and resistances is offered.

Pop Culture and Technology: Technology has a decisive influence on language, in many different and constantly evolving ways, mostly reflected through written speech, but also mirrored in oral discourse. Online chatting offered by social media and real-time participation in global pop culture are inextricably linked to the West and the English language since they both dominate the firmament of public discourse as the most influential and visible

Age: is inextricably linked to slang since speakers mainly start using it in adolescence. All participants admitted to using slang more for fit in purposes at a younger age and that use becomes more conscious as age increases, since the need for formality and politeness grows as professional networks are joint. (Donahue, 1995; Mazhar,2015). Gen Z, the generation that is considered to have its own slang vocabulary, even demonstrates great strictness regarding what is and is not relevant. Gen Z marking in aesthetic and linguistic behavior is so prevalent via the internet that it can perhaps be considered a stylistic choice (Dictionary.com, 2022). Typical of the age load of the topic is the fact that once a slang word starts to be used by adults, teen slang users consider it uncool and abandon it. The potential different textures slang can acquire according to users' age are however, an unexplored and interesting field.

2.2 Reasons for comparatively approaching Greeks and Egyptians

Both countries share bilateral immigrant past and have coexisted on various historical moments. During the first half of the 20th century, migration waves from Greece to Egypt took place, due to economic and political upheavals Greece was suffering from. Greek diasporic communities though declined rapidly after the end of colonialism in Egypt (Korma, 2017). On the other hand, the Egyptian community is long-standing and highly embedded in the Greek reality. In both communities, political, economic, social and ideological interests have been historically expressed as conflicts over language, attempting to heal with state appeals to common ethnicity (Frangoudaki, 1992; Berrebbah, 2021). In both communities, reactions to modernity and Europeanism/Westernism have been expressed through state language policies and linguistic attitudes (Frangoudaki, 1992; Kabesh, 2015; Papadopoulos, 2016). Both communities are examples of 'museum languages'. Their contemporaneity has not been appreciated and studied as much as their past. Both languages demonstrate cultural glamour in terms of language, which is however linked to earlier historical periods that cannot be compared to their manifestations of synchronicity within the economic and political events of their states. They are languages - and countries - that extract surplus value from their historical past. This is why narratives of linguistic purity and continuity are very strong in both and as a result speakers often treat deviations from the official language as unforgivable. Additionally, this association with past glory has been used by both governments for the purpose of manipulating the masses in the context of generalized political and commercial rivalries and motivated nationalisms. Especially regarding Egyptian, this is done through the prism of Orientalism, which is not too far from the Western derogatory view of the poor south as it relates to Greece. (Bouchard, 2022). Both communities are deeply influenced culturally and linguistically by Western norms and especially English, as all globalized societies are. Economically, both rely on tourism for which they are linguistically and culturally adapted, leading to English being a powerful academic and professional capital of prestige. They are, however, governed by the same contradiction: institutional language regulators appraise English language infiltration into everyday communication. (Hjarvard, 2004; Papadopoulos, 2016; Kabesh, 2015). Finally, class distinctions are reflected in the accessibility of language capital by the speakers. Language is a resource and a field of control both in Greece and Egypt (Ryding & Wilmsen, 2021). It is important to clarify, however, that apart from the points that bring the two groups together, what differentiates them is that the Greek community does not carry a migrant identity as opposed to the Egyptian one. This can potentially affect all aspects of everyday life, with an emphasis on how differently one negotiates

their identity both socially and linguistically by living in an environment where their family tongue is not spoken.

To adequately study all of the above, the research will deploy the tools of post-colonial and subaltern studies in order to deconstruct the commodified power dynamics embedded in language and the perceptions around it as well as the symbolic meaning of the margin. Such a theoretical approach was deemed appropriate given that the linguistic register understudy has been underestimated research-wise and stereotypically associated with marginal identities. Furthermore, the significance of subaltern and post-colonial studies is of dual significance and function for the research, since one of the two communities is migrant therefore a priori positioned facing dominant state narratives and representations (Ginzberg, 2014). A decentralization of the research and sociolinguistic focus towards other forms of communication will therefore be pursued (Ashcroft, et al., 2007).

2.3 The center of Athens as a political stake

Spatiality is part of the social and political observation of a geographically defined social group (Low, 2017). Spatial analysis can reveal ethnographic geopolitical data, such as, greater or lesser concentration of migrant communities in a certain area, or which neighborhoods host higher or lower social classes. With that in mind, the center of Athens was chosen as the focus of study and residence of the respondents because it is a cultural, class, ethnic and linguistic patchwork. Particularly in the current time period, Athens is moving from its previous spatio-economic model - poor and undervalued city center and rich suburbs - to a more European-style multi-ethnic digital nomad Airbnb hub - very expensive center and gradual removal of migrants and class disadvantaged residents to more remote areas (Mitzalis, 2013). This coexistence of so many different people creates conditions for sharing cultures and languages but also brings together subjects that have been spatially distributed completely differently until now, with whatever contradictions, class conflicts and corresponding cultural and linguistic appropriations this may bring (Vaiou, 2013). Moreover, the center of Athens is traditionally inhabited by young populations and by people who actively participate in political processes, two factors very important for the production and reproduction of new ways of speech. The research therefore situates this multicultural and perhaps conflicting in terms of old and new interests background in an attempt to identify convergences and divergences between a world moving from local to global and from material to virtual (Vaiou, 2013).

The present research was inspired by Giannis Veloudis's approach to youth language, liberating and

revolutionary in my eyes at the time as of how he perceived their linguistic creative gazing, worthy of observation and respect. This egalitarian treatment of a linguistic phenomenon of a socio-age group so blatantly marginalized and stigmatized in the collective conscious and subconscious, as something that not only can be visible and respected but also has much to offer to linguistic science, was for me a revelation. At the same time, it sparked the desire to do justice, as Veloudis (2007) mentions in his work, through the elevation of slang as an egalitarian code of communication, redressing the ideological balances in a narrative that accepts only certain ways of speaking, and therefore being, positioning and eventually accessing the world.

2.4 Aims and Hypotheses of the Research

This paper therefore seeks, among other things, to bring linguistics back to its scientific roots when it comes to language parts that have been stripped of their true role: sociolects of realistic and successful communication. It therefore gives visibility and brings balance to linguistic studies disassociating the Greek language from the connotations of glorious antiquity, where everything that followed is perceived as deterioration. The aim of the research is also to reveal social inequalities and invisible regulatory policies in the spectrum of dominant - non-dominant cultural narratives that language as a means of communication encapsulates. Especially through slang which is traditionally associated with irony and contestation, and especially within the contradictions-filled Athenian urban center, the conflicts that emerged are valuable.

Very important was also the intention to de-fetishize Arabic as something that stereotypically belongs to a historical past associated with the Empires, the Qur'an, Islam and Arabic bilingualism, with the intention to expose it for what it naturally is: a language with synchronicity like all of them. The importance of this research contribution, lies also in symbolically liberating Arabic speakers' self-perception of their linguistic palette, disassociating colloquial hybrid speech such as slang as inadequate or incorrect. All the above, through pursuing a non-orientalist, Western-patronizing perspective that contrasts, compares or limits Egyptian slang to Western standards, but rather acknowledging and studying its own contexts and trajectories. The research seeks to analyze the Egyptian speakers' prejudice towards their slang by examining as possible causes the theoretical datum of their socially devalued migrant identity, and the intra-cultural internal value conflict of slang versus al-fuṣḥā / al- 'āmmiyya. It also explores the preference for slang as a possible dividing line against the familial and cultural

imperatives of the country of origin and the demanding Arabic multilingualism for young second- or first-generation multilingual speakers. Furthermore, the research sought to identify whether Egyptian slang can have a political statement positioning as a marked linguistic defense-choice in the counterpoint of Greek, within an ideological host country-immigrant subject dichotomy. With regard to gender, it was examined whether the variable in question influences the amount and mode of slang used among female and male participants. Whether or not slang is a deviation from the common as conventionally perceived within the speakers' pragmatic everyday life and what it depends on, was also examined.

2.5 Contribution to research gaps

There are several research gaps identified that this research hopes to fill. From the outset, it should be noted that this is the first ever attempt of a Sociolinguistic comparison between Greek and Egyptian slang.

In a general context, the majority of slang studies focuses on its lexical novelty, judging by slang's short-lived life, overlooking their social function in discourse which can be valuable for eliciting social insights. (Androutsopoulos, 2000). The present research, studies slang sociolinguistically, through the prism of Third Wave of Sociolinguistics, moving beyond the legalistic power of speakers' social characteristics over their language of choice, examining actors' social performance in discourse, since a very interesting and essential part of slang use was observed to be its performativity. Research on the social positioning made by speakers using slang is scarce and regarding the target groups selected in this paper, non-existent. The present study therefore aims to fill this gap by providing a temporal mapping regarding social identities that young participants wish to project through the various slang modes of expression. This observation is a reflection of contemporary social trends regarding accepted and non-accepted youth social identities, personas and modes of communicative imposition and concealment made on the under-represented power dynamics of the non-dominant narrative. Beyond theoretically exploring slang through TSW and seeking to contribute to the – so far- very limited Greek and Egyptian slang studies, the research pioneers by contributing to the connection of TSW as a theoretical and philosophical tool of approaching Greek and Arabic Sociolinguistics in general, areas where it has been little or not at all deployed, making a contemporary research proposal.

Greek slang research is generally very limited, both in terms of studying it alone and in comparing it to others. Concerning the Arabic language, linguistic studies on Youth varieties are lagging far behind in comparison to the West, although their study gives access to the most vivid part of verbal communication. Arabic sociolinguistics has neither yet approached questions of TSW, addressing many issues anachronistically or not posing new ones (Horesh & Cotter, 2016). This is probably due to academic conservatism surrounding languages and cultures of African and Middle Eastern languages (Miller & Tskhvediani, 2020; Lodge, 1997) that is imbued with an invisible Western intellectual consensus on Orientalist perspectives and racist representations, often reproduced even by non-Western scholars contributing to their "Anatolization" (Kleinhofa, 2021). This research certainly does not pretend being able to overturn such deep roots but hopes to join other scholars who take an egalitarian and culturally responsive approach to languages globally through reflection and self-criticism, giving fruitful research visibility (Horesh & Cotter, 2016).

Especially in Greece, Arab Diaspora has hardly been studied. Regarding research on migrant communities in Greek territory these very often concern migrant students and their schooling and learning experience in relation to the host-language, intercultural teaching proposals, cultural integration processes, etc. Few are those oriented towards communication codes concerning internally the community. It would nevertheless be naïve to argue that all of the above do not constitute a single linguistic reality that ought to be studied holistically. Even when studying a migrant community's linguistic variety, aiming towards an inward perspective, not taking into account geographical locality and the existing influences on its content, would be a scientific mistake. Naturally, investigating what influences and what parts of the extra-linguistic reality are mostly absorbed and in what way, when considering migrant communities that inevitably find themselves in contact with two cultural, ethnic, linguistic and even state realities, is of extreme importance and interest, and something that this research has sought to identify. Additionally, aspects of the lives of young first and second-generation immigrants in Greece through their perceptions, identities, social characteristics, elements of integration and critique emerge from their discourse. Moreover, realistic multilingual communication of the second- and first-generation immigrant community, which is intertwined with Greek, enriched by linguistic changes in the country of origin and often including elements of other linguistic communities was sought to be illuminated. The above visibility is very important for any contemporary sociolinguistic study. Nevertheless, only by respecting cultural heterogeneity and attempting self-reflection and self-criticism towards the internalized Western view, meaningful scientific contribution can be delivered.

2.6 Limitations

The limitations of the research are mainly related to the fact that most Egyptian residents of Athens are second generation migrants who use Egyptian mainly within a close circle of older relatives based also in Athens. The lack of contact with younger speakers therefore limits their knowledge to very specific topics and does not favor the use of slang. Moreover, younger participants of both groups do not perceive slang as a separate part of their speech that they can reflect on and speak about meta-linguistically. The distinction between language and slang does not seem to exist to the extent that it does for seniors. Within this cultural and age gap, many young prospective participants, especially Greek speakers, were quite reluctant to communicate on this topic with an older representative of the academy which made sample-finding challenging. The possibility exists, that in the refusal of many young people to accept to be interviewed for the present research and talk about their way of communicating, lays the historical link between academic research and the past, conservatism, sedentarism and often regulatory way of approaching reality. In addition, the researcher does not have any knowledge of Arabic languages which could have allowed more access to information. Finally, in order to be complete, this research requires a much larger sample of interviewees and a more extensive literature analysis of the topics analyzed.

Nunn, (2020) – Figure 1.

3 Literature Review

3.1 Linguistic manifestations and their interpretation

Language is a flexible organism that adapts to needs and circumstances by creating long- or short-term linguistic communities (Harrison, 2007). The outcome of this configuration is defined differently by each historical and social context. Two basic parameters create differentiations on nationally established languages. Geographical distribution and social grouping (Vasileiou, 2016). Both result from contact and proximity. Due to geographical distribution, linguistic varieties called dialects arise, while social interaction creates sociolects (Linguistic terms base, nd). Sociolects reflect various aspects of human communal life that may be defined by social parameters such as age, occupation, hobbies, political positions, gender, social class, etc. Sociolects have greater expressive flexibility than dialects and are used by people who are bidialectal, i.e. who may speak both dialects and a standard language apart from the sociolect (Linguistic terms base, nd). Slang always constitutes a non-standard variety while dialects not necessarily. Dialects can create group membership though it is not a required characteristic for it to exist, while for slang it is (Linguistic terms base, nd).

Youth slang is one of the best-known sociolects and by nature constitutes a particularly fruitful field for studying the reflection of social relations, dynamics and ideologies through language. The above categorization is based on a model of organizing linguistic varieties as standard, typically the language identified with a nation-state, and non-standard. Both sociolects and dialects are considered as dependent varieties with respect to the abstract concept 'language' (Ghosh, 1972). Dialects are therefore socioterritorial (Švejcer, 1986) while sociolect are not necessarily spatially distinctive although research on young people's slang has shown that it can also be spatially dependent in its formation (Theodoropoulou, 2013). Seeking to connect how particular socio-political and economic-historical context ought to permeate the encoding of meaning as it emanates from linguistic expression with the relevance of the present study on Athenian center youth slang, Polivanov's (1931) statement is cited "sociolects are valuable for sociolinguistic research as "co-operative associations" (i. e. relations of social interaction) are revealed than within large communities and that these associations determine a high degree of identity of the linguistic associative systems" (as cited in Švejcer, 1986, p. 35). Additionally, according to Bernstein (1973) different social groups value different classes of meaning and this emphasis must be explained in terms of each subculture and the social assumptions it seems to adopt. A reinforcing argument to the inextricable relationship between language and society is therefore the very fact of sociolects'

existence. At the same time, it also forms evidence of speech communities' segmented social reality regarding different themes of encounter and association (Ghosh, 1972). This field is not characterized by absolute unanimity among linguists regarding the boundaries and overlaps of concepts as it is a field deeply mediated by ideologies and historical conventions unrelated to the physical function of language itself. The subtle textures and both visible and invisible politics of these categorizations will be analyzed below.

3.2 Sociolinguistic Approaches

As it has already been mentioned, Sociolinguistics is adopted by the present research. The respective Sociolinguistic considerations are, of course, also subject to ideological, philosophical and political foundations that create different schools that in accordance to how social reality is read by scholars. As mentioned in introduction, the historical trajectory of Sociolinguistics can be described as the gradual shift from a deterministic view of the decisiveness role of the social parameters of the subjects involved in communicative interaction, to a shift towards a freer and more unpredictable linguistic expression by actors through a creative identity and meaning negotiation within a speech community. The emphasis is therefore placed on the intentions and management of speakers' speech act, liberating the possibilities of their choices rather than on the linear prediction based on a particular academic, racial, gender, age or class background. The lens moves from social structure, to social meaning. Very important proponents of this TSW are Labov (2001) and Eckert (2012). A very illuminating demonstration of the above statements and of variationist linguistics is the critique on Bernstein's work regarding the distinction of language into two codes in terms of speakers' class belonging: The elaborated one, which belongs to upper class and is characterized by lower predictability, and the restricted one, belonging to lower class and employing less creative and more predictable structures. It is undeniable that within capitalist condition, access to various linguistic repertoires and to the academic knowledge they entail is usually class-mediated. However, within such absolute assumptions - which are moreover unproven - lurks the danger of an essentialist approach to the possibility of negotiation, creativity and flexibility in communication and an additional material levelling of the subjects' existence (Arntson, 1977). Sociolinguistics done critically can contribute greatly to uncovering these unequal linguistic and thus social resources (Bassiouny, 2009). The reason why the TSW approach has been employed by the research in question, is rooted in two main reasons: The emphasis on negotiating meaning within Local communities of sociolinguistic

practice forces us to look locally. As Eckert & McConnell-Ginet (1992) stated, 'Think practically and look locally.' This entails liberating academic research from the naturalized essentialist categorizations of subjects' limits and capacities to negotiate meaning and communication solely as extensions of their gender, origin and social class. Considerations that are deeply disorienting and very much rooted in Western epistemology. The ability of speakers to freely 'position' themselves in a range of choices that are neither predetermined by individual background nor entirely determined by circumstance is therefore recognized (Davies & Harré, 1990; Miller & Tskhvediani, 2020; Gumperz, 1982).

The theoretical framing of the research is complemented by Blommaert (2010) with the term 'sociolinguistics of mobility' adding the factor of intense movement into the modern world due to migration and globalization when studying sociolinguistic phenomena. The approach therefore needs to be culturally aware, holistic and with an emphasis on the value of oral language aspects, as equal records.

3.3 Theoretical Considerations

This research adopts the analytical tools of subaltern and postcolonial studies as it discusses communicative choices and linguistic perceptions of people who are placed on lower value scales due to class, gender or origin and also due to slang's margin-stigma as a linguistic form.

The Egyptian migrant community, due to its association with Arab identity, suffers the traditional Orientalist judgments of the West. The issue is famously highlighted by Said (1978) who spoke of viewing non-Western communities as metaphysically different and almost biologically inferior fundamentalists. Studying ways of speaking and communicating through an attempt to break through the image of Arabic as something rigid, solid, stuck in the past, intertwined with sacred and modest like Islam, divested of the ability to express contemporary reality with lightness, humor and critical attitude, was a key starting point for this research (Steiner, 2012).

The subaltern and post-colonial perceptions in the research highlight the relevance of critical thinking, humour, communicative association and the perception of concepts as cultural constructs, which should be seen through cultural sensitivity and awareness and not in comparison to Western naturalised invisible norms (Spivak, 1988). They deter scholars from epistemic racism by reminding them that concepts and conceptualizations are not and ought not to be uniform. (Bernandez, 2017). Their approach to language is related to highlighting post-colonial, Eurocentric powers are still embedded in it and emerging through linguistic practices and linguistic or non-linguistic

preservation. For this reason, sociolinguistics is a perfectly compatible tool of such a study of obscured ideologies (Bouchard, 2022).

Within contexts of inequality, oppressed subjects have over time chosen modes of communication to balance their position, protect themselves and construct their identities in ways that are underground and not collectively organized yet come together. According to Scott (1985), language is one of these 'weapons of the weak'. Values, beliefs and everyday resistance of subjects emerge through linguistic non-compliance, since "Every act of rebellion tacitly invokes a value" (Camus, 2012, p.12). Non-compliance in language can be expressed in the choice of high or low varieties, the way code-switching is done, how socially marked the chosen speech is, by the intensity of use of politeness and formal respect forms. All these invisible language politics can be sociolinguistically revealed, focusing on social inequalities.

The concept of the margin is a cornerstone of subaltern approaches and of high importance for the present research. As marginal, for contemporary capitalist Western societies, can be defined subjects who does not possess all or some of the following cultural capital: whiteness, professional success, academic success, academic training, economic comfort, consumption ethic, work ethic of progress and productivity, health and wellbeing attitude. This list may be invisible but is absolutely crucial as it very often defines attitudes, choices -linguistic and general-, accessibility, safety and privilege. Marginality and the effort to control it, go together like linguistic creativity and state language policies.

The above approach requires a lot of study and focus on a specific time and place each time to draw conclusions as the variables are endless. Especially in what is considered superior by ethnic and linguistic criteria this to a certain extent can vary greatly from place to place but we cannot overlook social, economic and historical constructs of fixed pillars of evaluation such as the globalized dominance of English and Western culture (White, 2005; United Nations, 2016).

“For example, Arabic has no word for ethnicity as a concept separate from race. There is a loan word اِثْنِيَّة [ethniya] but you’ll never going to hear that word in the spoken dialects. Maybe ancestry shouldn’t be a deciding factor in the ethnicity in the middle east, but also maybe the whole concept of ethnicity isn’t meant for everyone on earth. Some people have different concepts. And if I cannot express it in my native language then what’s the use of it? So maybe it’s better to keep it that way instead of introducing unnecessary language. Maybe” (BouKaram, F [@cedrusk], 2023).

3.4 Linguistic decay: A powerful myth in Greek and Arabic

Languages change or disappear depending on their utility and functions they serve. The first language level to change is vocabulary. Globalization, geographical proximity, non-codification of a variety and reduction of its prestige, migration, or the principle of least effort are the main causes. On the basis of modern linguistic considerations, no linguistic form can be ranked as superior or inferior either to others or to an earlier linguistic stage. The moral and value judgments that they undergo are nevertheless historically numerous and the narrative of linguistic poverty and alteration familiar to everyone's ears (Penn Arts & Sciences Department of Linguistics, n.d.) Ferguson labels as linguistic myths all value judgments and ideological attitudes of speakers on languages, thus separating reality from their representation as cultural constructs (Eisele, 2003 ; Bourdieu, 1991). As a result, all linguistic forms that people use are constantly changing or even disappearing as their speaker corpus changes or disappears. Nevertheless, institutional and state efforts and generally discourses about protecting, controlling, clearing or saving languages are durable. Why, if the process of change is inherent in these languages, are efforts at control that persuasive as narratives? To emphasize the pointless nature of this entrenchment Mühlhäusler (2005) called it "naïve language planning" and Fishman (1991) characterized their habitual failure as a harsh response to the fantasy of a rigid linguistic purity. Of course, as has historically been demonstrated, not all linguistic varieties are worth saving and protecting, but usually those are national languages or languages identified with state interests and ideologies. The rest shrink, substituted by dominant varieties (Harrison, 2007). The narrative of linguistic purity and historical continuity is timeless and rooted in national purity and uniformity ideas, a strong religion and an abstract past greatness (Harrison, 2007). Traditionally stigmatized as the culprits of linguistic decline are young people, immigrants and the dominance of English (Frangoudaki, 1992). Language as lifeline for the nation, as a symbol of resistance, as a field of separation and as a reaction to modernity is closely and timelessly relevant to the histories of Egypt and Greece. Characteristic example in the Greek area are the historical conflicts between Demotic and Katharevousa¹ defenders, the myth of Greek as historical starting point of all languages or the war against Greeklish. Similarly, in Egypt and in the Arab world, al-fuṣḥā holds the narrative of superiority as the Islam's core, as literary and aesthetic eloquence and as a former symbol of national liberation movements against the colonialists (Ferguson, 1959-; Stadlbauer, 2010). The ongoing discourse about e-Arabic's threat,

¹ *Katharevousa was a historical form of the Greek language, literally meaning "purifying language", part of a conservative political and cultural movement of the 18th century, expressed as state language planning which attempted to bring Demotic (vernacular) language back closer to ancient Greek.*

due to Latin instead of Arabic alphabet utilization is also enlightening (Daoudi, 2017), as well invocations like the one of Al Marzooqi (n.d) who tries through her article to encourage Arabic speakers to not allow Arabic suffer the same fate as Latin.

3.5 Perceptions and critiques on youth languages

Based on the above, the powerful as dominant representation narrative of language destruction by young people in Greece and Egypt becomes clear. Common arguments are the increased use of English and other loans, word cuts, limited vocabulary, the use of taboo words such as swear words, the devaluation of norms like the use of politeness plural, and the equation of language worth with writing and its historical spelling (Haris, 2000). Veloudis (2007) characterizes the above as arbitrary conclusions of ideological attachments to the past that linguistics science comes to cure by emphasizing that if anything they highlight youth's creativity in expressive variations and their ability to switch communication codes depending on the context. For example, school exams or peer groups talks. What is conventionally perceived as ignorance and lack of literacy is universally and timelessly a creative negotiation of young people with vocabulary and the mechanisms of language. Motives behind that have largely to do with the desire to establish community and at the same time distance, through codification, from elders and all those who are considered 'others' (Ryding & Wilmsen, 2021). They therefore presuppose the possibility of creating contexts of youthfulness, whose linguistic choices - languages of ethnic minorities, dialects, TV and media content - reflect the cultural positioning of each group (Androutsopoulos, 2001). Moreover, according to linguistic science, borrowings, changes in semantics, morphology or grammatical category, and everything perceived as error by defenders of linguistic staticism, actually consists mechanisms of language production. But why is the term 'a priori' not considered xenomania and mimicry while the term 'cringe' is? Obviously, as has already become clear by now, the answer lies in the ideological connotations carried by the types of language loans, the status of borrowing languages and the social prestige of the communicative contexts in which language production takes place. The critique of young people's language thus highlights the limits of conservatism and sedentarism in the society in question. The concept of youthfulness and its attendant characteristics is not a given in the history of social sciences. According to Androutsopoulos (2001) and Miller & Tskhvediani (2020) it has been studied sociolinguistically mainly since the 1980s in America, Europe and Africa as a result and inspiration

of Labov's (1972) work on Black American English. Multicultural youth, their cultures and how their identities are created and negotiated in large urban centers was the initial focus. The origins of Youth Studies are therefore rooted in American multiculturalism and immigration. While studies initially treated Youth Culture and its languages as the 'other' compared to older generations, they gradually moved to studying them as autonomous entities and their discourses as a spectrum of alternations rather than as a separate language. The internet played a crucial role in the crystallization of youth communities and their codes of communication from the 1990s onwards, which through their representation via films, music and fashion gave them the powerful visibility we know today (Miller & Tskhvediani, 2020). In the same context, the concept of youth culture began to emerge in the Arab world mainly through filmography and music. Prominent in the field of meaning-making was the cultural production of Egypt and Youth languages began to be called in the wider Arab world as they were there: "luġat aš-šabāb, luġat as-sim; riwiš ṭaḥn" (Ḥimāya, 1999). Youth in the Arab world, as in the Greek world, bear the expectations of the 'tomorrow' of the countries. The unrealistic expectations of this 'tomorrow-lust' and the fantasy of progress often lead to it being treated as a social problem. Focusing on the Arab world, especially after the events of the Arab Spring of 2011, this accusation took on a firmer shape and visibility as both revolutionary and reactionary. Youth, public space, margins and social networks came together dynamically (Nordenson, 2017). Adults, especially in positions of authority such as parents and teachers, were critical of youth discourses, usually representing the linguistic and therefore social conservatism of corrective intervention. Bolton & Hutton (1995, p. 163) in speaking of 'bad languages' note "The orthodox sociolinguistic view thus seems to be that, if we fear bad words, we surrender to the power of word magic; to fear bad language is to fear language itself". In contrast, young people express very positive feelings around these linguistic choices, such as unity and solidarity

3.6 Language as Symbolic Power

Language reflects and reproduces existing social power structures and constructed meanings. This makes language itself a symbolic instrument of power and genuinely political (Fairclough, 1989). The scholarly studies of anthropological and sociological sciences are numerous regarding the issue. The intention of this thesis is not to fully explore them, but to highlight the correlation between symbolic linguistic power and language choices, so that the understanding of alternations between slang and vernacular within youth communities can become clearer as to their causes and correlation

to the speakers' backgrounds and contextual characteristics. It is demonstrated through the judgements on young people's language that not all linguistic varieties hold equal social status. This status emanates from a number of symbolic mechanisms with the dominant being official codification and classification of a language as state-national, therefore used in institutional processes, education and media. The national language may also be identified with the language of religion or - as in the cases of Greece and Egypt - the religious language may be an older form of it, for example in Egypt the national language is Egyptian 'āmmiyya while the language of Islam is fuṣḥā (Albirini, 2016). Similarly in Greece the language of Christian rituals is Katharevousa. The above social practices are pillars of power and authority within nation states. Automatically, all other social spheres where communication is practiced are categorized as secondary and consequently their linguistic practices as non-official and not prestigious. The above situation creates a condition of High and Low languages and by extension High and Low speakers whose linguistic repertoire gives them more or less social agency (Švejc, 1986; Bourdieu, 1991). It can be seen that slang as a sociolect belongs to the low status varieties. As we will see below, however, this depends on the community of practice and the speaker's intention. Languages may also have class connotations in the field of communicative interaction in an unintended way. In his study of high social class students attending meetings within their fraternity, Kiesling (1998) observed how whenever they wanted to convince of the robustness of their words and promises to the group and also to create a male-bonding feeling, they used informal speech of English traditionally marked as working-class variety. The reason was to draw symbolically from a gendered pattern of masculine toughness unconsciously associated with manual labor. It becomes evident that hierarchical classification of languages in terms of how they are used and the status assigned to them is dependent on historical context, cultural context, social class, gender and requires extensive study at the local level. Those classifications are often based on representations of unequal systemic classifications of languages and by extension of peoples.

3.7 Mechanisms of language negotiation

So how do people communicate if no one speaks exactly the same as the other? Short answer is: through communicative adaptations (Ghosh, 1972). But do associations such as deflecting, defending, attacking, imposing or excluding constitute communication? Judging by the mechanisms of approach, withdrawal or avoidance displayed by speakers, yes. Formality, politeness, assertiveness or persuasion, are culturally defined codes through which speakers may approach or

distance themselves and their utilization is typically related to the setting and participant's social characteristics within the communicative negotiation, such as age, gender, social class (Foucault, 1971; Gramsci, 1971). These are realized through linguistic codes that may resemble - linguistic convergence or linguistic accommodation, or pulling away - linguistic divergence. Alternating language codes may have to do with different languages or with intralingual varieties such as standard languages, colloquial languages, dialects or sociolinguistic varieties. Let us take for example the bilingual communicative context of Catalonia. The high linguistic variety there is Catalan while Castellano has a lower prestige. Suppose that both speakers know Castellano. Speaker *a* is local and knows Catalan while speaker *b* is a foreigner and does not know it. *B* asks a question to *a* in Castellano and *a* answers in Catalan. A linguistic divergence is obvious here. Its causes should be investigated. It may be that *a* is not conscious of the code change she has just performed, but it may also be that she has done so in order to declare social superiority and expunge *b*. Language switching within a bilingual reality such as this - or such as Arabic - can therefore also be described as code-switching. The symbolic value of each variety permeates communication and creates powerful-unpowerful, native-immigrant, adaptive-reactive dynamics. Socially marked linguistic forms therefore demonstrate how all speakers appear as sociotypes within their multilingual communications rather than as individualities. Švejc (1986) analyses the linguistic movement of speakers using Marxist role theory by considering the positioning they do as dependent on social hierarchies. Eckert (2012) and Cameron (2001) add ideology as part of positioning. The actor may or may not "cleanse" the discourse depending on the ideological load they want to bring to the interaction, their desire to conform or not to the rules, and the way they understand the meanings. The pursuit of linguistic convergence is usually carried out to create a sense of unity, closeness, solidarity and friendliness. The adoption of common slang codes within a group, in a country and even globally constitutes such an example and serves social belonging (Barrow, 2019).

3.8 Language, identities and attitudes

Lakoff (1973) described human identity as dynamic yet stable. A person can be Egyptian, employee, sister, queer, etc. Human identity therefore encompasses many categories and is shaped based on extralinguistic parameters such as gender, sexuality, occupation, social status, ethnicity, or religion. For this reason, Bucholtz & Hall (2005) emphasize that identities are social rather than psychological phenomena.

Language attitudes and ideologies have been studied sociolinguistically since 1950 as internalized,

often unconscious views of the world, manifested through language use, content or language switching chosen under certain circumstances. Language attitudes and ideologies may also express speakers' opinions and preferences towards particular languages and tropes of speaking. Again, these opinions are socially constructed and result of historical processes. They presuppose internalized stereotypes and social perceptions, can only be analyzed through the relevance of the cultural context in question, and can reveal much about the prevailing unequal social structures (Bouchard, 2022; Kroskrity, 2016). Logically, to a large extent, they are results of state language planning and policies, and of the economic-political regimes that define accessibility to language resources (Albirini, 2016; Eckert & McConnell-Ginet, 1992). For example, Arabic speakers worldwide show very positive attitudes towards Classical Arabic (CA) due to its connection to the Qur'an and Islam. On the other hand, within the Greek context, Arabic - as well as Albanian - are considered languages with low social status due to the mainstream culture - migrant languages dichotomy (Gogonas, 2010; Haeri, 2000). A common feature of Arab diasporic communities in European states is the racist narratives about their supposed otherness and inability to integrate, often expressed through Islamophobia. Power dynamics of the host country, the cause of migration, e.g., being forced to flee or not, the desire to return or not, and the extent to which a sense of dignity is preserved, play therefore a catalytic role in forging a diasporic identity. (Kalmbach & Moghissi, 2009). Concerning diasporic language, when learned outside the natural homeland context it receives admittedly shortened input. Moreover, for both first- and second-generation migrants their QA comes into contact with the host language and all its forms, the languages of intermediate migration stations, other Arabic QAs and other migrant languages of the host country. Between first- and second-generation diasporic individuals, attitudes towards language and migrant identity differ considerably. Many second-generation individuals have never visited their countries of origin and often see themselves as "Euro-version of their parents" (Moaddel, 2007, p.73). Eid (2019) researching Lebanese in London observed that second generation children exist very naturally within their dual identity, while the struggle is much greater for parents. When asked why they use heritage language they responded that it is aesthetically pleasing, very expressive, and how it connects them to older family members and their origin. The result of these internalized perceptions is the way we choose to use language and to exist in a communicative condition. A key point in this equation is the invisible power and authority emanating from words and consequently the social positioning of the speaker. However, the prestige that an actor will gain through their speech in the context of a conversation is not always linked to

the High/Standard variety prestige as might be expected. For example, upper class students choosing working class code to prevail in a fraternity meeting, as seen above. Given the multifactorial human communication associated with our multiple identities, Labov (2001) distinguishes the authority sought as covert and overt. These two alternate through slang and standard language. Overt prestige is understood as the one that emanates from codified, formal linguistic forms and it is often chosen by individuals who want to associate themselves with higher social classes. Covert prestige derives from non-standard language forms such as sociolinguistics, dialects, ethnically marked speech, etc. It is related to power and imposition, not deriving from dominant narrative but from the alternativism or marginality. For example, Bucholtz & Hall (2005) observed that lower working-class speakers do not move towards overt modes of speech. The contingencies they attribute to this are internal solidarity in their class mode of speech and the absence of desire for upward mobility. Accent constitutes a typical case of overt or covert linguistic prestige manifestation, especially in multicultural and multilingual contexts and when power prioritizing parameters such as migration are involved. The choice is therefore relevant to communicative aspirations. Non-standard varieties generally seem to be chosen with the purpose of demonstrating toughness and rebellion, while standard ones are chosen to socially enforce (Lakoff, 1973).

The language code and adherence or non-adherence to its conventions of use within speech communities is also a catalytic factor in how endearing something will be to the listener. A typical example is the use of Colloquial Arabic (QA) to teach the Qur'an in religious contexts in which the expected variety would be CA or the use of English loanwords as a symbol of modernity, Western prestige and youthfulness in product advertisements in non-English speaking countries. President Nasser's strategic choice in 1950 in Egypt to communicate through Vernacular Egyptian was also no accident. Rather, the unprestigious variety was chosen by a political leader to signal proximity to his people and also to mark a return to Egyptian nationalism and culture and the end of colonialism (Stadlbauer, 2010). Linguistic trends are shaped and expressed according to gender ideologies as well. Politeness and assertiveness in speech seems to be highly related to unequal power relations. Studies demonstrate that women choose more polite, camouflaged speech in their requests and opinion expression. Bassiouney (2009) says "men in most cultures have more access to power and status than women. They can use more power-related techniques with impunity because their face is already protected" (p.139).

3.9 Egyptian migrant population in Greece

Egypt ranked fifth among the top 7 asylum seeker population in Greece in the first half of 2022, with 830 applications (RSA, 2022). Countries that Egyptian migrants choose to settle in Europe are, Italy, France and third in order, Greece (EUAA, 2022). As the president of the Egyptian community mentions, there are currently about 48,000 Egyptians throughout Greece. The absence of specific records as well as the irregular migration status resulting in settlers without legal documents makes it difficult to provide a more detailed longitudinal description of migration to Greece. Nevertheless, Greece is a popular destination for Egyptians has been a popular and long-standing destination for Egyptians since the 1970s up to today and Egyptian diaspora is one of the most stable and populous on Greek soil despite many leaving during the crisis period (Pavlou, 2004). According to Xristodoulou's (2009) observations, most Egyptian migrants were male. Regarding educational background, most men and women were high school graduates while 13% for men are university graduates and correspondingly 15% for women. Regarding occupational employment, this is closely related to the illegal status in which they often find themselves, low social status positions of poor pay rejected by Greek citizens and seasonal agricultural or tourist jobs. In addition, Egyptians are mainly employed in the construction sector but also in small businesses and 'street trading'. The above demographic data nevertheless are more than a decade old, therefore a reservation is maintained about their validity in the present day (Tzachrista, 2020). Space wise, the majority reside in Athens, where a large community is that of Kallithea (Tzachrista, 2020). The term community is used throughout this paper as a generalization referring to common ancestry and elements of speech, bearing in mind that social correlations are always dynamic and under construction and that a common ethnic group does not necessarily mean that is identical in all its elements. This reflective view protects research from pseudo-biological categorizations derived from the 'us' and 'them' dichotomy of dominant discourse (Baumann, 1996). For this reason, the methodological and theoretical approach of this research is done through the lens of transnational migration, as well as transnational feminism, which challenge the dominant narrative that claims social identities to be one-dimensional, unchanging constructs within a nation-state, and recognizes that especially in the case of migrants, mobility and parameters that cannot be traditionally foreseen, shape individuals (Mora & Piper, 2021). It thus protects against nationalist imaginaries that are geographically grounded (Massey, 2009).

Lahmed88 (n.d.) – Figure 2.

3.10 Local Vs Global in Greece and Egypt

Viewed against the backdrop of globalization, there are many similarities in the use of languages and mainstream cultures between countries worldwide. Here the case of Egypt and Greece will be examined.

The borrowers may be many, but the lender-countries and cultures are very specific within the hegemony of language and cultural norms and these are the western states mainly North America and England, with other powerful European states following but unable to compete the omnipotence of America. The output in massive mainstream culture through movies, music, series and media is huge. This has resulted in too many influences on lifestyle and speech especially of young people who are media-active and also a consumer target. Not all languages and all cultures are therefore equally represented with the consequence of their unequal visibility against powerful English and its medialects. Various medialects, including images such as memes or emojis, abbreviations and linguistic mixtures, are a cornerstone of slang's influence worldwide (Hjarvard, 2004). The dominance of English is therefore based on its expanded representation through media in the global arena but also on the fact that it is the highest prestige variety and therefore a powerful cultural capital. In fact, at least in urbanized Egyptian cities, the highest symbolic value lies not in fuṣḥā as based on the traditional classifications of Ferguson (1959) and others regarding Arabic multilingualism, but in English. This linguistic imperialism has its roots in colonialism but also in

the hierarchical classification of languages that was raised as an issue with the creation of nation-states. Nevertheless, within the contradictions of the eternal battle between the old and the new, in Greece as well as in Egypt, English has two faces: on the one hand, the positive connotations of the West that can be redeemed professionally and the coolness of modernity, but on the other, the regulatory approach of the alteration and bankruptcy of the mother tongue (Hjarvard, 2004).

3.11 Language and class

Can we tell the economic and social status of people by the way they speak? Spencer et al. (2013) and Snell (2010) showed that working class origin adolescents in the UK relate their interaction with their social class through marked language choices, drawing conceptual boundaries between themselves and their upper-class peers or teachers. Švejc (1986) and other Soviet scholars agree with the above by adopting a Marxist approach in their sociolinguistic work, considering that language use is a reflection of class struggles of the society in question. Classical Arabic and social class have a very complicated relationship in the contemporaneity of the Arab world that ought to be studied more extensively. Specifically, regarding Egypt today, CA retains class connotations due to its association to classical literature, glorious past and higher education. However, contemporary upper class opting for private English-language education, does not invest in learning CA, but in other European languages, especially English (Haeri, 2000). The investigation of social class therefore reveals cultural patterns and trends of the society under investigation (Pavlenko & Blackledge, 2004).

In the Arab world, class stratification differs from European world mainly in the small presence of middle class, a fact that usually forms a condition of huge economic disparities among the citizens. Inequality in claiming social and economic advancement in most Arab states lays in remaining religious, ethnic and tribal traditional power relations that inhibit middle class development and obstruct struggles that foster class consciousness development (Badawi, 2014; Saif, 2012). What is the relationship of slang as potentially revealing in all this? As it may have become apparent from earlier analysis a class-mapping cannot occur as individuals move through communication according to the social positioning they want to perform. It is however important to comment on two issues. First, it is possible that social-class positioning concerns individuals who can afford access to all varieties and thus subsequently treat them as they wish. On the other hand, it is proven that linguistic varieties are socially marked as having higher or lower status in people's consciousness, and therefore as being associated with higher or lower classes. Furthermore, socially

institutionalized milestones such as racism, sexism, heterosexism and class power compose, according to Eckert (1997), the valorized and ideologically hierarchical palette of language choices. It therefore becomes clear, that it is not always possible to classify someone as rich or poor by how they speak, but the linguistic varieties that one can exploit to play one role or the other are specific. Evidence derives from etiquette experts' opinions, like Avis-Riordan (2017), who advises American readers to use 'Europeanized' vocabulary if they want to claim upper class image in a conversation, for example 'lavatory' instead of 'toilet'. In the same context, Egyptian Streets magazine (2016) mentions the word /bee2a/ which is synonymous to class discrimination and devaluation in Egypt. It is used to express 'bad taste' referring to anything stereotypically attributed to habits of the lower social strata such as cheap clothes, living in certain neighborhoods, or poor knowledge of English. Similarly, class aspirations arising from the shared cultural codes of a country are encoded in superiority or inferiority mechanisms of expression. Guzman (2017) cites research describing the linguistic shift of bilingual migrant students towards the dominant language as a vehicle for class advancement, but also cases of many others, who, due to feelings of exclusion display mostly non-standard linguistic varieties in their communication such as slang, rather than the official language of the state and school. Theodoropoulou (2013) speaks to the same issue regarding class spatialization and how it is stereotypically accompanied by specific linguistic varieties, as through her research found different types of in Athens' northern suburbs - upper class region - and in the western suburbs - lower class area, emphasizing how class success and social standing is expressed geographically and distributed spatially within Athens (Emmanuel, 2008). Habib (2008) intertwines Education with classism saying that public university students in Egypt use more slang than students at expensive private universities such as the American University of Cairo. Eckert (1989) however, states that the most catalytic role regarding youth speakers' habits is played by social clustering, as she observed that young people almost always speak like their friends, regardless of their social demographic.

3.12 Language and gender

Traditionally gender studies have argued that women tend to be more polite in speech, less interruptive, less assertive and following bridging strategies instead of conflict. Also, that they avoid taboo words and prefer formal ways of speaking to establish authority. All of the above contain large fragments of truth. Nevertheless, these are often subverted by the cultural condition at hand, and ongoing social changes. Strict distinctions between men and women without considering how

femininities and masculinities are experienced within all subjects, constrains the research considerably also.

What seems to be generally true and of great relevance to this research is that women seem to perceive language as symbolic authority much more than men and treat it according to their status and purpose. This treatment, resulting from their constant confrontation with patriarchal culture, causes creative and unexpected language changes and shifts. The bilingual reality of Egypt equips female language mobility with interesting tools. Scholars of the Arab world argue that the language-gender relationship ought to be studied through other social role relations, which again, of course, are based on the paradigm of sexism. It has been observed for example in Egypt that wives demonstrate very submissive ways of speaking with their husbands but very assertive with their children or other subordinate subjects (Lakoff, 1973). Bassiouney (2009) stresses that gender discrimination regarding language is two-way for women. It concerns both the way they traditionally learn to speak - not taking up too much space, not interrupting, sensing the intentions of others, being supportive - but also the way they experience their role through others, referring to how sexist language in general is. She observed that within the Arabic-speaking context women choose Modern Standard Arabic (MSA) for social establishment while men choose QA as a sign of masculinity (Bassiouney, 2009), while in contrast Haeri (2000) reached the research conclusion that Arabic-speaking women predominantly use non-standard forms of Arabic, while men treat CA much more frequently. She explained this as a result of women's confinement in the private sphere, which does not give them the opportunity to learn CA and utilize it in relevant activities. They are both probably right if talking about women of different social classes.

Two crucial concepts permeate the Arab world and are reflected in the sociolinguistic behavior of the subjects according to Bassiouney (2009), modesty and honor. The former is associated to women, while the latter is related to men and to their role as providers, enduring pain and being in control. Linguistic manifestations of politeness are also emanating from them, either resulting from power exercise or from fulfilling the role that calls for compliance. The way names are used in conversations is also loaded with social ideas of propriety and respect. In Egypt, for example, in the context of a friendly conversation between men where one wants to ask how the other's wife is doing, they will call her "madam" or "Um Ragab" ("mother of" plus child's name) putting the necessary distance and thus preserving the woman's modesty and the man's honor. Regarding Greek reality, Pavlidou (2015) observes how language choices and attitudes as well as the Greek language itself are strongly permeated by heteronormative and patriarchal ideologies and

how male speakers very often display hegemonic masculinity in their discourse. It is important to mention that regarding their morphology, both Egyptian and Greek are grammatically gendered languages, not only in nouns and adjectives but Egyptian even in verbs, which makes the way of speaking automatically, and visibly, gender-marked. Focusing on Arb diasporic communities, female migrants settling in Western states have to cope with the Orientalist model of the submissive Muslim woman that is stereotypically assumed to apply upon them. The equation of Arab women into a uniform category through symbols associated with Islam, namely the hijab, constitute the exoticized way that West looks at them. In reality, the differences in educational, class, spiritual and geographical background - whether they come from urbanized areas or not, for example - are huge. The fact that migrant women are not as present in public sphere results in them not learning the language of the host country on an equal footing and are often collectively perceived as "...baggage" transported by men" (Mora & Piper, 2021, p.20; Piller & Pavlenko, 2007). Gender, like race, offers excellent visibility through its study of how the strategies of classification and control of host states operate. The traditional identification also of diasporic subjects only with their ethnicity works to inhibit a holistic understanding of their migrant reality, and gender is a huge part of this. Transnational feminism offers much as an analytical tool in this field (Campt & Thomas, 2008).

Limited access to communal spaces that women often have as citizens in their countries of origin and also the power of kinship in terms of life and choices that is also transferred to the host country plays an important role in women's perception of self (Suad, 2005). All of the above, however, is very closely related but to class origin and class condition of migrant women, and their opportunities for social action and reaction, both before and after migration. (Golley, 2004). The relationship between gender and slang can be divided into two themes: one concerning the gendered distribution of slang use and another concerning its sexist nature. Starting from the latter, it can be safely concluded that slangs of studied languages reflect patriarchy. Chetia (2015, p.43) describes slang as "essentially an expression against censorship", transgressing the boundaries of bourgeois decency. In the same vein, Heinämaa (1997) comments on the immense popularity of the plethora of abusive and taboo words in Western slang, tracing much of the offensive slang to sedentarism and censorship of societies. However, sexual objectification of women and its invisible reproduction through the popularity, humor and naturalness of slang is characterized by Heinämaa (1997), Mounir (2006) and Grossman & Tucker (1997) as very problematic and harmful to women based on studies describing the psychological effects of the language on speakers, even though they themselves very often use these expressions out of habit or for social-belonging purposes.

Sexism is so naturalized and decontextualized through language that in her research Heinämaa (1997) found that in the question regarding the positive connotation attributed to the word 'stud' and the negative connotation attributed to the word 'slut', male respondents attributed the negative connotations of the latter to biologically determined claims around female sexual freedom rather than to social constructs concerning it. Mounir (2006) highlighted how more negative slang expressions exist to mock a woman's appearance in Egyptian such as /ʔintahet Sala:hiyyitha/. Grossman & Tucker (1997) trying to analyze the tendency of women to adopt such characterizations in their discourse as well, identify the causes in them adopting a verbal masculinity aiming to communicative assertion or a desire to reclaim these words and swift their negative meaning. Christopoulou et al. (2017) focusing on Greek slang observe that offensiveness of a word increases when morphological gender changes from masculine to feminine, e.g. /poustis/ - /poustra/ (faggot male - female) especially directed as an insult to male subjects.

As to how slang use is distributed between women and men, research shows no consensus. Karlsson (2007) comments that earlier studies attributed slang speech almost exclusively to men as women are taught not to assert themselves with intensity and vigor as they will be judged as unfeminine and unattractive. For this reason, they often adjust their speech accordingly. Ghanbari (2019) observed through that Iranian teenage girls use more, harder and more creative slang than their male classmates. She translates it as a rebellious behavior against the misogynistic oppressive Iranian society. Vast majority of researches demonstrate nevertheless, that both genders share equal slang usage.

Focusing on the Arab context, Mounir (2006) finds that women use more standard varieties due to being highly self-aware, trying to be respected and be good role models for their children. However, El Falaky (2015) and Habib (2008) observe equal use of slang terms commenting that this reflects an attempt to exist equally in the public sphere.

Omayya, (2020) – Figure 3.

3.13 Language, migration and ethnicity

The relationship between nation and language has already been raised through the analysis of power mechanisms and language's symbolic power. Language is regulated, criticized and exploited according to state aspirations and national connotations. The genuine Greek language is considered by very many to this day, the one that approximates ancient Greek. Very often, threat discourses regarding identity loss also emerge. Identity is therefore presented as something uniform and homogeneous - not only in terms of representation, with the assimilation of Greece by European West pictured as the leading threat, but even in terms of territorial defense through historically charged menaces, such as Turkey (Veloudis, 2007; Pavlou, 2007). In the same context, the SA - QA dipole has been a national stake in Egyptian history, with SA being historically classified as High Variety and QA as Low by Ferguson (1959). QA varieties are numerous and include local dialects, and sociolects of all kinds. They are called 'āmmiyya or by the national names of countries, such as 'masri' in Egypt. SA is associated with Pan-Arab identity and the glory of the once Islamic and Arab rule, classical literature and the religious weight of the Qur'an. At the same time, QA marked Egypt as an existing and developing nation-state after 1950 and the end of colonial rule, but at the same time it is often perceived by speakers as inferior to SA for being folkloric and 'random'. Nevertheless, Egyptians currently use EQ almost exclusively, stating that they prefer it because it is very direct and they know it much better than MSA or CA, forms with

which they have very limited contact (Khalili, 2012). English on the other hand in contemporary Egypt has a high status as being the language of economic progress and globalization - hence identified with the idealized West (Haeri, 2000; Albirini, 2016).

Regarding diasporic Arab communities, despite the general lack of acceptance by the host-countries and still existing prejudices, it is observed that the majority maintains a close relationship with customs and traditions, ethnic or religious, through cultural and social events. Common language also appears to be an ethno-symbolic marker of Arab identity, as are memory, family, food and music (Berrebbah, 2021; Othman, 2022; Almubayei, 2007; Dweik et al, 2014). "Muslimhood" seems to play an important role in language maintenance of Arab diaspora as according to Gogona's (2011), Coptic Egyptians in Athens appear a lot more assimilated linguistically and culturally.

An interesting consequence of populations' increasing movement though is the resulting language mixing that occurs mainly in urban environments where most migrants settle. New hybrid dialectal forms are emerging, often reflected in young people's speeches. Especially in European territory where large migrant populations are concentrated, the future looks very interesting as many new ways of speaking are expected to emerge bringing shifts in narratives of linguistic uniformity and stability (McWhorter, n.d.)

Blommaert & Rampton (2011) describe linguistic creativity through migrant populations' code-mixing and switching by referring to it as "'crossing' functioning as stylistic device" which describes the stylization of language treatment through incorporation of native language elements into the host country's language. A move made to bring the self-closer to the new reality, to declare identity, even to separate oneself as 'other' in relation to the 'normal'.

However, the frequent concealment of migrant identity through incorporation can even go as far as criticizing homeland varieties as unsuitable for the new reality in evaluative terms. A very interesting combination of migrant assimilative mentality, internalized criticism of homeland slang and vernacular, and the issue of meta-linguistic prestige is the case of Cameroonian migrants in Paris who use the Cameroonian slang Francanglais, a mixture of English, French and native varieties. They, themselves, characterize this linguistic form as inappropriate and inadequate according to research by Telep (2018), even describing it as "for thugs", attributing criminal-macho connotations to anyone who uses it carelessly, defending Parisian French as legitimate language. The association of formal French with the local bourgeoisie and its corresponding cultural and class capital, and the association of Francanglais with the migrant fringe, illegality, ghetto and the absence of a future, leads Cameroonian speakers to disavow it whilst using it.

3.14 Language, Technology and Pop Culture

Internet chatting has moved both Greek and Egyptian into forms of written communication with a Latin alphabet, Greeklish and e-Arabic/Arabizi that is QA expressed through Latin alphabet and numeric digits using many English loans (Yaghan,2008). Abbreviations in writing have also proliferated for time-saving reasons and are transferred to the spoken word, mainly through slang. English loans are also strong part of online communication, and subsequently oral communication, through social media, online series and movie platforms like Netflix and online games (Khalili, 2012; Daoudi, 2017; Veloudis, 2007; Hjarvard, 2004). A very decisive influence on language, however, constitutes the move towards their more colloquial forms, given their informality as communicative contexts. For the Egyptian paradigm, this was crucial and also linked to the Arab Spring events of 2011, when prohibitions and erratic conditions forced young people to organize mobilizations through Internet. Through this, Egyptian QA was established as an accepted form of written public political speech that until then belonged to the realm of oral communication. The religious boundaries set by CA were therefore set aside, as well as class-educational boundaries set by MSA, making speech equally accessible to all through QA. This possibly contributed to the general shift towards QA as a language able to express semantic content beyond informal, private life concepts (Khalili, 2012). For Daoudi (2017) it is a democratization of communication.

The transmission of slang through mainstream pop culture as it was redefined after the widespread diffusion of internet was rapid. But before TikTok's, memes and long-range hip-hop videoclips began to feed and shape the slang of the world's youth at lightning speed, this linguistic code had its sources in the languages of subcultures, crime and the margins as described. This marginal, secret, underground element of slang has not disappeared, but strongly substituted by humorous expressions and images adopted by young people through social media and the Internet community.

Regarding the internet's contribution to the hyper-multiplied birth and transmission of late modern age linguistic trends, Kitsiou (2016) talks about the elevated values of innovation, information and speed and uses Androutsopoulos' (2014) term 'mediatization' which links the new socio-cultural condition of the ever-changing global pop culture with commodification. This communal sharing through the reproduction of the same avatars forges a sense of identity and collective belonging and increases the status of individuals who can successfully participate in it through imitating role models - musicians, actors, celebrities, TikTokers (Delaney,2007). Obviously, as mentioned earlier, the culture that becomes most influential is the one with the most influential language and vice versa, hence the huge visibility of English (Ijaz, 2014). Mauer (n.d.) makes an extremely interesting comment on which subcultures are most likely to donate content to mainstream culture and slang

speech, concluding that more 'closed' worlds such as that of the mafia have not given much content, while narco or queer language, majorly journalistically and media explored and reproduced, have lent numerous terms. She highlights also the ambivalence that slang terms display globally, from very pejorative to laudatory and friendly through euphemism.

Musical trends that are globally embodied and transmitted in the new slang terms are rap and trap. The history of hip hop music as a means of expression for African American ghettoized youth is, after all, well known. Its roots are linked to the oppressed youth, underground trade and secret linguistic codes that have held such fascination since the 1980s for young global youth and still continue to be the base material for hip hop artists around the world, connecting their audiences through what Williams describes as 'connective marginality' (2010, p.7). Egyptian hip hop very often deploys terms that allude to African communities, thus Arabness and Blackness meet at the base of oppression and devaluation through the often use of English slang which moves ironically towards the language's globalized glamour but also as vehicle for the genre's expanded appeal. Moreover, many slang words enter youth language through Egyptian rap such as the well-known expression فإسنيين /faksenin/ 'failures' (Williams, 2010, p.40). Similarly, Hebblethwaite (2016) mentions the abundance of Arabic words in German rap songs of second generation Arab-Germans in Germany as a way of defending and highlighting their multi-attacked identity. The popularity of these tracks is such that it has introduced Arabic loan words into German slang. Returning to Egypt, another source of musical slang entering the language is the electro-traditional-trap street-music Mahraganat 'festival' also called /shaabi/ 'folklore/popular'. It made strong appearance just before Arab Spring expressing working-class asphyxiation within the Mubarak regime. The verbal content has many grass-root macho references and in 2020 it was banned by the Egyptian government. Mahraganat reflects in a way the rejection of the popular, non-formal way of speaking and at the same time the determination of young people to shape their own language themselves (Pillault, 2020; Guyer, 2022; Youssef, 2021).

In the Greek context, rap and trap scene also play a very decisive role in young people's speech and what makes them feel "cool and up to date". 'Light', a Greek Afro-American contemporary rap/trap artist in Greece owns a song called "Slang" that exposes the aforementioned inclusion-exclusion narrative of slang by stating «Αν δεν μιλάς το σλάνγκ, δεν είσαι με μας» (If you don't speak in slang, you are not with us) (Capital Music, 2020). Many of the expressions included in the wide-ranging contemporary Greek rap, trap and folk scene have their roots in the secret language of the criminals

and Rebetes² of the first half of the 20th century, with a very characteristic distillation of these being the track "Έν ντε λα μαγκέ ντε Βοτανίκ" by Spyros Zagoraios (Mikhalkov, 2021; Mousikovlog, 2014)

Flowmagazine, (2022) – Figure 4.

3.15 Incentives and operating modes of slang

Slang is used both intentionally and unintentionally demonstrating two faces and functions: On the one hand, a weapon in the communicative quiver to perform certain positioning regarding the topic of conversation, the context or the interlocutor, and on the other hand, a part of the self, as natural as any other linguistic form. The slang concept is not new. As early as 1890 we find texts of students in the USA using it. (Vasileiou, 2016).

Its main characteristics are that it is informal, it is used in both spoken and written language, it denotes and creates group membership, common practices and shared references, and it consists of words that emerge and fall out rapidly. This is precisely why it constitutes a time-index, since when no longer relevant slang words are used within a particular context, they often create 'cringy feelings'

² *Rebetes were the musical artists of rebetiko song. Rebetiko was a folk type of music that began in the 1920s by the Greeks of Izmir and continued following the emigration of these populations back to Greece. Its themes cover refugeeism, drugs, and love.*

of embarrassment, revealing that linguistic evolution has overtaken the speaker in question and thus their communicative failure (Coleman, 2012).

It is an alternative way of expressing things that already have a name in the vernacular. Its pragmatic function concerns informal social relations rather than some professional use. It violates the ideological taboos of the country in question, which is why many of its words have to do with genitals, sex, religion, etc. (Eble, 1996). Lodge (1997) describes it as anti-language that is mainly produced by teenagers and young people, a dregs of youth culture in the here and now, due to both its alternative character and implicit challenge to the dominant variety as an established authority (Zhou & Fan, 2013).

Slang words can have many different meanings. A typical example is the word "asshole" /malakas/ in Greek which can function both insultingly and as an indication of friendly disposition and familiarity. This is why slang is inextricably linked to the evocation of emotions.

Slang dialects have their roots in discourses that developed between sociotypes that either had illicit activity and needed encrypted ways of communicating, or belonged to social groups that were rejected and marginalized by the dominant narrative. Such examples include criminal and mafia languages, African American Vernacular English (AAVE), LGBTQI languages such as Kaliarda in Greece, the language of Rebetes or codenames of drug addicts. The ideological association of slang with this historical past and its non-conformity regarding standard varieties make it subject to criticism almost in an institutionalized way (Coleman, 2012). Coleman (2012), like Veloudis (2007), states that slang users are often seen as ignorant, uncultured, xenomaniacs and "careless in their speech" precisely because they deviate from the common and use foreign-language loanwords. But slang does not erase the rest of the vocabulary from the mind, it merely adds to the communicative palette through a creative play between the two.

The findings regarding the dominant semantic categories concerning slang use are identified through the research of El Falaky (2015), Eble (1996), Androutopoulos (2001) and Christopoulou (2016). Mostly they concern personalities and social categories. For example, in Egyptian /mozza/ "مزّة" and in Greek /gomena/ is the beautiful woman. Secondly, expressions of agreement and disagreement. In Egyptian the word قشطه 'cream' and in Greek the word /komble/ "complete" express positivity about something, while نفض "wipe the dust" is a way of rejecting or ignoring someone's proposal. Thirdly, friendly addresses between individuals, such as باشفيق "brother" and /bro,aderfe/ in Greek. Another characteristic feature of slang are magnifiers and exaggerations. In Greek suffixes or whole words added to indicate degree of intensity e.g., /psilo, tiga/ "ψιλοχάλια - τίγκα ωραία". The last category includes swear words and surrealistic expressions describing a state of mind or a condition.

In Egyptian the word drunk خمران means "absence of mind" while a common equivalent in Greek is the word /zanda/ which means wheel rim.

The reason why young people develop their own ways of expression has to do with sociological and psychological factors. Young people's social networks are tighter than those of adults and usually form conditions of conformity. On the contrary, as a way of loudly demonstrating the self, they negotiate politeness and reactivity in relation to older representatives of expressive correctness, usually teachers and parents' standards. It is therefore about value boundaries and not just a way of speaking. (Agha, 2015).

Flexner (1975) explicitly states that we generally use slang because it is more direct, easier and complete in meaning and emotion than its common counterparts. Coleman (2012) describes slang tropes by saying that they are an implicit statement of social fitting or not and a very quick way to expose where you socially stand, your status, your knowledge, your social class, your profession, your solidarity or hostility, expressing indirectly your worldviews, criticisms, and references, as an illicit exploration of common group belonging. Slang also brings humor and intimacy to the dialogue while it lightens a serious and uncomfortable topic of discussion. It also offers creative ways to express emotion or to distance oneself from it, that is, to express oneself with absolute precision or through playful innuendos.

Kizel (2017) sheds light on some other interesting aspects, such as that slang is the main way of expressing sexist, racist and taboo content in all languages. Due to its witty humor and wide use, it can therefore neutralize socially aggressive expressions towards a group and generally allow for a verbal play with social values and individual boundaries.

3.16 Linguistic Genesis and Morphology

Slang words and phrases are not an exception to the general productive morphological mechanisms of languages. This belief is a well-known myth. The creativity of slang lies in its deviation from mainstream language use and in the semantics of the words but not in the way words are created (Coleman, 2012). This is in fact an indication of how successfully slang speakers are aware of their linguistic structure despite being criticized for the contrary. In fact, most slang uses covert-prestige morphology, vocabulary and syntax which can be detected in non-standard forms of speech that are not slang. Also, slang usually encloses both idioms and dialectal elements (Labov, 1972).

Andersson & Trudgill (1990) have condensed a very representative description of the three main mechanisms of slang production in languages: 1) production of new words and idioms 2) changes of existing words in form or meaning 3) borrowing and loan translations.

Typical examples of the second category are suffixes that change the meanings of words or create a new category such as in Greek /grafiti/ - /grafit-as/, abbreviations /psihologos/ - /psi/, or a combination of them /gomeneto/ - /neto/. Regarding phoneme transposition, /podana/ is a widely known special category of Greek slang, also existing in English as back slang, with well-known expressions among young people such as /lostre/ or /tsiba/ (crazy, cups) (Androutsopoulos, 2001). A change in the meaning of words also results from de-tabooing mechanisms such as the word /gamo/ (fuck) which is also used with an emphatically positive meaning /perasame kai gamo/ (we had a fucking great time). Androutsopoulos (2001) identifies two main productive motives. One internal, concerning originality and experimentation within the language itself, and one external, concerning the tendency for speech and attitude to approximate that of the dominant English mainstream culture.

Same is the production system in Arabic as El Falaky (2015) observes in her study of Egyptian by pointing out how the transformation of English words is very common, such as my heart, borrowing the English heart and the Arabic personal pronoun: هارتي. Changes in semantic category are also very common such as بشع meaning 'ugly' while now used as something positive. Or the affixation process in مزقة\مز meaning 'pretty girl', derived from a masculine noun with the addition of a feminine suffix.

3.17 Greek slang

Xydopoulos et al. (n.d.) observed a strong tendency of Greek slang to create or mutate phrases, beyond the morphological intervention it makes on mere words. Some examples are altered proverbs and idiomatic expressions, similes and metaphors usually with ironic, caustic and humorous content that can often be sexist or racist such as /san klameno mouni/ "like a crying cunt" or "my black luck" (calling bad luck, black). Mixtures of English verbs with Greek verbal suffix -/aro/ such as /krintz-aro/ (to cringe), whole English words like "full" to state strong agreement, or direct loaning of American slang like the abbreviation "sus" (suspicious) to express unconvincing behavior are also very common. Sometimes codemixing can also become very creative as words resulting from the union of two foreign languages can be created without the intervention of Greek etymology or

morphology such as /brokoloko/ used as a friendly address - bro (brother in English) + loco (crazy in Spanish).

According to Christopoulou (2016) the main languages of borrowing over time in Greek slang are English, Italian, Turkish, Romani, Albanian and Bulgarian. Mikhalkov (2021) points out Greece, shares a common culture of sharing subcultures' vocabulary with the other Balkan countries in the context of the old Balkan criminal world. For example, the word "μπάτσος", also constituting part of contemporary Bulgarian slang, (cop, policeman) which comes from the Bulgarian verb "δουλεύω" "бачкам" which has its root in the Turkish "baç" meaning the tax for the transportation of goods and is related to the activity of thieves.

Kaliarda is also a very important part of Greek slang history, being the secret language of homosexuals, created around 1940, serving to protect the community. Many of its words have entered the mainstream slang vocabulary but the language continues to remain incomprehensible to someone who does not speak it. Some of them refer to now outdated slang as /puro/ an older man seeking sexual intercourse with younger men. Interestingly, Kaliarda borrows lexical content from Romani languages (Kaliarda, 2023; Petropoulos, 2010).

The internalized criticism towards the use of slang by many young Greek users was ironically revealed through an answer given by two young persons at the YouTube channel "Easy Greek", when asked if they use slang: "We don't use such phrases, we are nice guys, not uganos". /Uganos/ is an onomatopoeic slang adjective stereotypically denoting the sound of animals or 'uncivilized' people. They therefore defended their position as believers of the standard variety of Greek by using slang (Easy Greek, 2022).

Appadvice (n.d.) – Figure 5.

3.18 Egyptian Slang

Speaking generally about Arabic slangs, Nordenson (2017) observed that they have much in common with their Western and African counterparts. He summarized three common features: a very reduced presence of fushā and vocabulary mainly in mixed dārija/‘ammiyya, a strong tendency towards grammaticalization of intensifiers and mixing with former colonial languages, and great semantic inventiveness and vividness through metaphors, metonymies, euphemisms and idiomatic expressions.

Juvenile slang in Egypt is criticized and treated with prejudice by the outsiders of the code in question but often, as observed for Greek, also by its own users. According to a survey by El Falaky (2015), 73% of young respondents do not use slang with older people so as not to be labelled

disrespectful and rude, thereby exposing their families through the use of a "street language", characterizing slang use as "unavoidable" due to media and street music - a characterization that does not exactly express a positive attitude towards their language choice (El Falaky, 2015, p.82). More specifically regarding the areas of origin and inspiration for creating new slang in the Arab world, specifically in Egypt, ElSahar & El-Beltagy (2014) cite social media, YouTube, television and advertisements as the first in ranking. As an example, they cite the word "هيبيح" onomatopoeic originated from a famous Egyptian TV presenter's sigh. It is now used as a positive feeling index. Another area of influence are political events. For example, the phrase "الاستين بناع" means "affiliated to the spare tire" is a negative reference to the actions of former Egyptian president Muhammad Morsi. Many common transliterations are also common in Egyptian slang aimed at expressing emotion, such as the word "أبوت" from the English word "cute" (ElSahar & El-Beltagy, 2014, p.81). Sinki (2009), in an article on modern Egyptian language, assigned to it cultural characteristics such as openness, humor, lyricism and the power of description, spirituality and inclusiveness, given the Turkish, English, French, Persian, Coptic, Italian and Greek borrowings it contains.

3.19 Slang and social activism

One certainly cannot draw a straight line between slang and organized social revolutions, but it can be said with certainty that slangs tend to appear spontaneously but consistently in countercultural contexts, as an attempt of visibility for the oppressed and marginalized, and as an ethnic, class and gendered reaction to social and institutional musts through non-hegemonic forms of expression such as graffiti, hip hop or political slogans. Slang's very origins, after all, lie in social segregation. Slang, when associated with subcultures and lack of class privileges often constitutes in itself a political statement against the representatives of the hegemonies in question. The linguist Hamilton (1988) states that we always and everywhere live within hierarchies whose contestation is very often offered through the use of slang through anger, cleverness and often vulgarity. For this reason, he characterizes slang as "the language of rebellion and self-assertion". Fourcade (2021) and El Falaky (2015) also detect and comment on the expansion and gradual establishment of slang as a tool of political expression for young people through the space provided by Internet and social media diffusion, overturning the hitherto convention of linking political discourse and formalism. This intense online presence of young people has of course not gone unnoticed by the entertainment industry which already since the 90s reproduces youth personas - marginal and not - as a product through video clips, films and advertisements offering a false visibility that functions as an

appropriating mechanism absorbing and reproducing the unruly youthful spirit that often results from working class experiences, for corporate profit. Mainstream culture is selling youth personas mainly through the West-White-English paradigm as "translocal emblems of coolness" globally (Agha, 2015, p.310).

3.20 Slang and Linguistic Gentrification

The issue of linguistic gentrification arises when individuals of the 'mainstream' world, enjoying privileges and not belonging to historically oppressed groups, use vocabulary such as of the LGBTQI community or AAVE, either out of ignorance or to imbue their discourse with an alternativism and underground aesthetic (Rymes, 2015; Ashcroft et al., 1989). It is very common for individuals who do not belong to these socially devalued cultures to infuse their speaking styles and even their aesthetics through words, phrases and attitudes that function as a "continual performance of cosmopolitan whiteness" (Tebaldi, 2020, p.391), yet without compromising their status and privilege. Instead, usually when used by the very group they belong to, become indicative of ethnic, religious and cultural marking. Not as something noteworthy, but as something racialized, looked down upon and possibly as incapacity to integrate. Elements of migrant languages that have been symbolized through internet or entertainment industry are incorporated into slang vocabulary of locals to impart a "street-wise" style of speaking and living, and thus a robustness, potentially even masculinity to speech that does not correspond to the actual life experiences of the individual. Hooks, B. (1992) spoke rigorously about the phenomenon, describing it as a seemingly innocuous way of white culture finding ways to deviate from its expected conformity by playing with ethnic markings in search of 'coolness' and 'hipness'. However, for those belonging to these groups is a weakening of their concepts, disarming their symbolic power and abusing their struggles through 'accessory-linguistic uses'.

Sassy, (2023) – Figure 6.

4 Methodology

4.1 Rationale and Research Questions

The present research forms part of the broader investigation of the intentions behind language production and the influence of the environment on it. This study aims to be a sociolinguistic cross-cultural investigation through a comparison between Egyptian-born Arabic-speaking young residents and Greek-speaking young residents of Athens' city center, focusing on the uses and roles of slang. The research takes as a proven scientific statute that social factors, such as social class, gender, ethnicity, age, academic training, occupation, social net-working determine slang production and use and intends to investigate whether or not this is confirmed by the surveyed sample, which

other factors are involved and what functions they perform. Furthermore, it will investigate whether slang is a case of deviation from the standard as traditionally defined or whether, on the contrary, emotional prioritization and realistic frequency of use disprove this assumption. Furthermore, similarities regarding the ways in which extra-linguistic concepts are enacted through slang, the reasons for its use and the communicative identities that emerge through it, will be investigated comparatively between the two communities studied. How Egyptians' migrant identity affects the hierarchy of their language choices and their reasons for slang opting is also explored.

The cases of Greek and Arabic slang are of particular interest, as is the dialogue between them. Greek has borne a timeless burden of linguistic and symbolic excellence that leads to mourning for its "alteration". Arabic is an impressive example of communicative pluralism but, mainly due to the unequal research distribution of Western languages compared to all others, it has not been studied to a satisfactory degree in its orality.

The objectives of this research are translated into three main thematic categories that constitute its Research Questions. Each Research Question is assigned subcategories which are derived from the areas explored through the interview questions and through specific theory chosen to be discussed. The research findings will therefore be organised and analysed according to the following conceptual and thematic structure and based on the available theory.

4.2 Main objectives are encapsulated in the following research questions:

1. Socio-linguistic factors that influence slang production and choice

- a. Slang and migration
- b. Slang, social class and education
- c. Slang, national narratives and the myth of linguistic decay and value
- d. Slang and communicative hierarchies
- e. Slang and gender
- f. Convergences and divergences between the two groups

2. How the above factors are reflected in the linguistic creativity of Arabic and Greek slang and what social functions do they perform

- a. Slang and its extra-lingual supply domains
- b. Slang, morphology and semantic representations
- c. Convergences and divergences between the two groups

3. Feelings and perceptions of the two investigated communities regarding the causes and circumstances of slang use and the social identities they feel that emerge through this linguistic choice

- a. Motivation, context and modus operandi of slang
- b. Slang and emotions
- c. Slang and social activism
- d. Slang and linguistic gentrification
- e. Convergences and divergences between the two groups

4.3 Research Approach

Constructivism constitutes the philosophical view of the research. Given that language reflects speakers' social reality crystallized in words, the constructivist perspective was deemed appropriate for the study of meaning-making as an observable social product, a dynamic and speaker-conscious construct of human interaction, based on empirical data (Creswell, 2014). The scientific tenet of knowledge as derived from human experience rather than as pre-existing in an essentialist way serves well for studying a linguistic variety which, while strongly serving speakers, is consistently criticized as inappropriate at the altar of a legitimately superior linguistic variety (Dickson et al., 2016).

The approach of the research is qualitative. Language and communication are inextricably linked to qualitative research as they are key concepts in the study of human behavior and words are the main data in qualitative research (Hennink, 2008). According to Creswell & Creswell's (2018) perspective, qualitative research aims to understand and explore the meaning people attribute to social issues and moves inductively through personal testimonies moving from specific to general in pursuit of a generalized theory. These elements communicate perfectly with the aims of the research described above, intending to document a linguistic variation's social meaning-making and function in order to generalize towards a cross-cultural conclusion without aiming to gather quantitative data. In line with the additional characteristics that Creswell (2014) attributes to qualitative research, the present study involves multiple sources of data, the researcher functions as key instrument, and the research lens is directed towards understanding the meaning brought by the respondents themselves. According to Denzin & Lincoln (2005) "the researcher is an interpretative bricoleur" that is why sociolinguistics and qualitative research very often meet on the basis of the

researcher's participation in the process through his/her personal empathy and introspection (Frazer, 2001; Tirvassen, 2018).

Sociolinguistics, is chosen as the scientific method through which the Constructivist study of social variables that influence the site and amount of slang use will be carried out, fully aware that the research aim is not to predict the findings but to interpret them. (Švejc, 1986; Carter, 2013). The present research was conducted using both comparative and variationist sociolinguistics data by briefly studying Greek and Egyptian in both their historical development and their variants (Tagliamonte, 2013). Variationist sociolinguistics is widely used in cross-cultural studies as well as - especially in recent years - to raise awareness about language choices of marginalized populations and communities in general that do not have an equal place in the hegemonic Western research field, such as migrants (Siegel, 2006; Adli & Guy, 2022).

4.4 Research Design

The research design chosen is ethnography. Ethnography is considered the epitome of qualitative methods according to Padgett (2012) and perfectly serves Cross-Cultural research as its essence lies in its holistic approach to the perception of different cultural and thus linguistic groups as wholes that ought to be explored in their own terms and not externally imposed. Sociolinguistics, has been characterized by Hymes (1971) as the ethnography of communication precisely because it grounds meaning in cultural and social conditions and does not examine it abstractly. The study of slang as what serves each social group and circumstance, rather than as a deviation from the 'proper' standard, encompasses this belief. Ethnography means focusing on a group with specific cultural characteristics, with both target groups aiming to bring out the implicit rules that govern them via their experiences (Webster, 2018). In order to do so, the researcher must engage and observe the community being researched in depth. This reflection is an integral part of ethnographic studies (Eckert, 1997). The research attempts to maintain a reflective gaze across its full range through the awareness that qualitative research is the epitome of European imperialism, including from its birth the unequal orientalist relationship between the Western observer and the 'other' observed (Denzin & Lincoln, 2017). For this reason, it moves more in the direction of Critical Ethnography, identifying and highlighting hegemonies and power relations in the communicative condition and language attitudes (Palmer & Caldas, 2015).

4.5 Research Method

4.6 Sample

Greek Participants

Participants with pseudonyms	Age	Gender	Studies	Profession	Languages
G1	30	male	Journalism and Gymnastics Academy	Personal trainer	Greek and English
G2	32	male	English Literature and Linguistics	Translator, Copywriter and Social Media Manager	Greek and English
G3	21	Female	Interior Design and Architecture	unemployed	Greek and English
G4	23	Female	Law School	Waitress	Greek and English
G5	26	Female	Preschool Teacher	Employee in a private kindergarten	Greek and English

Table 1.

Egyptian Participants

Participants with pseudonyms	Age	Gender	Studies	Profession	Languages	First or Second-
------------------------------	-----	--------	---------	------------	-----------	------------------

						Generation Migrant
E1	29	male	Automotive Engineering and Computer Science	Developer για mobile apps	Egyptian, Greek, English	first
E2	29	female	Commerce and Advertising	marketing company owner	Egyptian, Greek, English, some Spanish	first
E3	23	female	Physiotherapy Assistant and Health Sciences	Interpreter	Egyptian, Greek, English and other Arabic dialects	second
E4	30	male	Economics and Political Sciences	Interpreter	Egyptian, Greek, English and other Arabic dialects	second
E5	32	female	Dental school	Dentist	Greek, Egyptian, German, English	first

Table 2.

4.7 Research site and data collection tools

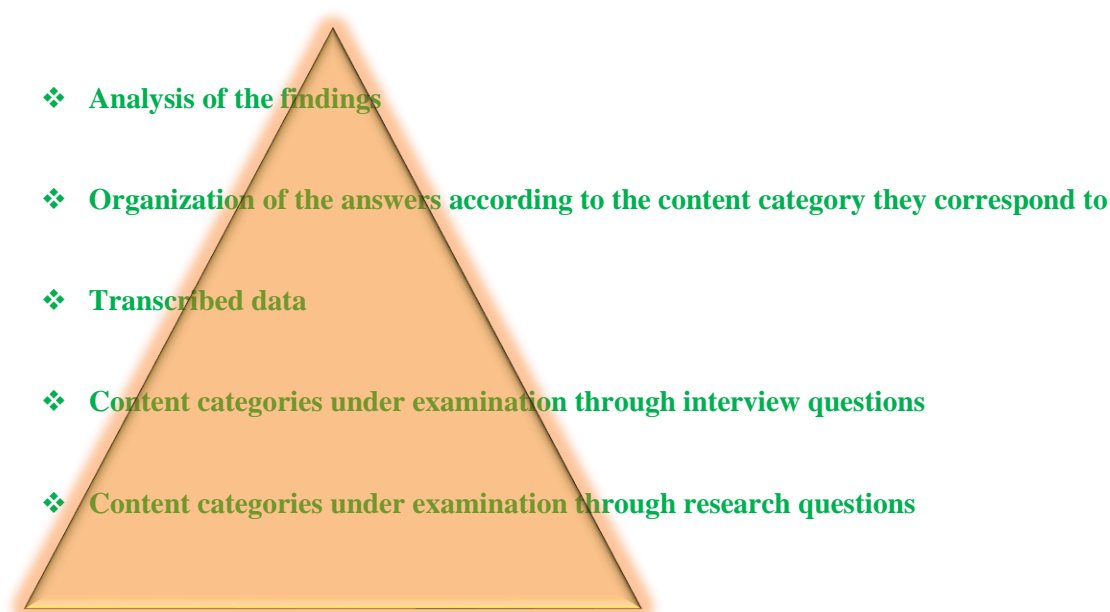
The methods selected for the collection of the necessary data are two of the most common methodological tools of qualitative research and ethnography, semi-structured interviews and focus groups. Semi-structured interviews were chosen as they safeguard the topic and key questions but allow the researcher and interviewees to spontaneously develop thoughts and experiences that the original research did not anticipate or consider essential. It is this interaction that makes the collected data vivid and authentic. The same is true of focus groups which are essentially semi-structured collaborative interviews, only here, the interaction between the interlocutors, especially in an object of study such as slang, is valuable and crucial.

The researcher aimed in both cases to observe non-verbal signs of communication and to encourage interaction and authentic participation. (Fahy & Harrison, 2005). A private room in a co-working space in the center of Athens has been chosen as the site where the interviews took place. Individual interviews were conducted via Skype while focus groups in person. An individual interview has been carried out with each participant and after their completion a focus group for each language group in order to triangulate information production and synthesis. Focus groups included different questions, complementary to the one-to-one interviews' ones, enclosing also topics that were not pre-planned but emerged as inspiration from the individual interviews. Individual interviews gave space to the sense of privacy and freedom of expression and focus groups to creative interaction and inspiration through agreement and disagreement. All conversations were recorded. The data of this research are the transcribed interviews and focus group discussions in texts form found in the Appendix section.

4.8 Data analysis method

The data analysis technique that will be applied is Content Analysis. Content Analysis condenses into discrete categories themes that emerge from specific keywords, paragraphs or themes and invites the researcher to move inductively, i.e., to let ideas and information flow through the data. After transcription, participants' responses were categorized based on the conceptual themes mentioned above (Breakwell et al., 2020). The analysis is therefore done deductively, through the answers given regarding interview questions on specific and pre-decided social parameters and concepts. Noteworthy issues that emerged but were not directly relevant to the research questions were collected for future relevant research. (Schulz, 2012). The findings of each group were analyzed based on the cited literature with the aim of identifying common patterns or exclusionary

responses and why. Subsequently, the responses of the two target groups were cross-culturally compared according to each thematic unit, so that commonalities and differences can be detected (Sangasubana, 2009). The researcher kept "researcher memos" which during data collection in order to review possible biases, opinions and assumptions of her (Papapostolou et al, 2020).

4.9 Validity and credibility

The research seeks to ensure its validity and credibility through a range of methods that are proposed for qualitative research. First and foremost, the research was sought to be conducted through a deep understanding of the subject and not seeking to confirm personal judgements or stereotypes. Consequently, clear and not directive guidance of the conversations has been given, aiming to authentic and accurate material from the interviewees. Particularly in research such as this where meta-linguistic reflection is required, the researcher bears the responsibility to explain and simplify.

In cross-cultural research such as this, the researcher must be empathetic so that she can successfully interact with members of a community to which she does not belong (Neuman, 2003).

Regarding the research objective, findings and their analysis, sought to have "pragmatic validity and transferability" (Angrosino, 2007), that is, to be coherently and realistically relevant to the real world and therefore generalizable to a certain extent, as well as leading to conclusions based on logical sequences and valid literature. The researcher has additionally delivered the transcribed interviews to the interviewees so that they can consent to their validity (Morse et al., 2002). The findings of the present study were confirmed by interviews conducted with local young people in Egypt. It is therefore interesting that the linguistic attitudes and habits of the diasporic Egyptian community in Athens coincide with those of the native population.

4.10 Ethical Issues

Regarding ethical considerations, anonymity and confidentiality were respected and all participants signed consent forms. There was transparency about the researcher's intentions and goals regarding the research and how it can be used. The researcher tried to demonstrate cultural sensitivity and awareness in her association with the Egyptian community since not being a member of it, but also to avoid conveying personal opinions and value codes to the participants. (Bruno, 2022). Safeguarding the equal and respectful treatment of all participants at all stages of contact was also assessed as highly important issue. Given that the research involves people with migrant identities and bilingual or with Arabic as a first language which is not an official language of the state in which the study takes place and given the existing social power dynamics, the researcher has made it a priority not only for herself but also for no collaborator to display patronizing, discriminatory or in any way racist or sexist behavior. Additionally, no interviewee will be pressured to say more than they wish. Finally, it should be mentioned that the research includes profanity and expressions that may be considered offensive to some. Since they form part of slang variations this study includes them as a matter of course.

5 Research Findings

The qualitative data collected from ten individual interviews and two focus groups for each language unit, provided ample input on the topic under investigation. After transcription, the material was structured into conceptual categories based on the thematic axes into which the interview and focus group questions were organized. The extracted results were put into comparison in order to shed light on the convergences and divergences between the two groups and to highlight data that were not predicted as theoretical questions or hypotheses. The responses of the two groups are listed below, followed by a comparison and analysis of the collected responses based on the literature cited and developed.

5.1 Greek speakers - Individual interviews and focus group

5.1.1 Socio-linguistic factors that influence slang production and choice

a. Slang, national narratives and the myth of linguistic decay and value

Regarding the associations that Greek language brings to respondents' minds, four out of five mentioned antiquity and classical literature, school lessons and rich vocabulary. Unlike the rest, G2 mentioned urban myths allusions about Greek language's hegemony over others. English, on the other hand, brought to their minds pieces of English-speaking culture and civilization such as books, films and music, and for G4 and G3, thoughts about their lexical and expressive poverty. On whether languages of greater value exist, no participant felt that this was the case, however all conceded that there are languages with larger speakers' communities or greater professional utility such as English. Regarding the concept of linguistic poverty and alteration, three respondents replied that this does not exist as a phenomenon and that languages naturally follow the needs of speakers. G2 even stated "Languages do not break down. People who try to keep the language unchanged break down". G3 and G4 stated on the contrary that languages are being impoverished by GenZ slang, the onslaught of technology and globalization but not irreversibly as exposure to literature or other forms of high linguistic value, as they identified, can bring balance between the two language codes. Key words around the associations brought by the slang were: youth, alternative communication and rap music.

In relation to how they feel when using Common Greek, candidates expressed feelings of positivity but mostly neutrality, except for G3 and G5 who stressed that they do not completely feel like

themselves in Common Greek. G3 in particular stated: "I'm losing my identity, something of myself, the frills, the spiciness, it's more boring". In terms of whether they have been criticized for slang use, the male participants reported that they have not, G5 stated that she has avoided that by using it only in intimate circles and the other two female participants stated that they have received comments like "uneducated, 'street girls' and non-feminine". On whether they believe that slang use makes them forget common Greek, two participants denied it, while the rest agreed on the condition of parallel study of literary and other texts in formal Greek. About whether they consider slang as an inferior form of communication compared to standard variety all participants disagreed, adding that they represent different tools for different contexts that cannot be compared. G2 commented that he might consider it evaluatively superior since it is the only variable and malleable language piece.

b. Slang and communicative hierarchies

Exploring perceptions about what is perceived as communicatively right and wrong and where the boundaries of formal politeness lay, candidates answered the following: G3,4,5 listed swearing, lexical poverty, language mistakes and expressive informality as negative language facet, while in contrast, for G2, Katharevousa was defined as bad, while Greeklish was defined as positive and lively aspect of language. Invited to analyze what they defined as polite speech, all candidates raised the factor of respect through attentive listening, positive intention and the absence of profanity or loudness, as well as adapting to the interlocutor's code if deemed necessary for communicative achievement. In contrast, the linguistic semantics of politeness plural was judged to be outdated for three of them, but a useful tool for G4 and G5.

As to how the contexts of use of common and slang were distributed, all candidates stated that it depended on the formality of the communicative situation. Workplace, public services and formal transactions were defined as formal contexts requiring the Standard variety. For the three female candidates, family was also rendered as non-slang use domain, on the grounds of mutual understanding pursuit and respect expression. Slang use beyond the familiar environment was mentioned as an option even with strangers in informal youth contexts such as a concert or an anti-fascist march and even in formal contexts, although typically not expected due to position or age. G2 commented: "There was a guy at work, very corporate, with his little tie, and when the meeting was over, he started talking like an ultra, and I said to myself, "He's one of us, damn.". Interestingly, academic spaces were not defined as spaces of formal use as all candidates stated that their professors "talk to them so that they can understand" and enjoy using slang. Regarding whether they use slang

or common more to assert themselves, all chose common except for G3 who defined slang as a way of asserting herself on younger people in informal contexts.

During the focus group discussion, participants agreed that there are many slang words whose content is related to more or less political actions that occur in the public space and often describe clashes with police forces, or are indicative of the speakers' negative inclination towards the police, e.g., “μπάτσοι, τσέοι” (cups). These terms describe an ambient atmosphere of social and political mobilization, often insurrectionary. Explicitly political terms nevertheless belong to the standard Greek variety. Furthermore, Kaliarda were mentioned as a slang variety with political semantics due to gay community's social marginalization.

c. Slang, social class and education

When asked about whether they could identify social class from the slang used by the speaker, all candidates agreed that the way of speaking alone, cannot be indicative of class, especially at a time when slang in Greece has occupied a big space in the mainstream domain mainly through rap and trap industry and the general fashion of underground aesthetics. They commented that sometimes the interlocutor can perform a street-wise persona through slang that does not correspond at all to their privileged everyday life in order to cash in on underground status. In terms of which is the social class that primarily uses slang, interviewees agreed on working class, with arguments related to the content and themes of slang language, linked to counterculture and illegality, to working class people's restricted access to higher education and skilled professions like distributors and builders, and to a primary need for code-creation within more reserved due to social marginalization groups, such as Queers.

All interviewees nevertheless expressed skepticism about a direct slang-class connection due to slang's high diffusion nowadays via internet. The sample was asked to comment on the TSW view, with an emphasis on class, about the communicative positioning a speaker can express. Participants commented that either an upward mobility through discourse or a connection to lower class content and expressions was often sought, pursuing macho, cool and tough identities. Interviewees agreed that the latter occurs more often. due to the high social capital that slang has acquired through the commodification of subcultures. All participants commented that the absence of an authentic connection between the individual and the language chosen will very quickly be revealed, a point where Egyptian participants also made.

d. Slang and gender

Concerning what being male means to them, the two male participants described a common path of contradictions and deconstruction through awareness of their gender role in the context of the unequal gender power dynamics of society. The female candidates emphasized that they would absolutely not wish to be men and that they enjoy their gender, but emphasized the greater effort and difficulty this gender involved. In terms of whether slang is mostly used by males or females, participants stated that the split is almost even, with men having a slight lead, noting that this may be due to the "very male slang themes, which often talk about streets, violence and lawlessness". Many comments also highlighted the unequal distribution is mostly seen at ages over 30, while in younger groups usage appears more equal, although, as female candidates commented, "we all talk in slang, but men are a bit more comfortable doing it". All said they felt equally comfortable using slang regardless the interlocutor's gender. All participants also stated that humorous and intimate slang use naturalizes sexist and racist language. Three commented that sometimes such extended usage often disconnects the words from the original offensive meaning, and G1 and G3 that they are still essentially offensive. G2 and G4 pointed out that slang also provides an opportunity for an ideological reclaim of negatively charged words such as 'slut' and 'faggot' within safe friendly contexts that share common political beliefs. In response to questions about feelings of masculinity the two male participants agreed that there are many slang expressions linked to violence and sexism that can be deployed as masculinity performance but that they themselves avoid it or do so humorously.

All three female participants admitted that they feel uncomfortable with, as stated, reduction of their femininity that occurs when using slang due to comments and criticisms they have received from male interlocutors about it. G4 mentioned: "I feel like a truck driver sometimes". On whether a woman is more assertive and possible to achieve social status through slang use among male counterparts, all participants commented that this is often the case, especially at younger ages. The youngest participant in particular stated "I do it so that I am not treated differently. As if I am the good sweet little girl. Den psi" (/den psi/ - δεν ψήνομαι, literally "i am not cooked", slang meaning "I am not interested"). Three other gender-related themes were discussed in the focus groups. Morphology of sexist slang words, common slang words with positive and negative connotations for femininities and masculinities, and how female participants experience their own use of sexist slang. Regarding the former, all participants agreed that it is much more offensive to direct towards men, swear words whose grammatical gender has been changed to feminine or is feminine (e.g., πούστης instead of πούστρα).

Positive ways of men addressing each other involve semantic content related to physical strength, power or brotherhood (mountain, king, brother), while negative ones involve masculinity. Positives relating to women all refer to physical appearance and the negatives are also connected to strong sexuality or immorality. All female participants said they use sexist slang but only in contexts they consider safe, with people who know their intentions or with gay friends who use in a reclaimed way those words. All agreed that they avoid using them in front of straight men so that they “won’t think that it is ok to do themselves too”.

e. Slang and migration

Greek participants stated that the reasons for a migrant to use the slang of his/her mother tongue in the host country are probably related to reasons of claiming space, declaring identity and creating a framework of intimacy and equality with local friends through sharing slang elements of their personal self and origin, within a friendly environment.

5.1.2 How the above factors are reflected in the linguistic creativity of Arabic and Greek slang and what social functions do they perform

a. Slang and its extra-lingual supply domains

All five participants mentioned that they mainly learn new slang content from their friends and surroundings, rap music, and social media. The youngest participant nevertheless stated that "Mostly younger people do it. I don't like to use quotes from social media, TikTok mostly, I don't think it's cool, I'll only ironically use stuff like that."

b. Slang, morphology and semantic representations

Regarding their favorite words and phrases in Greek slang, the answers were as follows: G1 mentioned the utilitarian polysemy of the word "φάση" (/fasi/, phase), which in different combinations can express very different meanings "I'm in a bad phase' means I'm in a bad period of my life, 'there's a nice phase going on', a very nice situation is happening, 'I'm not in a phase' means I'm not in the mood", as well as words that result from combining English borrowings with Greek inflections such as “μπρουταλίκι” (/brutaliki/ 'brutal'). G2 mentioned the word «κιούσπα» /kiouspa/ which literally means dregs from grinding sesame but is used as the bad quality of marijuana or an ugly woman (Slang.gr, 2006-2015). G3 reported the words “τίγκα” (/tiga/, too much) and "κλάιν" (

/klain/, something indifferent), G4 "τύπα" (/tipa/, a random female) and G5 "ξεσφά" (/ksesfa/, from the verb 'slaughter' used as something very expensive) and "τέπο" (backslang of the word "never"). The vocabulary concerning drug culture, "gi", "mario", "beck", (/gi/ and /mario/ from the word "milligram", "beck" is a code word for cocaine of unknown origin), alcohol consumption "σκνίπα" (/sknipa/, gnat), "κομοδίνο" (/komodino/, side table) and failure to achieve something "κουβάς" (/kuvas/, bucket), "λούζω" (/luzo/, wash) "πακέτο" (/paketo/, package) was described as too rich and inventive, as was the vocabulary of criticism or praise of the women within the focus group. The vocabulary of Kaliarda was also mentioned as a very interesting slang creation that participants are unable of using, however. The two younger representatives also mentioned that the word "cringe" is no longer considered cool slang as it is used in an expanded way.

5.1.3 Feelings and perceptions of the two investigated communities regarding the causes and circumstances of slang use and the social identities they feel that emerge through this linguistic choice

a. Motivation, context and modus operandi of slang

All participants stated that they use slang mainly with friends and fellow students. Regarding whether they use slang or the common more, G1 responded that it depends on the topic of conversation, G2 and G5 that they mainly use common although they are very fond of slang, and the two youngest participants, G3 and G4, stated that they mainly use slang even without being fully aware of it. Regarding what qualities slang contributes communicatively to the conversation all participants agreed that it adds intimacy, immediacy, lightness, a sense of alliance, humor, coolness as well as cultural and/or origin elements of the speaker through idioms (e.g., "άστο πασάμ" - northern Greece idiom originating from Turkish). To whether a street-related, underground texture is carried, participants responded positively, but made a distinction between speaker authenticity and an overtly 'hood' performance. G1, G2 and G3 commented that it generally involves an alternativism within the dominant culture - counterculture narrative, which however, according to G1 may be done to "make someone sound more exotic".

In terms of whether slang emanates a challenge to the dominant culture, G1, G3 and G4 replied that this can happen purposefully and intentionally, e.g., by political groups, but that by no means this always rises consciously as the objective. G1 and G4 also identified irony in the use of slang through memes culture and also as reactivity to standard Greek's sedentarism. All participants stated that

slang is a very creative linguistic form. Regarding whether slang is actually needed, G3 commented that "no but it's cool that it exists" and G4 that "It's like clothing and music. Provides an identity and also separates". In relation to how conscious their use of slang is, all five participants mentioned that it is not particularly conscious, except in circumstances where the context is binding in terms of common variety-use or when slang is used deliberately as a statement. The reasons they provided for using slang themselves were connection and immediacy with their group, and for fun and cool resonance, although the older representatives of the sample noted that this function serves mainly in younger age groups. Regarding the coded slang function, only G3, the youngest of all, stated that she uses it to avoid being understood, as well as personal communication trademark.

G3, G4, G5 also commented that they often use slang when they do not remember its equivalent in the common. G4 said that she often uses slang as a reactive statement, G5 to express her nerves and G2 to make his speech feel more alive "you spend a big part of your life doing transactional communications [...] slang is a refuge". When asked what linguistic variety they would choose to impress the interlocutor, G2 and G4 would seek to show equal competency between slang and common by highlighting their multifaceted selves, G3 chose slang exclusively and G5 the standard variety, as, she commented "slang feels too personal".

Answering what they dislike about slang, G1 and G2 mentioned its sexist and racist content, while G3,4,5 mentioned the exaggeration and inauthenticity in its use by people who masquerade in identities they do not possess. What is their response to why slang continues to be used despite negative criticisms? Participants stated that it constitutes huge piece of identity, belonging, differentiation from others and connection to youthfulness to stop existing. G3 distinctively responded "Because we don't care!" and G2 said that "Slang is the playground of language [...] malleable and treatable, every person and every group can find their own spin".

During focus group discussion, participants agreed that when they wish to inject seriousness into their discourse or when discussing something they consider to be serious they use common Greek. The female participants actually strongly concurred with G3's statement "When I really like a boy and I want to tell my girlfriends, I won't use slang. So, they know I mean it.". Regarding whether slang contains lexical content that does not exist in the Standard variety, the respondents concluded that slang holds different emotional textures and meanings and therefore serves different situations in complementarity with the common. G1 reported the following: "Luben's³ phrase let's say 'καλά

³ *Luben is a very famous blog in Greece, mainly directed to young audience and creates editorials and videos that satirize contemporary politics and mainstream pop culture TV reality. The content and quotes that its creators produce immediately become viral in Greece between youth discussions.*

θα πάει αυτό' has a cultural charge that if you say 'δεν θα πάει καλά αυτό' it is not the same" (Bakalis, 2023).

Considering the slang-age relationship, participants agreed during focus group that younger ages make more frequent use for blend in purposes while older ages associate more with the desire to maintain youthfulness. The role of slang as a means of social statement was judged as not age limited. Slang, as a means of approaching young people by politicians and advertisements, was also commented, but as unsuccessful.

b. Slang and emotions

G3 and G5 replied feeling more connected to themselves when using slang, while the rest mentioned that alternating the two forms expresses equally different aspects of their character. All of them admitted that they feel like performing a role when using the standard variety at work or during formal transactions. As for what they feel when using slang: intimacy, fun and relaxation. G1 described it as "dopamine burst". Only G4 commented that "sometimes I feel like I speak too much in layman's terms and I miss more specialized phraseology".

Participants realized after the focus group discussion that slang and emotions meet each other in two ways: both to express them and to disguise them. Specifically, they commented that cultural load and the use of taboo words help to describe feelings with intensity, like but at the same time, the standardized and polysemous expressions of slang allow for emotional distancing from identifying with the content that would result from a more personal choice of words in Standard Greek e.g., "he fucked me up vs. he didn't meet my expectations".

c. Slang and linguistic gentrification

Concerning which other languages they use when speaking slang, respondents all mentioned English. When asked about the possibility to be borrowing semantic and verbal content from cultures they personally do not belong to, and how they feel about this linguistic gentrification G1 mentioned hooligan and narcotics culture. He explained that he finds this content a lot in rap music and chooses it as a connection to the street knowledge attitude it exudes. G2 said that he borrows content from AAVE "like everybody does", acknowledging the contradiction and explaining that in his opinion not exactly the same gentrification is taking place with a white person in America, partially excluding Greece from the privileged position of whiteness due to its degraded position in the geopolitical firmament. Furthermore, G2, G3 and G5 mentioned the use of the Albanian language.

G1 specifically commented on how fashionable it is at the moment, especially through rap music, in contrast to former mutually aggressive climate that prevailed while he was growing up as a Greek in a migrant neighborhood, describing it as a symbolic personal reconciliation. G3 said she would not use English of cultures to which she does not belong to, such as Afro-British drill music slang, but uses Albanian since many friends of hers are of Albanian origin, describing it as a language that bring street, tough connotations to the discourse, compared to other foreign languages. G4 stated that although she has Albanian friends and understands their language, she avoids speaking it. “Let Albanians speak their language, why should I steal it from them?”. She explained that entertainment industries borrow elements from working class lifestyles because of its appeal. She also noted that the use of Albanian by Greeks in a mixed friend’s group might be also about sharing a common class code apart from gentrification. G5 also uses Albanian due to friendly contacts, identifying that she perceives it as something very personal, but commenting also that many use it for blending in.

5.2 Egyptian Speakers - Individual interviews and focus group

5.2.1 Socio-linguistic factors that influence slang production and choice

a. Slang, national narratives and the myth of linguistic decay and value

The associations that followed the words "Greek language" in the respondents' minds were "difficult, antiquity, mother of languages" while E5 described it as "my language". Standard Greek received connotations of formality and professionalism, while Egyptian was associated with qualities such as home, family and sweetness and as language of magic and romance by E5. English was followed by connotations like "work, necessary, accurate" and according to E5 "colonialism". All respondents agreed that Egyptian slang has more malleability, creativity, humor and sarcasm compared to Greek slang which was described as more rigid. Regarding whether they believe that languages with greater value exist, E3 and E5 answered negatively, while E1,2,4 admitted value is linked to history, lexical and semantic wealth.

About their opinions on linguistic decay over time E1,2,3 answered that slang enriches and renews vocabulary but also alters the foundation of mother language. E4 believes in language deterioration, identifying neologisms, abbreviations, slang and lack of literacy as the culprits, while E5 supports that only language evolution, and not deterioration exists. When asked to quote slang associations,

the words street, youth, speed, unity, synchronicity were mentioned, while E5 called slang the "language of life". Regarding whether Egyptian slang is inferior to Standard Egyptian (SE), E1 and E2 described it as mutated, direct and full of meaning but not inferior. E3 placed them on the same level by describing SE as a malleable and adaptive language anyway and E5 defined it as a very inventive language of the slums where she grew up. On the contrary E4 judges it as inferior and identified it as being used by academically and class-wise lower individuals. On whether ever having received critique for slang use, all respondents answered being judges as impertinent by extended family, school and work ambient mostly. E3 and E5 stated also been labelled as non-feminine.

b. Slang and communicative hierarchies

Concerning languages having a good and a bad facet, E1, E2, E3, mentioned rich vocabulary, poetic and sophisticated speech as positives and swearing and expressive poverty as negatives. E5 reported the presence or lack of politeness. Regarding how they perceive polite speech and whether adapting to the other person's code is part of it, E1,2,3,4 mentioned boundaries, respect, calm tone and adaptation if deemed necessary by the situation. E3 and E4 also mentioned / HaDritak- HaDritik/ as important lexical politeness signifiers of Egyptian. E5 partially agreed with the above by making a distinction between positive intent and despicableness, rejecting the European politeness formalism. Reflecting over whether Egyptian etiquette of politeness is narrower than the Greek, all participants replied positively, with it emanating from religion and stricter cultural conventions of respect for elders. However, they mentioned that this is gradually falling away. All participants mentioned work, public services and family as contexts for Standard variety use, while E3 added the Mosque. Quite revealing about the participants' approach was the question regarding the linguistic form they would choose to impose themselves. Male participants mentioned adapting to the circumstances. When in professional and formal contexts, they choose the common. If the context requires masculine performance in order to gain control, they choose slang. E4 commented: "If a craftsman comes to the house, I will play tough guy and talk to him in a much more macho and folksy speech so that he won't make fun of me". He described that as a survival technique in Egyptian street trade life. Female participants chose SE while E5 disagreed, specifying that she would use the common only during political meetings she is involved in. She added: "it's also a bit ironic and puzzling that while I always speak slang, I have to speak formally in politics to be taken seriously". She continued: "In my younger days I used a lot of slang, performing a street-tough identity to impose myself on others a lot".

The participants mentioned a close connection between informal ways of speaking and Arab spring events. They stated that after the intense social uprisings of 2011 and the overthrow of the regime, freedom of speech, expression and artistic creation prevailed. This event allowed a large part of population, especially young people, to exist communicatively in the limelight using their own language, namely, vernacular Egyptian. Social media presence and the intense artistic creativity produced many slang terms and launched a different linguistic period in Egypt which, they said, reached everywhere. Participants stressed that slang production was not necessarily about political content but offered the opportunity for intense experimentation with language, something non existing before, at least publicly. As a slang term related to political content, E4 mentioned /aha/, an acronym for the phrase "I honestly disagree" politically associated with the Arab Spring period. However, all participants stressed that it currently constitutes intense profanity.

c. Slang, social class and education

On whether slang reveals social class, most candidates focused on the case of Egyptians in Egypt, comparing it with the Greek paradigm, saying that speech in Egypt is absolutely indicative of class and academic level. Comments were also made on the extensive use of English as an upper-class signifier, as E1 gave the example of addressing parents as /mami u babi/ rather than /mama/ and /baba/. E4 agreed and added lighter pronunciation as high-class indicator, as well as English competence by describing the widespread mispronunciation of the word "milkshake" as /milkichik/ in Egyptian lower-class speech. E3, the youngest, mentioned being unable to distinguish such thing, due to slang being used widely by young population. E5 commented on easily identifying social classes through Greek slang, referring to how people in Athenian Northern Suburbs speak, but not in Egyptian. Regarding whether a social class that uses slang more exists, E1 and E2 mentioned that each social class has its own slang. E3,4,5 reported that slang is mainly used by lower classes but the use among the youth in general is extended.

d. Slang and gender

Exploring the relationship between slang and gender, the first question referred to the participants' gendered perception of themselves through their dual Greek and Egyptian identity. Of the male representatives, E1 described his role as a provider, a protector and one who would endure difficulties without having much room for personal sensitivities. E4 distinguished his male identity in Greece as more identified with his real self, characterizing his Egyptian masculinity as quite harsh and conservative which has caused him internal conflicts and difficulties in communication.

Female participants also expressed division and conflict between Greek reality, which they defined as freer, and the stricter Egyptian requirements and expectations that place women in a subordinate position. E3 described women as "a target wherever she is" and E5 mentioned that she lived as a masculinity in order to "deal equally with my father who was very hardline about the position of women". Regarding gendered distribution of slang, E1,2,3,4 reported that men hold a slight lead with E4, E2 commenting that "in Greece, Egyptian women use less slang while Egyptian men use it more and develop it". Regarding whether they use slang more with women or men E3,5 responded that they do not distinguish between genders. Male participants and E2 mostly speak it with men. E2 justified it by saying "slang is very chill and does not carry that cuteness". In relation to how they experience their masculinity when using slang, male participants commented having exploited slang for macho surplus at a younger age, and female participants E2,3 mentioned that they feel their femininity in discomfort when using slang speech. E5, on the other hand, stated that she very much enjoys the macho performance that slang offers, revealing a gender fluid experience.

Particularly enlightening was the question concerning the relationship between gender-assertiveness when it comes to male dominated groups. All participants stated that often women, especially at a young age, use slang as an acceptance trojan horse. Furthermore, all respondents agreed that slang often expresses sexist and racist content both in Greek and Egyptian. E1 gave as an example the verb /deis/ (I step on sth, I am in) used as an expression of admiration for a woman. They also mentioned how slang words become more offensive in the feminine gender. In response to whether female participants use sexist Egyptian slang in their speech, E2.3 answered negatively but noted that they sometimes do so in Greek although they avoid it. E5 also only does it in Greek slang. Positive addresses for men indicate power and brotherhood such as /brens el baranis/ (prince of the princes) or /sabah e zmili/(comrade). A positive address among women is /mozza/ 'beautiful woman' and /okhtee/ meaning 'sister'. Negative are considered the ones that insult a woman's appearance and also the word /mara/ originally meaning 'woman', but used offensively.

e. Slang and migration

Regarding where slang meets migration, participants said that they choose to use their slang in Greece to bring their Greek friends closer to their culture and to stay connected to the Egyptian youth, reclaiming membership in both worlds they belong. E5, as an artist, further mentioned the factor of visibility and empowerment, saying that she consciously adds Arabic to her rap music: "So in this language that I speak, in my own language, you will hear me. I shouldn't just sing in your language."

5.2.2 How the above factors are reflected in the linguistic creativity of Arabic and Greek slang and what social functions do they perform

a. Slang and its extra-lingual supply domains

All participants stated learning new slang mainly from friends in Greece and Egypt, social media, TV shows and movies, and rap music. They mentioned that a very big slang-source is generally Mahraganat music, which they reported not listening to. As mentioned above, Mahraganat is popular street music, with strong vulgar content, usually associated with lower classes. E2 commented nonetheless: "As much as I follow the news, I always see that I am not in the loop, when I go to Egypt I am like a tourist".

b. Slang, morphology and semantic representations

Participants shared slang words and expressions they use the most. E2 mentioned the word /elbes/ literally meaning 'dress up' but used as a humorous way of telling someone that they have to suffer the consequences of their actions. E1 mentioned the word /sabah/, a shortened form of Sabah al-khair/ meaning "good morning", commenting once again on how much more inventive Egyptian is compared to Greek, stating that there are at least four different informal ways to say "good morning" in Egyptian. E1 and E2 reported that they do not like /aha/ at all. E3 mentioned /aesh/, literally "h/s has lived" but used as "well done!". E4 the /fekes/ used as a refusal of invitation and E5 the /eshta yazmili/ (cream comrade) as another way of congratulating someone.

5.2.3 Feelings and perceptions of the two investigated communities regarding the causes and circumstances of slang use and the social identities they feel that emerge through this linguistic choice

a. Motivation, context and modus operandi of slang

In relation to the frequency of slang use, three out of five reported mainly using slang with friends and relatives in Greece and Egypt. E4 also reported doing the same with other Arabic speakers in Greece to show friendliness and being up to date. In terms of awareness in slang use all respondents

except E4 stated that they communicate unconsciously in slang and revert to common only if they have to conform to a different context.

Slang's main contribution to communication, was in all agreement, immediacy, intimacy, humor and irony. E2 mentioned that slang brings a freshness that breaks clichés and E1 that the lines it creates act as markers in time. E1,2,3 also think it adds coolness. All agreed that it potentially includes street-wise tough connotations, with E4 again emphasizing that there is a big difference in its use between home and street. Regarding whether it is associated with some kind of contestation, only E5 responded positively, saying "Of course! it challenges the common language!". Regarding whether slang is creative all responded positively, while E4 nevertheless commented that its inventiveness undermines the foundations of common. The use of it, is for all related to the intention to share a common code, to make fun and to maintain ties with Egypt. E2 reported that he also uses it to be considered cool and insider and E4 to communicate with younger people. E3 and E5 reported using it for secretly and humorously commenting on non-Arabic or non-Egyptian speakers with their siblings, and as a secret code that is not perceived by parents. On whether they would choose slang or common to charm their interlocutor, E1,2,4 said that slang has inventiveness and humor but common can demonstrate knowledge and linguistic ability. E3 would choose common as slang is a personal speech for her and E5 would choose slang. All participants also mentioned alternating Greek with Egyptian slang with their Egyptian-speaking friends and with their brothers and sisters. Regarding what they dislike about slang, participants mentioned disrespect and violation of personal boundaries, when a stranger address them this way. For E5 it was racist and gender discrimination often expressed through slang.

About their thought on people continuing to choose slang even though so much criticism is expressed, interviewees responded that it is a language that offers simplicity, folksiness, flexibility in creative interventions and fun. E5 noted that it is often the language of parts of society, anyway criticized for various aspects of their lives "What do they care what they say about their language? They hear so much.". As to whether slang can defend and frame parts of themselves that are oppressed by the dominant narrative, all participants except E5 answered negatively.

In the age-slang connection participants identify three pillars: the need for social belonging attempted through a slang tough performance, the closer relationship between youth and slang due to participation in internet communities and the timelessness of slang use by speakers who seek to connect with youth and current affairs, agreeing with Greek participants.

Regarding the presence or not of slang words not encountered in the common, speakers during their focus group concluded that there is nothing in slang that does not already exist in the common but

the folksiness and implicit references to a common cultural condition, wider or of the group, create a sentimentality that gives the language " a different flavor" (E1).

b. Slang and emotions

Concerning the feelings caused by slang use, E1,2,3 agreed that it causes joy, relaxation, familiarity and a feeling that their language belongs to them. E4 differentiated the feelings in Greece and Egypt saying that in Greece slang employment is mostly made in a relaxed humorous context while in Egypt "when you speak slang you show that you are not weak" commenting that it can signal a street-wisdom which can save one from possible scams on the street among other men. E1,2,5 reported feeling themselves when communicating in slang, E3 prefers a combination of the two while E4 stated that he identifies with common because "slang has a vagrancy that does not represent me". Regarding whether slang favors emotional expressivity while also allowing distance from it, respondents answered positively by bringing the example of /fekes/ (empty, failure) as a neutral positioning and the example of /gamda fashkh/ (fucking great) as emotionally intense expression, instead of simply saying that you like something in SE.

E2 shared an aspect of the slang-emotion connection that she identified, saying that the existence of two codes also serves to maintain boundaries between people who are not closely related, describing more formal speech forms of languages as mounds to the emotion and intimacy that slang carries, which brings speakers closer to intense emotional expression and therefore reaction. The ability of slang use to bring individuals closer to situations characterized by rigidity and unfamiliarity, was deemed successful by the participants since three of them stated that they came closer to Muslimism through sheikhs choosing slang and non-formal terms.

c. Slang and linguistic gentrification

Regarding whether borrowing content from cultures to which they do not belong and how they exploit it in their slang, E1 stated that he does so in Albanian, explaining that it is a language he has mastered due to close friendships with people of Albanian origin. He identified that while he recognizes Albanian as a part of his life, he often feels cool when using it. E2 mentioned using some Broken English that she was taught from a close Nigerian friend. E4 stated using a lot of slang content related to narcoculture even though having no connection at all, but as part of his natural expressive palette because of the hip hop music he listens to. E5 commented that "it's too cringe for me to use something that I have no connection to, no experience of, this colonialist thing», adding that she knew a lot of Albanian growing up in migrant neighborhoods of central Athens, but was

criticized a lot for using it. She added: "Albanian is so hype right now [...] How did it become so in? It's scary!"

6 Discussion

The results brought by the two groups in terms of content move mostly on common paths, giving the use of slang and the perceptions around it an interesting uniformity, at least within the fields they have been investigated. The approach around the extraction of information from the interviewees, as well as the analysis of the findings was guided by TSW and contemporary sociolinguistic considerations of language as meaning making, seeking to bring out the socio-ideological implications of the speakers' positions (Eckert, 2012; Eckert, 2000; Snell, 2014; Labov, 2001).

An important primary observation is that all themes explored, fed the research with clearer results regarding the slang use of Greek speakers, as Egyptians use their slang in very limited contexts, outside its original community of speech. This results in Greek slang being a more developed field for both language groups, since Egyptian participants are fully bilingual in Greek and were born or raised in Greece. Consequently, when asked to focus and reflect on cultural and communicative contexts that were only related to Egyptian slang, it was not always possible that an internal separation of the two linguistic codes could be made. A subsequent obvious difference between the two groups is that unlike Greek speakers, Egyptians are slang-bilingual, as they all reported using an Egyptian-Greek mixed code with also bilingual relatives and friends. McWhorter (n.d) has already talked about the hybrid linguistic future of megacities.

Starting from a simple and basic comparison, it can be indicated that regarding the fields of inspiration and dissemination of slang, the groups' answers were identical and common to international literature (Khalili, 2012; Daoudi, 2017; Veloudis, 2007; Hjarvard, 2004): friends (in Greece and Egypt), social media, series and rap music.

Overall, the way slang is meta-linguistically perceived as a distinct variety from standard language that carries different communicative qualities and is negatively stigmatized by society was commonplace in both groups. The positioning of slang in everyday life, the areas where its use is encouraged and discouraged, its naturalness as part of the speakers' self and the feelings around it were particularly common as well. In both languages, slang appears to use profanity and taboo words and phrases, with the insults seeming to be more associated with sex in Greek and with religion in Egyptian, semantics of slang already observed by scholars (Eble, 1996). The three semantic

categories that speakers of both languages identify as most lexically developed and common in slang usage are the categories of drunkenness, drug culture and the various ways to praise the beauty of a woman, usually in an objectifying way, as scholars have noted regarding slang's sexist content (Chetia, 2015).

The majority of Egyptian participants supported the narrative of an evaluative hierarchy of national languages, placing Greek and Arabic in the highest positions in relation to other world languages, arguing their lexical richness and depth of meaning, beliefs confirmed by literature especially for languages with a prominent historical past (Švejc, 1986; Haris, 2000; Albirini, 2016; Eckert & McConnell-Ginet, 1992). Greek speakers, however, did not consider this to be the case. In the same context of viewing languages as something that needs to be evaluated, the belief that slang potentially impoverishes the vocabulary of the common was present in both groups, with Greek participants having a more moderate attitude on this (Eisele, 2003; Bourdieu, 1991).

Despite these concerns, when asked to prioritize slang over common, nine out of ten participants stated that they constitute different tools, utilized in different contexts. One candidate even evaluated slang as superior language code due to the vitality that its constant change provides (Coleman, 2012). Only one Egyptian participant out of the entire sample, identified slang throughout the discussion with the destruction of the common, also attributing to it evaluative inferior characteristics as the language of the poor and uneducated. He was also the only one who expressed himself very fervently for fusha as the most perfect form of Arabic. This position is consistent with existing theory on speakers' perceptions around languages as having or not having linguistic prestige and as being legitimately high and low (Ferguson, 1959; Stadlbauer, 2010). Interestingly enough, despite the fact that there were references in both groups regarding the alteration of the linguistic foundation of the two languages through neologisms and linguistic loans, no one other than participant E4, who has received an academic education in Classical Arabic in Egypt, was particularly vocal about any possible linguistic degradation. On the contrary, the attitude towards slang was particularly affectionate, and when even asked specifically to describe exactly how language was being damaged by slang, no one could give a specific answer.

Specifically for the Egyptian respondents, part of the research was to investigate possible different uses of slang in terms of mode or targeting between first- and second-generation migrant participants. This was not detected probably due to all of them being very close age wise and having spent much or most of their lives in Greece.

Several speakers mentioned that what is described as language poverty does not necessarily result from slang use, but from the lack of contact with means of other, more formal, forms of language,

such as literature. With the exception of one participant, slang therefore does not seem to 'take up space' in the speakers' minds from formal language forms, but rather to serve other communicative needs such as a sense of intimacy, creativity, connection to youthfulness and appropriation of language through creative and original expressiveness. Coleman (2012) observes the same by saying that linguistic contents coexist and are not inscribed on top of each other.

Regarding the communicative qualities and emotions that slang brings to conversations, these were common to both groups, lightness, friendliness, intimacy, humor, coolness and sometimes irony just as observed in literature (Coleman, 2012). However, due to the closeness it emanates, and according to many participants observations', its personal character, interviewees from both groups said they would negatively evaluate a stranger who would address them in slang as being disrespectful and violating boundaries.

Regarding the slang-emotions relationship, both groups identified the potential that the code offers for generalized masking as well as for an emotionally charged revelation of the psyche. The latter, in both languages, seems to occur frequently through profanity such as /gamato/ or /gamda fashkh/ meaning "fucking great", namely expressions of strong approval (Eble, 1996; Lodge, 1997; Flexner, 1975). Moreover, speakers seem to be very aware of when and how to alternate slang and the common, having a full understanding of the context, even when they consciously choose not to respect it, as one Greek participant pointed out "If I don't respect the social context through the use of my slang, it's because I'm doing it deliberately" (Ghosh, 1972). The subtleties of the relationship between language and emotion seemed to be very clear for all speakers, both in terms of what common, seriousness, formality, academic training, imposition and what slang, relaxedness, intimacy, playfulness, brings to the communication. An interesting point that highlighted the transparency of slang-emotion relationship and the speakers' emotional use of language was the statement of an Egyptian participant about how language is so connected to an emotional state of mind that it can encourage the crossing of boundaries or respect for them. In particular, she observed that slang not being used everywhere is a positive thing, otherwise the familiarity it carries could be accompanied by outbursts of anger.

Trying to investigate whether slang is perceived as a deviation of common in the minds of the speakers, the answer is negative as respondents did not seem to carry a strong internal hierarchy of common versus slang. Rather they perceive it as collaborative rather than adversarial according to Veloudis' (2007) approach. Participants were asked to answer which of the two they felt closer to themselves. The results showed that with the exception of one Egyptian candidate who associated slang with "a vagrancy that does not represent him", five candidates said that they felt much more

familiar with slang, while the remaining four do not distinguish between them, saying that depending on the topic and the occasion, they identify with one or the other, highlighting once again their complementary function (Veloudis, 2007). In the same context, when participants were asked which of the two they would choose to impress an interlocutor, most of them answered both, perceiving the diverse competencies as complementary and indicative of different aspects of themselves that they would like to bring out, with slang being associated with humor, playfulness and intelligence and common as an indication of high educational culture and seriousness. A strict evaluative, practical or emotional dimension between the two codes was not observed.

What has been shown in general regarding the prioritization of the use of the two codes, is that it is much more related to the communicative context than to a statement, or a comparison as it is often implied by literature (Lodge, 1997; Zhou & Fan, 2013). It appears therefore to display a very natural and organic communicative function in people's everyday life, a continuous code-switching that occurs unconsciously. The difficulty of most respondents in answering questions inviting them to identify when they use slang and when they do not, proves the point. Nevertheless, all 10 demonstrated post-linguistic awareness of the social performance that slang can realize often commenting on and satirizing the street-tough personas with which it is associated as they described. G2, consistent with the linguistic gentrification theory, mentioned “We know that many people use slang to sound more exotic” (Tebaldi, 2020).

The use of slang as a secret code towards older people as Coleman (2012) often mentions, such as parents, was mainly expressed by the younger representatives of the two groups. In addition, several candidates also described the use of slang as a cultural sharing that brings joy and pride, in the form of teaching, between Egyptian - non-Egyptians and between children and parents.

Interestingly, the majority of the participants stated that in a context where they wish to be communicatively assertive and have the content of their discourses taken seriously, they would choose the common instead of slang, fact that highlights the thematic and stylistic distribution of the two. An exception to the above was an Egyptian male participant who identified how he chooses slang when interacting with male technicians and craftsmen, wanting to deploy a working-class toughness so as to show that he is knowledgeable about their work subject, avoiding, according to him, to be deceived by them. Similar results have been already described in studies by Kiesling (1998) and Bassiouney (2009). Additionally, by the relevance of the meaning making assumptions made by each social group as described by Bernstein (1973). On the same topic, an Egyptian participant linked gender and class by saying that depending on the class background of an Egyptian woman, she will choose how to impose herself between a range of options, from fusha to highly

offensive slang, which many researchers have noted (Lakoff, 1973). Consistent with preexisting literature, the above highlights that the way power is verbally negotiated has to do with gender and class position as well as with the power dynamics of the context (Foucault, 1971; Gramsci, 1971). The speakers expressed an implicit feeling about slang as not appropriate for serious discussions, which was highlighted by the comments of the Egyptian activist participant who mentioned that she switches to common when participating in political procedures. Additionally, a very interesting comment on behalf of the three Greek female candidates was made. Unlike everyday communication habits, they all agreed on switching standard Greek with their friends when they want to declare their true romantic interest about a person. Judging by comments of both men and women participants', it appears that only in the context of macho competition will slang be used for imposition.

The etiquette of politeness was rated as tighter in the Egyptian cultural context by the participants (Bassiouny, 2019), yet there did not seem to be major differences in the way slang use was distributed in the lives of the speakers, as all ten presented work, formal transactions, religious spaces and family as non-slang use spaces. In the part concerning the relationship between slang and family, the issue of avoiding it was raised mainly to avoid misunderstandings given the age gap, but by some female participants, both Greek and Egyptian, reference was also made to doing that out of respect. This is a common observation within women's studies as the concept of modesty often emerges as an obligation for women in interactions, both in the Greek but more so in the Egyptian context. (Mounir, 2006).

Of great interest was the fact that Greek was described by both Greek and Egyptian speakers as a language more rigid and closely associated with connotations of formality and professionalism, which seems to create a greater distance between it and its slang version, in contrast to what was described by Egyptian participants regarding the Egyptian language. Egyptian was described as a witty, humorous, sarcastic, malleable and adaptable language, thus closer to its slang version. Sinki (2009) in his article mentions exactly these characteristics when describing the Egyptian language. It is likely, as the literature (Haeri, 2000) suggests, that this is because SE is already a simplified form of other Arabic language forms that exist within the communicative context of Egypt such as MSA and fusha, which does not correspond to the Greek reality, where an intermediate simplified variety, at least as strongly as it occurs in the Egyptian context, between formal and slang, does not exist. Moreover, it is possible that Egyptian is given such characteristics by respondents compared to Greek precisely because of it being a minority diasporic language. It does not exist in a realm of formal socializing and spectating, but at home (Othman, 2022).

Greek slang is characterized by an intense cultural performativity which is a point of reference and focus of multileveled commentary by the Greek-speaking participants, as is the case with slang speeches anyway (Kitsiou, 2016). This mainly results from internet cultural trends and wider pop culture taking place in Greece that shape young people's slang and their views on its use. As a main formative trend, the major shift of entertainment industry in Greece towards the commercialization and promotion of stigmatized subcultures of communities such as criminals, drug dealers, workers and migrants has been extensively commented upon, mainly through the shift of rap and trap music moving from the artistic backstage and the streets to the spectacular foreground, which often carries such personas as protagonists. Something that is already observed in other European countries and America and has been a springboard for youth studies in the past (Miller & Tskhvediani, 2020). The research therefore confirms that underground aesthetics are being transformed into a commodity in Greece as well, as has already been observed by Kitsiou (2016) and Androutsopoulos (2014).

The above condition produces models of an, almost always, underground masculinity, as commented by all Greek and Egyptian interviewees, which are imitated and satirized by a large portion of, mainly younger, population. These, in turn, generate a series of communicative performances, focusing on social class, lifestyle and by extension gender, which inevitably involve contradictions that often result in communicative failure, since, as all interviewees shared, the projection of inauthentic identities is very easily revealed, ultimately causing communicative unreliability and embarrassment, a performance characterized by many with the slang term, 'cringe' (Coleman, 2012). The above condition inevitably marks the content of Greek slang, since it is a derivative of Greek social negotiations and social trends, while it is not reflected in Egyptian slang neither as content nor as a performativity tool. This is perhaps the most important detected difference between the two groups. Slang, indeed a communicative code dynamically attuned to the domestic youth culture, cannot make available the same semantics to the slang of migrant communities which are practically limited to family and friendship contexts, functioning as fields of grassroots expression, intimacy and looseness, and remaining discourses of lower social intensity and symbolism. Migrant slangs are fed, as shown by the present research, by the cultural and social trends of the country of origin which, however, by not affecting the host country, in this case Greece, have no space to develop as discourses. At least not in a way that is highlighted by the present study.

Therefore, Greek respondents have approached the issue through a more ideological dialogue, recognizing in slang, functions of social identities and radicalism, due to the reactivity that its use may carry in contexts where it is typically not indicated, in the context of an easy-to-understand hegemonic culture-subculture confrontation. Let us not forget the repeated statement of one Greek

participant who indicated often using slang to challenge interlocutors whose authority she questions. Bucholtz & Hall (2005) have extensively discussed the intimate relationship between language and ideology. Greek respondents living in the country where both the official common Greek and its slang versions are spoken in parallel, inevitably experience oppressions from the dominant connotations of the former, resulting to slang obtaining the characteristics of a formality outlet, as evidenced by expressions such as "slang is a refuge" or "the playground of language" mentioned by Greek participants. Agha's (2015) approach towards slang as an ideological rather than linguistic construct and Spivak's (1988), Steiner's (2012) and Scott's (1985) recognition of language as communicative resistance, emerged many times as valid through positions such as this. This negotiation cannot be done with Egyptian which is not a language of public discourse in Greece. Negotiations of Egyptian slang are therefore limited to narrower contexts such as family etiquette of politeness with its gendered implications and religion, as was evident from the interviewees' responses in relation to the permissible and non-permissible contexts of slang. For exactly the same reasons, the responses of Greeks regarding what they speculated to be the reasons for slang use by a migrant in Greece were much more strongly ideological and emotional than the responses given by Egyptian migrants themselves. Egyptians' responses were mainly related to the need to stay in touch with communities in their country of origin and language development there, as well as the need to share their culture and world with the population here. An exception to the above are the positions of an Egyptian participant who, driven by her identity as a politicized rap artist, expressed herself very differently, approaching the issue more ideologically and making meta-linguistic analyses, a positioning that highlights the 'Local vs Other' dialogue that was a key lens through which the whole research process was critically seen (Camp & Thomas, 2008; Mora & Piper, 2021). However, apart from the aforementioned participant, the rest of the Egyptian migrants did not express ethnicity-signified negotiations through speech choice and content, overturning the initial hypothesis of the research, that the migrant slang of Egyptians most likely appears with political characteristics of negotiation with the Greek hegemonic language. It is very likely that migrant slangs have their own controversies which could not be ascertained by this study as this requires more extensive and thorough internal research.

An extension of the above, and of the multiple symbolic dimensions that a language can take on within the country where it is spoken, is the case of the extended use of Albanian as part of Greek slang, as observed by the present survey and noted by the majority of participants. Through the questions of individual and focus group interviews concerning the languages the participants use in Greek and Egyptian slang respectively, as well as cultures they verbally visit without belonging to,

it was indeed found that four out of five Greek-speaking participants and two Egyptian speakers use Albanian words with their slang. Even those who do not use Albanian words in their speech admitted to recognizing the phenomenon among young slang users around them. A Greek interviewee even commented "It's crazy hype. Since there is a lot of Albanian trap playing nowadays. All the kids are listening to Ivan Greko⁴". Other interviewees commented on the emergence of Albanian trap music and the revelation of the Albanian identity through a prism of outspoken pride by mainstream musicians who in previous years concealed it, given the pervasive racism towards the Albanian community that exists in Greek society as touched upon by Gogonas (2011). Albanians, are the largest long term migrant community in Greece (RSA, 2022). From the descriptions of the speakers, who were asked to compare the feeling left by Albanian when using it in comparison to other languages such as German, French or Spanish, the language in question seems to be dominated by characteristics such as toughness and coolness, as it was explained that Albanian is linked to the identity of the migrant worker in a semi-legal regime, who has survived difficulties through masculine toughness.

Based on the literature and theoretical analyses of Rymes, (2015), Ashcroft et al (1989), Coleman (2012), Tebaldi (2020), and Hooks, (1992) the above phenomenon seems to fall under the category of linguistic gentrification, already known for years mainly through the assimilation of AAVE by white American culture. At the same time, it marks the beginning of a new linguistic history for the Greek reality, where Albanian language has passed from invisibility and social stigma to become a mainstream youth trend, as is happening alongside with Arabic in Germany. It can be characterized as a linguistic gentrification based on the characteristics of migrant language borrowing from the host country's official language, with the migrant language adding elements of exoticness, cosmopolitanism and toughness in cases where the migrant community from which the borrowing takes place has been socially associated with the margins. Labov's (2001) theory of covert prestige and how it applies to the present context is very helpful in understanding this phenomenon.

Participants' comments ranged at different levels regarding how they experience the incorporation of Albanian into their discourse, with some saying that they experience it as completely natural and resulting from friendly symbiosis and code-sharing and others thinking reflectively and stating that they avoid it by acknowledging historical and social contradictions in the course of this language's progression from once completely unacceptable to what they said was, a current trend. The position from which each speaker makes such a borrowing can be questioned and debated as the mechanism of gentrification may not apply in the same way to speakers who do not share Greek white privilege,

⁴ Famous Albanian musician-trapper

grow up together, or are connected by virtue of their class. The above probably changes the intensity of performance as it constitutes linguistic borrowing more or less authentic. One of the Egyptian participants who grew up in a migrant neighborhood of Athens, learned the language by having a lot of childhood Albanian friends. He stated that although he feels that the language belongs to him, he detects that using it adds coolness, which the other participants also admitted (Mitzalis, 2013). Language blatantly emerges as a social symbol, participating in the power dynamics at hand (Ashcroft et al., 1989; Cameron, 2003). This possibly indicates that regardless of position and intention, the macho surplus that some communities may yield because of the traits attributed to them might be an objectivity. This particular topic could form part of a wider research.

In terms of exploring its class dimensions, slang seemed to be associated with connotations of lower class and experiences of street and marginality by all participants, in line with current literature (Snell, 2010). With regard to the latter, it nevertheless also became clear that this was a large part of its texture and content but not the only one. English was identified as a signifier of academic and class superiority as has been shown by a plethora of studies that recognize languages as signifiers of academic and cultural capital (Hjarvard, 2004; Bourdieu, 1991; Ferguson, 1959). As Spencer et al. (2013) note, speakers demonstrate class belonging through diverse manifestations, which was highlighted by the present study as fluent English speakers in Egypt are derogatorily called /fafi/ (sissy).

On this point, Egyptian speakers made various references on how class origin is more strongly revealed in Egypt, a fact that is narratively consistent with the description of Egyptian class composition (Badawi, 2014; Saif, 2012), unlike in Greece where all described its use as more diffuse. One Egyptian speaker even provided a fairly apt description for the Greek context, saying that slang is not one but many. For the working class it is the language of the street, for the middle class it is the reproduction of social media slang trends and for the upper class it is an international slang with various English loans. This formation certainly represents a very interesting aspect for future research. The concern that was raised by the current study from the outset regarding the possible material limits of social positioning and identity performance through discourse was explored and confirmed with the participants referring across many points the common failure of slang as a communicative performance of class and lifestyle (Davies & Harré, 1990; Miller & Tskhvediani, 2020; Gumperz, 1982).

Regarding gender, the biggest differences were found in the following: Greek participants noted sexist content as a negative aspect, which has already been noticed linguistically (Pavlidou, 2015; Kizel, 2017), while Egyptian participants, with the exception of E5, did not. Moreover, Greek

participants seem to use much more profanity, sexist and sexual content, in a quite exculpatory way, unlike Egyptian participants. There is a cultural difference in respect for politeness that should be studied further to identify its gender index, but possibly the idea of honor on men's part, who ought to safeguard the family's morality and protect women as weaker and powerless beings, plus the notion of modesty alongside which forms binding frameworks for women's way of expression, movement and clothing, as observed in Egyptian society and analyzed by Bassiouney (2019) stands as a good explanation for the above. Egyptian participants, male and female, were quite reluctant to provide with examples of profanity words. The results on whether men and women use slang more were also indicative. In both groups slang distribution seemed to be even, with men having a slight lead, which most commented is levelling out over the years, just as all contemporary research notes (Ghanbari, 2019). Greek interviewees trying to interpret masculine connotations of slang commented that much of slang is created in situations of violence and illegality where men are mainly involved. Egyptian participants mentioned that the condition is similar in Egypt. Two candidates even pointed out that although Egyptian women in Athens find themselves outside the Egyptian context, they continue to use less slang than their male compatriots who are the ones who mainly develop it, adding that Egyptian women living in Athens "Are very oppressed by the family". The above confirms Suad's (2005) observation on how kinship often restricts diasporic women's freedom by limiting their cations in the private sphere, even though they are outside the cultural context of the home country.

This commentary expresses in many ways Arab migrant women's negotiation of identity between the host country and the country of origin, as the same participants stated regarding their experience of their gender as navigating a constant conflict of two worlds (Mansour, 2022; Bassiouney, 2009). Another point of bibliographic confirmation was the responses of female candidates regarding whether they use slang as a masculine performance for survival and acceptance in male dominated groups, question they all answered positively either applying to present conditions or a later phase of their lives, as confirmed by scholars analyzing social belonging practices (Barrow, 2019; Grossman & Tucker, 1997). An Egyptian candidate commented that while this is something criticized in Egypt, in Greece it is not considered reprehensible.

Revealingly, all six female candidates have also been criticized as non-feminine because of their slang usage, stating that they often feel embarrassed by whether their femininity is properly performed when they use it (Karlsson, 2007). In line with this, both groups stated that profanity directed at men becomes more offensive when the grammatical gender switches to feminine, confirming existing literature (Christopoulou et al., 2017). The semantic categories concerning

positive and negative gendered salutations were also indicative, being in line with the stereotypical patriarchal distribution (Chetia, 2015). Male positives involved slang characterizations of physical strength, power and brotherhood in both languages, while female positives involved appearance praising, including sexualized expressions in both languages such as /munara/ (pussy) and /mozza/ (hot chick). For both of these salutations, female participants stated that it is acceptable among female friends but they wouldn't accept them from males. Also, both groups stated that a major semantic category of slang is the labels around the appearance of women with connotations of sexual dominance such as active verbs "έμπαινα" (I enter) and /deis/ (I step onto). Some representatives of the Greek group nevertheless stated that due to the extended plurality, these words are disconnected from their original sexist content, confirming a debate that already exists in linguistic circles (Heinämaa, 1997).

Scholar theory regarding slang and social activism is also confirmed regarding the Egyptian paradigm. Egyptian speakers confirmed the observations of a linguistic shift towards more informal ways of speech, due to the great freedom of speech and the entry of young people into the scene after 2011 which brought about unprecedented linguistic creativity. The Greek participants highlighted a particularly interesting observation on how linguistic distribution of semantic fields takes place through the relationship between social activism and slang. They distinguished between slang terms related to political content by identifying that they are all associated with conflicts in the street and the use of the Standard language as representative of strictly political concepts, revealing, as plenty of times emerged from the research, that the connotations of the topic of discussion are catalysts for the choice of language variety. This has already been noted by many sociolinguists (Coleman, 2012).

The two groups also agreed on the issue of connecting slang with age, recognizing that it is used more for fit in purposes at a younger period and that at older ages it gets strongly related to the desire of feeling modern and connected to youth (Donahue, 1995; Mazhar, 2015). The Greek speakers mentioned the use of slang as a social statement regardless of age.

Summarizing, the main differences between the two groups were: a more ideologized conceptualization of Greek slang as an anti-language and a field of confrontation with the dominant common, which was not found in Egyptian due to its existence outside the context of direct negotiation with the official version and mainly limited in terms of use-areas in the private, familiar space. Moreover, Greek participants demonstrated much greater comfort in using taboo words and profanity in their slang as opposed to Egyptians. Egyptian participants expressed views of hierarchical evaluation of national languages placing Greek and Arabic in the top positions, an

ideological positioning that was not made by the Greeks. Egyptians additionally appeared more connected to narratives of language attrition and the danger of Standard variety from slang. Finally, unlike Greek speakers, Egyptians are slang-bilingual, as all reported using an Egyptian-Greek mixed code with equally bilingual relatives and friends.

Egyptian and Greek slang have shown a strong common semantic content. The two groups also identified almost completely in the positive disposition and sentimentality they expressed about how personal and valuable part of their reality slang is, in their absolute meta-linguistic ability to distinguish emotional functions and contexts of use of each variety, in the perception that classism cannot be easily played out through slang speech for the purpose of macho surplus, and regarding gendered distribution and treatment of slang, highlighting its sexist character as well. The groups were also identified in how they learned and enriched their slang repertoire. They also showed complete agreement in the connotations they attributed to slang: masculine, lower-class related, cool, and street-wise tough.

Key findings demonstrated that both gender and class standing as well as contextual power dynamics define how power is verbally negotiated.

An intriguing observation was that Standard Greek was judged by all to be rigid and non-responsive while Vernacular Arabic seemed to have a personality closer to its slang version as it was described as being inclusive of English loans, malleable, humorous and creative.

Regarding TSW social positioning and class, all participants stated that they recognized macho marginality, street-wise related tough connotations in slang, which they associated with lower classes nevertheless they noted that due to its tremendous diffusion through social media and music anyone can assume this role, but whose authenticity will quickly be revealed.

A further observation was that Albanian, is now part of Greek slang, having undergone linguistic gentrification from it, as AAVE has traditionally done in America. Although the intensity of gentrification possibly shifts due to migrant solidarity when an Egyptian participant stated that he also uses it, the acknowledgement by everyone that it imparts underground coolness when used, is indicative of its symbolization process.

Egyptian slang did not show any content of political and ideological negotiation with the dominant Greek variety contrary to what was expected from this research, with the exception of one participant, probably for the reasons discussed above, which have to do with the limited positioning of Arabic slang in the private sphere and its non-participation, at least so far, in the public sphere of spectacle. A key reason why Egyptian candidates reported using Egyptian slang, beyond casual

communication with intimates, is to maintain family and cultural ties with the country of origin, while for Greek candidates the reason was also reactionism and social disruption.

Slang was rated by most as a variety not suitable for topics considered serious or for a speaker who wants their position to be heard seriously. On the other hand, common speech often appeared to have the characteristics of a stifling social role.

The general conclusion is that despite the concerns expressed, both groups perceive slang and common much more as complementary through a peaceful symbiosis where one or the other is utilized depending on the emotions, the subject matter and the respective power dynamics, rather than as codes in a confrontation where one threatens the other (Veloudis (2007). Due to its controversial nature however (Androutsopoulos, 2001), as can be seen from the many years of criticism that all youth languages have received (Haris, 2000; Ryding & Wilmsen, 2021), many participants demonstrated contradictory feelings towards slang.

7 Conclusion

The present research sought to understand the way in which modern young residents, Greeks and Egyptians, of central Athens perceive, use and treat Greek and Egyptian slang, as well as what their general perceptions are about the evaluative hierarchy of the standard variety - slang dipole, their view on whether the language is endangered and what revitalizes it, and how their communicative palette functions in expressing identities, emotions and ideological beliefs. The two slang terms were compared through qualitative individual and group interviews and information received has been analyzed through content analysis. The results demonstrated that the semantic fields expressed by slang terms both in Greek and Egyptian, as well as the communicative intentions behind them, are very close; Egyptian slang came to the fore through the creative negotiation that bilingual speakers do in the Greek area. The main difference identified relates to the absence of space for interaction and juxtaposition between slang and its vernacular, which seems to create deficiencies in semantic content, culturally charged, unlike Greek. In both cases, slang seems to be a very natural and emotional part of the speakers, in collaboration and not in opposition with standard varieties. From the participants' statements, slang emerged sometimes as pride, others as guilt, as reaction or as a tool, depending on the speakers' positioning around the marked signifiers slang carries, the social musts of their surroundings and their personalities. Most, however, described it as "natural as blinking", highlighting how slang, like all human creations, is first created by them, to be later judged by its same creators.

Through the research, various essential and intriguing aspects of the slang phenomenon emerged which lacked both the space and the qualitative volume in terms of participant numbers required for their satisfactory exploration. The following themes are considered as possible to engage the sociolinguistic research future: The relationship between slang and age. Investigation of social use of slang, content selection and communicative intent as age alters, through the prism of the identification of slang with youthfulness.

The broad and very challenging topic revealed about the character and identity that migrant slangs possess as a subset of minority languages within the context of the spectacular and substantial dominance of national language and slang. What are the ways in which it can potentially interact with the national vernacular of the host country, how much is it fed by the language of origin and how much by the language of the country of settlement, what are the cultural symbolisms and ideological loadings that migrant slang internally encompasses?

Particularly important for sociological and linguistic study is the issue of the emergence and gradual prominence of the Albanian language as a true and timeless cultural and linguistic part of Greece, and at which points and how it also possibly emerges as a counter-attack to timeless racism. What are the perceptions and aims of its usage by Albanian artists who bring it to the forefront? Their own reflections on Albanian's decorative role in the dominant Greek variety are also judged to be particularly essential.

The gender and slang component has also not been particularly studied so far as noted in available literature, especially in a context of cultural confrontation as we have seen to be the case above between a subtly different ethic in terms of gendered linguistic expression between Greek and Egyptian women.

Furthermore, the form and structure of bilingual immigrants' hybrid slang is worth exploring.

The study is a pioneering example of a sociolinguistic comparison of two different slang languages, with one of them being the slang of a migrant population long established in the host country. The emphasis was placed on the Athenian context and the findings, apart from their very substantial linguistic value, constitute a historical legacy of the period of time in which the study was conducted, since slang functions as a temporal and cultural indicator, as it absorbs and reproduces with speed the movements of society in terms of interpersonal relations, political developments and spectacle. The research hopes to trigger other related investigation and contribute by bringing together theory and information already scattered about the two languages under analysis. Furthermore, it hopes to have served as a balancing breath of inspiration for the equal value of all linguistic codes, and for the elevation of minority groups as dynamic, vivid, present social bodies.

Aikaterini Kyriakou, A sociolinguistic analysis of slangy expressions of Egyptian and Greek young speakers in Athenian urban center – Social parameters and emotional reasons leading to the choice of slang and possible convergence or divergence between the two target groups.

8 References

Adli, A. & Guy, G.R. (2022). Globalizing the study of language variation and change: A manifesto on cross-cultural sociolinguistics. *Lang Linguist Compass*. DOI: 10.1111/lnc3.12452

Agha, A. (2015). Tropes of Slang. *Signs and Society*, 3(2), 306-330. <https://www.jstor.org/stable/10.1086/683179>

Al Marzooqi, F. (n.d). *We have to bust the myths that shroud the Arabic language*. The National news. <https://www.thenationalnews.com/opinion/we-have-to-bust-the-myths-that-shroud-the-arabic-language-1.654381>

Albirini, A. (2015). *Modern Arabic Sociolinguistics*. Routledge

Albirini, A. (2016). *Modern Arabic sociolinguistics: Diglossia, variation, codeswitching, attitudes and identity*. Routledge.

Almubayei, D. (2007). *Language and The Shaping of The Arab-American Identity*. [Unpublished doctoral dissertation]. *UTA Working Papers in Linguistics*, 2

Andersson, L. & P. Trudgill (1990). *Bad language*. Blackwell

Androutsopoulos, I. (2001). H glossa tw newn [The language of the youth]. In *Theoria kai istoria tis ellinikis glossas [Theory and History of the Greek Language]*. Pili gia tin Elliniki Glossa [The Greek language gate]. https://www.greek-language.gr/greekLang/studies/guide/thema_b9/index.html

Androutsopoulos, J. (2014). Mediatization and sociolinguistic change. Key concepts, Research traditions, open issues. In J. Androutsopoulos (Ed.), *Mediatization and Sociolinguistic Change* (pp 3-48). De Gruyter.

Angrosino, M. (2007). *Doing ethnographic and observational research*. Sage.

Appadvice.com (n.d.). *Greek slang stickers*. <https://appadvice.com/app/greek-slang-stickers/1209745414>

Arntson, P. H. (1977). *A Dialectical Examination Of Basil Bernstein's Sociolinguistic Theories*. ProQuest One Academic. (302852390). <https://proxy.eap.gr/login?url=https://www.proquest.com/dissertations-theses/dialectical-examination-basil-bernsteins/docview/302852390/se-2>

Ashcroft, B., Griffiths, G. & Tiffin, H. (1989) *The Empire Writes Back: Theory and Practice in Post-Colonial Literatures*. Routledge.

Ashcroft, B., Griffiths, G. & Tiffin, H. (2007). *Post-Colonial Studies: The Key Concepts*. Routledge.

Avis-Riordan, K. (2017, October 3). *If you use these words then you are upper class, according to an etiquette expert*. Country Living. <https://www.countryliving.com/uk/news/news/a2593/english-vocabulary-upper-class-etiquette/>

Badawi, A.M. (2014). Middle class transformations in the Arab World. *Contemporary Arab Affairs*, 7(2), 246-262. <https://www.jstor.org/stable/48600119>

Bakalis, B. (2023, April 1). *Kala tha paei auto: To Luben katevainei stis ekloges*. Luben.tv. <https://luben.tv/videos/226787>

Barrow, J. (2019, April 9). *Why Do We Change the Way We Speak Depending on Whom We're Speaking to?* ALTA Language Services, Inc. <https://www.altalang.com/beyond-words/change-way-we-speak-depending-speaking/>

Bassiouney, R. (2009). *Arabic sociolinguistics*. Edinburgh University Press.

Baumann, G. (1996). *Contesting Culture. Discourses of identity in multi-ethnic London*. Cambridge University Press.

Berg, T. (1998). *Linguistic Structure and Linguistic Change: Explanation from Language Processing*. Clarendon Press.

Bernandez, E. (2017). Non-Western Concepts of Language: Are they of Any Use for the Scientific Knowledge of Language? *Complutense Journal of English Studies*, 25. DOI: 10.5209/CJES.58147

Bernstein, B. (1973). *Class, codes and control – Applied studies towards a sociology of language*. Routledge.

Berrebah, I. (2021). The Mosaics of National Identity in the Arab American Diaspora: Exploring Long-Distance Nationalism in Diana Abu-Jaber's *Crescent*. *Journal of Nationalism, Memory & Language Politics*, 15(2) 187-209. <https://doi.org/10.2478/jnmlp-2021-0001>

Blommaert, J. (2010). *The sociolinguistics of globalization*. Cambridge University Press.

Blommaert, J., & Rampton, B. (2011). *Language and Superdiversity*. *Diversities*, 13(2), 1-21.

Bolton, K. & C. Hutton. (1995). Bad and banned language: triad secret societies, the censorship of the Cantonese vernacular, and colonial language policy in Hong Kong. *Language in Society*, 24, 2, 159-186.

Bouchard, M.E. (2022). Postcolonial sociolinguistics: Investigating Attitudes, Ideologies and Power in Language Contact Settings. *Journal of Postcolonial Sociolinguistics*, 6, 1-11.

Bouhdima, M.E. (2022). On Arabic Language Maintenance Among Arabs Living in Western Countries: A Review of Literature. *Preprints.org*. <https://doi.org/10.20944/preprints202203.0226.v1>.

BouKaram, F [@ cedrusk]. (2023). *Is middle Eastern an Ethnicity*. [Video]. Instagram. <https://www.instagram.com/p/CrEPh82o44K/?hl=en>

Bourdieu, P. (1991). *Language and symbolic power*. Cambridge.

Breakwell, G., Wright, D. M., & Barnett, J. (2020). *Research Methods in Psychology*. (5th ed.) Sage Publications.

Bruno, D (2022). *Ethical Guidelines for Good Practice in Cross-cultural Research*. Max Planck Institute for Evolutionary Anthropology. Doi: 10.17617/2.33914494

Bucholtz, M., & Hall, K. (2005). Identity and interaction: a sociocultural linguistic approach. *Discourse Studies*, 7(4–5), 585–614. <https://doi.org/10.1177/1461445605054407>

Cainkar, L. (2013). Global Arab World Migrations and Diasporas. *The Arab Studies Journal*, 21(1), 126–165. <http://www.jstor.org/stable/41968271>

Cameron, D. (2003). Gender and Language Ideologies. In Holmes, J. & Meyerhoff, M. (eds.), *The Handbook of Language and Gender* (pp. 447–467). Blackwell.

Campt, T., & Thomas, D. A. (2008). Gendering Diaspora: Transnational Feminism, Diaspora and its Hegemonies. *Feminist Review*, 90(1), 1–8. <https://doi.org/10.1057/fr.2008.41>

Camus, A. (2012). *The Rebel: An Essay on Man in Revolt*, (Vintage International). Knopf Doubleday Publishing Group.

Capital Music (2020, March 8). *Light - SLANG feat. Billy Sio & ATC Nico - Official Music Video* [Video]. YouTube.
https://www.youtube.com/watch?v=MyTMg3gopjM&ab_channel=CapitalMusic

Carter, P.M. (2013). Poststructuralist Theory and Sociolinguistics: Mapping the Linguistic Turn in Social Theory. *Language and Linguistics Compass*, 7, 580-596. <https://doi.org/10.1111/lnc3.12051>

Cazden, C.B. (1968), Three Sociolinguistic Views of the Language and Speech of Lower-Class Children—with Special Attention to the Work of Basil Bernstein. *Developmental Medicine & Child Neurology*, 10, 600-612. <https://doi.org/10.1111/j.1469-8749.1968.tb02943.x>

Chetia, B. (2015). Slangs and Gender - A sociolinguistic perspective. *International Journal of Technical Research and Applications*, 18, 43-46

Christopoulou, K. (2016). *Mia leksilogiki proseggisi sto perithoriako leksilogio tis neas ellinikis [A lexical approach to the marginal vocabulary of Modern Greek]*. [Unpublished doctoral dissertation]. University of Patras.

Christopoulou, K., Xydopoulos, J.G. & Tsangalidis, A. (2017). Grammatical gender and offensiveness in Modern Greek slang vocabulary. *Proceedings of the 12th International Conference on Greek Linguistics*. Aristotle's University of Thessaloniki Library. <http://ikee.lib.auth.gr/record/313424?ln=en>

Coleman, J. (2012). *The life of Slang*. Oxford University Press

Creswell, J. W. & Creswell, D. J. (2018). Qualitative Methods. In *Research design. Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (254-293). SAGE Publications, Inc.

Creswell, J. W. (2014). The Purpose Statement. In *Research design. Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (pp. 3-24). SAGE Publications, Inc.

Creswell, J. W. (2014). The selection of a Research Approach. In *Research design. Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (pp. 3-24). SAGE Publications, Inc.

Daoudi, A. (2017). Rethinking Arabic Linguistics: The History of the Internet in the Arabic-Speaking Region and the Rise of e-Arabic. In G. Goggin, & M. McLelland (Eds.), *The Routledge Companion to Global Internet Histories*. Routledge.

Davies, B., & Harré, R. (1990). Positioning: The discursive production of selves. *Journal for the Theory of Social Behaviour*, 20(1), 43–63

Delaney, T. (2007). *Pop Culture: An Overview*. Philosophy Now – A magazine of ideas. https://philosophynow.org/issues/64/Pop_Culture_An_Overview

Denzin, N. K., & Lincoln, Y. S. (2017). *The SAGE Handbook of Qualitative Research*. (5 ed.) SAGE Publishing.

Denzin, N. K., & Lincoln, Y. S. (Eds.). (2005). *The Sage handbook of qualitative research* (3rd ed.). Sage Publications Ltd.

Dickson, A., Akwasi, Y.E. & Kusi, A. (2016). Constructivism Philosophical Paradigm: Implication for Research, Teaching and Learning. *Global Journal of Arts Humanities and Social Sciences*, 4(10), 1-9.

Donahue, T. (1995). A structuralist-functionalist account of border slang. *International Journal of the Sociology of Language*, 1995(114), 107-118. <https://doi.org/10.1515/ijsl.1995.114.107>

Aikaterini Kyriakou, A sociolinguistic analysis of slangy expressions of Egyptian and Greek young speakers in Athenian urban center – Social parameters and emotional reasons leading to the choice of slang and possible convergence or divergence between the two target groups.

Dweik, B. S., Nofal, M. Y., & Qawasmeh, R. S. (2014). Language Use and Language Attitudes among the Muslim Arabs of Vancouver/ Canada: A Sociolinguistic Study. *International Journal of Linguistics and Communication*, 2(2), 75-99

Easy Greek (2022, April 5). Greek Slang Only Young People Use | Easy Greek 144 [Video]. YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=t5oehXxvx3I&ab_channel=EasyGreek

Eble, C. (1996). Slang & Sociability. *In-group Language among College Students*, 49-50. The University of North Carolina Press.

Eckert, P. (1989). *Jocks and Burnouts: Social Categories and Identity in the High School*. Teachers College Press

Eckert, P. (1997). Gender, Race and Class in the Preadolescent Marketplace of Identities. *96th Annual Meeting of the American Anthropological Association*. <https://web.stanford.edu/~eckert/AAA1997.pdf>

Eckert, P. (2000). *Linguistic Variation as social practice*. Blackwell.

Eckert, P. (2012). Three waves of variation study: The emergence of meaning in the study of sociolinguistic variation. *Annual review of Anthropology*. 41, 87–100. <https://doi.org/10.1146/annurev-anthro-092611-145828>

Eckert, P., & McConnell-Ginet, S. (1992). Think practically and look locally: Language and gender as community-based practice. *Annual Review of Anthropology*, 21, 461–490. <https://doi.org/10.1146/annurev.an.21.100192.002333>

Egyptian Streets. (2016, November 7). *How One Word Reflects a Class Split in Egypt's Social Dynamics*. Egyptian Streets. <https://egyptianstreets.com/2016/11/07/how-one-word-reflects-a-class-split-in-egypts-social-dynamics/>

Eid, Z.A. (2019) *A sociolinguistic study of language practices and language attitudes of Lebanese families in London*. [Unpublished doctoral dissertation]. SOAS University of London. <http://eprints.soas.ac.uk/32207>

Eisele, J. (2003). Myth, values, and practice in the representation of Arabic. *International Journal of the Sociology of Language* 2003(163), 43-59. DOI: 10.1515/ijsl.2003.045

El Falaky, M.S. (2015). Yes We Are: A Sociolinguistic Study of Egyptian Slang. *International Journal of Language and Literature*, 4(2), 75-84. Doi: 0.15640/ijll.v4n2a10

ElSahar, H., El-Beltagy, S.R. (2014). A Fully Automated Approach for Arabic Slang Lexicon Extraction from Microblogs. In Gelbukh, A. (eds) *Computational Linguistics and Intelligent Text Processing*. Lecture Notes in Computer Science, vol 8403. Springer, Berlin, Heidelberg. https://doi.org/10.1007/978-3-642-54906-9_7

Emmanuel, D. (2008). Kinonikos diahorismos, polosi ke anisotites sti geografia tis Athinas: o rolos ton mihanismon tis agoras katikias kai ikistikis anaptyxis (1980–2000). [Social segregation, polarization and inequalities in the geography of Athens: the role of the mechanisms of real estate and urban development (1980–2000)]. *Geografies*,3, 46–70.

EUAA [European Union Agency for Asylum]. (2022, July). *Egypt as a country of origin*. Migration. Migration Drivers Report. <https://euaa.europa.eu/>

Fahy, K. & Harrison, K. (2005) *Constructivist research: methodology and practice*. In, *Methods of research in sport sciences: quantitative and qualitative approaches* (pp. 660-701). Meyer & Meyer Sport.

Fairclough, N. (1989). *Language and Power*. Longman Group

Ferguson, C. A. (1959). Diglossia. *Word*, 15(2), 325-340.

Flexner, S.B. (1975). Preface. In H. Wentworth and S.B. Flexner (Eds.), *Dictionary of American Slang* (pp. vi-xv). Crowell.

Flowmagazine. (2022, October 10). *Dictionary of New Greek slang for beginners*. Flowmag. https://www.flowmagazine.gr/leksiko_tis_neas_ellinikis_argo_gia_protarides/

Foucault, M. (1971). Orders of Discourse. *Social Science Information*, 10(2). Sage Journals. <https://doi.org/10.1177/053901847101000201>

Fourcade, M. (2021). Sociolinguistics of Youth Activism: Implications for The Future of Political Language. *International Journal of Applied Linguistics & English Literature; Footscray*, 10(6), 1-15.

Frangoudaki, A. (1992). Diglossia and the Present Language Situation in Greece: A Sociological Approach to the Interpretation of Diglossia and Some Hypotheses on Today's Linguistic Reality. *Language in Society*, 21(3), 365-381. <https://www.jstor.org/stable/4168366>

Frazer, T.C. (2001). Review of the book *Qualitative Methods in Sociolinguistics*. *Language* 77(3), 567-568. [doi:10.1353/lan.2001.0155](https://doi.org/10.1353/lan.2001.0155).

Ghanbari, N. (2019). Teens and Slang: A Gender Perspective. *Journal of Applied Linguistics and Language Research*, 6(1), 1-8.

Ghosh, S.K. (Ed.). (1972). *Man, Language and Society – Contributions to the sociology of Language*. Mouton & Co. N.V.

Ginzberg, E. (2014). *Weapons of the Weak or The Culture of Everyday Resistance to Power Relations*. ResearchGate. DOI: 10.7603/s40741-014-0003-4

Gogonas, N. (2010). *Bilingualism and Multiculturalism in Greek Education: Investigating Ethnic Language Maintenance among pupils of Albanian and Egyptian origin in Athens*. Cambridge Scholars Publishing.

Gogonas, N. (2011). Religion as a Core Value in Language Maintenance: Arabic Speakers in Greece. *International Migration*, 50(2), 114-129. DOI:10.1111/j.1468-2435.2010.00661

Golley, N. A.-H. (2004). Is Feminism Relevant to Arab Women? *Third World Quarterly*, 25(3), 521–536. <http://www.jstor.org/stable/3993823>

Gramsci, A. (1971) *Selections from the Prison Notebooks*. Lawrence and Wishart

Grossman, A.L., Tucker, J.S. Gender Differences and Sexism in the Knowledge and Use of Slang. *Sex Roles* 37, 101–110 (1997). <https://doi.org/10.1023/A:1025644921272>

Gumperz, J. (1982). *Discourse Strategies (Studies in Interactional Sociolinguistics)*. Cambridge University Press. Doi:10.1017/CBO9780511611834

Guyer, J. (2022, May 29). *Underground hip-hop is banned in Egypt. Now, it's the soundtrack to Marvel's Moon Knight*. Vox. <https://www.vox.com/23144329/marvel-moon-knight-cairo-egypt-underground-mahraganat-rap-world>

Guzman, J.C. (2017). Slang as a Means of Language in Low-Socioeconomic Status Individuals: A Cross Comparison of Multicultural Individuals in the United States. *International Journal of Language and Linguistics*, 4(4).

Habib, N. (2008). *Egyptian Arabic Teenage Slang - A Sociolinguistic Study*. [Unpublished doctoral master's thesis]. Research Gate.

Haeri, N. (2000). Form and Ideology: Arabic Sociolinguistics and beyond. *Annual Review of Anthropology*, 29, 61–87. <http://www.jstor.org/stable/223415>

Hamilton, A. (1988). *Slang: 'The Language of Rebellion and Self-Assertion'*.

Apnews.com. <https://apnews.com/article/5328c449ad00924234a9e8cd082a2a6c>

Haris, H.I. (2000, September 10). *Glossiki Mythologia: 10 mythoi gia tin elliniki glossa [Linguistic Mythology: 10 myths about Greek language]*. Ta Nea [The news]. <file:///C:/Users/user/Downloads/%CE%93%CE%9B%CE%A9%CE%A3%CE%A3%CE%99%CE%9A%CE%97%20%CE%9C%CE%A5%CE%98%CE%9F%CE%9B%CE%9F%CE%93%CE%99%CE%91.pdf>

Harrison, K. D. (2007). *When languages die: The extinction of the world's languages and the erosion of human knowledge*. Oxford University Press.

Hebblethwaite, B. (2016). Arabic Lexical Borrowings in German Rap Lyrics: Religious, Standard and Slang Lexical Semantic Fields. *Delos*, 31, 113-125,132.

Heinämaa, S. (1997). What Is a Woman? Butler and Beauvoir on the Foundations of the Sexual Difference. *Hypatia*, 12(1), 20–39. <http://www.jstor.org/stable/3810249>

Hennink, M.M. (2008). Language and Communication in Cross-Cultural Qualitative Research. In: Liamputtong, P. (eds) *Doing Cross-Cultural Research. Social Indicators Research Series, vol 34*. Springer, Dordrecht. https://doi.org/10.1007/978-1-4020-8567-3_2

Ĥimāya, Y. (1999). *Qāmūs riwiš taĥn*. Al-Hussam Publishing and Distribution

Hjarvard, S. (2004). The globalization of language. How the media contribute to the spread of English and the emergence of medialects. *Nordicom Review* 25(1), 75-97.

Holmes, J. (2013). *An introduction to Sociolinguistics*. Routledge

Hooks, b. (1992). Eating the other: Desire and resistance. In b. hooks (Ed.), *Black looks: Race and representation* (pp. 21-39). South End Press.
<https://doi.org/10.4324/9781315743226>

Horesh, U., & Cotter, W. M. (2016). Current Research on Linguistic Variation in the Arabic-Speaking World. *Language and Linguistics Compass*, 10, 370– 381.
doi: [10.1111/lnc3.12202](https://doi.org/10.1111/lnc3.12202).

Hugo, V. (1862). Les Misérables. A. Lacroix, Verboeckhoven & Cie.

Hymes, D. (2020). The Scope of Sociolinguistics. *International Journal of the Sociology of Language*, 2020 (263), 67-76. <https://doi.org/10.1515/ijsl-2020-2084>

Ijaz, S. (2014). *Pop Culture and Language*. Academia.Edu.
https://www.academia.edu/7167692/Pop_Culture_and_Language

Kabesh, A. (2015). Political upheaval in Egypt: Disavowing troubling states of mind. *Psychoanal Cult Soc* 20, 343–358. <https://doi.org/10.1057/pcs.2015.61>

Kaliarda. (2023, September 23). *In Wikipedia*.
<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B1%CE%BB%CE%B9%CE%B1%CF%81%CE%BD%CF%84%CE%AC>

Kalmbach, H., & Moghissi, H. (2009). Muslim Diaspora: Gender, Culture and Identity. *International Journal of Middle East Studies*, 41(2), 351-354.
<https://doi.org/10.1017/S0020743809090904>

Karlsson, S. (2007). Gender-related Differences in Language Use [Master's Thesis, Luleå University of Technology Department of Languages and Culture]. Diva-portal.org

Khalili, S. (2012). The evolution of the Arabic language through online writing: the explosion of 2011. In BRISMES 2012 Graduate Conference Papers. *Change and Continuity in the Middle East: Rethinking West Asia, North Africa and the Gulf after 2011*. BRISMES.

Kiesling, S. F. (1998). Men's identities and sociolinguistic variation: The case of fraternity men. *Journal of Sociolinguistics*, 2(1), 69-99. <https://doi.org/10.1111/1467-9481.00031>

Kitsiou, S. (2016). *A grounded theory concerning the everyday use of shortenings by language users in the Greek context*. School of Human Sciences. [Unpublished doctoral dissertation/master's thesis]. Department of Primary Education

Kizel, T. (2017). Languages in contact: The influence of Arabic on Modern Israel Hebrew Slang. *International journal of Advanced Research*, 5(2), 744-752. DOI: 10.21474/IJAR01/3210

Kleinhofa, I. (2021). Orientālismi un okcidentālismi: jēdzienu evolūcija un nozīmju šķelšanās [Orientalisms and Occidentalisms: Evolution of Concepts and Divergence of Connotations]. *Latvijas Universitātes Raskti [Latvian University Journals]*, 30–45. <https://doi.org/10.22364/luraksti.os.819.02>

Korma, L. (2017). The historiography of the Greek diaspora and migration in the twentieth century. *E-journals E-Publishing National Documentation Center*, 16(1-2). <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/pfiles/journals/14/editor-uploads/issues/517/8778.pdf>

Kroskirty, P. V. (2016). Language Ideologies and Language Attitudes. *Oxford Bibliographies Online Datasets*. <https://doi.org/10.1093/obo/9780199772810-0122>

Labov, W. (1971). The study of Language in its social context. In Joshua A. Fishman (ed.), *Advances in the Sociology of Language Vol. 1*. 152–216. Mouton

Labov, W. (1972). *Sociolinguistic patterns*. Pennsylvania Press

- Labov, W. (2001). *Principles of Linguistic Change, vol. II: Social Factors*. Blackwell
- Lahmed88 (n.d.). *I will learn you Egyptian Slang words, making you one of us*. Fiverr.com. <https://www.fiverr.com/iahmed88/learn-you-egyptian-slang-words-making-you-one-of-us>
- Laing, R. E (2021). *Who Said It First? Linguistic Appropriation Of Slang Terms Within The Popular Lexicon*. [Unpublished doctoral dissertation]. Illinois State University. Theses and Dissertations
- Lakoff, R. (1973). Language and Woman's Place. *Language in Society*, 2(1), 45-80. <http://www.jstor.org/stable/4166707>
- Liberman, A. (2016, September 28). *The origin of the word "slang" is known!* Oxford University Press's Academic Insights for the Thinking World. <https://blog.oup.com/2016/09/slang-word-origin/>
- Lodge, A. (1997) *The pragmatics of slang*. WJMLL. <http://wjml.ncl.ac.uk/issue02/lodge.htm>
- Low, S. (2017). *Spatializing Culture - The Ethnography of Space and Place*. Routledge.
- Mansour, A. W. (2022). Arab Diasporic Women Between Challenges and Opportunities in Al-Shaykh's The Occasional Virgins. *International Journal of Literature Studies*, 2(1), 01–07. <https://doi.org/10.32996/ijts.2022.2.1.1>
- Massey, D. (2009). *For Space*. SAGE Publications Ltd
- Mauer, D.W. (n.d.). *Diffusion of slang*. Britannica. <https://www.britannica.com/topic/slang/Diffusion-of-slang>
- Mazhar, A. (2015). Use of Slang among different are groups in Karachi. *Journal of Social Sciences and Humanities*, 54(1). <https://doi.org/10.46568/jssh.v54i1.163>

McWhorter. J. (n.d.). How Immigration Changes Language. The Atlantic. <https://www.theatlantic.com/international/archive/2015/12/language-immigrants-multiethnolect/420285/>

Meyerhoff, M. (2011). *Introducing Sociolinguistics*. Routledge.

Mikhalkov, S. (2021, July 27). *Apo to 69 mexri to 420: H argo tis neolaias se sigritiki valkaniki prooptiki [From 69 to 420: Youth slang in a comparative Balkan perspective]*. Balkans In-Site. <https://balkansinsite.pollsandpolitics.gr/apo-to-69-mechri-to-420-h-argko-tis-neolaias-se/>

Miller, C & Tskhvediani, Z. (ed.) (2020). Arabic-based youth language practices: A preliminary state of the arts. *Proceedings of the 13rd International Conference of Aida*. Hal Science Humaines et Sociales Library.

Mitzalis, N. (2013, September 10). *Displacement and Gentrification The urban centre of Athens as a field of social experimentation and repression*. Void Network.

Moaddel, M. (2007). *Values and Perceptions of the Islamic and Middle Eastern Publics*. Palgrave Macmillan.

Mora, C. & Piper, N. (2021). *The Palgrave Handbook of Gender and Migration*. Palgrave Macmillan.

Morse, J. M., Barrett, M., Mayan, M., Olson, K., & Spiers, J. (2002). Verification Strategies for Establishing Reliability and Validity in Qualitative Research. *International Journal of Qualitative Methods*, 1(2), 13–22. <https://doi.org/10.1177/160940690200100202>

Mounir, T. (2006). *A Linguistic Analysis of the Arabic Spoken Discourse of Egyptian Male and Female Students*. [Unpublished Master Thesis Dissertation]

Mousikovlog (2014, September 6). *H elliniki argo mesa apo to rebetiko kai to tragoudi tou mesopolemou*. [The Greek argo through rebetiko and the song of the interwar period]. Mousikovlog.blogspot. <https://mousikovlog.blogspot.com/2014/09/argo.html>

Mühlhäusler, P. (2005). Review of *The Ecology of Language Evolution*, by S. S. Mufwene. *Language*, 81(1), 265–268. <http://www.jstor.org/stable/4489869>

Neuman, W. L. (2003). *Social research methods: Qualitative and quantitative approaches* (5th ed.) Allyn and Bacon.

Nordenson, J. (2017). Arabic Language Use on Twitter in Egypt and Kuwait. In N. S. Eggen & R. Issa, (eds.). *Philologists in the World. A Festschrift in Honour of Gunvor Mejdell* (341-364). Novus Press.

Norton, B. (1997). Language, identity, and the ownership of English. *TESOL Quarterly*, 31(3), 409-429. <https://doi.org/10.2307/3587831>

Nunn, G. (2020, May 25). *If you knew the origin of these common slang words, you might think twice about using them*. Abc.news. <https://www.abc.net.au/news/2020-05-26/troubling-origin-of-common-slang-words-think-twice/12268132>

Omayya, M. (2020, July 7). *Arabic Slang you Need to Know*. Moderneast.com. <https://www.moderneast.com/life/arabic-slang-need-know-219708.html>

Othman, M. F. A. (2022). Heritage language maintenance in diasporic communities: The case of Arabs in a UK immigrant context. *Journal of Multilingual Theories and Practices*, 3(2), 247–273. <https://doi.org/10.1558/jmtp.20806>

Padgett, D. K. (2012). *Choosing the right qualitative approach(es)*. SAGE Publications, Inc.

Palmer, D., Caldas, B. (2015). Critical Ethnography. In: King, K., Lai, YJ., May, S. (eds) Research Methods in Language and Education. *Encyclopedia of Language and Education*. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-319-02329-8_28-1

Papadopoulos, D.C. (2016). *Ecologies of Ruin: (Re)bordering, Ruination, and Internal Colonialism in Greek Macedonia, 1913-2013*. International Journal of Historical Archaeology, 20(3), 627-640. <https://www.jstor.org/stable/26174314>

Papapostolou, A., Manoli, P. & Mouti, A. (2020). Challenges and Needs in the Context of Formal Language Education to Refugee Children and Adolescents in Greece. *Journal of Teacher Education and Educators* (9)1, 7-22

Pavlenko, A. & Blackledge, A. (2004). Introduction: Approaches to the study of negotiation of identities in multilingual contexts. *Negotiation of Identities in Multilingual Contexts*, 1–33. Multilingual Matters.

Pavlidou, T-S. (2015). Introducing the special issue on gender and the Greek language. *Gender and Language*, 9(1), 5-19. Doi: 10.1558/genl.v9i1.26938

Pavlou, M. (2004). *H Ellada tis metanasteusis – Koinoniki Summetoxi, Dikaiomata kai Idiotita tou Politi [The Greece of Immigration – Social Participation, Rights and Citizenship]*. Kritiki

Penn Arts & Sciences Department of Linguistics. (n.d.). *Types of Language Change*. University of Pennsylvania School of Arts and Sciences. https://www.ling.upenn.edu/courses/Fall_2003/ling001/language_change.html

Pennycook, A. (2010). *Language as a local practice*. Routledge.

Petropoulos, I. (2010). *Kaliarda*. Nefeli.

- Pillault, T. (2020, September 7). *Skrrt Skrrt Habibi! Introducing Egyptian trap*. Pan African Music. <https://pan-african-music.com/en/skrrt-skrrt-habibi-introducing-egyptian-trap/>
- Piller, I., & Pavlenko, A. (2007). Globalization, gender, and multilingualism. In H. Decke-Cornill, & L. Volkmann (Eds.), *Gender studies and foreign language teaching* (pp. 15-30). Narr.
- RSA. (2022). *The Greek asylum procedure in the first half of 2022: High recognition rates, rise in subsequent applications due to generalized “safe third country” policy*. RSA Aegean. <https://rsaegean.org/en/the-greek-asylum-procedure-in-the-first-half-of-2022/>
- Ryding, K.C. & Wilmsen, D. (Eds.). (2021). *The Cambridge Handbook of Arabic Linguistics*. Cambridge University Press. DOI: 10.1017/9781108277327
- Rymes, B. (2015, June 16). *Linguistic Gentrification*. Citizen Sociolinguistics. <https://citizensociolinguistics.com/2015/06/16/linguistic-gentrification/>
- Said, E. (1978). *Orientalism*. Pantheon Books.
- Saif, I. (2012, December 25). *The Middle Class and the Changing Arab World*. Carnegie Middle East Center. <https://carnegie-mec.org/2012/12/25/middle-class-and-changing-arab-world-pub-50645>
- Sangasubana, N. (2009). How to conduct ethnographic research. *The Qualitative Report*, 16(2), 567-573. Retrieved from <http://nova.edu/ssss/QR/QR16-2/sangasubana.pdf>
- Sassy, M. (2023, January 11). *30 Urban Slang Words Every Mama Should Know In 2023*. Sassymamahk. <https://www.sassymamahk.com/parenting-slang-terms-tweens-teens/>
- Schulz, J. [Southampton Education School]. (2012, August 14). *Analyzing your interviews*. [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=59GsJhPolPs>

Scott, J. C. (1985). *Weapons of the Weak: Everyday Forms of Peasant Resistance*. Yale University Press

Shami, S. (1996). Transnationalism and Refugee Studies: Rethinking Forced Migration and Identity in the Middle East, *Journal of Refugee Studies*, 9(1), 3–26.
<https://doi.org/10.1093/jrs/9.1.3>

Siegel, J. (2006). Language ideologies and the education of speakers of marginalized language varieties: Adopting a critical awareness approach. *Linguistics and Education* 17(2), 157-174. DOI: 10.1016/j.linged.2006.08.002

Sinki, G. (2009, December 2). *The Egyptian Culture in Spoken Language*. Middle East Institute. <https://www.mei.edu/publications/egyptian-culture-spoken-language>

Slang.gr (2006-2015). *Kiouspa*. Slang.gr. <https://www.slang.gr/lemma/502-kiouspa>

Snell, J. (2014). Social class and language. *Handbook of pragmatics*, 18, 1-24.

Spencer, S., Clegg, J. & Stackhouse, J. (2013). Language, social class and education: listening to adolescents' perceptions. *Language and Education*, 27(2), 129–143.
<http://dx.doi.org/10.1080/09500782.2012.760585>

Spivak, G.C. (1988). *Can the subaltern speak?* Macmillan Publishers.

Spolsky, B. (2004). *Sociolinguistics*. Oxford University Press

Stadlbauer, S. (2010). Language Ideologies in the Arabic Diglossia of Egypt. *Colorado Research in Linguistics*, 22. <https://doi.org/10.25810/tdja-6p88>

Steimetz, K. (2018, December 12). *Why Slang Is More Revealing Than You May Realize*. Time. <https://time.com/5445581/slang-dictionary-oed-lowkey-highkey/>

Steiner, E. (ed.). (2012). *Orientalism/Occidentalism: Languages of Culture Vs Languages of Description*. Russian Institute for Cultural Research

Suad, J. (ed.). (2005). *Gender and Citizenship in the Middle East*. Syracuse University Press

Švejc, D.A. (1986). *Contemporary Sociolinguistics: Theory, Problems, Methods*. John Benjamins Publishing Company

Tagliamonte, S.A (2013). Comparative Sociolinguistics. In Chambers, J.K. & Schilling, N. (Eds), *The Handbook of Language Variation and Change*. John Wiley & Sons, Inc. DOI: <https://doi.org/10.1002/9781118335598.ch6>

Tebaldi, C. (2020). *Banlieues to the Suburbs: World Language Education and Linguistic Gentrification*. *Anthropology & Education Quarterly*, 51, 391-404. <https://doi.org/10.1111/aeq.12349>

Telep, S. (2018). "Slang is for Thugs": Stereotypes of Francanglais among Cameroonian immigrants in Paris. *SOAS Working Papers in Linguistics*, 19, 119 - 131.

Theodoropoulou, I. (2013). Sociolinguistic Variation in Athenian Suburban Speech. *Journal of Greek Linguistics*. https://brill.com/view/journals/jgl/13/1/article-p30_3.xml

Tirvassen, R. (2018). Sociolinguistics and Qualitative Research. In *Sociolinguistics and the Narrative Turn* (pp. 171–186). Brill. Doi: https://doi.org/10.1163/9789004380950_010

Tzachrista, M. (2020). *The Egyptian Community of Athens: case study: The Egyptians of Kallithea 2020*. [Unpublished master thesis]. National Metsovio Polytechnic School. School of Architecture. <http://dx.doi.org/10.26240/heal.ntua.17048>

United Nations. (2016). Identifying Social Inclusion and Exclusion. In United Nations, Department of Economic and Social Affairs (Eds.), *Leaving no one behind: the imperative of inclusive development Report on the World Social Situation 2016*. United Nations.

Vaiou, N. (2013). Geitonies sto Kentro tis polis: afigiseis kai klimakes siniparksis stin Kipseli. [Neighbourhoods in the city centre: narratives and scales of coexistence in Kipseli]. In Maloutas, T., Kandilis, G., Petrou, M. & Souliotis, N. (Eds.), *To Kentro tis Athinas ws politico diakuveuma [The centre of Athens as a political stake]*. (pp. 171 – 188). Ethniko Kentro Koinwnikwn Ereunwn.

Vasi Glossologikon Oron [Linguistic terms base]. (nd). *Glossa – Dialektoi [Language – Dialects]*. In Neoelliniki Grammatiki kai sigritiki analisi [Modern Greek Grammar and comparative analysis]. <https://www.greek-language.gr/linguisticterms/book/ch15>

Vasileiou, V. (2016, September 6). *Glossa tw newn: Apeili gia tin elliniki glossa; [Youth Language: A threat for the Greek Language?]*. H Simerini. <https://simerini.sigmalive.com/article/2016/9/6/glossa-ton-neon-apeile-gia-ten-ellenike-glossa/>

Veloudis, G. (2007). Unequal equations: the language of youth. In Ekdoseis Pataki, *Δέκα Ten Myths about the Greek Language*. (pp. 73-81)

Webster, F. [E-Learning Qualitative Methods]. (2018, August 25). *Ethnography: Entering the Field* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=IIWHfmLiLtE>

White, A.A. (2005). *Capitalism, Social Marginality, and the Rule of Law's Uncertain Fate in Modern Society*. *Arizona State Law Journal*, 37(3). <https://scholar.law.colorado.edu/faculty-articles/429>

Williams, A. (2010). We ain't terrorists but we are droppin' bombs: Language use and localization in Egyptian Hip-Hop. In Terkourafi, M. (Ed.), *Languages of Global Hip-Hop* (67-95). Continuum International Publishing Group.

Xydopoulos, G. J., Iordanidou, A. & Efthymiou, A. (n.d.). *Recent advances in the documentation of Greek slang: The case of* www.slang.gr. https://eclass.upatras.gr/modules/document/file.php/PDE1448/xydopoulos_iordanidou_efthymiou_icgl9.pdf

Yaghan, A.M. (2008). "Arabizi": A Contemporary Style of Arabic Slang. *Design Issues*, 24(2), 39-52. <https://www.jstor.org/stable/25224166>

Youssef, A. (2021, June 14). *The underground genre known as Mahraganat is hugely popular in Egypt – but not with everyone. Adham Youssef explores the controversy.* BBC. <https://www.bbc.com/culture/article/20210608-the-controversial-street-music-that-wont-be-silenced>

Zhou, Y., & Fan, Y. (2013). A Sociolinguistic Study of American slang. *Theory and Practice in Language Studies*, 3 (12), 2029 - 2213

9 Appendix A: Greek Speakers

G1

Μπορείς να μου πεις την ηλικία, καταγωγή σου, τι έχεις σπουδάσει και που εργάζεσαι;

Είμαι 30 χρονών, έχω καταγωγή από Ελλάδα, από Δράμα, έχω σπουδάσει δημοσιογραφία και γυμναστική ακαδημία και δουλεύω ως Γυμναστής. Μιλώ Ελληνικά και Αγγλικά

Τι σημαίνει για σένα να είσαι Έλληνας/Ελληνίδα;

Το έχω σκεφτεί αρκετές φορές, σημαίνει να συνεννοούμαι με άλλους Έλληνες και να έχω μία οικειότητα με το γεωγραφικό κομμάτι της περιοχής, μία τοπική οικειότητα με κάποια πόλη ή κοινωνία. Είναι πιο πολύ θέμα συνηθειών, γλώσσας και εικόνων η σύνδεσή μου με ότι θεωρείται Ελλάδα.

Τι σημαίνει για σένα να είσαι άντρας;

Δεν το έχω τοποθετήσει πολύ στο κεφάλι μου τι σημαίνει για μένα να είμαι άντρας πλέον...Αν με ρώταγες στα 20 θα ήταν πιο εύκολο. Θα σου πω τι γίνεται...Επειδή η δουλειά μου είναι στο πως κάποιος αναπτύσσει κάποια χαρακτηριστικά τα οποία στερεοτυπικά είναι αντρικά, αλλά εγώ θέλω αυτά τα χαρακτηριστικά να τα αποκτήσουν και οι γυναίκες όπως αυτές προσδιορίζονται γιατί δεν είναι αντρικά. Θεωρώ ότι υπάρχει ένα positive side στην αρρενωπότητα που δεν είναι κομμάτι της αρρενωπότητας. Δηλαδή το να νιώθεις δυνατός, να νιώθεις ικανός, να είσαι ανεξάρτητος να παίρνεις την ζωή στα χέρια σου δεν είναι κομμάτι της αρρενωπότητας. Είναι λανθασμένα συνδεδεμένο απλά με την αρρενωπότητα. Το να είσαι πειθαρχημένος και να μπορείς να λειτουργείς και με την λογική πέρα από το συναίσθημα δεν είναι κομμάτια της αρρενωπότητας. Είναι στερεοτυπικά συνδεδεμένα με αυτήν όμως. Που για μένα, να νιώσω πιο κοντά σαν ταυτότητα μέσα σε αυτό το πλαίσιο ήταν πολύ πιο εύκολο λόγω του ότι δεν έπρεπε να ξανακερδίσω κάτι, έπρεπε απλά να προσδιορίσω κάτι που το είχα κερδημένο. Οπότε οτιδήποτε νιώθω ότι μπορώ να κάνω εγώ ως άντρας και με καθορίζει με έναν θετικό τρόπο, με τον ίδιο τρόπο θα μπορούσε να καθορίζει οποιονδήποτε άλλο. Οπότε συνειδητά μπήκα σε μία διαδικασία που δεν μου έρχεται πλέον κάτι συγκεκριμένο με το να είσαι άντρας. Αυτό που για μένα σημαίνει να είσαι άντρας τώρα, τώρα, είναι για μένα να αποδομείς. Αυτή είναι η δουλειά που εγώ έχω αντιληφθεί ότι έχω να κάνω σαν φύλο. Καταλαβαίνω ότι το κάνει και οποιοσδήποτε άλλος αλλά για μένα είναι να αποδομήσω τα στερεότυπα και να καταλάβω ποια από τα θετικά στοιχεία μπορώ να κρατήσω. Δηλαδή να κρατήσω από τα στοιχεία της αρρενωπότητας

αυτά που θεωρώ εγώ ότι είναι ωφέλιμα και να τα προάγω αντίστοιχα και σε οποιοδήποτε φύλο και επίσης να αποδομήσω και τα άλλα φύλα και να εγκολπωθώ χαρακτηριστικά από εκείνα, που μου ταιριάζουν.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση ελληνική γλώσσα;

Η γραμματεία. Η ελληνική γραμματεία, ο πλούτος της γλώσσας γιατί μου αρέσει η ελληνική γλώσσα και κυρίως οι Έλληνες φιλόσοφοι που έχω περισσότερο επαφή με αυτούς και ελληνική ποίηση, ελληνική λογοτεχνία που όμως έχω διαβάσει ελάχιστα.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση αγγλική γλώσσα;

Η μουσική, τα games, τα κόμικς και οι ταινίες υποθέτω. Ο τρόπος με τον οποίο δηλαδή την έμαθα.

Πιστεύεις ότι υπάρχουν γλώσσες που έχουν μεγαλύτερη αξία από άλλες και αν ναι γιατί;

Πιστεύω ότι υπάρχουν γλώσσες που έχουν μεγαλύτερη βαρύτητα από άλλες λόγω της χρηστικότητάς τους. Είναι εντελώς διαφορετικό ας πούμε να μην ξέρεις αγγλικά. Μπορεί να ξέρεις Ρωσικά, Γεωργιανά, Πολωνικά, Ιταλικά και αν ζεις στην Ευρώπη η ζωή σου να γίνει πολύ πιο εύκολη απλά αν μιλάς αγγλικά παρόλο που ξέρεις 4 άλλες γλώσσες. Δεν θεωρώ ότι τίθεται ζήτημα αξίας, αξία δεν μειώνεται της γλώσσας, απλώς τα μηνύματα μεταφέρονται διαφορετικά. Δηλαδή δεν μπορεί να μεταφερθεί ακριβώς μία φράση στα ελληνικά όπως θα λεγόταν σε μία ασιατική ή αραβική γλώσσα γιατί έχουμε πάρα πολύ διαφορετική κουλτούρα. Μόνο σε βάση χρηστικότητας και εύρους με το οποίο μπορείς να επικοινωνήσεις παγκοσμίως, Μόνο εκεί θα τοποθετούσα την αξία της γλώσσας δηλαδή, στην χρηστικότητα.

Πιστεύεις ότι κάθε γλώσσα έχει ένα καλό και ένα κακό πρόσωπο; Έναν καλό/κακό, λάθος/σωστό, όμορφο/άσχημο τρόπο να εκφραζόμαστε μέσα στην ίδια την γλώσσα; 1b

Εννοείς αν μιλάς τσάτρα πάτρα ας πούμε;

Όπως εσύ το καταλαβαίνεις

Όχι, πιστεύω ότι αν μπορείς να συνεννοηθείς και να περάσεις το μήνυμά σου δεν έχει ούτε καλό ούτε άσχημο, είναι αυτό που είναι.

Τι σημαίνει για σένα μιλάω ευγενικά;

Δείχνω την πρόθεση του να δώσω τον χώρο στον άλλον για μία θετική επικοινωνία. Μία επικοινωνία με θετικό πρόσημο. Δείχνω ότι είμαι προδιατεθειμένος να επικοινωνήσω μαζί σου και από την στιγμή που ξεκινάω ως πομπός σε αναγνωρίζω ως δέκτη και την συνεισφορά σου στην επικοινωνία και σου δείχνω ότι είμαι εδώ για να σε ακούσω και να κάνουμε αυτήν την κουβέντα με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Στο τι σημαίνει για σένα μιλάω ευγενικά θα έλεγες ότι συμπεριλαμβάνει και το προσαρμόζομαι στον τρόπο που μιλάει ο άλλος;

Σίγουρα. Δεν γίνεται ας πούμε να καταλαβαίνεις ότι ο άλλος δεν έχει το ίδιο βάθος αντίληψης σε μία γλώσσα που εσύ κατέχεις περισσότερο και να συνεχίζεις να του μιλάς με περίπλοκο τρόπο σε αυτήν την γλώσσα και να τον μπερδεύεις περισσότερο. Εκείνη την ώρα αποτυγχάνεις να είσαι ευγενικός ακόμη και αν αυτή ήταν η πρόθεσή σου.

Ο πληθοντικός ευγενείας παίζει κάποιον ρόλο για σένα;

Τον χρησιμοποιώ αλλά τον θεωρώ λίγο ξεπερασμένο.

Τι σημαίνει για σένα γλωσσική φθορά, γλωσσική φτώχεια και γλωσσική αλλοίωση

Γλωσσική φτώχεια είναι – που δεν ξέρω αν κάποια γλώσσα το έχει αυτό – να μην μπορείς να εκφράσεις πλήρως κάτι. Αλλά επειδή καμία γλώσσα δεν μπορεί να εκφράσει πλήρως κάτι. Επειδή όμως θεωρώ ότι καμία γλώσσα δεν μπορεί να εκφράσει πλήρως κάτι όπως το εκφράζει μία άλλη γιατί θεωρώ ότι εντελώς διαφορετικός κώδικας επικοινωνίας, θεωρώ ότι κατά κάποιον τρόπο δεν υπάρχει γλωσσική φτώχεια. Μπορεί μία γλώσσα να είναι πιο πλούσια σε κάποια άλλη σε έναν τομέα, πχ. ότι μία γλώσσα μπορεί να έχει 12 διαφορετικούς τρόπους για να εκφράσει το κουτάλι δεν σημαίνει ότι είναι γλωσσικά πιο πλούσια αλλά ότι είναι πιο περίπλοκη.

Αν εστιάσουμε μέσα σε μία γλώσσα και το πως μπορεί να φτωχαίνει ή να αλλοιώνεται και όχι συγκριτικά με άλλες τι θα έλεγες;

Δεν νομίζω ότι μπορεί να αλλοιωθεί κάτι που είναι φτιαγμένο για να εξελίσσεται και να αλλάζει συνέχεια, δεν γίνεται αυτό. Πλέον ας πούμε οι δικές μας λέξεις που χρησιμοποιούμε, αν μιλήσεις με κάποιον από 18 έως 40 οριακά είναι αγγλικές. Δεν νομίζω ότι αλλοιώνεται ας πούμε, εμείς την μιλάμε την γλώσσα, αν δεν την μιλάμε εμείς ποιος την μιλάει. Από την άλλη, δεν χαλάει η γλώσσα. Η γλώσσα δεν μπορεί να χαλάσει εκτός αν σταματήσει να υπάρχει. Πάντα μετεξελίσσεται σε κάτι άλλο. Δηλαδή αν μπει ένα καινούριο στοιχείο επειδή θα το δανειστεί η γλώσσα από κάποια άλλη, π.χ. το /χ/ των Αιγυπτίων ή το /ρ/ των Αλβανών, δεν μπορούμε, δεν το έχουμε μάθει. Αλλά και να το πάρουμε, δεν νομίζω ότι την χαλάει. Απλά ήδη η γλώσσα έχει κάτι που το καλύπτει αυτό το κενό. Ίσως να μετεξελιχθεί αν πχ υπάρχει ένας αραβόφωνος πληθυσμός κάπου που να μιλάει και ελληνικά και αραβικά. Αλλά αυτό θα είναι εξέλιξη, όχι αλλοίωση, ούτε της μίας γλώσσας ούτε της άλλης.

Πιστεύεις ότι η αργκό ή τα Greeklish χαλάνε ή φτωχαίνουν την γλώσσα;

Η αργκό όχι σίγουρα γιατί πάντα υπήρχε. Είναι χαζομάρα να λέμε ότι δεν μπορεί να υπάρχει αργκό. Αν εμείς ας πούμε ερχόμαστε μονίμως αντιμέτωποι με ένα φαινόμενο, θα βρούμε έναν τρόπο να το περιγράψουμε που να μας είναι πιο οικείος ή πιο σύντομος. Οπότε δεν γίνεται να πεις γιατί άμα είναι έτσι το σκούτερ είναι αλλοίωση από το αυτοκίνητο. Κάποια στιγμή καταλάβαμε ότι είναι πολύ

πιο εύκολο να γυρνάμε με σκούτερ μες στην πόλη οπότε είπαμε οκ ας πάρουμε σκούτερ. Δεν βγήκε κανείς να πει ότι πρέπει να έχει τέσσερις ρόδες αυτό με το οποίο κινείσαι μες στην πόλη. Κάπως έτσι λειτουργεί η γλώσσα. Ερχόμαστε με κάποια προβλήματα, με κάποια καθημερινότητα και ψάχνουμε να βρούμε πιο αποτελεσματικά εκφραστικά μονοπάτια που θα κάνουν την ζωή μας ευκολότερη και να μας δώσουν και μία ταυτότητα, γιατί η γλώσσα από πάντα ήταν άρρηκτα συνδεδεμένη με την ταυτότητα.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την λέξη αργκό;

Ιδιωματισμός. Μία γλώσσα που είναι φτιαγμένη για να υπάρχει σε συγκεκριμένες καταστάσεις και να εκφράζει συγκεκριμένους ανθρώπους.

Αισθάνεται ότι η αργκό είναι κατώτερη μορφή επικοινωνίας από την κοινή ελληνική; Αν θες να μου περιγράψεις σκέψεις και συναισθήματα.

Όχι. Απλά δείχνεις κάτι συγκεκριμένο. Είναι ένα πλαίσιο. Είναι σαν να μου λες να φοράς μπλούζα iron maiden είναι κατώτερο από το να φοράς κοστούμι; Όχι, είναι κάτι συγκεκριμένο, είναι ένα άλλο πλαίσιο. Ούτε το ένα οφείλει να υπάρχει σε σχέση με το άλλο ούτε το ένα κόντρα στο άλλο. Μπορεί και ο ίδιος άνθρωπος να τα φοράει αναλόγως το πλαίσιο.

Εσύ χρησιμοποιείς πολύ αργκό στην καθημερινότητά σου; Θα μπορούσες να πεις ότι χρησιμοποιείς περισσότερο την αργκό ή την κοινή;

Εγώ χρησιμοποιώ οποιεσδήποτε λέξεις εξυπηρετούν αυτό που θέλω να πω. Δεν μπορώ να πω ακριβώς... ανάλογα το πλαίσιο. Αν χρειαστεί να χρησιμοποιήσω αργκό χρησιμοποιώ αλλά αν κρίνω ότι το να χρησιμοποιήσω ένα ρήμα λίγο πιο παρωχημένο, απαρχαιωμένο, βοηθάει και κολλάει στην περίπτωση θα το χρησιμοποιήσω. Αν έρθει όμως ο άλλος και μου πει «βγήκαν κέρατα στην σέντρα», θα του απαντήσω «έλα ρε τον μαλάκα, έβγαλε κέρατο;». Βγαίνουν δύο άτομα στην σέντρα σημαίνει παίζουν ξύλο αυτά τα δύο άτομα μόνο, αν πεις 5 επι 5 σέντρα σημαίνει παίζουν αυτοί οι 5. Έβγαλε κέρατο σημαίνει έβγαλε μαχαίρι. Αν η σέντρα όμως είναι χεράτη είναι μαλακία να βγάλεις κέρατο. Επομένως εξαρτάται από το με ποιους έρχομαι σε επαφή αλλά και τι συζητάμε. Μπορεί να λέμε δηλαδή με τον ίδιο άνθρωπο αυτά που σου έλεγα και μετά να του πω ότι διάβασα το βιβλίο του Επίκτητου που μιλάει για την φειδώ του χρόνου. Το ένα είναι πιο εύκολο να το πεις έτσι, το άλλο είναι πιο εύκολο να το πεις αλλιώς. Το κάθε ένα έχει την ειδικότητά του.

Εσύ είσαι συνειδητός όταν χρησιμοποιείς αργκό; Νιώθεις δηλαδή ότι κάνεις ένα switch? 3a

Όχι δεν γίνεται ιδιαίτερα συνειδητά. Κάθε φορά προσπαθώ να εκφραστώ όπως βολεύει εμένα και πάντα σε σχέση με τον δέκτη. Αυτό δηλαδή το κάνω συνειδητά.

Ποια είναι η αγαπημένη σου λέξη ή φράση στην αργκό;

Δεν είναι ότι είναι η αγαπημένη μου αλλά την χρησιμοποιώ συνέχεια γιατί είναι πολύ βολική, έχει ένα πολύ μεγάλο εύρος χρήσης. Η φράση «τι φάση»;». Μπορείς να πεις «Είναι κακή φάση», «παίζει ωραία φασούλα», «δεν είμαι σε φάση» και αυτά είναι τρία διαφορετικά πράγματα. «Είμαι σε κακή φάση» σημαίνει είμαι σε κακή περίοδο της ζωής μου, «παίζει ωραία φασούλα» συμβαίνει μία πολύ ωραία κατάσταση, το «δεν είμαι σε φάση» σημαίνει δεν έχω την διάθεση. Οπότε με την ίδια φράση μπορείς να περιγράψεις τρία διαφορετικά πράγματα. Είναι πολύ χρηστική επομένως αυτή η λέξη. Αγαπημένου λέξη ε; Καλή φάση, σίγουρα θα έχω.. Μου αρέσουν οι λέξεις που είναι αγγλικά και έχουν αλλάξει σε ελληνικά. Κανιβαλίκι, μπρουταλίκι.. Τα λέμε στην παλαιότερα βέβαια αλλά τις βγάζω και προς τα έξω. Έχει πλάκα αυτή η μίξη ελληνικών και αγγλικών. Π.χ πρέσαρέ το.

Κάποια λέξη ή φράση της αργκό που δεν την χρησιμοποιείς απαραίτητα αλλά σου φαίνεται αστεία, ή ενδιαφέρουσα ή ακόμη και χαζομάρα, αλλά σου έχει τραβήξει την προσοχή.

Σούπερ μάριο, μάριο, γραμμάριο. Το gi. Η χάντρα, που είναι το gi σοκολάτα. Ο βράχος μου αρέσει επίσης, που είναι η κόκα πριν την σπάσεις. Το μπεκ, μου αρέσει, ο μπέκος που είναι η κόκα, μπορεί αυτό να έχει βγει από την τουμπέκα, το τουμπεκί, από τους ρεμπέτες. Μου αρέσουν αυτές οι ναρκοκούλτουρ αργκό γιατί είναι πολύ ενδιαφέρον γιατί και λόγω συνθηματικότητα και λόγω του ότι γουστάρουν όλο αυτό που κάνουν έχει μέσα πολύ ευρηματικότητα. Και η κάθε παρέα έχει τις δικές της ατάκες σε όλα αυτά.

Εσύ πως αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς αργκό;

Αισθάνομαι ok, δεν το κάνω εσκεμμένα οπότε...Νιώθω ότι χρησιμοποιώ ένα εργαλείο ας πούμε, όπως χρησιμοποιώ το μαχαίρι και το κουτάλι. Ίσως νιώθω μία παραπάνω οικειότητα. Αυτό.

Πώς αισθάνεσαι όταν ακούς παλιά αργκό;

Τέλεια! Γουστάρω τίγκα. Ειδικά από κάτι μπαρουτοκαπνισμένους γέρους που η αργκό είναι πάντα σε πλαίσια πεσιματικής διασκεδάζω. Είναι λίγο αναχρονιστικό ταξιδάκι. Μου αρέσει ρε παιδί μου δεν θα το χρησιμοποιούσα αλλά μου αρέσει που στο κεφάλι τους υπάρχει ακόμη λέξη για αυτό το πράγμα.

Εσύ τι θεωρείς ότι φέρνει η αργκό σαν γλωσσική μορφή μέσα στην επικοινωνία;

Γεωγραφικά, ηλικιακά στοιχεία και κουλτούρας, ταυτότητας. Χιούμορ σίγουρα επίσης σε πολλές περιπτώσεις, 100%, και ίσως και μία δυνατότητα συγκάλυψης, να πω κάτι που είναι κάτι άλλο και να με καταλαβαίνουν μόνο οι δικοί μου και το στοιχείο της ευκολίας μετά. Να πω κάτι επειδή είναι πιο εύκολο έτσι. Ας πούμε να βάλεις μες στον λόγο τζιέρι μου, κοκόνα μου, αμέσως φαίνεται από που είναι ο άλλος. Εδώ υπάρχει ομάδα ραπ παραγωγών στην Θεσσαλονίκη που λέγεται Asto Pasam και τα παιδιά είναι από Ξάνθη. Η θεσσαλονικιώτικη αργκό γύρω από το τοπικιστικό ραπ που έχει διαδοθεί ειδικά μέσα από τον Λεξ είναι πολύ τοπική αργκό.

Πιστεύεις ότι μπορεί να μεταφέρει μία αλητεία;

Ναι αλλά η αλητεία μπορεί να έγκειται στο πως το διαβάζει ο άλλος. Το άτομο που το χρησιμοποιεί είναι απλά ο εαυτός του. Εκτός αν υποδύεται κάποιον ρόλο που δεν είναι. Δηλαδή δεν μπορώ να σκάω μες στην Κυψέλη και να λέω «What's up nigga?» , δεν είμαι αυτός ο τύπος, κατάλαβες. Θα είναι φουλ αστείο. Εγώ μπορεί να θέλω εκείνη την ώρα να το παίξω αλήτης αλλά αν ήμουν στα αλήθεια αυτό το άτομο δεν θα αντιλαμβανόμουν ότι χρησιμοποιώ αργκό, θα ήμουν απλά ο εαυτός μου. Αν και πιστεύω ότι γενικά το έχει αυτό το στοιχείο η αργκό αλλά δεν θα το έβαζα έτσι, γιατί για πολλούς είναι αυτό που είναι ο εαυτός τους.

Τι ρόλο έχει η ειρωνεία στην αργκό κατά την γνώμη σου;

Δεν βλέπω κάποια σύνδεση

Κάποιου είδους εναλλακτισμό;

Αυτό έχει να κάνει με τις ταυτότητες που έλεγα πάνω, δηλαδή η εναλλαγή γίνεται με βάση την κυρίαρχη αφήγηση επομένως μπαίνουμε σε ένα δίπολο κουλτούρα αντικουλτούρα. Τα fratboys ας πούμε έχουν την δική τους, οι παππούδες στα χωριά...επομένως μπορεί να έχει στοιχεία ταυτότητας, μπορεί και να μην έχει.

Εντοπίζεις στοιχεία αμφισβήτησης;

Μπορούν πολλές μορφές της αργκό να έχουν εναλλακτισμό, οι περισσότερες έχουν. Το θέμα είναι τι θεωρείς και εσύ αντικουλτούρα. Γιατί όλα αυτά είναι ταυτότητες. Δεν το έχω σκεφτεί ποτέ το κομμάτι της αμφισβήτησης όμως.

Με την έννοια του ότι χρησιμοποιώντας την αργκό αντιτίθεται στην κυρίαρχη γλωσσική κουλτούρα.

Έτσι όπως το παρουσιάζεις θα έλεγα ναι αλλά δεν το είχα σκεφτεί ποτέ μόνος μου

Πιστεύεις ότι η αργκό είναι δημιουργική;

Ναι φουλ

Πιστεύεις ότι η αργκό χρειάζεται ως κώδικας επικοινωνίας;

Στην γλώσσα δεν χρειάζεται τίποτα. Αν εγώ σου πω «εγώ χτες σινεμά πάω αδερφή μου» θα καταλάβεις τι θέλω να πω. Αλλά είναι πολύ πιο εύκολο και χρηστικό να προσαρμόζεται η γλώσσα στην περίπτωση. Οπότε κατ' αυτήν την έννοια μπορεί και να χρειάζεται.

Εσύ γιατί χρησιμοποιείς την αργκό; Θες να μου πεις μερικούς λόγους;

Δεν την χρησιμοποιώ και συνέχεια. Είναι ο κώδικας επικοινωνίας τον οποίο έχω μάθει. Μου βγαίνει.

Μπορεί να το κάνεις για πλάκα;

Ναι αμέ φυσικά.

Για να μην σε καταλαβαίνουν οι άλλοι;

Μπα όχι.

Για να είσαι κουλ;

Ναι σίγουρα αλλά αυτό πάει πολύ πίσω, στις αρχές που υιοθέτησα κομμάτια αργκό στον λόγο μου, δεν έχει να κάνει με το σήμερα.

Μπορεί να το κάνεις γιατί σε πολλές περιπτώσεις να μην ξέρεις την αντίστοιχη γλώσσα στην κοινή;

Ναι σίγουρα! Αλλά και να την ξέρω πολλές φορές δεν είναι το ίδιο. Δεν είναι το ίδιο μήνυμα δηλαδή που θέλεις να περάσεις. Έχει άλλη σημασία αν χρησιμοποιήσεις την αργκό εκδοχή. Δεν μπορείς να αποδώσεις δηλαδή το ίδιο νόημα.

Εσύ αν θέλεις να εντυπωσιάσεις κάποιον ή κάποια με το Intellect την ευφροσύνη σου και αυτό που είσαι σαν τύπος θα χρησιμοποιήσεις την αργκό ή την κοινή περισσότερο, τι παρατηρείς; Δεν αναφέρομαι μόνο σε προθέσεις εντυπωσιασμού με ερωτικό κίνητρο αλλά σε όλα τα πλαίσια.

Κοίτα επειδή το έχω δει να συμβαίνει, το να χρησιμοποιείς την γλώσσα για λόγους πέραν της επικοινωνίας αυτό το αντιλαμβάνεται κάποια στιγμή ο δέκτης και πετυχαίνεις το αντίθετο αποτέλεσμα.

Το φλερτ όμως και η γοητεία, σε ερωτικό ή ευρύτερο επίπεδο αποτελούν κομμάτια της επικοινωνίας, δεν νομίζω ότι μπορούν να διακριθούν.

Αυτό σου λέω, ότι αν χρησιμοποιήσεις μία γλώσσα συγκεκριμένα, εσύ θα καταλάβεις ότι αυτήν την στιγμή εγώ σου πουλάω παπά, κι εγώ θα εκτεθώ οπότε δεν το κάνω. Είναι δώρον άδωρον. Δεν το κάνω, ίσως πιο πολύ θα έχει να κάνει με το τι πλαίσιο υπάρχει...αλλά γενικά όχι, δεν θα χρησιμοποιήσω επι τούτου το ένα ή το άλλο. Μάλλον θα διαβάσω το άλλο άτομο και θα προσαρμοστώ αναλόγως ή μπορεί να φέρω επίτηδες αργκό από κομμάτια κόσμου στα οποία ξέρω ότι το άλλο άτομο δεν ανήκει για να γίνει λίγο μουχαμπέτι.

Επομένως κατανοώ ότι για σένα η διαδικασία της γοητείας δεν είναι συνδυασμένη με την λεκτική επικοινωνία;

Ναι δεν είναι για μένα.

Εσύ πως νιώθεις όταν χρησιμοποιείς την κοινή ελληνική;

Ο άνθρωπος σκέφτεται στην γλώσσα που μαθαίνει. Δεν μπορώ να σκεφτώ τον εαυτό μου να μην σκέφτεται σε αυτήν την γλώσσα. Είναι σαν να ανοιγοκλείνω τα βλέφαρά μου.

Με ποιους μιλάς πιο πολύ αργκό;

Με τους φίλους που ξέρω ότι θα με καταλάβουν

Εσύ νιώθεις πιο πολύ ο εαυτός σου όταν μιλάς αργκό ή όταν μιλάς την κοινή ελληνική;

Και τα δύο. Προσπαθώ πάντα να είμαι ο εαυτός μου σε ότι λέω.

Υπάρχει κάποια γλωσσική μορφή που χρησιμοποιείς σε κάποια συγκεκριμένη κοινωνική εκδήλωση κατά την οποία τον τρόπο που επικοινωνείς να τον αισθάνεσαι σαν ρόλο;

Στο πλαίσιο της δουλειάς μου όταν κάνω personal, όταν κάποιος είναι στην αρχή προσπαθώ να μιλάω όσο το δυνατόν λιγότερο αποστασιοποιημένα και διακριτικά. Χωρίς πλάκες, χωρίς παρεμβατικότητα, χωρίς οικειότητα. Αυτό ναι το αισθάνομαι σαν ρόλο.

Με την οικογένεια;

Όχι δεν το αισθάνομαι έτσι αλλά ο τρόπος με τον οποίο μιλάω στην οικογένεια ή σε δημόσιες υπηρεσίες κτλ. δεν θα είναι ότι είναι ρόλος, απλά δεν θα έχω την ίδια εγγύτητα στην επικοινωνία μου.

Σε ποιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι σου επιτρέπεται να χρησιμοποιήσεις την αργκό και σε πιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι πρέπει να γυρίσεις στην κοινή;

Η περίσταση και η εγγύτητα το καθορίζουν αυτό. Αν είναι ξεκάθαρη μία περίσταση το ξέρεις. Αλλιώς αν δεν είναι ξεκάθαρη τότε αυτό το καθορίζει η εγγύτητα. Π.χ. σε μία πορεία είναι πολύ πιο εύκολο να αρχίσω να βρίζω τους μπάτσους με κάποιον που δεν τον έχω ξαναδεί ποτέ. Ενώ σε ένα άλλο πλαίσιο θα πρέπει να προσέξω να μην είμαι τόσο κάρτας με αυτό που είμαι και να τοποθετηθώ λίγο διαφορετικά.

Υπάρχουν πλαίσια στα οποία για να επιβληθείς, να επιβάλεις την παρουσία σου και την γνώμη σου να χρησιμοποιήσεις την κοινή και σε άλλα την αργκό

Χρησιμοποιώ αυτό που κάθε φορά μου είναι πιο εύκολο για να κάνω το επιχείρημα μου να ακουστεί πειστικό.

Σε έχουν ποτέ κριτικάρει ως αναιδή, ακαλλιέργητο, αμόρφωτο ή άλλους χαρακτηρισμούς επειδή χρησιμοποιείς αργκό; Από καθηγητές, από γονείς

Μπα όχι. Επειδή γενικά έχω ένα μάτσο παρουσιαστικό με έχουν κριτικάρει για αυτό ή επειδή φωνάζω... αλλά όχι για την αργκό.

Νιώθεις ότι κάνεις κάτι επαναστατικό ή ριζοσπαστικό επειδή χρησιμοποιείς την σλανγκ; 3a

Μπα όχι.

Υπάρχει κάτι στην σλανγκ που δεν σου αρέσει, που σε ενοχλεί;

Τα ρατσιστικά ίσως που έχει η σλανγκ. Αλλά οκ είναι τα ρατσιστικά που με ενοχλούν όχι η σλανγκ. Ας πούμε τους λαθρομετανάστες που τους λένε «λάθρο» οι φασίστες, μου φαίνεται προσπάθεια έξτρα ποινικοποίησης και υποβάθμισης, οπότε φαίνεται ξεκάθαρα ποιος είσαι. Ξέρεις ακριβώς τι λες. Είναι φασιστική αργκό. Ας πούμε κάποιος μπορεί να πει τους μετανάστες λαθρομετανάστες από άγνοια, επειδή έτσι έχει ακούσει αλλά αν πεις «λάθρο» ξέρεις πολύ καλά τι κάνεις. Γενικά η σλανγκ και στον ρατσισμό και στον σεξισμό είναι προσπάθεια έξτρα υποτίμησης. Π.χ.

Πακιστανόφατσα, Αλβανόφατσα. Ή η λέξη πούστρα. Δεν είσαι πούστης είσαι πούστρα. Που η λέξη πούστης οκ είναι και reclaimed από κάποια άτομα αλλά όχι από εμένα που δεν είμαι gay. Δηλαδή η λέξη καριόλα δεν αρκεί πρέπει να πούμε καταπιόλα. Πολλές φορές η αργκό είναι και ενισχυτής κάποιων πραγμάτων. Όταν θέλει να προσβάλλει. Είναι θέμα χρηστικότητας. Άρα αν εγώ θέλω να πω εύκολα σε κάποιον ότι κάποια δεν είναι απλά καριόλα είναι υπερκαριόλα, η αργκό έχει τρόπους να με κάνει να το εκφράσω. Αυτά νομίζω με ενοχλούν. Κάποια ήδη αρνητικά στοιχεία της γλώσσας, τα κάνει πιο έντονα και καταλαβαίνεις ποιον έχεις απέναντί σου.

Πιστεύεις επομένως ότι ο σεξισμός και ο ρατσισμός φυσικοποιούνται μέσα από την αργκό;

Ναι και εννοείται. Μέσα στο πλαίσιο του «εμείς έτσι μιλάμε» αποενοχοποιούνται πάρα πολλά και είναι κάτι το οποίο ο καθένας πρέπει να τσεκάρει μέσα του συνεχώς. Ας πούμε μου έκανες πουστιά που το λέμε όλοι συνδέει την πονηριά και την εξαπάτηση με την ομοφυλοφιλία και είναι πολύ κοινό αυτό. Ή στην πουτάνα πουτανιές άρα ότι οι σεξεργάτριες είναι πονηρές και χειριστικές. Που αυτό βέβαια έχει μέσα και κάποιες συνδηλώσεις σχετικά με την σκληρή ζωή των ανθρώπων του περιθωρίου και πως αναγκάστηκαν να επιβιώσουν. Επομένως πολύ εύκολα μπορεί να περάσει ως οκ κάτι που είναι προσβλητικό και υποτιμητικό.

Αισθάνεσαι ότι ξεχνάς την κοινή και ότι φτωχαίνει το λεξιλόγιό σου όταν χρησιμοποιείς την αργκό;

Όχι δεν θεωρώ ότι ξεχνάω λέξεις επειδή χρησιμοποιώ την αργκό αλλά παρατηρώ ότι όταν διαβάζω ελληνική λογοτεχνία και γενικά στα ελληνικά εμβαθύνω περισσότερο στο ελληνικό λεξιλόγιο και το εμπλουτίζω. Αυτό έχει να κάνει όμως με το με τι είσαι σε επαφή και ποια είναι τα resources σου.

Μπορείς να διακρίνεις από την αργκό που μιλάει το άλλο άτομο ποια είναι η κοινωνική του τάξη;

Πρέπει να είναι πολύ πομπώδης η γλώσσα για να καταλάβω αλλά επειδή δεν μπορείς να ξεχωρίσεις το άτομο από τον τόνο του, το στυλ, το ντύσιμο κτλ. θα πω ναι αλλά δεν είναι πάντα εφικτό.

Πιστεύεις ότι υπάρχει κοινωνική τάξη που χρησιμοποιεί περισσότερο αργκό;

Αν θεωρήσουμε ότι η αργκό έχει μέσα της θέματα και στοιχεία αντικουλτούρας το λογικό είναι να σκεφτούμε ότι η αργκό χρησιμοποιείται περισσότερο από άτομα χαμηλότερων κοινωνικών τάξεων και εργατικής τάξης. Επιπλέον, που πάει κόντρα στο mainstream αφήγημα που αν κάποιος έχει ταξική συνείδηση αντιλαμβάνεται ότι δεν του ταιριάζει. Οπότε με βάση την οικειοποίηση του αντιαφηγήματος που μπορεί να χρειάζεται να χρησιμοποιήσει και τα αντίστοιχα γλωσσικά εργαλεία

Μπορείς να διακρίνεις γειτονιά ή και πόλη από την αργκό που μιλάει ένα άτομο;

Ξέρω ότι αντί να πούνε ο τύπος λένε ο τζες πχ. ότι το λένε στα Γιάννενα. Αλλά πρέπει να ξέρω τι λένε που. Μέσα στις γειτονιές της Αθήνας μου φαίνεται ότι είναι πολύ όμοια

Εσύ από που μαθαίνεις την αργκό σου, από που αντλείς τις ατάκες σου;

Από τις καθημερινή συναναστροφή με φίλους και από το ελληνικό χιπ χοπ.

Θα έλεγες ότι αντλείς τις ατάκες σου και από τηλεόραση, social, games κτλ.;

Ναι ναι

Από ποιες γλώσσες δανείζεσαι όταν μιλάς αργκό;

Από τα αγγλικά

Από ποιες άλλες κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις δανείζεσαι λέξεις και περιεχόμενο;

Δεν το χρησιμοποιώ συχνά γιατί δεν τα έχει φέρει και η ζωή μου αλλά καμιά φορά χρησιμοποιώ χουλιγκάνικους ή ναρκοκούλτουρ όρους. Αλλά μου φαίνεται δύσκολο να τα διακρίνω όλα αυτά. Και πολλά από αυτά τα έχω ακούσει και τα έχω μάθει από το ελληνικό χιπ χοπ. Ή πχ. από το χιπ χοπ μπορεί να πάρω όρους για συγκεκριμένες καταστάσεις που δεν υπάρχουν αλλού πχ. throw up είναι ένας συγκεκριμένος τρόπος να κάνεις γκραφίτι ή ας πούμε ο σταηλάς είναι από το style και είναι χιπ χοπ όρος που αφορά την παλιά παράδοση του χιπ χοπ και των κοινωνιοτύπων του. Είναι εσωτερικής κατανάλωσης.

Πώς αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς ταυτοτικούς όρους από κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις;

Εγώ αισθάνομαι ότι είναι σαν μία γέφυρα με ένα κοινό, με μία ομάδα η οποία είναι πολύ μακριά μου. Δηλαδή κάπως αισθάνομαι ότι καταλαβαίνω τι κάνει ο άλλος και μπορώ να μιλήσω για αυτό, δημιουργεί μία επαφή μία σύνδεση με τον κώδικα με τον κόσμο , με άλλα κομμάτια της πραγματικότητας και ίσως έτσι να μην είμαστε τόσο μακριά. Π.χ. το ρήμα σπρώχνω.

Θεωρείς ότι έχει μάτσο και κουλ προθέσεις αυτή η γεφύρωση;

Δεν νομίζω ότι είναι ματσο, νομίζω ότι είναι περισσότερο το street στοιχείο. Νομίζω ότι το κουλνες παίζει ρόλο ναι. Να δείξεις ότι είσαι στην φάση. Εκτός και αν όντως ζεις έτσι. Π.χ. κοπέλες που μεγάλωσαν στην πιάτσα και στον δρόμο, δεν θα πω ότι το κάνουν για το κουλ. Έτσι είναι.

Χρησιμοποιούνε περισσότερο οι άντρες ή οι γυναίκες αργκό; Τι παρατηρείτε;

Νομίζω περισσότερη αργκό χρησιμοποιούνε οι άντρες ή ίσως μια διαφορετικού τύπου αργκό, ίσως πιο street, αλλά συναναστρέφομαι σχετικά περισσότερο με άντρες οπότε μπορεί απλά να μην ξέρω τι γίνεται με τα κορίτσια.

Νιώθεις πιο άνετα να χρησιμοποιείς αργκό με άντρες ή γυναίκες;

Νιώθω το ίδιο άνετα και με τους δύο. Είναι περισσότερο θέμα κώδικα παρά θέμα φύλου. Πως αισθάνεται το άτομο σχετικά με τον κώδικα αυτόν δηλαδή

Πώς νιώθεις με την αρρενωπότητά σου όταν χρησιμοποιείς αργκό; - (υπάρχουν εκφράσεις ή τρόποι να μιλάς που όταν τους/τις χρησιμοποιείς νιώθεις πιο θηλυκό και άλλες που νιώθεις πιο αρσενικό; Πιο μάτσο;)

Δεν μπορώ να το εντοπίσω ακριβώς αλλά υπάρχουν σεξιστικές εκφράσεις που είναι πιο μάτσο και δεν τις χρησιμοποιώ συνήθως και ίσως ότι έχει να κάνει πιο πολύ με ξύλο, πέσιμο, μικροπαρanoiμίες που όταν τα χρησιμοποιώ τα αισθάνομαι πιο μάτσο.

Νιώθεις ότι αν χρησιμοποιήσεις αργκό σε μία ανδροκρατούμενη παρέα σε παίρνουν πιο πολύ στα σοβαρά/μετράει η γνώμη σου περισσότερο; Υπάρχει περίπτωση αυτό να εξαρτάται από τα κοινωνικά χαρακτηριστικά της παρέας; Δηλαδή αν είναι άντρες συνάδελφοι να πρέπει να επιβληθείς χρησιμοποιώντας πιο επίσημο λόγο και αν είναι στην παρέα σου μέσα από την αργκό; / πιστεύεις ότι έχεις πιο πολύ χώρο να εκφραστείς για πιο σοβαρά τόπικς και να μην χάσεις την αξιοπιστία σου χρησιμοποιώντας αργκό ενώ για μία γυναίκα δεν θα ήταν το ίδιο;

Μόνο αν είναι άτομα τα οποία μιλάνε κυρίως σε αργκό επομένως θα με πάρουν πιο πολύ τους μετρητοίς αν ακολουθήσω και εγώ αυτόν τον κώδικα. Σχετικά με τις γυναίκες ναι πιστεύω ότι υπάρχουν double standards. Επειδή η αργκό έχει πολλά street connotations στα οποία κυρίως πρωταγωνιστούν άντρες οπότε είναι πιο αρρενωπή οπότε δεν πιστεύω ότι λειτουργεί το ίδιο για τις γυναίκες.

Γιατί ενώ υπάρχουν αρνητικά attitudes απέναντι στη σλάνγκ συνεχίζετε να την χρησιμοποιείτε?

Είναι κομμάτι της γλώσσας πολύ ζωτικό και βασικό, η δυνατότητα της γλώσσας να μεταλλάσσεται και να μετεξελίσσεται για να ταιριάζει στην περίσταση και να δίνει ταυτότητες, είναι πάρα πολύ μεγάλο κομμάτι της πραγματικότητάς μας επομένως δεν πιστεύω ότι θα σταματήσει ποτέ να μιλιέται.

Νιώθεις κάποιες φορές ότι η αργκό μπορεί να υπερασπιστεί λεκτικά και άρα νοηματικά την καταγωγή σου, τον τρόπο που ζεις και σκέφτεσαι, την διαφορετικότητά σου, την άποψή σου για τα πράγματα σε φάσεις που αυτή διαφωνεί ή συγκρούεται με την κυρίαρχη αφήγηση και τελικά αυτό που εσύ είσαι;/ Προσφέρει visibility σε κάποιες πτυχές/ταυτότητές σου ή και σε εσένα ως ολότητα; Νιώθεις ότι δίνει φωνή και ότι απελευθερώνει κομμάτια του εαυτού σου που δεν έχουν χώρο να εκφραστούν σε άλλα πλαίσια;

Δεν είναι μόνο θέμα καταγωγής αλλά και θέμα ταυτότητας όπως εσύ την καθορίζεις οπότε ναι είναι πάρα πολύ σημαντικό κομμάτι το πως μιλάς, δίνει φωνή και ορατότητα σε άλλα πιο συντηρητικά ή συγκεκριμένα πλαίσια. Δεν μπορώ να εντοπίσω στον εαυτό μου πότε ακριβώς το κάνω αλλά

σίγουρα το κάνω. Να λέω δηλαδή ότι εγώ γνωρίζω από αυτά και είμαι από αυτούς... Είναι ένας τρόπος να οικειοποιείσαι το περιβάλλον.

Για ποιους λόγους πιστεύεις ότι ένας μετανάστης ή μία μετανάστρια μπορεί να χρησιμοποιεί την αργκό της μητρικής του γλώσσας μέσα στην χώρα υποδοχής;

Ακριβώς γιατί θέλεις να κάνεις οικείο το περιβάλλον σου. Κάνεις την γλώσσα δικιά σου στο βαθμό που μπορείς, συμμετέχεις ενεργά, δεν είσαι παθητικό υποκείμενο, διαμορφώνεις την γλώσσα και τον κόσμο σου και οικειοποιείσαι το περιβάλλον και τους γύρω σου. Φτιάχνεις ένα μέρος στο οποίο μπορείς να μιλάς όπως εσύ ξέρεις επομένως κάνεις την εκάστοτε χώρα και την εκάστοτε γλώσσα δικιά σου με άμεσο και ισχυρό τρόπο. Δείχνεις επίσης ποιος είσαι.

G2

Μπορείς να μου πεις την ηλικία, καταγωγή σου, τι έχεις σπουδάσει και που εργάζεσαι;

Είμαι 32 χρονών, η καταγωγή μου είναι Ελληνική, έχω σπουδάσει Αγγλική Φιλολογία και δουλεύω ως μεταφραστής και ως εξωτερικός συνεργάτης Κειμενογράφος και Social Media Manager του Movement Radio της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών του Ιδρύματος Ωνάση. Μιλώ Ελληνικά και Αγγλικά

Τι σημαίνει για σένα να είσαι Έλληνας/ Ελληνίδα;

Δεν νομίζω ότι σημαίνει ένα πράγμα, πάντως σίγουρα είναι ένα πράγμα που αλλάζει μέσα στα χρόνια. Ας πούμε πέρασα την μετεφηβεία μου και τα περισσότερα φοιτητικά μου χρόνια σε μία φάση έντονου ανθελληνισμού λόγω πολιτικοποίησης, όχι ότι αυτή έχει αλλάξει ιδιαίτερα αλλά αυτό έπαιρνε μπάλα και άλλα κομμάτια κυρίως αισθητικά όπως π.χ. την ελληνική μουσική την οποία άρχισα να εκτιμώ πολύ μεγαλύτερος και τώρα δεν μπορώ να σταματήσω να ακούω Μητροπάνο! Νομίζω είναι μία συνεχή σχέση διαπραγμάτευσης και έντασης και αγάπης μίσους όπως για πολύ κόσμο φαντάζομαι.

Τι σημαίνει για σένα να είσαι άντρας/ γυναίκα;

Γάμησέ τα! Πολύ παρόμοια πορεία με την ανθελληνικότητα γιατί στα πολιτικά πέρα από τα ανθελληνικά ήμουν κ στα κουίρ. Οπότε έπαιζε εκεί πέρα μία μεγάλη ενοχοποίηση και self-hatred, το οποίο δεν έχει αλλάξει τρομερά πάλι αλλά μεγαλώνοντας προσπαθώ να βρίσκω και θετικές νοηματοδοτήσεις μέσα σε αυτό πέρα από την σκατίλα που έχει.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση ελληνική γλώσσα;

Τα διάφορα urban legends και οι θεωρίες συνωμοσιές που είναι χιλιάδες μέσα στα χρόνια. Ότι πήγε να γίνει παγκόσμια γλώσσα και έχασε για μια ψήφο, ότι είναι η γλώσσα που μιλάνε καλύτερα οι υπολογιστές, ότι έχεις τις περισσότερες λέξεις από οποιαδήποτε άλλο γλώσσα...αυτές τις αηδίες.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση αγγλική γλώσσα;

Η γλώσσα του Χάρι Πότερ γιατί ήταν το πρώτο πράγμα που διάβασα στα Αγγλικά έτσι με μεγαλύτερη έκταση και η γλώσσα των video games που επίσης ήταν από τις πρώτες μου επαφές έτσι με αγγλικά πιο δύσκολα.

Πιστεύεις ότι υπάρχουν γλώσσες που έχουν μεγαλύτερη αξία από άλλες και αν ναι γιατί;

Όχι γιατί οι γλώσσες είναι εργαλεία και αξιολογούνται η κάθε μία για το πόσο καλά εκπληρώνει τον στόχο της που είναι να επικοινωνούν οι άνθρωποι και δεν πιστεύω ότι υπάρχει κάποια γλώσσα που το κάνει καλύτερα από την άλλη.

Πιστεύεις ότι κάθε γλώσσα έχει ένα καλό και ένα κακό πρόσωπο; Έναν καλό/κακό, λάθος/σωστό, όμορφο/άσχημο τρόπο να εκφραζόμαστε μέσα στην ίδια την γλώσσα;

I guess υπάρχουν φαντάζομαι καλές και κακές πλευρές. Η καθαρεύουσα θα έλεγα ότι ήτανε μία τέτοια κακή πλευρά ας πούμε. Τα χαρακτηριστικά εκείνα από την άλλη που κάνουν μία γλώσσα εύπλαστη, να ανανεώνεται και να επαναφεύρισκεται. Π.χ. τα greeklish ή η αργκό είναι για μένα η καλή πλευρά της γλώσσας. Γενικά θα έλεγα ότι τα στοιχεία εκείνα που κάνουν μία γλώσσα πιο συντηρητική θα έλεγα ότι είναι η κακή της πλευρά.

Τι σημαίνει για σένα γλωσσική φθορά, γλωσσική φτώχεια και γλωσσική αλλοίωση

Πιστεύω ότι χαλάνε οι άνθρωποι που προσπαθούν να κρατήσουν την γλώσσα απαράλαχτη.

Τι σημαίνει για σένα μιλάω ευγενικά;

Έχει δύο επίπεδα αυτό. Έχει την σημειολογία της ευγένειας, δηλαδή το 'χρησιμοποιώ τις λέξεις που έχουμε ταυτίσει με το μιλάω ευγενικά' και μετά το υπόστρωμα του ότι ακούω τον άλλον, παίρνω στα σοβαρά αυτό που λέει, δεν τον διακόπτω, σέβομαι αυτό που λέει μπλα μπλα.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την λέξη αργκό;

Γαμώ τις φάσεις! Ε γενικά είναι κάτι που το παρακολουθώ πολύ γιατί με ενδιαφέρει πάρα πολύ και με απασχολεί πάρα πολύ και το χρησιμοποιώ και στα κείμενά μου. Είναι από τα αγαπημένα μου πράγματα να μαθαίνω νέα αργκό. Για παράδειγμα ο μπασίστας της μπάντας μας είναι Αλβανός και έχει δουλέψει και οικοδομή και πολύ συχνά μου λέει σλανγκ ατάκες που χρησιμοποιούσαν εκεί και ενθουσιάζομαι.

Αισθάνεται ότι η αργκό είναι κατώτερη μορφή επικοινωνίας από την κοινή ελληνική; Αν θες να μου περιγράψεις σκέψεις και συναισθήματα.

Όχι θεωρώ το αντίθετο, ότι είναι το πιο όμορφο κομμάτι της γλώσσας, το αντίθετο δηλαδή. Ειδικά τώρα με το ίντερνετ είναι το μόνο κομμάτι της γλώσσας που είναι σε 1 προς 1 κλίμακα βασικά, είναι real time, δημιουργείται στην στιγμή, εξυπηρετεί πολύ συγκεκριμένες ανάγκες και κώδικες, αλλάζει πάρα πολύ εύκολα, εδραιώνεται πάρα πολύ εύκολα, είναι η καρδιά της γλώσσας βασικά θα έλεγα.

Εσύ χρησιμοποιείς πολύ αργκό στην καθημερινότητά σου; Θα μπορούσες να πεις ότι χρησιμοποιείς περισσότερο την αργκό ή την κοινή;

Στην καθομιλουμένη όχι πάρα πολύ γιατί παρότι με ενθουσιάζει η αργκό που μιλάνε οι κάγκουρες ή οι οικοδόμοι, δεν είμαι προσωπικά κάγκουρας ή οικοδόμος. Οπότε το να μιλάς με μια αργκό που δεν είναι δική σου.. Προσπαθώ να το αποφεύγω αυτό. Αλλά μου αρέσει πολύ να γράφω με αφηγητές οι οποίοι μιλάνε διάφορων ειδών αργκό. Άρα ναι την χρησιμοποιώ πολύ αλλά όχι περισσότερο από την κοινή.

Εσύ είσαι συνειδητός/συνειδητή όταν χρησιμοποιείς αργκό; Νιώθεις δηλαδή ότι κάνεις ένα switch?

Fifty-fifty. Πολύ αργκό ξεκινάει από ασυνείδητη χρήση επειδή την χρησιμοποιούνε φίλες, φίλοι και αρχίζω να το λέω και εγώ χωρίς να το καταλαβαίνω και μετά αυτό μετατρέπεται σε συνειδητή χρήση.

Ποια είναι η αγαπημένη σου λέξη ή φράση στην αργκό;

Ε μου αρέσουν πάρα πολύ τα συνώνυμα για το μεθυσμένος, π.χ. σκνίπα, κομοδίνο, μπαούλο κλπ. Μου αρέσει πολύ μία θεσσαλονικιώτικη αργκό, η κιούσπα, που νομίζω έχει σεξιστική προέλευση, έχει φτάσει να την λένε «ο μπάφος βγήκε κιούσπα», αλλά η αρχική της σημασία νομίζω, φοβάμαι, ότι είναι για να περιγράψει αρνητικά μία γυναίκα. Και μετά η τελευταία αγαπημένη μου είναι μίας παρέας που έχω, δεν την λέει δηλαδή ο υπόλοιπος κόσμος γενικά, την λέξη κόφα, που σημαίνει μούφα. Που την έβγαλε μία φίλη μου και τώρα έχει μεταδοθεί σε έναν κύκλο 20 ατόμων.

Κάποια λέξη ή φράση της αργκό που δεν την χρησιμοποιείς απαραίτητα αλλά σου φαίνεται αστεία, ή ενδιαφέρουσα ή ακόμη και χαζομάρα, αλλά σου έχει τραβήξει την προσοχή.

Τα καλιαρντά με διασκεδάζουν πολύ όταν τα ακούω αλλά σίγουρα δεν μπορώ να τα μεταχειριστώ.

Εσύ πως αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς αργκό;

Έχει μία μικρή έκρηξη ντοπαμίνης. Επειδή με ενθουσιάζει πολύ η γλώσσα, και ο ήχος και η έννοια, μου δίνει μεγάλη χαρά.

Πώς αισθάνεσαι όταν ακούς παλιά αργκό;

Αυτά είναι τα αγαπημένα μου! Σαν να ανακαλύπτω κάτι, σαν να βρίσκω παλιές φωτογραφίες. Το ίδιο το περιεχόμενο μπορεί να μου προκαλέσει αμηχανία αλλά η ίδια η γλώσσα όχι.

Εσύ τι θεωρείς ότι φέρνει η αργκό σαν γλωσσική μορφή μέσα στην επικοινωνία;

Κοίτα έχει κάτι κουλ...Αλλά μόνο αν συμφωνούν και οι υπόλοιποι ότι έχει κάτι κουλ αλλιώς μπορεί να ακούγεται και πολύ χάλια και νομίζω έχει και μία αίσθηση συνενοχής και συμμαχίας...που νομίζω ότι είναι και ο σκοπός της. Και πολύ χιούμορ σίγουρα.

Κάποιου είδους εναλλακτισμό;

Ναι..αλλά δεν θα το έλεγα εναλλακτισμό. Ναι σίγουρα ο κόσμος το χρησιμοποιεί έτσι για να ακούγεται πιο exotic ας πούμε, αλλά θα έλεγα υποκουλτούρα βασικά. Ότι η κύρια χρήση της είναι για να συνεννοούνται οι διάφορες υποκουλτούρες μεταξύ τους.

Πιστεύεις ότι μπορεί να μεταφέρει μία αλητεία;

Ναι...πάλι από ποιόν προέρχεται.. Τώρα το μπρο ας πούμε ξεκίνησε από σούπερ πεταμένους κάγκουρες που παίζουνε και ξύλα ...ε και τώρα που ήμουν Θεσσαλονίκη σε ένα πάρτυ και με είπανε μπρο εκατό φορές αλλά κουϊράκια και κανονικοί άνθρωποι. Οπότε έχει φύγει από εκεί.

Εντοπίζεις στοιχεία αμφισβήτησης; Όταν κάποιος ή κάποια χρησιμοποιεί αργκό μπορεί να το κάνει συνειδητά ή ασυνειδητά ως διαχωρισμό ως προς την κυρίαρχη γλωσσική και πραγματολογική αφήγηση.

Ναι θα έλεγα ότι υπάρχει μία διάκριση εδώ, ότι ας πούμε υπάρχουν χώροι που το κάνουν πολύ συνειδητά αυτό και σχεδόν προγραμματικά, μιλάω για πολιτικούς χώρους, στην αναρχία, την αυτονομία, τον φεμινισμό, το κουίρ κτλ. όπου εκεί έχει μία πολύ συνειδητή χρήση, ότι θέλω να μιλάω μία άλλη γλώσσα, ε τώρα νομίζω ότι η καγκουροαργκό...δεν νομίζω ότι ο κάγκουρας το σκέφτεται σαν μία πράξη αντίστασης, και δεν το λέω υποτιμητικά, είναι πράξη αντίστασης θα πω εγώ, και ενέχει αμφισβήτηση αλλά δεν νομίζω ότι το έχει νοηματοδοτήσει έτσι ο άλλος.

Τι ρόλο έχει η ειρωνεία στην αργκό κατά την γνώμη σου;

Ναι αλλά γιατί περισσότερο από κάποια άλλη γλωσσική μορφή; Η ειρωνεία είναι κάτι που βάζεις τον τόνο και την πρόθεση. Αυτό που θα έλεγα είναι ότι χρησιμοποιείται μέσα από τις διάφορες σελίδες με memes στο ίντερνετ που έχουν βγει στην Ελλάδα, χρησιμοποιείται πάρα πολύ ειρωνικά η αργκό. Ε και νομίζω να έχει περάσει και στους νεότερους millennials και στα gen z έχει περάσει πολύ αυτό. Και μάλιστα με έναν τρόπο που δεν είναι σαφές αν το κάνουν συνειδητά ή όχι, δηλαδή βλέπεις terminally (πάρα πολύ) online πιτσιρικάδες να λένε ο ένας τον άλλο bro και king και ούτε αυτοί ξέρουν αν το κάνουν ειρωνικά ή όχι. Ή μπορεί να ξεκίνησε ειρωνικά και μετά να έγινε αυτό που γίνεται με πολλά πράγματα. Να έγινε κανονικό.

Πιστεύεις ότι η αργκό είναι δημιουργική;

Πάρα πολύ και στα ελληνικά κυρίως που δεν είναι και τρομερά εύπλαστη γλώσσα είναι ίσως και το μόνο μέρος που μπορείς να έχεις έντονη λεξιπλασία άνετη που να βάλεις μέσα και αγγλικά και whatever που να μην υπακούει ακριβώς στην γραμματική, γιατί κατά τα άλλα στην κανονική

ελληνική δεν είναι πολύ εύκολο να βγάλεις καινούριες λέξεις ή να αλλάξεις τις υπάρχουσες, σε αντίθεση με τα αγγλικά.

Πιστεύεις ότι η αργκό χρειάζεται ως κώδικας επικοινωνίας;

Τι πα να πει χρειάζεται; Το έχουν ανάγκη οι άνθρωποι και το κάνουνε. Αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται; Ναι, I guess.

Εσύ γιατί χρησιμοποιείς την αργκό; Θες να μου πεις μερικούς λόγους;

Γιατί με ενδιαφέρει να νιώθω τον λογο που παράγω και τον λόγο που ακούω πιο ζωντανό. Και επειδή περνάς μεγάλο κομμάτι της ζωής σου κάνοντας πιο συναλλαγματικές επικοινωνίες, είτε επειδή αγοράζεις πράγματα, είτε επειδή είσαι στην δουλειά, είναι ένα καταφύγιο, κάτι που σε κάνει να αισθάνεσαι ότι η γλώσσα που μιλάς είναι πιο ζωντανή, πιο παιχνιδιάρικη και κάπως δική σου.

Μπορεί να το κάνεις για πλάκα;

Ναι φουλ

Μπορεί να το κάνεις γιατί σε πολλές περιπτώσεις να μην ξέρεις την αντίστοιχη γλώσσα στην κοινή;

Όχι. Φαντάζομαι ότι το κάνει κόσμος αυτό αλλά προσωπικά δεν μου συμβαίνει.

Για να μην σε καταλαβαίνουν οι άλλοι;

Ε πιο σπάνια αυτό. Ε ρε παιδί μου αν είσαι με κάποιον φίλο/φίλη στην ουρά για το Ι5 ή σε κάποια δημόσια υπηρεσία και θέλεις να σχολιάσεις κάτι που να μην γίνει αντιληπτό από τους υπόλοιπους να αλλά δεν μου έχει συμβεί και πολλές φορές νομίζω.

Για να είσαι κουλ;

Ναι συνεισφέρει και σε αυτό, αλλά όπως το αναλύσαμε νωρίτερα.

Εσύ αν θέλεις να εντυπωσιάσεις κάποιον ή κάποια με το Intellect την ευφροσύνη σου και αυτό που είσαι σαν τύπος θα χρησιμοποιήσεις την αργκό ή την κοινή περισσότερο, τι παρατηρείς; Δεν αναφέρομαι μόνο σε προθέσεις εντυπωσιασμού με ερωτικό κίνητρο αλλά σε όλα τα πλαίσια.

Από όλα. Ε νομίζω, επειδή είμαι και ζυγός, χαχα, θα προσπαθήσω να είναι selling point μου μάλλον ότι μπορώ να μεταχειριστώ και πιο περίπλοκη γλώσσα και αργκό. Και αυτή η ικανότητα είναι κάτι που με γοητεύει και στον άλλον.

Εσύ πως νιώθεις όταν χρησιμοποιείς την κοινή ελληνική;

Δεν νομίζω ότι μπορώ να το απαντήσω αυτό έτσι γενικά. Με δυσκολεύει πολύ στο γράψιμο, πολλές φορές τα πολύ απλά πράγματα όταν ειπώνονται ή όταν τα διαβάζω μου φαίνεται κάπως κριντζ, π.χ. ο τάδε σηκώθηκε, πήγε στο δωμάτιο κτλ. Ενώ στα αγγλικά όχι επειδή εκεί έχω μία απόσταση. Για αυτό και επιλέγω να διαβάζω κυρίως πολύ σύνθετα πράγματα στα ελληνικά.

Με ποιους μιλάς πιο πολύ αργκό;

Με τους φίλους και τις φίλες μου

Εσύ νιώθεις πιο πολύ ο εαυτός σου όταν μιλάς αργκό ή όταν μιλάς την κοινή ελληνική;

Δεν νιώθω ποτέ πολύ ο εαυτός μου! χαχα

Υπάρχει κάποια γλωσσική μορφή που χρησιμοποιείς σε κάποια συγκεκριμένη κοινωνική εκδήλωση/επικοινωνιακή περίπτωση κατά την οποία τον τρόπο που επικοινωνείς να τον αισθάνεσαι σαν ρόλο;

Ναι αυτό συνδέεται με την απάντηση που έδωσα πριν γιατί νιώθω ότι όλα είναι ρόλοι απλά σε κάποια μπορώ να ξεχνάω ότι πρόκειται για ένα performance, ακόμη και στις πολύ οικείες συναναστροφές μου. Στην δουλειά γενικά ισχύει αυτό. Στην συγκεκριμένη δουλειά βέβαια είναι και όλοι οι άλλοι σαν εμένα έτσι μυστήριοι. Οπότε δεν υπάρχει μεγάλη απόσταση αλλά σε corporate emails να σίγουρα είναι ρόλος και πολύ πιο μακριά από μένα

Σε έχουν ποτέ κριτικάρει ως αναιδή, ακαλλιέργητο, αμόρφωτο, μάτσο ή άλλους χαρακτηρισμούς επειδή χρησιμοποιείς αργκό; Από καθηγητές, από γονείς

Όχι. Τι απροσάρμοστο ρε στα 80ς είμαστε να με πούνε και teddy boy? Χαχαχαχα όχι ρε επειδή είμαι πολύ καλός στο να διαβάζω το κοινό μου και να προσαρμόζομαι όχι. Ντάξει μάτσο πράγματα δεν θα πω με κανέναν, οκ.

Σε ποιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι σου επιτρέπεται να χρησιμοποιήσεις την αργκό και σε πιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι πρέπει να γυρίσεις στην κοινή;

Από την γλώσσα, την αισθητική και τον τόνο του άλλου. Το πάω βέβαια εκτός πλαισίου κοινωνικού, εκτός επικοινωνιακού συγκείμενου γιατί πολλές φορές τα πράγματα δεν είναι όπως φαίνονται. Είχαμε ας πούμε τις προάλλες έναν παραγωγό στην δουλειά ο οποίος φαινόταν τέρμα corporate και σε μία πιο προσωπική συζήτηση ο τύπος μιλούσε τελείως διαφορετικά, ήταν πρώην γηπεδικός, πρεζάκιας, δεν ξέρω τι ήτανε και άρχισε να λέει κάτι πράγματα που είχα μείνει με ανοιχτό το στόμα και λέω ωραία εδώ συνεννοούμαστε.

Υπάρχουν πλαίσια στα οποία για να επιβληθείς, να επιβάλεις την παρουσία σου και την γνώμη σου να χρησιμοποιήσεις την κοινή και σε άλλα την αργκό

Έχω καιρό να βρεθώ σε συνθήκη που να αναρωτιέμαι αν θα με εκτιμήσει ο άλλος ή να θα επιβληθώ. Και χαίρομαι πολύ για αυτό και γενικά δεν με απασχολεί ιδιαίτερα. Μπορώ να σκεφτώ πιο παλιά, ειδικά σε συνελύσεις μεγάλες για μαζικές πολιτικές δράσεις ότι εκεί γενικά παίρνανε πιο σοβαρά τα άτομα που μπορούσαν να μεταχειριστούν έναν συγκεκριμένο πολιτικό κώδικα αλλά δεν μιλάω για αργκό τώρα.

Νιώθεις ότι κάνεις κάτι επαναστατικό ή ριζοσπαστικό επειδή χρησιμοποιείς την σλανγκ;

Θέλω να δω ποιος άνθρωπος θα σου απαντήσει να σε αυτό! Όχι.

Υπάρχει κάτι στην σλανγκ που δεν σου αρέσει, που σε ενοχλεί;

Ότι πολλές φορές είναι πολύ σεξιστική.

Αισθάνεσαι ότι ξεχνάς την κοινή και ότι φτωχαίνει το λεξιλόγιό σου όταν χρησιμοποιείς την αργκό;

Μπα, το αντίθετο.

Μπορείς να διακρίνεις από την αργκό που μιλάει το άλλο άτομο ποια είναι η κοινωνική του τάξη;

Ε νομίζω ότι μπορείς να καταλάβεις λίγο από τον τρόπο που την μεταχειρίζεται αν έχει κάτι λίγο πιο αυθεντικό αν και δεν πιστεύω τόσο στην αυθεντικότητα ή αν αυτό που κάνει είναι performance. Αν δεις ας πούμε η αργκό, ειδικά με ένα συγκεκριμένο καγκουροπερφόμανς έχει αποκτήσει συνδηλώσεις ότι είσαι εντός ενός κύκλου ή ότι είσαι δυνατός, ότι είσαι μάγκας ή whatever, και αυτό είναι ένα τρομερά πολύτιμο νόμισμα το οποίο προσπαθούν να το κάνουν cash in διάφοροι. Ας πούμε ένα πλουσιόπαιδο από την Κηφισιά για να μην φαίνεται πλουσιόπαιδο και φλώρος θα υιοθετήσει αυτήν την αργκό.

Άρα μία χαμηλή ταξικότητα στην γλώσσα μπορεί να μαρκάρεται μέσα από αυτό που ονομάζουμε καγκουριά...την μουσική της τραπ κτλ. Σου έρχεται κάποια άλλη κατηγορία αργκό που να είναι συνυφασμένη με κάποιου είδους ορισμένη ταξικότητα;

Βασικά, μπορεί να ξεκινάει από εκεί αλλά δεν συμφωνώ τόσο ότι συνδέεται με χαμηλή ταξικότητα. Η σχέση γλώσσας και τάξης έχει διαχυθεί πάρα πολύ, ιδίως με το ίντερνετ. Δεν είναι όπως οι ρεμπέτες παλιά που είχανε μία πολύ απροσπέλαστη δική τους γλώσσα. Επειδή επομένως διαχέεται η αργκό και δεν μένει πολύ κλειστή, αποκτάει χαρακτηριστικά... είναι σαν ρούχο. Και αυτή η μη αυθεντικότητα μπορεί να εντοπιστεί αν μιλήσεις για λίγη ώρα με το άτομο, γιατί δεν θα του βγαίνει φυσικά.

Πιστεύεις ότι υπάρχει κοινωνική τάξη που χρησιμοποιεί περισσότερο αργκό;

Πιστεύω ότι οι σχετικά κλειστές υποκουλτούρες/κοινωνικές ομάδες τη χρησιμοποιούν περισσότερο ή τουλάχιστον την παράγουν περισσότερο, ιδίως αν απολαμβάνουν κάποιο πολιτισμικό κύρος (πχ το πλέγμα κάγκουρες/τράπερς/'δρομίσιοι' κλπ). Κατά τ' άλλα σε ποσοστά χρήσης δεν ξέρω, φαντάζομαι υπάρχει και η χρήση που η αργκό όντως γεννιέται μέσα από την πρωτογενή ανάγκη για έναν κώδικα (που κι αυτό συζητιέται βέβαια) πχ ανάμεσα σε μάστορες, οικοδόμους, φαντάρους, κουιρ κόσμο κλπ και η χρήση που έχει μια ας το πούμε πιο κοινωνική κατανάλωση. Από την άλλη και αυτοί οι διαχωρισμοί που κάνω τώρα μου φαίνονται εύθραυστοι και γενικόλογoi.

Μπορείς να διακρίνεις γειτονιά ή και πόλη από την αργκό που μιλάει ένα άτομο;

Γειτονιά, όχι, τουλάχιστον εγώ δεν μπορώ. Πόλη ούτε πάλι ακριβώς, πιο πολύ Βόρεια Ελλάδα – Στερεά.

Εσύ από που μαθαίνεις την αργκό σου, από που αντλείς τις ατάκες σου;

Από τα πάντα, από το ίντερνετ, από κουβέντες, μου αρέσει να στήνω αυτό στα μέσα, από κανένα ταρίφα..

Θα έλεγες ότι αντλείς τις ατάκες σου και από τηλεόραση, social, games κτλ.;

Social media. Που συνήθως γίνεται μία αντίστροφη πορεία, καταλήγω να βλέπω μία λέξη στα social και να ψάχνω την ετυμολογία της στο ίντερνετ ή στο slang.gr.

Από την μουσική;

Α ναι και από το ραπ

Από ποιες γλώσσες δανείζεσαι όταν μιλάς αργκό;

Αγγλικά. Ε και αλβανικά αλλά δεν είναι ότι τα χρησιμοποιώ και πάρα πολύ. Επίσης πολλές λέξεις της αργκό έχουν ούτως ή άλλως τούρκικη προέλευση.

Από ποιες άλλες κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις δανείζεσαι λέξεις και περιεχόμενο;

Ε από αυτά που κλέβουν όλοι. Τα African American Vernacular English - AAVE. Και ίσως και από την κουλτούρα των Αλβανών μεταναστών που έχουν γεννηθεί, μεγαλώσει Ελλάδα.

Πώς αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς ταυτοτικούς όρους από κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις;

Έχει μία ένταση αυτό εντάξει. Ιδίως επειδή είμαστε λευκοί μεν, Έλληνες δε, δηλαδή όχι εντελώς λευκοί, η υιοθέτηση αυτών των yas!, slay! Κλπ. Δεν μου χτυπάει τόσο περίεργα όσο να βλέπω λευκούς στην Αμερική να τα χρησιμοποιούν. Τώρα το άλλο είναι και ένα κομμάτι πολύ πλούσιο και ενδιαφέρον και λίγο τραυματικό κομμάτι. Εγώ πήγα σε ένα σχολείο που ήταν τίγκα στους Αλβανούς, ε πολλοί από αυτούς ήταν και bullies. Βασικά στο σχολείο μου οι Έλληνες μαθαινανε βρισιές στα Αλβανικά για να είναι κουλ, αυτή ήταν η φάση.

Οκ άρα εσύ εντοπίζεις μία θεραπεία δική σου σε σχέση με εκείνο το κομμάτι σωστά;

Ε ναι. Αυτό είναι. Μία συμφιλίωση μέσα μου γίνεται όταν το κάνω αυτό. Και δίνει και μία αίσθηση αλληλεγγύης.

Βασικά όπως βλέπω αυτή είναι και η φάση τώρα για αυτό ήθελα να σε ρωτήσω αν εσύ αισθάνεσαι κουλ ή μάτσο όταν χρησιμοποιείς τέτοιες ατάκες από διάφορες υποκουλτούρες

Εγώ για κουλ κ μάτσο δεν μπορώ να το κάνω, δεν νιώθω άνετα αλλά τα πιτσιρίκια γύρω μου το κάνουν φουλ. Π.χ. έχω μία φίλη που είναι 20 χρονών που λέει συνέχεια τα λεκ, τα λεκ και είναι τα λεφτά στα Αλβανικά. Που η χρήση των Αλβανικών με αυτόν τον τρόπο, τόσο διευρυμένα, δεν έπαιζε όταν ήμασταν εμείς πιο μικροί.

Πράγματι, και στην δική μου περιοχή δεν συνέβαινε αυτό, δηλαδή η κουλτούρα των Αλβανών ήταν μία πολύ πιο κλειστή υποκουλτούρα που δεν τολμούσες να πιάσεις στο στόμα σου δικούς τους κώδικες με τόσο mainstream τρόπο. Τώρα δεν ξέρω τι έχει συμβεί. Ίσως το έκανε και η τραπ αυτό.

Το έκανε και η τραπ σίγουρα. Αφού ακούνε όλα τα πιτσιρίκια Ivan Greko.

Χρησιμοποιούνε περισσότερο οι άντρες ή οι γυναίκες αργκό; Τι παρατηρείτε;

Νομίζω στις νεότερες ηλικίες έχει εξισορροπηθεί πάρα πολύ αυτό. Στα 30ς τα αγόρια πολύ περισσότερο.

Νιώθεις πιο άνετα να χρησιμοποιείς αργκό με άντρες ή γυναίκες;

Both.

Πώς νιώθεις με την αρρενωπότητά σου όταν χρησιμοποιείς αργκό; - (υπάρχουν εκφράσεις ή τρόποι να μιλάς που όταν τους/τις χρησιμοποιείς νιώθεις πιο θηλυκό και άλλες που νιώθεις πιο αρσενικό; Πιο μάτσο;)

Ε το κάνω κοροϊδευτικά, Είναι πάντα performance, να είναι ένα ειρωνικό πολύ αρρενωπό performance για να το κοροϊδέσω.

Νιώθεις ότι αν χρησιμοποιήσεις αργκό σε μία ανδροκρατούμενη παρέα σε παίρνουν πιο πολύ στα σοβαρά/μετράει η γνώμη σου περισσότερο; Υπάρχει περίπτωση αυτό να εξαρτάται από τα κοινωνικά χαρακτηριστικά της παρέας; Δηλαδή αν είναι άντρες συνάδελφοι να πρέπει να επιβληθείς χρησιμοποιώντας πιο επίσημο λόγο και αν είναι στην παρέα σου μέσα από την αργκό; / πιστεύεις ότι έχεις πιο πολύ χώρο να εκφραστείς για πιο σοβαρά τόπικς και να μην χάσεις την αξιοπιστία σου χρησιμοποιώντας αργκό ενώ για μία γυναίκα δεν θα ήταν το ίδιο;

Στους δικούς μου κύκλους δεν πολυγίνεται κυρίως γιατί δεν είναι έτσι η φάση που να υπάρχουνε κοπέλες που να χρειάζονται τους άντρες να τις πάρουνε στα σοβαρά. Γενικά όμως πιστεύω ότι συμβαίνει. Επίσης ένα πολύ ενδιαφέρον πράγμα που έχω δει να συμβαίνει. Αυτή η φίλη που σου είπα με την λέξη κόφα και άλλη μία, κολλητή της, αυτές στα 20ς τους ήταν πάρα πολύ μέσα στην φάση με αγοροπαρέες κτλ. και να μιλάνε αργκό για να τις πάρουν σοβαρά τα αγόρια. Αυτές τώρα έχουν καταλήξει να έχουν ένα πολύ περίεργο μίγμα κουίρ, καγκούρικης αργκό, ένα πολύ sui generis. Μου είναι πάρα πολύ ενδιαφέρον να το παρατηρώ γιατί είναι πλέον δικό τους, αυθεντικό.

Πιστεύεις επομένως ότι ο σεξισμός και ο ρατσισμός φυσικοποιούνται μέσα από την αργκό;

Φαίνεται ότι οι διαφορετικοί τρόποι να πεις μία γυναίκα πουτάνα πάντως ενώνουν τους λαούς! Χαχαχα. Ναι συμφωνώ αλλά επίσης να πω ότι πολύ αργκό που έχει ξεκινήσει από σεξιστική αφετηρία αποσυνδέεται από αυτήν. Π.χ. το έμπαινα που νομίζω το χρησιμοποίησαν μέχρι και τα Goody's σε διαφήμιση.

Γιατί ενώ υπάρχουν αρνητικά attitudes απέναντι στη σλάνγκ συνεχίζετε να την χρησιμοποιείτε?

Γιατί είναι η παιδική χαρά της γλώσσας και παρότι έχει αυτά τα signifiers ταυτόχρονα είναι τόσο εύπλαστη και μεταχειρίσιμη που κάθε άτομο και κάθε παρέα μπορεί να βρει τα δικά του spin εκεί μέσα.

Νιώθεις κάποιες φορές ότι η αργκό μπορεί να υπερασπιστεί λεκτικά και άρα νοηματικά την καταγωγή σου, τον τρόπο που ζεις και σκέφτεσαι, την διαφορετικότητά σου, την άποψή σου για τα πράγματα σε φάσεις που αυτή διαφωνεί ή συγκρούεται με την κυρίαρχη αφήγηση και τελικά αυτό που εσύ είσαι;/ Προσφέρει visibility σε κάποιες πτυχές/ταυτότητές σου ή και σε εσένα ως ολότητα; Νιώθεις ότι δίνει φωνή και ότι απελευθερώνει κομμάτια του εαυτού σου που δεν έχουν χώρο να εκφραστούν σε άλλα πλαίσια;

Ναι.. Δεν το κάνω και θέμα αλλά ναι. Κάποιες πτυχές μου ότι μπορούν να εκφραστούν καλύτερα από εκεί ναι.

Για ποιους λόγους πιστεύεις ότι ένας μετανάστης ή μία μετανάστρια μπορεί να χρησιμοποιεί την αργκό της μητρικής του γλώσσας μέσα στην χώρα υποδοχής;

Για να διατηρεί την ταυτότητά του η οποία βάλεται και δαιμονοποιείται. Και για να διατηρεί την αίσθηση της ενότητάς του με τους συντοπίτες του. Σκέφτομαι ότι είναι πολύ περίεργο που ζούμε τόσα χρόνια με Άραβες και δεν έχουν υπάρξει καθόλου επιρροές γλωσσικές μεταξύ μας.

G3

Μπορείς να μου πεις την ηλικία, καταγωγή σου, τι έχεις σπουδάσει και που εργάζεσαι;

Είμαι 21 χρονών, είμαι από Ελλάδα, από Κρήτη και Κεφαλονιά αλλά έχω μεγαλώσει Κρήτη, σπουδάζω εσωτερική αρχιτεκτονική και μιλάω Ελληνικά και Αγγλικά. Δεν δουλεύω, έχω απλά την σχολή.

Τι σημαίνει για σένα να είσαι Έλληνας/ Ελληνίδα;

Δεν το παίρνω πατριωτικά, γενικά δεν είναι ότι δίνω και ιδιαίτερη βάση στην καταγωγή από την ‘άποψη ότι σίγουρα ο τόπος που μεγαλώσαμε έχει επηρεάσει τον τρόπο που αντιδράμε σαν άνθρωποι...Οπότε και εγώ αντίστοιχα.. Υπάρχουν ας πούμε πράγματα στην Ελλάδα που με κάνουν να νιώθω περήφανη αλλά από όπου και να ήμουν το ίδιο θα ένιωθα. Δεν με απασχολεί πάρα πολύ να το πω έτσι.

Τι σημαίνει για σένα να είσαι άντρας/ γυναίκα;

Το να είμαι γυναίκα για μένα σημαίνει ότι πρέπει να προσπαθώ περισσότερο σε σχέση με τους άντρες. Έχω σκεφτεί πάρα πολλές ότι πράγματα που θα ήθελα να κάνω θα ήταν πολύ πιο εύκολο

και θα ήταν πολύ πιο εύκολο να βρω και κόσμο να με σαπορτάρει σε αυτό αλλά μου αρέσει πάρα πολύ να είμαι γυναίκα γιατί όλοι εντυπωσιάζονται και μας θαυμάζουν πολύ περισσότερο όταν κάνουμε κάτι γαμάτο γιατί δεν το περιμένουν

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση ελληνική γλώσσα;

Σκέφτηκα φαγητό.....Πολλές λέξεις...πλούσιο λεξιλόγιο. Η ελληνική γλώσσα σου επιτρέπει να εκφράσεις όλα όσα θέλεις με πολλούς τρόπους και να τα εκφράσεις ακριβώς όπως τα θέλεις. Επειδή ακριβώς έχει πλούσιο λεξιλόγιο.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση αγγλική γλώσσα;

Το αντίθετο, νομίζω ότι στα αγγλικά έχουν λιγότερες λέξεις να περιγράψουν πράγματα και καμιά φορά όντως μπορεί να ζοριστώ από τα ελληνικά στα αγγλικά να μεταφράσω κάτι και τελικά στα αγγλικά να το πω με μία φράση, να μην έχουν λέξη για αυτό.

Πιστεύεις ότι υπάρχουν γλώσσες που έχουν μεγαλύτερη αξία από άλλες και αν ναι γιατί;

Όχι, σίγουρα υπάρχουν γλώσσες που έχουν μεγαλύτερη ιστορία από άλλες αλλά αυτό δεν τις κάνει πιο άξιες. Υπάρχουν γλώσσες που είναι πιο απλές και μοιάζουν μεταξύ τους σε αντίθεση με άλλες που έχουν μεγαλύτερη ιστορία και είναι πιο δύσκολες αλλά δεν θεωρώ ότι αυτό τις κάνει πιο άξιες. Δεν είναι κριτήριο.

Πιστεύεις ότι κάθε γλώσσα έχει ένα καλό και ένα κακό πρόσωπο; Έναν καλό/κακό, λάθος/σωστό, όμορφο/άσχημο τρόπο να εκφραζόμαστε μέσα στην ίδια την γλώσσα;

Σίγουρα. Αυτό σίγουρα υπάρχει, συμπτωματικά τον τελευταίο καιρό έχω παρακολουθήσει αγώνες ποδοσφαίρου και έχω ακούσει πάρα πολύ βρισιά και συνειδητοποίησα ότι μπορείς να εκφράσεις τον ενθουσιασμό ή τον θυμό σου με πολλούς τρόπους από το να πεις βρισιά. Μπορείς π.χ. να πεις πάμε ομαδάρα, νικήσαμε κτλ. από το να πεις σας γαμήσαμε μουνιά. Κατάλαβες; Στον άσχημο τρόπο επομένως θα έβαζα τις βρισιές αλλά και τους ανθρώπους που δεν χρησιμοποιούν το πλούσιο λεξιλόγιο της Ελληνικής που μπορεί να βγάλει ένα πολύ άρτιο αποτέλεσμα και να ακουστεί μέχρι και ποιητικά. Αυτό πολλοί άνθρωποι δεν το κάνουν.

Τι σημαίνει για σένα γλωσσική φθορά, γλωσσική φτώχεια και γλωσσική αλλοίωση

Σίγουρα και πιστεύω ότι το Gen Z τα γαμάει όλα! Να και αυτό που είπα τώρα είναι λάθος, κακή χρήση της γλώσσας. Γιατί μέσα από το κινητό και την παγκοσμιοποίηση μιλάμε με πάρα πολλά αγγλικά, χρησιμοποιούμε πάρα πολλές συντομογραφίες. Κάποια πράγματα δεν ξέρουμε να τα περιγράψουμε καν ακριβώς, και γενικά έχω παρατηρήσει ότι πολλοί εκφράζονται με πολύ απλό

τρόπο χωρίς αυτό να είναι απαραίτητα κακό αλλά είναι πολύ ωραίο να μπορείς να εκφραστείς με βάθος.

Τι σημαίνει για σένα μιλάω ευγενικά;

Σίγουρα δεν βρίζω και θεωρώ ότι έχει να κάνει πολύ και με τον τρόπο που μιλάς πέρα από το λεξιλόγιο. Να μην είσαι απότομος, να εκφράζεσαι με ευγενικό τόνο, να μην λες «φέρε αυτό!». Και το άλλο που ήθελα να σου πω έχει να κάνει με τον πληθυντικό και ότι μεγαλώνοντας μας έλεγαν να μιλάμε στους μεγαλύτερους στον πληθυντικό και αν δεν το κάνεις είσαι αγενής. Αυτό το θεωρώ τελείως χαζό αλλά πολύς κόσμος μεγαλύτερης ηλικίας προσβάλλεται αν δεν του μιλήσεις στον πληθυντικό. Τύπου με ξέρεις και από χτες;

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την λέξη αργκό;

Ένας εναλλακτικός τρόπος επικοινωνίας. Κάτι που παίζει περισσότερο στους νέους και λιγότερο στους μεγαλύτερους. Το σλανγκ.

Αισθάνεται ότι η αργκό είναι κατώτερη μορφή επικοινωνίας από την κοινή ελληνική; Αν θες να μου περιγράψεις σκέψεις και συναισθήματα.

Όχι δεν θεωρώ ότι είναι κατώτερη σε καμία περίπτωση είναι απλά ένας διαφορετικός τρόπος να επικοινωνήσεις. Το θεωρώ και λίγο κουλ γιατί διαφοροποιείσαι από αυτούς που δεν μιλάνε την ίδια αργκό με εσένα ή δεν μιλάνε καθόλου αργκό και επίσης νομίζω ότι έχει και λίγο πλάκα να πεις κάτι στην αργκό και να μην σε καταλάβει και να ρωτήσει και να θέλει να μάθει από εσένα και μαθαίνεις και εσύ. Είναι conversation starter ας πούμε. Μια φορά στις ειδήσεις – χριστέ μου... (της φάνηκε περίεργο που είχε δει τις ειδήσεις) - ας πούμε είχε γίνει μία διάρρηξη και ένας είχε πει bro και κάτω είχανε γράψει bro σημαίνει αδερφέ. Αυτό ας πούμε φάνηκε τίγκα γελοίο σε όλο τον νεανικό πληθυσμό.

Εσύ χρησιμοποιείς πολύ αργκό στην καθημερινότητά σου; Θα μπορούσες να πεις ότι χρησιμοποιείς περισσότερο την αργκό ή την κοινή;

Θα σου πω...νομίζω ότι χρησιμοποιώ περισσότερο την αργκό αλλά χωρίς να το καταλαβαίνω. Επειδή κυρίως συναναστρέφομαι με άτομα της ηλικίας μου μιλάμε κυρίως σε αργκό επειδή συνεννοούμαστε και δεν θα μου πει κανείς «α τι είναι αυτό που λες δεν καταλαβαίνω» για να σκεφτώ εγώ ότι α! αυτό που λέω τώρα δεν είναι κοινή ελληνική. Αλλά έχει τύχει κάποιες φορές να πω κάτι και να βλέπω τον άλλο ότι απορεί για αυτό που λέω και να πρέπει να το εξηγήσω.

Εσύ είσαι συνειδητός/συνειδητή όταν χρησιμοποιείς αργκό; Νιώθεις δηλαδή ότι κάνεις ένα switch?

Όχι δεν καταλαβαίνω την διαφορά. Ας πούμε παλιά σκεφτόμουν ότι αν μιλάω σε έναν καθηγητή μου σκεφτόμουν οκ ας προσέξω πως θα μιλήσω να μην είμαι πολύ ελεύθερη. Αλλά τώρα, το μόνο

που θα σκεφτώ όταν μιλάω με κάποιον καθηγητή στην σχολή είναι ‘οκ μην βρίσεις, γιατί δεν χρειάζεται» χαχα. Αλλά δεν σκέφτομαι «μην πεις κάποια λέξη που δεν θα καταλάβει» γιατί οι καθηγητές μας όταν τους λέμε κάτι που δεν ξέρουν δεν έχουν πρόβλημα, το συζητάμε και γελάμε και τους αρέσει.

Ποια είναι η αγαπημένη σου λέξη ή φράση στην αργκό;

Τελευταία χρησιμοποιώ πάρα πολύ το ‘τίγκα’. Και το λούζω το χρησιμοποιώ πάρα πολύ και οι φίλοι μου πάρα πολύ. Το πακέτο, έριξα πακέτο, κουβάς, που είναι παρεμφερές του έριξα πακέτο, ότι το πετάς στον κουβά στον κάδο απλά το λες πιο γρήγορα. Αν δεν παραδώσεις μίας εργασία π.χ. λες κουβάς. Ας πούμε το τίγκα, λούζω, πακέτο μπορεί να τα λέω και 50 φορές την ημέρα γιατί λούζω και πακετώνω τα πάντα! Και το «το ακούω» λέω πολύ. Να αυτό κάνουμε, κόβουμε τις λέξεις. Δεν ψη, δεν μαρέ.

Κάποια λέξη ή φράση της αργκό που δεν την χρησιμοποιείς απαραίτητα αλλά σου φαίνεται αστεία, ή ενδιαφέρουσα ή ακόμη και χαζομάρα, αλλά σου έχει τραβήξει την προσοχή.

Ας πούμε η λέξη cringe μου φαίνεται cringe να την λέω. Παλιά την έλεγα συνέχεια και τώρα μπορεί να την πω κάπου αν είναι πολύ cringe η κατάσταση αλλά γενικά το θεωρώ πολύ cringe να λες cringe.

Εσύ πως αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς αργκό;

Δεν ξέρω, μια χαρά, δεν το σκέφτομαι. Το κάνω φουλ αυθόρμητα. Έχει σίγουρα μια οικειότητα και έχει και πλάκα. Γιατί αν ας πούμε πω λούζω κάτι, θα λούσω την εργασία, είναι πολύ πιο fun από το να πω ‘α τελικά δεν θα κάνω την εργασία’. Και πολλές φορές αν λούσουμε κάτι πάρα πολύ σε μία εργασία, μετά θα τονίσω και την λέξη πιο πολύ, δηλαδή τραβάω και την λέξη πιο πολύ θα πω λουουουσαμε!

Πώς αισθάνεσαι όταν ακούς παλιά αργκό;

Μου περνάει λίγο αδιάφορο. Μπορεί να νιώσω ένα ρίγος αν είναι κάτι περίεργο, και μπορεί να σκεφτώ ότι α ξέρω γω αυτό είναι 2013. Αλλά οκ θα το προσπεράσω κατευθείαν. Αλλά έχει να κάνει και με το πόσο έμφαση δίνει ο άλλος.

Εσύ τι θεωρείς ότι φέρνει η αργκό σαν γλωσσική μορφή μέσα στην επικοινωνία;

Αμεσότητα, χιούμορ, σύνδεση, ομαδοποίηση.

Πιστεύεις ότι μπορεί να μεταφέρει μία αλητεία;

Σίγουρα. Που πάλι έχει να κάνει και με τον τρόπο που χρησιμοποιείς την λέξη γιατί μπορεί ο άλλος να χρησιμοποιεί μία λέξη αργκό επειδή την έχει ακούσει, αλλά άμα δεν την νιώθει, αυτό φαίνεται και λες ‘πωωω ρε φίλε, αχρείαστο’.

Κάποιου είδους εναλλακτισμό ή ριζοσπαστικότητα;

Ε ναι αλλά αυτό έχει πάλι να κάνει με την ομαδοποίηση. Δηλαδή αν χρησιμοποιείς μία συγκεκριμένη αργκό μπορείς ας πούμε να ενταχθείς κάπου, και αισθάνομαι ότι αυτοί που πάνε πιο πολύ by the book δεν θα χρησιμοποιούνε αργκό.

Εντοπίζεις στοιχεία αμφισβήτησης; Με την έννοια του ότι χρησιμοποιώντας την αργκό αντιτίθεται στην κυρίαρχη γλωσσική κουλτούρα.

Νομίζω ότι δεν έχει να κάνει με την αμφισβήτηση, είναι πιο πολύ ένας τρόπος σύνδεσής μεταξύ μας. Π.χ. όπως κάποιος που δεν έχει ζήσει στην Ελλάδα και απλά μαθαίνει ελληνικά δεν θα καταλαβαίνει τι λέμε. Και αυτό έχει πλάκα.

Τι ρόλο έχει η ειρωνεία στην αργκό κατά την γνώμη σου;

Δεν θα το λεγα.

Πιστεύεις ότι η αργκό είναι δημιουργική;

Σίγουρα είναι δημιουργική γιατί βρίσκεις λέξεις για να πεις με διαφορετικό τρόπο αυτό που θες να εκφράσεις. Και καμιά φορά μπορείς να πεις μία ολόκληρη πρόταση με μία λέξη ή να πεις το ίδιο πράγμα με πολλούς διαφορετικούς τρόπους. Γιατί έχεις το script και λες όχι ρε φίλε εγώ θέλω να το πω αλλιώς αυτό. Οπότε βγαίνεις λίγο από τα δεδομένα που σου έχουν βάλει.

Πιστεύεις ότι η αργκό χρειάζεται ως κώδικας επικοινωνίας;

Δεν θεωρώ ότι είναι απαραίτητη γιατί μπορούμε να επικοινωνήσουμε με την κοινή αλλά είναι γαμάτο να υπάρχει

Εσύ γιατί χρησιμοποιείς την αργκό; Θες να μου πεις μερικούς λόγους;

Έχει πλάκα και κούλνες γιατί μπορώ να εκφραστώ κάπως και να μην με καταλάβουν. Και επίσης μπορεί οι ατάκες σου να γίνουν σαν catchphrase και να σε συνδυάσει κάποιος με αυτό, π.χ. αν λες συνέχεια πακέτο μετά ο κόσμος όποτε ακούει αυτήν την λέξη θα σε σκέφτεται.

Μπορεί να το κάνεις γιατί σε πολλές περιπτώσεις να μην ξέρεις την αντίστοιχη γλώσσα στην κοινή;

Ναι φουλ

Εσύ πως νιώθεις όταν χρησιμοποιείς την κοινή ελληνική;

Ε νορμάλ... Θα σου πω, υπάρχουν μερικές φορές που θέλω να εκφραστώ μέσα από μία ολόκληρη πρόταση. Να χρησιμοποιήσω όλες τις λέξεις, να βάλω τελεία, να βάλω κόμμα, να βάλω τόνο, να με καταλάβουνε όλοι, να ανοίξω το λεξικό και θα το κάνω επειδή γουστάρω να μιλήσω ωραία και σωστά. Πολλές φορές και στον προφορικό λόγο μπορεί αν το κάνω να μιλήσω πιο επίσημα για την πλάκα. Και τώρα σκέφτομαι ότι έχει τύχει πολλές φορές να θέλω να πω κάτι και να χρησιμοποιήσω αργκό και να ξέρω ότι ο άλλος δεν θα με καταλάβει οπότε γυρνάω και μιλάω στη ν κοινή αλλά αυτό

δεν μου αρέσει. Γιατί νιώθω ότι χάνω την ταυτότητά μου, κάτι από τον εαυτό μου, το διακοσμητικό στοιχείο να το πω, το spiciness, και είναι πιο βαρετό. Δεν έχει μία παραπάνω γεύση ρε παιδί μου.

Εσύ νιώθεις πιο πολύ ο εαυτός σου όταν μιλάς αργκό ή όταν μιλάς την κοινή ελληνική; Υπάρχει κάποια γλωσσική μορφή που χρησιμοποιείς σε κάποια συγκεκριμένη κοινωνική εκδήλωση κατά την οποία τον τρόπο που επικοινωνείς να τον αισθάνεσαι σαν ρόλο;

Ακριβώς ο εαυτός μου είμαι σίγουρα με φίλους και συμφοιτητές. Και με τους καθηγητές στην σχολή αλλά οκ είμαι και δεν είμαι. Πάντως τον τελευταίο καιρό προσπαθώ να τους μιλάω έτσι όπως μου βγαίνει γιατί αισθάνομαι ότι είναι αχρείαστο να παριστάνω κάτι που δεν είμαι. Με τους γονείς μου ας πούμε δεν είμαι τόσο ο εαυτός μου ή με την γιαγιά μου. Δεν θα πω έλουσα το μάθημα, θα πω άφησα το μάθημα. Οπότε γενικά με άτομα που δεν έχουμε οικειότητα και δεν είναι στην ηλικία μου θα φιλτράρω περισσότερο πως θα μιλήσω και σίγουρα δεν θα πω βρισιές.

Σε έχουν ποτέ κριτικάρει ως αναιδή, ακαλλιέργητο, αμόρφωτο ή άλλους χαρακτηρισμούς επειδή χρησιμοποιείς αργκό; Από καθηγητές, από γονείς

Άμεσα δεν μου έχει τύχει ποτέ. Έμμεσα ναι έχω νιώσει να είναι οι άλλοι πιο απόμακροι λόγω του τρόπου που μιλάω αλλά γενικά δεν δίνω ιδιαίτερη βάση. Τώρα θυμήθηκα, έχει τύχει να πω κάτι, δεν θυμάμαι τι και ο άλλος να το επαναλάβει μεταξύ σοβαρού και αστείου και να με ειρωνευτεί. Πάλι δεν δίνω πολύ σημασία, δεν θα αντιδράσω αλλά έχει συμβεί.

Με ποιους μιλάς πιο πολύ αργκό;

Φίλους και συμφοιτητές.

Σε ποιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι σου επιτρέπεται να χρησιμοποιήσεις την αργκό και σε ποιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι πρέπει να γυρίσεις στην κοινή; Υπάρχουν πλαίσια στα οποία για να επιβληθείς, να επιβάλεις την παρουσία σου και την γνώμη σου να χρησιμοποιήσεις την κοινή και σε άλλα την αργκό

Στα πολύ τυπικά, πάω στον φούρνο να πάρω ψωμί, πάω στον σερβιτόρο να ζητήσω παραγγελία αλλά και εκεί ας πούμε με τον σερβιτόρο ανάλογα πόσο χαλαρός ή κοντά στην ηλικία μου είναι και πόσο θερμή είναι η προσέγγιση μπορεί να βγάλω το φίλτρο. Οπότε έχει γενικά να κάνει με το πόσο τυπική είναι η συγκυρία... σίγουρα έχει να κάνει και με την ηλικιακή διαφορά.

Switch θα κάνω μόνο αν αισθανθώ ότι αυτό που θέλω να πω δεν θα επικοινωνηθεί σωστά οπότε θα αλλάξω. Αλλά επίσης νιώθω ότι αν κάποιος είναι πιο μικρός και θέλω να τον ψαρώσω και να επιβληθώ θα το γυρίσω σε αργκό φουλ. Νομίζω ότι γενικά θα κάνω switch να μιλήσω αργό χωρίς φίλτρο και αυθόρμητα μόνο στους ανθρώπους που νιώθω ότι και από μεριάς τους υπάρχουν κοινά και μπορούμε να συνεννοηθούμε επομένως με ενδιαφέρει να ξέρουν πως είμαι στα αλήθεια, ποια είμαι.

Εσύ αν θέλεις να εντυπωσιάσεις κάποιον ή κάποια με το Intellect την ευφύια σου και αυτό που είσαι σαν τύπος θα χρησιμοποιήσεις την αργκό ή την κοινή περισσότερο, τι παρατηρείς; Δεν αναφέρομαι μόνο σε προθέσεις εντυπωσιασμού με ερωτικό κίνητρο αλλά σε όλα τα πλαίσια.

Στην αργκό θα μιλήσω

Νιώθεις ότι κάνεις κάτι επαναστατικό ή ριζοσπαστικό επειδή χρησιμοποιείς την σλανγκ;

Ξέρεις τι... τώρα που το ξανασκεφτομαι μπορεί κάποιος φορές να μιλήσω σε κάποιον έτσι επειδή θέλω να του την σπάσω. Να υπάρχει μία αντίδραση. Δηλαδή ότι δεν θα μιλήσω τυπικά όπως περιμένουν οι άλλοι από εμένα. Γιατί ομαδοποιούμε τους ανθρώπους από τις λέξεις που χρησιμοποιούν. Πάλι μπορεί να το κάνω για να δείξω στον άλλον ότι μην μου κολλάς μαγκιές γιατί ξέρω καλύτερά σου!

Υπάρχει κάτι στην σλανγκ που δεν σου αρέσει, που σε ενοχλεί;

Το να χρησιμοποιεί κάποιος λέξεις αργκό που δεν τις νιώθει ή δεν τις εννοεί απλά για να μπει σε μία ομάδα. Οι φασαίοι ας πούμε. Και οκ δεν είναι ότι τόσο με ενοχλεί, αλλά οκ είναι αχρείαστο.

Αισθάνεσαι ότι ξεχνάς την κοινή και ότι φτωχαίνει το λεξιλόγιό σου όταν χρησιμοποιείς την αργκό;

Όχι επειδή διαβάζω φουλ λογοτεχνία. Και γενικά μπορεί ας πούμε να στείλω ένα μήνυμα σε μία φίλη που είχαμε κανονίσει και να μην της μιλήσω σε αργκό αλλά να της πω «Καλησπέρα κυρία μου, τι κάνετε, είχαμε κανονίσει ένα ραντεβού για σήμερα, υπάρχει ακόμη διαθεσιμότητα;» Αυτό προφανώς το κάνω για πλάκα. Αλλά μου αρέσει και γενικά να μην χάνω επαφή με την κοινή ελληνική.

Καταλαβαίνω ότι σε εσένα το να χρησιμοποιήσεις την κοινή μες στην καθημερινότητά σου είναι η παρέκκλιση και η εξαίρεση και όχι το αντίθετο, σωστά;

Ναι ναι ισχύει.

Μπορείς να διακρίνεις από την αργκό που μιλάει το άλλο άτομο ποια είναι η κοινωνική του τάξη;

Ταξικά όχι αλλά καταλαβαίνω τι ερεθίσματα μπορεί να έχει κάποιος. Ας πούμε υπάρχει η αργκό που χρησιμοποιούν στο UK. Αν κάποιος μου μιλήσει χρησιμοποιώντας λέξεις και φράσεις που εγώ ξέρω ότι είναι από εκεί, θα καταλάβω εγώ ότι αυτός ακούει UK drill (Λονδρέζικο είδος ραπ) και γενικά βλέπει βιντεάκια από πράγματα που κάνουν εκεί στην Αγγλία και άρα αυτά είναι τα ερεθίσματά του. Για παράδειγμα υπάρχει μία φράση στην UK αργκό, το wag1, που το χρησιμοποιούν οι Βρεττανοί Αφρικανοί αλλά τώρα το έχουν πάρει κ άλλοι και σημαίνει «τι κάνεις». Χρησιμοποιείται και στον γραπτό και στον προφορικό κανονικά. Και καμιά φορά το ακούω από ανθρώπους στην Αγγλία που ζούσαν μες στην drill-καταστασοαλητειοφάση και μετά ήρθαν

Ελλάδα αλλά το έχω ακούσει και από ανθρώπους που δεν έχουν βγει ποτέ από Ελλάδα, να μου πετάει ένα «wag1» και να του λέω οκ, πως σου ήρθε αυτό τώρα.

Πιστεύεις ότι υπάρχει κοινωνική τάξη που χρησιμοποιεί περισσότερο αργκό;

Θα έλεγα η εργατική γιατί θεωρώ ότι η αργκό είναι πιο λαϊκή οπότε τα πιο ψηλά κοινωνικά στρώματα για να δείξουν ένα κύρος δεν την χρησιμοποιούνε για να διαφοροποιηθούνε από τους υπόλοιπους ανθρώπους

Μπορείς να διακρίνεις γειτονιά ή και πόλη από την αργκό που μιλάει ένα άτομο;

Ναι...ας πούμε τα ποδανά που παίζουν εδώ στο Ρέθυμνο δεν υπάρχει.

Εσύ από που μαθαίνεις την αργκό σου, από που αντλείς τις ατάκες σου; Θα έλεγες ότι αντλείς τις ατάκες σου και από τηλεόραση, social, games κτλ.;

Συνήθως από τους φίλους μου. Δηλαδή απλά παίρνω ατάκες από φίλους που τις άκουσαν από κάποιον άλλον, που τις άκουσαν από κάποιον άλλο κτλ. Καλά τηλεόραση δεν ακούω καν.... Από social να βγαίνουν πάρα πολλά, από το TikTok ας πούμε...Εγώ προσωπικά δεν ψήνομαι πολύ αλλά γενικά να συμβαίνει πάρα πολύ, όπως και το brocoloco βγήκε από εκεί, κυρίως οι μικρότεροι το κάνουν. Είναι δικό μου προσωπικό αυτό ας πούμε ότι δεν μου αρέσει να λέω ατάκες από σόσιαλ, δεν το βρίσκω κουλ, μόνο ειρωνικά θα χρησιμοποιήσω τέτοια.

Από ποιες γλώσσες δανείζεσαι όταν μιλάς αργκό;

Σίγουρα από τα Αγγλικά. Αλλά και από τα γαλλικά. Ας πούμε τελευταία πολύς κόσμος λέει «σε μερσώ» και το λέω και εγώ πολύ. Και από τα Αλβανικά. Το κυριότερο ξέχασα! Ας πούμε λέω ‘Ça bën?, Ça bon?’ που σημαίνει ‘τί κάνεις’ ή το hajde ketu!, που σημαίνει ‘έλα εδώ’ ή και εντάξει τις βρισιές που τις λένε όλοι...και το ‘mirë’ μπορεί να πω που σημαίνει ‘καλά’. Δεν τα λέω μόνο με Αλβανούς και Αλβανίδες, τα λέω και με φίλους που είναι από εδώ ας πούμε.

Από ποιες άλλες κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις δανείζεσαι λέξεις και περιεχόμενο; Πώς αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς ταυτοτικούς όρους από κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις;

Δεν το είχα σκεφτεί όπως μου το εξήγησες είναι αλήθεια. Νομίζω ότι εγώ δεν το κάνω γιατί ο τρόπος που μιλάω έρχεται από τους ανθρώπους που συναναστρέφομαι άρα το αισθάνομαι δικό μου. Δεν είναι το βλέπω στο ίντερνετ π.χ. ..δεν θα πω ας πούμε ποτέ wag1 με το οποίο δεν έχω καμία σχέση. Αισθάνεσαι παρόλα αυτά ότι ο τρόπος που χρησιμοποιείς τα Αλβανικά μπορεί να έχει από πίσω ένα connotation μαγκιάς, αλητείας, street wise τελοσπάντων φάσης λόγω των connotations που έχει αυτή η συγκεκριμένη μεταναστευτική κοινότητα;

Μμμμ ναι ίσως, αν κ για μένα τα Αλβανικά είναι κουλ επειδή φαίνεται ότι ξέρεις κάτι παραπάνω από ελληνικά. Από την άλλη αν κάποιος μου πετούσε γαλλικά ή γερμανικά θα μου φαινόταν τελείως

γελοίο ενώ τα Αλβανικά μου φαίνονται κουλ. Οπότε παίζει να ισχύει αλλά τελείως ασυναίσθητα. Δεν το σκέφτομαι εκείνη την στιγμή αλλά το νιώθω.

Χρησιμοποιούνε περισσότερο οι άντρες ή οι γυναίκες αργκό; Τι παρατηρείτε;

Τουλάχιστον με τους φίλους μου είναι ισότιμο. Δηλαδή στην παρέα μου με την ίδια συχνότητα και ποσότητα τα χρησιμοποιούμε όλοι όλα αλλά αισθάνομαι ότι σε γενικό πλαίσιο δεν ισχύει αυτό. Ας πούμε τον τελευταίο καιρό που συναναστρέφομαι πιο πολύ τα άτομα της σχολής μου βλέπω ότι ενώ υπάρχουν πολλά κορίτσια που χρησιμοποιούν αργκό, βλέπω ότι υπάρχουν και άλλα τόσα που δεν χρησιμοποιούνε. Ενώ τα αγόρια είναι πολύ πιο πολλά που θα χρησιμοποιήσουνε. Ίσως όχι απαραίτητα πιο πολύ από τα κορίτσια αλλά το κάνουν πιο άνετα. Δηλαδή βλέπω κορίτσια μαζεμένα στο πως θα εκφραστούν γιατί σκέφτονται τι θα πουν οι άλλοι. Οπότε ναι τελικά νομίζω ότι το χρησιμοποιούμε και τα δύο φύλα αλλά τα αγόρια το κάνουν πιο άνετα.

Νιώθεις πιο άνετα να χρησιμοποιείς αργκό με άντρες ή γυναίκες;

Δεν έχει να κάνει με το φύλο αλλά με το πώς βλέπω το άλλο άτομα να αντιδράει στην αργκό. Αν είναι άνετος δηλαδή ή όχι.

Πώς νιώθεις με την αρρενωπότητά/ θηλυκότητά σου όταν χρησιμοποιείς αργκό; - (υπάρχουν εκφράσεις ή τρόποι να μιλάς που όταν τους/τις χρησιμοποιείς νιώθεις πιο θηλυκό και άλλες που νιώθεις πιο αρσενικό; Πιο μάτσο;)

Νιώθω πολύ καλύτερα επειδή νιώθω ότι αισθάνομαι ότι εκφράζομαι πιο ελεύθερα. εγώ γενικά προσωπικά με την θηλυκότητά μου νιώθω φουλ κομπλέ, απλά έχει τύχει κάποιος με την αντίδρασή του να μου δείξει ότι δεν είναι οκ έτσι όπως μιλάω οπότε μόνο οι αντιδράσεις των άλλων με επηρεάζουν, και με σκαλώνουν και με βάζουν να αμφισβητώ την θηλυκότητά μου. Ότι ο τρόπος μου μιλάω δεν είναι θηλυκός ή κοριτσίστικος.

Νιώθεις ότι αν χρησιμοποιήσεις αργκό σε μία ανδροκρατούμενη παρέα σε παίρνουν πιο πολύ στα σοβαρά/μετράει η γνώμη σου περισσότερο; Υπάρχει περίπτωση αυτό να εξαρτάται από τα κοινωνικά χαρακτηριστικά της παρέας; Δηλαδή αν είναι άντρες συνάδελφοι να πρέπει να επιβληθείς χρησιμοποιώντας πιο επίσημο λόγο και αν είναι στην παρέα σου μέσα από την αργκό; / πιστεύεις ότι έχεις πιο πολύ χώρο να εκφραστείς για πιο σοβαρά τόπικς και να μην χάσεις την αξιοπιστία σου χρησιμοποιώντας αργκό ενώ για μία γυναίκα δεν θα ήταν το ίδιο;

Το πρώτο....Δηλαδή όταν χρησιμοποιώ αργκό νιώθω ότι με κάνουν πιο εύκολα engage. Και γενικά έχω νιώσει ότι πρέπει να μιλάω όχι πολύ γλυκά. Δηλαδή όταν γνωρίζω κάποιον είμαι πιο απόμακρη αλλά με τους φίλους μου είμαι πιο τρυφερή τους μιλάω πιο γλυκά, αφήνω λίγο την ασπίδα ότι είμαι σκληρή και δεν μπορείτε να μου κάνετε μαλακίες. Αλλά αν βρεθώ σε μία ανδροκρατούμενη παρέα θα το έχω αυτό γιατί βλέπω ότι αν μιλήσω αλλιώς και συμπεριφερθώ αλλιώς θα μου

συμπεριφερθούνε και αυτοί αλλιώς, ότι «α είσαι το καλό γλυκό κοριτσάκι». Και δεν ψη. Χαχαχαχα. Να αυτό κάνουμε, κόβουμε τις λέξεις. Δεν ψη, δεν μαρέ.

Γιατί ενώ υπάρχουν αρνητικά attitudes απέναντι στη σλάνγκ συνεχίζετε να την χρησιμοποιείτε?

Γιατί δεν μας νοιάζει ρε φίλε! Και για αντίδραση και γιατί διαχωρίζεσαι από τους άλλους, διαφοροποιείσαι από τους μεγαλύτερους. Επίσης γιατί είναι ένας τρόπος να κρατιέσαι νέος. Δηλαδή και 40 να είσαι, όταν χρησιμοποιείς αργκό, δεν είσαι αυτός ο τύπος με την γραβάτα που λέει ‘καλησπέρα σας κύριε Μητσοτάκη»

Νιώθεις κάποιες φορές ότι η αργκό μπορεί να υπερασπιστεί λεκτικά και άρα νοηματικά την καταγωγή σου, τον τρόπο που ζεις και σκέφτεσαι, την διαφορετικότητά σου, την άποψή σου για τα πράγματα σε φάσεις που αυτή διαφωνεί ή συγκρούεται με την κυρίαρχη αφήγηση και τελικά αυτό που εσύ είσαι;/ Προσφέρει visibility σε κάποιες πτυχές/ταυτότητές σου ή και σε εσένα ως ολότητα; Νιώθεις ότι δίνει φωνή και ότι απελευθερώνει κομμάτια του εαυτού σου που δεν έχουν χώρο να εκφραστούν σε άλλα πλαίσια;

Ναι νομίζω ότι αυτό μπορεί και να κολλάει σε αυτό που σου είπα πριν. Ότι όταν χρησιμοποιώ αργκό ο άλλος θα με πάρει πιο σοβαρά, δεν θα με κοροϊδέψει, δεν θα με δει σαν το μικρό κοριτσάκι και ότι αν πας να μου πουλήσεις μαγκιά δεν θα μου την πουλήσεις γιατί την ξέρω την μαγκιά που μας να μου πουλήσεις.

Για ποιους λόγους πιστεύεις ότι ένας μετανάστης ή μία μετανάστρια μπορεί να χρησιμοποιεί την αργκό της μητρικής του γλώσσας μέσα στην χώρα υποδοχής;

Κρατάς ένα κομμάτι της ταυτότητας σου και παραμένεις οικείος με την κοινότητα σου, νιώθεις ασφάλεια. Κρατάω κάτι που με εξέφραζε και πριν και το έχω και τώρα και επίσης έχει και ένα μεγάλο coolness να περνάς τέτοιες δικές σου ατάκες και φράσεις στην γλώσσα των άλλων. Είναι πολύ ωραίο να τους μαθαίνεις πράγματα.

Πιστεύεις επομένως ότι ο σεξισμός και ο ρατσισμός φυσικοποιούνται μέσα από την αργκό;

Σίγουρα γιατί είναι τόσο πολύ κομμάτι της καθημερινότητάς μας που πολλές φορές μπορεί να τα χρησιμοποιούμε και να μην καταλαβαίνουμε ότι αυτό είναι ρατσιστικό ή σεξιστικό. Π.χ. ας πούμε το να μιμείται κάποιος την προφορά των Αλβανών μεταναστών για να κοροϊδέψει.

Σωστά. Σου φέρνω και το παράδειγμα του «έμπαινα» που έχει ξεκινήσει ως κάτι φουλ σεξιστικό το οποίο στην συνέχεια έγινε πιο ουδέτερο ή να λες ένα κορίτσι «νέτο» από το ‘γκομενέτο’.

Το ‘έμπαινα’ ας πούμε και εγώ το λέω καμία φορά αλλά νομίζω έχει να κάνει με τον τρόπο που το εννοεί ο άλλος. Δηλαδή στο δικό μου μυαλό αυτή η λέξη δεν είναι σεξιστική. Αλλά αν το πει κάποιος που ξέρεις ότι είναι σεξιστής... είναι αλλιώς.

Ας πούμε το «φορτώνω» πως σου φαίνεται;

Α οκ δεν είχα καν σκεφτεί ότι είναι αυτό είναι σλανγκ. Μπορεί όμως και εγώ να έχω μηχανή και να φορτώσω κάποιον στην μηχανή μου. Αλλά αν το άκουγα από έναν άντρα θα σκεφτόμουν ότι είναι λίγο χύμα και ότι να ναι και μάλλον και λίγο μαλάκας για να μιλάει έτσι για τα κορίτσια.

G4

Μπορείς να μου πεις την ηλικία, καταγωγή σου, τι έχεις σπουδάσει και που εργάζεσαι;

Είμαι 23, έχω καταγωγή από Θάσο και Λάρισα και μεγάλωσα Λάρισα και τώρα ζω Αθήνα και σπουδάζω Νομική και δουλεύω σερβιτόρα σε ένα μπαρ στο Περιστέρι.

Τι σημαίνει για σένα να είσαι Έλληνας/ Ελληνίδα;

Σημαίνει προνόμιο. Πάντα το σκέφτομαι συγκριτικά με τους μετανάστες. Λίγο μου λείπει αυτή η απουσία ιστορίας των προγόνων μου. Ακούω από διάφορους φίλους και γνωστούς που οι οικογένειές τους είναι από εκτός Ελλάδας και μοιράζονται πολλούς πολιτισμούς μέσα τους. Εγώ ας πούμε ως ντόπια δεν το έχω αυτό και θα μου άρεσε. Είμαι από την χώρα στην οποία μένω.

Τι σημαίνει για σένα να είσαι άντρας/ γυναίκα;

Δεν θα θελα να είμαι άντρας η αλήθεια είναι. Μερικές φορές θα θελα κιάλας οκ χαχα. Είναι έτσι λίγο πιο δύσκολο να είσαι γυναίκα αλλά μου αρέσουν και τα χαρακτηριστικά αυτού του φύλου. Δεν θα θελα δηλαδή να είμαι άντρας. Μου αρέσουν οι κοριτσοπαρέες αυτό που έχουν οι γυναίκες μεταξύ τους, το φιλικό το ωραίο, μου αρέσει και ο γυναικείος ανταγωνισμός, μου αρέσει να τσακώνομαι με άλλες γυναίκες παρά με άντρες. Να τσακώνομαι τώρα με ένα μαλάκα...

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση ελληνική γλώσσα;

Τα αρχαία τρίτης Λυκείου.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση αγγλική γλώσσα;

Τα φροντιστήρια που μας βάζουν να κάνουμε από Τρίτη δημοτικού.

Πιστεύεις ότι υπάρχουν γλώσσες που έχουν μεγαλύτερη αξία από άλλες και αν ναι γιατί;

Ναι σίγουρα. Όχι για μένα, αντικειμενικά σε αυτόν τον κόσμο κάποιες γλώσσες έχουν μεγαλύτερη αξία από άλλες. Είναι αλλιώς να μιλάς μία γλώσσα που μιλάει ολόκληρος ο πλανήτης και είναι

αλλιώς να μιλάς μία γλώσσα από μία χώρα μια σταλιά. Καλύτερες γλώσσες από τις άλλες πάντως δεν θα έλεγα ότι υπάρχουν, απλά διαφορετικές.

Πιστεύεις ότι κάθε γλώσσα έχει ένα καλό και ένα κακό πρόσωπο; Έναν καλό/κακό, λάθος/σωστό, όμορφο/άσχημο τρόπο να εκφραζόμαστε μέσα στην ίδια την γλώσσα;

Κάθε γλώσσα έχει τις βρισιές της υποθέτω, τους κακούς της τρόπους. Αλλά εγώ δεν θα έδινα τον χαρακτηρισμό ‘κακό’, ‘λάθος’, ή ‘άσχημο’ για την γλώσσα. Μπορεί να βγει ένα άσχημο νόημα από αυτά που θα πεις αλλά δεν νομίζω ότι υπάρχουν άσχημες λέξεις. Υπάρχουν και πάρα πολλές ας πούμε λέξεις που τις χρησιμοποιούνε ρατσιστικά αλλά μετά πολλές κοινότητες τις οικειοποιούνται οπότε το νόημά τους αλλάζει. Εγώ λέω ας πούμε την αδερφή μου τσούλα αλλά είναι αλλιώς να πει κάποιος άλλος την αδερφή μου τσούλα. Μετά ναι υπάρχει και η τυπική ευγένεια, αλλιώς θα μιλήσω σε μία φίλη αλλιώς θα μιλήσω σε έναν καθηγητή.

Τι σημαίνει για σένα μιλάω ευγενικά;

Το να μην θέλεις να προσβάλλεις τον άλλο.

Τι ρόλο παίζει για σένα ο πληθυντικός ευγενείας;

Ναι εγώ τον χρησιμοποιώ. Το κάνω συνειδητά. Αν το κάνω είναι επειδή θέλω να είμαι ευγενική. Αν δεν το κάνω, το κάνω επι τούτου.

Είναι κομμάτι ευγένειας για σένα η προσαρμογή στον επικοινωνιακό κώδικα της εκάστοτε συζήτησης;

Ναι...εξαρτάται αν θέλω να επικοινωνήσω ή αν χρειάζεται. Αν χρειάζεται να μιλήσω με έναν ‘άνθρωπο που μιλάμε πολύ διαφορετικά τότε ναι προσαρμόζομαι. Έχω επίγνωση του πως μιλάω και ποια είναι η περίσταση.

Τι σημαίνει για σένα γλωσσική φθορά, γλωσσική φτώχεια και γλωσσική αλλοίωση

Δεν γίνεται να χρησιμοποιείς πολλές λέξεις στην καθημερινή σου ζωή πρακτικά, δηλαδή όταν μιλάς με τους φίλους σου τι θα πεις...θα πείτε μερικά βασικά πράγματα. Αν έχεις μία εξειδικευμένη εργασία ας πούμε εκεί ναι θα χρησιμοποιήσεις πολλές λέξεις που είναι σχετικές με την δουλειά, εξειδικευμένες. Αλλά γενικά νομίζω ότι η γλώσσα φθείρεται αλλά δεν το λέω να το κάνουμε αυτοσκοπό, να κρατήσουμε την γλώσσα ζωντανή. Αλλά όπως εγώ που διαβάζω βιβλία, βλέπω ταινίες και έτσι μαθαίνω ή συντηρώ κομμάτια της γλώσσας γιατί έρχομαι σε επαφή με ένα άλλο λεξιλόγιο πιο σύνθετο, ε αν δεν το κάνεις αυτό τα ξεχνάς. Θέλεις δεν θέλεις σε βάζουν στο να χρησιμοποιείς καλύτερα την γλώσσα που μιλάς. Άρα αν δεν επενδύουμε χρόνο σε αυτό φτωχαίνει η γλώσσα μας.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την λέξη αργκό;

Η λέξη slang. Πως μιλάνε στην Λάρισα, πως μιλάνε στην Θάσο, πως μιλάνε εδώ..

Αισθάνεται ότι η αργκό είναι κατώτερη μορφή επικοινωνίας από την κοινή ελληνική; Αν θες να μου περιγράψεις σκέψεις και συναισθήματα.

Δεν ξέρω αν θα την έλεγα κατώτερη... Δεν νομίζω ότι μπορείς να την συγκρίνεις με τις κανονικές γλώσσες, περισσότερο θα έλεγα με άλλους κώδικες επικοινωνίας. Νομίζω πιο πολύ θα το σύγκρινα με άλλους τρόπους επικοινωνίας γενικά γιατί νομίζω το point είναι ότι θέλουμε να βρούμε μία άλλη μορφή επικοινωνίας, μία σύνδεση και οικειότητα μεταξύ μίας κοινότητας. Είναι για άλλες χρήσεις, δεν συγκρίνεται για μένα. Είναι για συγκεκριμένους ανθρώπους για συγκεκριμένο λόγο είτε είναι τοπικά ιδιώματα, είτε για να μην τους καταλαβαίνουν οι άλλοι, να μην τους καταλαβαίνουν οι μπάτσοι... είτε επειδή έχουν φίλους μετανάστες και έχουν βάλει στον λόγο τους στοιχεία των γλωσσών των φίλων τους.

Εσύ χρησιμοποιείς πολύ αργκό στην καθημερινότητά σου; Θα μπορούσες να πεις ότι χρησιμοποιείς περισσότερο την αργκό ή την κοινή;

Πιστεύω ότι χρησιμοποιώ αρκετούς αργκό όρους αλλά γίνεται ανεπαίσθητα, χωρίς να το καταλαβαίνω

Εσύ είσαι συνειδητός/συνειδητή όταν χρησιμοποιείς αργκό; Νιώθεις δηλαδή ότι κάνεις ένα switch?

Κοίτα μερικές φορές τυχαίνει να μιλάω επίτηδες πιο δρομίσια, πιο απλά, πιο αργκό σε κάποιον που μιλάει πιο καθωσπρέπει, πιο κυριλέ γιατί μου την σπάει και θέλω να το κάνω αντιδραστικά, ας πούμε στην σχολή μου που μου έρχεται να τους πω «πως μιλάτε έτσι ρε εδώ μέσα, μιλήστε σαν άνθρωποι.

Ποια είναι η αγαπημένη σου λέξη ή φράση στην αργκό;

Το τύπα λέω πολύ. Και το τίγκα και το φουλ και το κλάιν. Το λοςψη, ποδανά από το ψηλός. Λέω και το 'μπρο'. Τι φάση ρε μαλάκα μπορεί να πω. Το 'κομενάκι' λέω, αντί για γκομενάκι. Αμα λούσω λέω ότι έλουσα. Το λεώ σπάνια βέβαια γιατί δεν λούζω συχνά! χαχαχα

Κάποια λέξη ή φράση της αργκό που δεν την χρησιμοποιείς απαραίτητα αλλά σου φαίνεται αστεία, ή ενδιαφέρουσα ή ακόμη και χαζομάρα, αλλά σου έχει τραβήξει την προσοχή.

Τα ποδανά ας πούμε αν τα χρησιμοποιείς πολύ μου φαίνονται κάπως γελοία. Το κριντζάρω μου φαίνεται ας πούμε ξεπερασμένο αλλά και γενικά δεν μου άρεσε, μου φαίνεται πολύ γενικό, τι κριντζάρεις... πες τι κάνεις, τι νιώθεις! Χαχαχα. Το μπροκολόκο ας πούμε είναι κριντζ αλλά είναι και ηλικιακό, δεν νομίζω ότι κάποιος πάνω από 16 θα το έλεγε.

Εσύ πως αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς αργκό;

Κοίτα, γενικά δεν αισθάνομαι κάπως γιατί έτσι μιλάω και έτσι μιλάνε όλοι. Μερικές φορές δεν μου αρέσει, μερικές φορές νιώθω ότι μιλάω πολύ λαϊκά, πολύ καθημερινά. Μερικές φορές μου τα σκάει

έτσι, ότι μιλά λίγο αλλιώς ρε παιδί μου! Τώρα αν είναι πιο εξειδικευμένα πράγματα μίας παρέας, που δείχνει ότι ξέρω τους κώδικες ας πούμε είναι ότι ανήκω σε μία ομάδα.

Πώς αισθάνεσαι όταν ακούς παλιά αργκό;

Δεν μου συμβαίνει κ συχνά νομίζω...Δεν ξέρω. Ίσως για τα πολιτικά...Ας πούμε οι γονείς μου θα αναφερθούν με πολύ διαφορετικά ονόματα για διάφορες πολιτικές ομάδες ενώ εμείς πλέον τα λέμε αλλιώς. Μου προκαλεί ένα ενδιαφέρον αυτό.

Εσύ τι θεωρείς ότι φέρνει η αργκό σαν γλωσσική μορφή μέσα στην επικοινωνία;

Φέρνει μία ελαφρότητα, μία ενότητα ναι αλλά σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, χιούμορ δεν ξέρω ακριβώς αλλά ένα ανάλαφρο κλίμα, ότι τώρα κάνουμε παρέα, είμαστε χαλαρά, δεν είμαστε στην δουλειά, τώρα λέμε τα νέα μας. Έχω μία άνετη σχέση με εσένα και μπορώ να μιλάω έτσι. Και θα καταλάβω από τον άλλο αν τον κόβω πιο χαλαρό ή πιο σφιχτοκόλη αν θα μπορώ με το άτομο που έχω απέναντί μου να μιλήσω αργκό ή όχι.

Πιστεύεις ότι μπορεί να μεταφέρει μία αλητεία;

Ναι οκ αλλά παίζει ρόλο και όλη η εικόνα του ατόμου.

Εντοπίζεις στοιχεία αμφισβήτησης; Με την έννοια του ότι χρησιμοποιώντας την αργκό αντιτίθεσαι στην κυρίαρχη γλωσσική κουλτούρα.

Ναι ίσως αλλά υπο περιστάσεις. Όλοι έτσι μιλάνε ας πούμε, δεν μιλάει κανείς σωστά ελληνικά, δεν σημαίνει ότι όλος ο κόσμος έχει κάποια πρόθεση από πίσω.

Τι ρόλο έχει η ειρωνεία στην αργκό κατά την γνώμη σου;

Μία αντίδραση κυρίως ίσως μέσα από την αντίδραση και λίγη ειρωνεία. Τύπου ότι δεν με νοιάζει πως μιλάτε εσείς, εγώ έτσι θα μιλάω.

Πιστεύεις ότι η αργκό είναι δημιουργική;

Ναι φουλ το πιστεύω

Πιστεύεις ότι η αργκό χρειάζεται ως κώδικας επικοινωνίας;

Ναι χρειάζεται. Είναι το ίδιο με το πως ντύνεσαι. Διαχωρίζει τους ανθρώπους, τους δίνει ταυτότητα, σε κάνει αυτό που είσαι.

Εσύ γιατί χρησιμοποιείς την αργκό; Θες να μου πεις μερικούς λόγους;

Ναι είναι εσωτερικός κώδικας οπότε εγώ με φίλες και την αδερφή μου ή στα πολιτικά έχουμε ένα δικό μας τρόπο που έχουμε φτιάξει για να καταλαβαινόμαστε. Επίσης την χρησιμοποιώ και ως αντίδραση. Και για πλάκα, είναι πιο αστεία από την κοινή.

Για να είσαι κουλ;

Ναι αν κ συνήθως το αντίθετο κάνω. Δηλαδή χρησιμοποιώ πιο επίσημους τρόπους ομιλίας. Είναι πιο καθημερινό για μένα να μιλάω σε αργκό και πιο σπάνιο να μιλάω πιο επίσημο οπότε αν θέλω να σκάσω πιο κουλ, πιο έξυπνη και να επιβληθώ, πιο σκληρή θα χρησιμοποιήσω την κοινή

Για να μην σε καταλαβαίνουν οι άλλοι;

Ε ίσως με κανένα παρατσούκλι αλλά όχι κάτι περισσότερο

Μπορεί να το κάνεις γιατί σε πολλές περιπτώσεις να μην ξέρεις την αντίστοιχη γλώσσα στην κοινή;

Ναι μου συμβαίνει. Αλλά προσπαθώ να το αποφύγω. Αν δεν ξέρω την λέξη θα προσπαθήσω να το πω περιφραστικά παρά χρησιμοποιώντας την αργκό.

Εσύ αν θέλεις να εντυπωσιάσεις κάποιον ή κάποια με το Intellect την ευφυΐα σου και αυτό που είσαι σαν τύπος θα χρησιμοποιήσεις την αργκό ή την κοινή περισσότερο, τι παρατηρείς; Δεν αναφέρομαι μόνο σε προθέσεις εντυπωσιασμού με ερωτικό κίνητρο αλλά σε όλα τα πλαίσια.

Ανάλογα για τι πράγμα μιλάω. Ανάλογα το περιεχόμενο αλλά και ποιος είναι απέναντι μου. Αν θέλω ας πούμε να βγάλω ένα πρόσωπο εγώ εδώ είμαι έξυπνη, διαβάζω βιβλία και σπουδάζω νομική θα χρησιμοποιήσω την κοινή αν θέλω να το παίξω αλητεία, εμείς εδώ μένουμε Καλλιθέα και το ζούμε στα στενά, αργκό.

Εσύ πως νιώθεις όταν χρησιμοποιείς την κοινή ελληνική;

Δεν ξέρω, νιώθω ότι έχουν γίνει τόσο θολά τα νερά. Καλά νιώθω, τύπου ότι μπορώ να χρησιμοποιήσω πάνω από 15 λέξεις. Μου αρέσει να. Βασικά μου αρέσει να μπορώ να μιλάω με όλους τους ανθρώπους που βρίσκονται μπροστά μου.

Με ποιους μιλάς πιο πολύ αργκό;

Με φίλους και φίλες

Εσύ νιώθεις πιο πολύ ο εαυτός σου όταν μιλάς αργκό ή όταν μιλάς την κοινή ελληνική;

Νομίζω ότι είμαι πολύ μικρή και πολύ αντιδραστική ακόμη για να σου απαντήσω. Ρώτα με ξανά σε μερικά χρόνια χαχαχα. Ναι γιατί έχω τις στιγμές που νιώθω ότι κάποιες φορές κάποια πράγματα είναι πολύ αργκό για τα γούστα μου και άλλες ότι κάποια πράγματα είναι πολύ κυριλέ για τα γούστα μου. Έχω μεγαλώσει σαν καλό κορίτσι που πρέπει να μιλάει καθωσπρέπει, από την άλλη η αργκό είναι μεγάλο κομμάτι αυτού που είμαι και το γουστάρω. Δεν έχω καταλήξει.

Υπάρχει κάποια γλωσσική μορφή που χρησιμοποιείς σε κάποια συγκεκριμένη κοινωνική εκδήλωση κατά την οποία τον τρόπο που επικοινωνείς να τον αισθάνεσαι σαν ρόλο;

Όταν μιλάω με ενήλικες που θέλω να εντυπωσιάσω, π.χ. μάνα από γκόμενο, πατέρα από γκόμενο το νιώθω σαν ρόλο φουλ και όταν μιλάω σε κόσμο για την σχολή μου...δηλαδή ότι πρέπει να

μιλήσω με έναν συγκεκριμένο τρόπο που να κάνει ξεκάθαρο ότι εγώ τώρα είμαι φοιτήτρια νομικής. Σε δημόσιες υπηρεσίες μιλάω αλλιώς το νιώθω σαν ρόλο φουλ αλλά μου αρέσει

Με την οικογένεια;

Με την οικογένεια μιλάω όπως μιλάω με τους φίλους μου αλλά δεν πρέπει και με μαλώνουν για αυτό.

Σε ποιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι σου επιτρέπεται να χρησιμοποιήσεις την αργκό και σε πιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι πρέπει να γυρίσεις στην κοινή;

Ε με τους γονείς μου ας πούμε πρέπει να αλλάζω αυτά που λέω γιατί δεν είναι αποδεκτά.

Υπάρχουν πλαίσια στα οποία για να επιβληθείς, να επιβάλεις την παρουσία σου και την γνώμη σου να χρησιμοποιήσεις την κοινή και σε άλλα την αργκό

Να μιλήσω αργκό για να με πάρουν στα σοβαρά όχι αλλά το αντίθετο ναι. Να πρέπει δηλαδή να μιλήσω επίσημα για να με πάρουν στα σοβαρά.

Σε έχουν ποτέ κριτικάρει ως αναιδή, ακαλλιέργητο, αμόρφωτο ή άλλους χαρακτηρισμούς επειδή χρησιμοποιείς αργκό; Από καθηγητές, από γονείς

Ναι...όχι ξεκάθαρα βέβαια, έτσι πιο υπογείως. Σε περιστάσεις που εγώ ήθελα να μιλήσω αργκό και δεν με ένοιαζε τι θα πει ο άλλος. Τύπου ότι μιλάω σαν του δρόμου και ότι είμαι αμόρφωτη. Αλλά ντάξει για μένα είναι κάπως επιλογή το πότε θα μιλήσω έτσι και περιμένω και αυτές τις αντιδράσεις και δεν με πειράζει. Αλλά για κάποιον που μπορεί αν μιλήσει μόνο έτσι εκεί ναι μπορεί να είναι ένα πρόβλημα.

Νιώθεις ότι κάνεις κάτι επαναστατικό ή ριζοσπαστικό επειδή χρησιμοποιείς την σλανγκ;

Η μόνη ρήξη που νιώθω όταν χρησιμοποιώ σλανγκ είναι με τον εαυτό μου χαχαχαχα. Αλλά γενικά όχι το βάζω στην ίδια κατηγορία που βάζω και το ντύσιμο, που πας, σε ποια μαγαζιά συχνάζεις τι μουσική ακούς...αυτό.

Υπάρχει κάτι στην σλανγκ που δεν σου αρέσει, που σε ενοχλεί;

Όχι μου αρέσει γενικά. Κάποια πράγματα πάντα μου φαίνονται υπερβολικά οκ...όπως όταν σε κάποια χαλαρή συνάντηση κάποιος θα μιλήσει πολύ επίσημα ή σε κάποια άλλη περίσταση κάποιος θα μιλήσει με πάρα πολύ αργκό τα έχει γαμήσει όλα...ε φαίνεται ότι κάτι θες να αποδείξεις αλλά σε περιστάσεις που δεν χρειάζεται.

Αισθάνεσαι ότι ξεχνάς την κοινή και ότι φτωχαίνει το λεξιλόγιό σου όταν χρησιμοποιείς την αργκό;

Μερικές φορές ναι

Μπορείς να διακρίνεις από την αργκό που μιλάει το άλλο άτομο ποια είναι η κοινωνική του τάξη;

Ίσως αλλά πιστεύω ότι είναι και θέμα.. να μπορώ να καταλάβω σε ποια κοινωνική τάξη θέλει να ανήκει, πως θέλει να αυτοπροσδιορίζεται. Μπορεί οι γονείς σου πχ. να έχουν πολλά φράγκα και να θες εσύ να το παίζεις αλητεία.

Πιστεύεις ότι υπάρχει κοινωνική τάξη που χρησιμοποιεί περισσότερο αργκό;

Ναι η εργατική τάξη

Μπορείς να διακρίνεις γειτονιά ή και πόλη από την αργκό που μιλάει ένα άτομο;

Κοίτα είναι διάφορες φράσεις που τις έχω ακούσει μόνο σε συγκεκριμένα μέρη, όπως στην Θάσος πούμε. Για γειτονιές και τέτοια υποθέτω πως υπάρχουν διαφορές αλλά εγώ δεν τις ξέρω.

Εσύ από που μαθαίνεις την αργκό σου, από που αντλείς τις ατάκες σου;

Νομίζω από τους φίλους μου κυρίως. Οκ βιντεάκια στο youtube δεν βλέπω πολλά. Τώρα με τα reel στο instagram μπορεί από εκεί.....Και από μουσική. Χιπ χοπ.

Θα έλεγες ότι αντλείς τις ατάκες σου και από τηλεόραση, social, games κτλ.;

Τηλεόραση όχι και games, social λίγο ναι. Και λίγο από σειρές.

Από ποιες γλώσσες δανείζεσαι όταν μιλάς αργκό;

Αγγλικά και ίσως λίγο γαλλο-ιταλο-ισπανικά. Ας πούμε τις φίλες μου τις αποκαλώ “chica” καμιά φορά. Αλλά και αυτά ανά διαστήματα...μπορεί να βλέπω μία σειρά. Αλβανικά επίσης.. οκ μόνο καταλαβαίνω. Αλλά δεν θέλω κιάλας ρε φίλε. Μιλάνε οι Αλβανοί, δεν θα μιλάω εγώ.

Από ποιες άλλες κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις δανείζεσαι λέξεις και περιεχόμενο;

Κοίτα όταν θέλω ας πούμε να μιλήσω για ντίλια ή ναρκωτικά θα χρησιμοποιήσω την αργκό αυτή παρόλο που εγώ δεν έχω καμία σχέση με τον κόσμο αυτό. Όχι τίποτα φοβερό αλλά θα πω κάποια basic στοιχεία. Τώρα άλλα...θα πάρω ατάκες από οπαδικά και τέτοια επίσης παρόλο που δεν έχω ιδιαίτερη σχέση. Απλά εγώ με όλα αυτά δεν έχω καμία σχέση απλά έχω πάρα πολλούς φίλους που το κάνουν οπότε από εκεί. Δεν θα τα ενσωματώσω βέβαια όλα αυτά απαραίτητα αλλά μου αρέσει να μπορώ να καταλαβαίνω τι λένε οι άνθρωποι και να μπορώ να μιλήσω στις γλώσσες τους. Π.χ. εκφράσεις κουίρ και τέτοια δεν χρησιμοποιώ καθόλου.

Πώς αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς ταυτοτικούς όρους από κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις και γιατί πιστεύεις ότι ο κόσμος το κάνει αυτό; Π.χ. με τα Αλβανικά, να δανείζεται στοιχεία από στιγματισμένες υποκουλτούρες που δεν ανήκει

Είναι διάφορες κουλτούρες της εργατικής τάξης οι οποίες όπως και να το κάνουμε.. είναι πιο ενδιαφέρουσα η ζωή των εργατών, μέσα από μουσική ταινίες και τα λοιπά γίνονται κάπως σύμβολα κουλνες. Ντάξει αλλά και αυτά βέβαια πλέον έχουν γίνει αρκετά mainstream. Δείχνει μια περηφάνια των άλλων για αυτές τις κουλτούρες τις οποίες μιμούνται. Τα αλβανικά ας πούμε οκ μπορεί οι 4

στους 5 φίλους σου να είναι Αλβανοί και να μοιράζεστε κοινό ταξικό κώδικα παρόλο που δεν είναι Αλβανοί.

Χρησιμοποιούνε περισσότερο οι άντρες ή οι γυναίκες αργκό; Τι παρατηρείτε;

Οι άντρες περισσότερο νομίζω αλλά όχι πολύ περισσότερο. Τώρα που το σκέφτομαι ίσως να μην έχει να κάνει με άντρες και γυναίκες αλλά με το πλαίσιο που θα πας. Γενικά ίσως όμως σε ένα ουδέτερο μέρος οι άντρες να είναι πιο άνετοι στο να μιλάνε αργκό από ότι οι γυναίκες.

Νιώθεις πιο άνετα να χρησιμοποιείς αργκό με άντρες ή γυναίκες;

Ναι δεν έχω θέμα έχει να κάνει με το άτομο και τι μου βγάζει.

Πώς νιώθεις με την αρρενωπότητά σου / θηλυκότητά σου όταν χρησιμοποιείς αργκό; - (υπάρχουν εκφράσεις ή τρόποι να μιλάς που όταν τους/τις χρησιμοποιείς νιώθεις πιο θηλυκό και άλλες που νιώθεις πιο αρσενικό; Πιο μάτσο;)

Μερικές φορές μου αρέσει έτσι να μιλάω σαν νταλικέρης. Χαχαχαχα. Ντάξει άλλες φορές νιώθω ότι μιλάω πολύ σαν νταλικέρης. Και μου το έχουν πει κάποιες φορές ότι μιλάω πολύ αντρικά.

Νιώθεις ότι αν χρησιμοποιήσεις αργκό σε μία ανδροκρατούμενη παρέα σε παίρνουν πιο πολύ στα σοβαρά/μετράει η γνώμη σου περισσότερο; Υπάρχει περίπτωση αυτό να εξαρτάται από τα κοινωνικά χαρακτηριστικά της παρέας; Δηλαδή αν είναι άντρες συνάδελφοι να πρέπει να επιβληθείς χρησιμοποιώντας πιο επίσημο λόγο και αν είναι στην παρέα σου μέσα από την αργκό; / πιστεύεις ότι έχεις πιο πολύ χώρο να εκφραστείς για πιο σοβαρά τόπικς και να μην χάσεις την αξιοπιστία σου χρησιμοποιώντας αργκό ενώ για μία γυναίκα δεν θα ήταν το ίδιο;

Στα πολιτικά που συμμετέχω υπάρχει μία ισορροπία ανάμεσα στα δύο... Σε αντροπαρέες γενικά να συμβαίνει αυτό, για να μπεις στο κλίμα, να σε ακούσουν...εμένα με επηρεάζει αυτό. Βέβαια πάντα εξαρτάται και από το τι θέλεις να πεις. Στα σοβαρά θέματα παντού υπάρχει το ταμπού ότι πρέπει να μιλάς σοβαρά. Δεν έχει να κάνει με το φύλο. Αλλά ας πούμε αν μιλάς για ξύλο τότε θα μιλήσεις σε αργκό, οπότε ίσως εκεί να πηγαίνει το θέμα, ότι οι άντρες έχουν μεγαλύτερη σχέση και πρόσβαση σε θεματικές οι οποίες είναι τέτοιες που ταιριάζει η σλανγκ.

Πιστεύεις επομένως ότι ο σεξισμός και ο ρατσισμός φυσικοποιούνται μέσα από την αργκό; (έμπαινα, φόρτωσα)

Ντάξει εγώ γενικά πιστεύω ότι οι λέξεις δεν έχουν δεμένο πάνω τους νόημα δηλαδή μπορεί να χρησιμοποιήσεις διαφορετικά μία λέξη από ότι την λένε οι άλλοι. Δηλαδή μπορείς να μιλήσεις και σεξιστικά ok αλλά δεν θεωρώ ότι η σλανγκ είναι σεξιστική ή ρατσιστική. Εμένα δεν μου φαίνεται σεξιστικό το έμπαινα καθόλου, μου φαίνεται μαλακία να έρθει κάποιος να μου το πει μες στα μούτρα. Δεν μου φαίνεται κακό. Σημαίνει κάτι αν το σκεφτείς από που έρχεται η λέξη αλλά δεν σημαίνει κιόλας αυτό ακριβώς όταν το χρησιμοποιούμε.

Γιατί ενώ υπάρχουν αρνητικά attitudes απέναντι στη σλάνγκ συνεχίζετε να την χρησιμοποιείτε?

Γιατί είναι τρόπος να ανήκεις κάπου, να καταλαβαίνεις με ποιόν μιλάς, πως μιλάς. Σε διαχωρίζει από άλλους και σε ενώνει με άλλους. Εκτός από αυτά που έχουν γίνει πολύ mainstream. Κάτι μεταξύ συνήθειας, ευκολίας και ταυτότητας.

Νιώθεις κάποιες φορές ότι η αργκό μπορεί να υπερασπιστεί λεκτικά και άρα νοηματικά την καταγωγή σου, τον τρόπο που ζεις και σκέφτεσαι, την διαφορετικότητά σου, την άποψή σου για τα πράγματα σε φάσεις που αυτή διαφωνεί ή συγκρούεται με την κυρίαρχη αφήγηση και τελικά αυτό που εσύ είσαι;/ Προσφέρει visibility σε κάποιες πτυχές/ταυτότητές σου ή και σε εσένα ως ολότητα; Νιώθεις ότι δίνει φωνή και ότι απελευθερώνει κομμάτια του εαυτού σου που δεν έχουν χώρο να εκφραστούν σε άλλα πλαίσια;

Μμμ μάλλον ναι αλλά δεν μπορώ καθόλου να το κάνω συγκεκριμένο.

Για ποιους λόγους πιστεύεις ότι ένας μετανάστης ή μία μετανάστρια μπορεί να χρησιμοποιεί την αργκό της μητρικής του γλώσσας μέσα στην χώρα υποδοχής;

Για να επικοινωνεί με τους συμπατριώτες και την οικογένειά του, για να νιώθει συνδεδεμένος... Για να μην σε καταλάβουν οι άλλοι τι λες...να κοροϊδέψεις κάποιον...Να νιώθεις ωραία γιατί είναι η γλώσσα σου και ξέρεις και μεγάλωσες με αυτήν. Για να βρεις χώρο για εσένα.

G5

Μπορείς να μου πεις την ηλικία, καταγωγή σου, τι έχεις σπουδάσει και που εργάζεσαι;

Είμαι 26, καταγωγή από Λιβαδειά Βοιωτία, έχω σπουδάσει παιδαγωγικό προσχολικής και δουλεύω σε ιδιωτικό παιδικό σταθμό. Μιλάω Ελληνικά και Αγγλικά.

Τι σημαίνει για σένα να είσαι Έλληνας/ Ελληνίδα;

Ντάξει κοίτα η Ελλάδα είναι μία χώρα που έχει πολύ πολιτισμό και βοηθάει αυτό...Τώρα εντάξει σε αυτήν την φάση που είναι η Ελλάδα τι σημαίνει για μένα να είμαι Ελληνίδα.... Μου αρέσει γενικά πάντως. Δεν νιώθω και την τρελή την σύνδεση ...Δεν την ένιωθα και ποτέ βασικά.

Τι σημαίνει για σένα να είσαι άντρας/ γυναίκα;

Δεν θα θελα με τίποτα να ήμουν άντρας βασικά. Χαχαχα. Εμένα μου αρέσει πολύ που είμαι γυναίκα. Ξέρω ότι υπάρχουν δυσκολίες και όλα αυτά αλλά δεν υπάρχει κάποιο πρόβλημα που θα έκανε να το σκεφτώ ως κάτι άσχημο.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση ελληνική γλώσσα;

Η αρχαιότητα

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση αγγλική γλώσσα;

Τραγούδια

Πιστεύεις ότι υπάρχουν γλώσσες που έχουν μεγαλύτερη αξία από άλλες και αν ναι γιατί;

Αξία... όχι ακριβώς, ίσως λίγο ναι από την άποψη ότι υπάρχουν γλώσσες πιο παλιές πιο δουλεμένες από άλλες, π.χ. τα Γερμανικά που τα μιλάνε και τόσο πιο πολλοί άνθρωποι σε σχέση με άλλο κόσμο, όπως και τα Γαλλικά και τα Αγγλικά. Τις γλώσσες που ακόμη επιβιώνουν. Αρα με βάση το πόσος κόσμος τις μιλάει. Βέβαια για την Αγγλική δεν θα το έλεγα ότι είναι τόσο δουλεμένη σαν γλώσσα, στο λεξιλόγιο στην γραμματική...ειδικά στην Αμερική. Ενώ τα Γερμανικά είναι πολύ περισσότερο, όπως και τα ελληνικά που έχουν πολύ πλουσιότερο λεξιλόγιο.

Πιστεύεις ότι κάθε γλώσσα έχει ένα καλό και ένα κακό πρόσωπο; Έναν καλό/κακό, λάθος/σωστό, όμορφο/άσχημο τρόπο να εκφραζόμαστε μέσα στην ίδια την γλώσσα;

Ναι σίγουρα. Γιατί υπάρχει ο πιο casual τρόπος να εκφράζεσαι και ο πιο επίσημος. Αυτό και σε άλλες γλώσσες. Π.χ. μπορείς να πεις κάτι με πιο σωστή γραμματική...Ας πούμε και στα Αγγλικά πάρα πολύς κόσμος τα χρησιμοποιεί λάθος αλλά δεν λέει κανείς τίποτα. Οπότε ναι υπάρχει λάθος τρόπος να εκφράζεσαι αλλά και επίσημος, μη επίσημος τρόπος να εκφράζεσαι.

Τι σημαίνει για σένα μιλάω ευγενικά; Παίζει ρόλο ο πληθυντικός ευγενείας;

Χρησιμοποιώ και το σωστό λεξιλόγιο και τον σωστό τόνο και προσπαθéis να μην είσαι τόσο ευθύς. Ναι φουλ. Δηλαδή εγώ σε όποιον δεν ξέρω και είναι λίγο μεγαλύτερης ηλικίας θα του μιλήσω απευθείας στον πληθυντικό.

Είναι κομμάτι της ευγένειας να προσαρμόζεσαι στον τρόπο, στυλ, γλώσσα ομιλίας του άλλου;

Ναι. Αν δεν τον ξέρω θα το κάνω, θα προσαρμοστώ. Αν τον ξέρω ότι τόσο. Στην δουλειά ας πούμε σίγουρα, και με τους γονείς μου θα προσαρμοστώ.

Τι σημαίνει για σένα γλωσσική φθορά, γλωσσική φτώχεια και γλωσσική αλλοίωση

Δεν το πιστεύω αυτό, ούτε ότι χαλάνε ούτε ότι φτωχαίνουν. Πιστεύω αλλάζουν και εμπλουτίζονται.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την λέξη αργκό;

Μου έρχονται οι διάφορες λέξεις σλανγκ που χρησιμοποιεί η νεολαία τώρα. Μου έρχεται και το ραπ στο μυαλό.

Αισθάνεται ότι η αργκό είναι κατώτερη μορφή επικοινωνίας από την κοινή ελληνική; Αν θες να μου περιγράψεις σκέψεις και συναισθήματα.

Κατώτερη όχι. Πιο άμεση

Εσύ χρησιμοποιείς πολύ αργκό στην καθημερινότητά σου; Θα μπορούσες να πεις ότι χρησιμοποιείς περισσότερο την αργκό ή την κοινή;

Χρησιμοποιώ συχνά, κυρίως με φίλους. Μπορεί να μου φύγει και καμία λέξη όταν μιλάω και με άλλο κόσμο αλλά με φίλους κυρίως. Αλλά γενικά πιο πολύ μιλάω την κοινή ελληνική γιατί είμαι δουλειά και δεν θα δω και τους φίλους μου κάθε μέρα.

Εσύ είσαι συνειδητός/συνειδητή όταν χρησιμοποιείς αργκό; Νιώθεις δηλαδή ότι κάνεις ένα switch?

Όχι καμία διαφορά. Το αντίθετο. Όταν δεν μιλάω την αργκό αισθάνομαι την διαφορά γιατί μπορεί να κρατηθώ να μην πω κάτι γιατί ξέρω ότι ο άλλος δεν θα το καταλάβει.

Ποια είναι η αγαπημένη σου λέξη ή φράση στην αργκό;

Κοίτα λέω πολύ συχνά το «κλάιν», τι άλλο λέω για να σκεφτώ... Θα πω «πένα» θα πω και «μπρο». «Τάπα», ότι κάτι είναι φουλ, τάπα τέλειο. Θα πω «ξεσφά», ότι κάτι είναι πανάκριβο, ότι με σφάξανε. Γενικά τα ποδανά μου αρέσουν πολύ. «τέπο» και τέτοια. Αυτό δεν θα το κάνω «τέπο». Κρίνζ, κρίντζάρω χρησιμοποιώ αρκετά.

Κάποια λέξη ή φράση της αργκό που δεν την χρησιμοποιείς απαραίτητα αλλά σου φαίνεται αστεία, ή ενδιαφέρουσα ή ακόμη και χαζομάρα, αλλά σου έχει τραβήξει την προσοχή.

Ένα που λίγο με εκνευρίζει όταν το ακούω είναι το «που είσαι ρε ξα» που λένε τα ξαδέρφια μεταξύ τους, το «τέσπα» λίγο μου την σπάει. Οι άντρες που λένε μεταξύ τους «είσαι βουνό μου», δηλαδή είσαι φίλος μου, κυρίως μικρής ηλικίας άντρες το λένε.

Εσύ πως αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς αργκό;

Φουλ άνετα, φαντάζομαι τον εαυτό μου να είμαι σε παρέα με φίλους, να είμαι φουλ άνετα, να περνάω χαλαρά, διασκέδαση

Πώς αισθάνεσαι όταν ακούς παλιά αργκό;

Αμήχανο και cringe σίγουρα. Αλλά ok είναι κ λίγο αστείο. Ντάξει αυτοί που το κάνουν θα το κάνουν για να κοροϊδέψουν την νεολαία ή για να πλησιάσουν την νεολαία.

Εσύ τι θεωρείς ότι φέρνει η αργκό σαν γλωσσική μορφή μέσα στην επικοινωνία;

Πιστεύω ότι είναι πολύ κατανοητή από άτομα που την μιλάνε μεταξύ οπότε συνεννοούνται όλοι γρήγορα, ποιο εύκολα, πιο οικειότητα, αμεσότητα, μία σύνδεση σίγουρα. Χιούμορ σίγουρα. Και κουλνες επίσης αλλά αν χρησιμοποιεί πολύ αργκό συνέχεια και με όλους δεν το θεωρώ τόσο κουλ όχι. Ας πούμε αν ένα άτομο που δεν με ξέρει καλά και δεν έχουμε οικειότητα χρησιμοποιεί πάρα πολύ αργκό μαζί μου θα νιώσω ότι είναι ψεύτικο ότι κάτι παριστάνει. Οπότε το θεωρώ πιο κουλ όταν είναι πιο αυθεντικό και γενικά όταν είναι κομμάτι της παρέας αλλιώς είναι άκυρο.

Πιστεύεις ότι μπορεί να μεταφέρει μία αλητεία;

Μπα ούτε καν. Είναι της μόδας αυτό, Πολύς κόσμος το κάνει και μιμείται ατάκες από κόσμους που δεν έχει καμία σχέση.

Τι ρόλο έχει η ειρωνεία στην αργκό κατά την γνώμη σου;

Δεν θα έλεγα ότι συνδέεται κάπως

Κάποιου είδους εναλλακτισμό;

Μπα ούτε

Εντοπίζεις στοιχεία αμφισβήτησης; Με την έννοια του ότι χρησιμοποιώντας την αργκό αντιτίθεται στην κυρίαρχη γλωσσική κουλτούρα.

Μπα δεν θα το έλεγα. Αυτοί που μιλάνε αργκό εκείνη την ώρα ξέρουν ότι δεν μιλάνε όπως τους έχουν μάθει.

Πιστεύεις ότι η αργκό χρειάζεται ως κώδικας επικοινωνίας;

Απλά υπάρχει και σε κάνει να αισθάνεσαι πιο άνετα. Να χρειάζεται, όχι δεν χρειάζεται.

Πιστεύεις ότι η αργκό είναι δημιουργική;

Ναι αρκετά δημιουργική. Πιστεύω ότι επηρεάζεται κιόλας και από άλλες γλώσσες και ίσως και για αυτό.

Εσύ γιατί χρησιμοποιείς την αργκό; Θες να μου πεις μερικούς λόγους;

Επειδή μου βγαίνει, επειδή νιώθω πιο άνετα, για να εκφράσω τα νεύρα μου σίγουρα

Για να μην σε καταλαβαίνουν οι άλλοι;

Δεν μου έχει τύχει αλλά θα μπορούσα

Μπορεί να το κάνεις γιατί σε πολλές περιπτώσεις να μην ξέρεις την αντίστοιχη γλώσσα στην κοινή;

Ναι νομίζω το παθαίνω αυτό. Αν είναι κάτι που έχω συνηθίσει να το λέω στην slang θα ρωτήσω «α πως λέγεται αυτό στα κανονικά ελληνικά;»

Εσύ αν θέλεις να εντυπωσιάσεις κάποιον ή κάποια με το Intellect την ευφροσύνη σου και αυτό που είσαι σαν τύπος θα χρησιμοποιήσεις την αργκό ή την κοινή περισσότερο, τι παρατηρείς; Δεν αναφέρομαι μόνο σε προθέσεις εντυπωσιασμού με ερωτικό κίνητρο αλλά σε όλα τα πλαίσια.

Περισσότερη κοινή και δεν ξέρω και γιατί, ειδικά ας πούμε στο ερωτικό κομμάτι με κάποιον που δεν ξέρω δεν θα μου βγει καθόλου να μιλήσω σλανγκ και θα το προσέξω κιόλας. Μπορεί να έχει να κάνει με το πως θέλω να φανώ στον άλλο. Κυρίως επειδή δεν θέλω να δημιουργηθεί παρεξήγηση θέλω ο άλλος να καταλάβει ακριβώς τι λέω και επειδή κάποιοι κιόλας την κοροϊδεύουν την αργκό, δεν θέλω π.χ. να πει «α πως μιλάς έτσι» και τέτοια.

Εσύ πως νιώθεις όταν χρησιμοποιείς την κοινή ελληνική;

Κανονικά δεν έχω θέμα. Αλλά με περιορίζει και λίγο δεν θα είμαι εκατό τα εκατό ο εαυτός μου.

Με ποιους μιλάς πιο πολύ αργκό;

Με το αγόρι μου, με τους φίλους μου...Σε πολύ στενό κύκλο.

Εσύ νιώθεις πιο πολύ ο εαυτός σου όταν μιλάς αργκό ή όταν μιλάς την κοινή ελληνική;

Όταν μιλάω αργκό σίγουρα.

Υπάρχει κάποια γλωσσική μορφή που χρησιμοποιείς σε κάποια συγκεκριμένη κοινωνική εκδήλωση κατά την οποία τον τρόπο που επικοινωνείς να τον αισθάνεσαι σαν ρόλο;

Στην δουλειά εκατό τοις εκατό γιατί οκ έχω να κάνω και με παιδιά. Στην οικογένεια όχι και τόσο.

Στις δημόσιες υπηρεσίες, σαν πελάτισσα να φουλ, νιώθω σαν άλλο άτομο.

Σε ποιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι σου επιτρέπεται να χρησιμοποιήσεις την αργκό και σε πιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι πρέπει να γυρίσεις στην κοινή; Υπάρχουν πλαίσια στα οποία για να επιβληθείς, να επιβάλεις την παρουσία σου και την γνώμη σου να χρησιμοποιήσεις την κοινή και σε άλλα την αργκό

Το να χρησιμοποιήσω την αργκό για να με πάρουν πιο πολύ στα σοβαρά και να επιβληθώ ποτέ. Το να μιλήσω περισσότερο την κοινή και σε παρέα που καταλαβαίνω ότι δεν χρησιμοποιούνε πολύ την αργκό και θα προσαρμοστώ.

Σε έχουν ποτέ κριτικάρει ως αναιδή, ακαλλιέργητο, αμόρφωτο ή άλλους χαρακτηρισμούς επειδή χρησιμοποιείς αργκό; Από καθηγητές, από γονείς

Επειδή την χρησιμοποιώ σε πολύ στενό κύκλο όχι

Νιώθεις ότι κάνεις κάτι επαναστατικό ή ριζοσπαστικό επειδή χρησιμοποιείς την σλανγκ;

Όχι.

Υπάρχει κάτι στην σλανγκ που δεν σου αρέσει, που σε ενοχλεί;

Κοίτα κάποιες λέξεις π.χ. μπορεί να τις θεωρήσω λίγο κάπως αλλά το πολύ πολύ να σκεφτώ ότι είναι λίγο αστείες.

Αισθάνεσαι ότι ξεχνάς την κοινή και ότι φτωχαίνει το λεξιλόγιό σου όταν χρησιμοποιείς την αργκό;

Μπα όχι.

Μπορείς να διακρίνεις από την αργκό που μιλάει το άλλο άτομο ποια είναι η κοινωνική του τάξη;

Μμμ ίσως αλλά έτσι όπως έχουν γίνει τα πράγματα δεν ξέρω αν μπορείς να καταλάβεις επειδή έχει γίνει πολύ mainstream το πράγμα. Ίσως σε συνδυασμό και με άλλα πράγματα, όχι μόνο από την ομιλία.

Πιστεύεις ότι υπάρχει κοινωνική τάξη που χρησιμοποιεί περισσότερο αργκό;

Θεωρώ πως πιο παλιά χρησιμοποιούσαν την αργκό πιο έντονα σε χαμηλότερα κοινωνικά στρώματα αλλά τα τελευταία χρόνια λόγω και του Ίντερνετ δεν νομίζω ότι θα δεις μεγάλη διαφορά στην σλανγκ που χρησιμοποιούν οι νέοι οποιασδήποτε κοινωνικής τάξης

Μπορείς να διακρίνεις γειτονιά ή και πόλη από την αργκό που μιλάει ένα άτομο;

Ε σίγουρα μπορείς να διακρίνεις το Αθήνα – Επαρχία και μου φαίνεται ότι μπορώ να καταλάβω και το Βόρεια Προάστια. Εκεί τα λυκειόπαιδα ας πούμε λένε συνέχεια μπρο, άλλη λέξη δεν βάζουν στο στόμα τους.

Εσύ από που μαθαίνεις την αργκό σου, από που αντλείς τις ατάκες σου;

Από φίλους και γενικά τον περίγυρό μου. Ή μπορεί να μου κολλήσει καμία λέξη που θα την βγάλω από το μυαλό μου και να την λέω φουλ μετά. Από σειρές, μουσική και media επίσης ναι.

Από ποιες γλώσσες δανείζεσαι όταν μιλάς αργκό;

Αγγλικά και Ελληνικά

Από ποιες άλλες κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις δανείζεσαι λέξεις και περιεχόμενο;

Είναι πάρα πολύ μεγάλη μόδα τα Αλβανικά! Κι εγώ το κάνω. Ας πούμε έχω μία φίλη που είναι από Αλβανία και θα το κάνω και εγώ μαζί της, κυρίως με αυτήν αλλά και με άλλους μπορεί να το πω. Αυτή λέει συνέχεια «Qifsha robt» (γαμώ το σόι σου). Σίγουρα το κάνω και με άλλα πράγματα αλλά δεν μου έρχεται τώρα.

Πώς αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς ταυτοτικούς όρους από κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις;

Δεν είναι κάτι που με κάνει να νιώθω περίεργα, Τελείως δικό μου δεν το νιώθω γιατί δεν είναι οκ αλλά το νιώθω casual. Γενικά ο κόσμος το κάνει αυτό για να ενσωματωθεί, για να μιλάει όπως μιλάνε και οι άλλοι μέσα σε μία παρέα.

Χρησιμοποιούνε περισσότερο οι άντρες ή οι γυναίκες αργκό; Τι παρατηρείτε;

Ίσως λίγο περισσότερο άντρες. Σε πιο μικρές ηλικίες είναι πιο εξισοροπημένο αλλά γενικά λίγο περισσότερο άντρες.

Νιώθεις πιο άνετα να χρησιμοποιείς αργκό με άντρες ή γυναίκες;

Μου είναι αδιάφορο. Και με τα δύο

Πώς νιώθεις με την αρρενωπότητά σου / θηλυκότητά σου όταν χρησιμοποιείς αργκό; - (υπάρχουν εκφράσεις ή τρόποι να μιλάς που όταν τους/τις χρησιμοποιείς νιώθεις πιο θηλυκό και άλλες που νιώθεις πιο αρσενικό; Πιο μάτσο;)

Θα μου περάσει σαν σκέψη. Είναι κάτι που θα μου έρθει στο μυαλό καμιά φορά τύπου τώρα πως μιλάς έτσι αλλά δεν μου το έχει πει κανένας, μόνη μου το σκέφτομαι. Οπότε ναι μου έρχεται αλλά

το ξεπερνάω. Γενικά πιστεύω ότι υπάρχει σεξισμός απέναντι στις γυναίκες που μιλάνε αργκό, δηλαδή σε πολλούς άντρες δεν αρέσει, πιστεύουν ότι μιλάς σαν άντρας π.χ.

Νιώθεις ότι αν χρησιμοποιήσεις αργκό σε μία ανδροκρατούμενη παρέα σε παίρνουν πιο πολύ στα σοβαρά/μετράει η γνώμη σου περισσότερο; Υπάρχει περίπτωση αυτό να εξαρτάται από τα κοινωνικά χαρακτηριστικά της παρέας; Δηλαδή αν είναι άντρες συνάδελφοι να πρέπει να επιβληθείς χρησιμοποιώντας πιο επίσημο λόγο και αν είναι στην παρέα σου μέσα από την αργκό; / πιστεύεις ότι έχεις πιο πολύ χώρο να εκφραστείς για πιο σοβαρά τόπικς και να μην χάσεις την αξιοπιστία σου χρησιμοποιώντας αργκό ενώ για μία γυναίκα δεν θα ήταν το ίδιο; Όχι ιδιαίτερα. Το δεύτερο ναι, μπορεί λίγο παραπάνω. Από μόνονι τους, ότι όπως και να μιλήσω εγώ δεν έχει σημασία...Αλλά δεν νομίζω ότι γίνεται πολύ.

Πιστεύεις επομένως ότι ο σεξισμός και ο ρατσισμός φυσικοποιούνται μέσα από την αργκό; (έμπαινα, φορτώνω)

Ναι σίγουρα! Ειδικά αν τα ακούς συνέχεια γίνεται από μόνο του αυτό. Ναι σίγουρα συμβαίνει αλλά πιστεύω ότι συμβαίνει πολύ περισσότερο στην επαρχία π.χ. οι διάφοροι τρόποι με τους οποίους μιλάνε για τους Ρομά είναι πολύ προσβλητικοί. Το έμπαινα δεν το θεωρώ σεξιστικό γιατί το λένε και άντρες και γυναίκες. Το λένε περισσότερο άντρες τώρα που το σκέφτομαι αλλά εντάξει όχι. Το φορτώνω το βρίσκω λίγο σεξιστικό, το θεωρώ εντελώς αντρικό, δεν το λέει γυναίκα με τίποτα θεωρώ.

Γιατί ενώ υπάρχουν αρνητικά attitudes απέναντι στη σλάνγκ συνεχίζετε να την χρησιμοποιείτε?

Γιατί είναι η γλώσσα που είναι δική μας, για πολλούς ανθρώπους

Νιώθεις κάποιες φορές ότι η αργκό μπορεί να υπερασπιστεί λεκτικά και άρα νοηματικά την καταγωγή σου, τον τρόπο που ζεις και σκέφτεσαι, την διαφορετικότητά σου, την άποψή σου για τα πράγματα σε φάσεις που αυτή διαφωνεί ή συγκρούεται με την κυρίαρχη αφήγηση και τελικά αυτό που εσύ είσαι;/ Προσφέρει visibility σε κάποιες πτυχές/ταυτότητές σου ή και σε εσένα ως ολότητα; Νιώθεις ότι δίνει φωνή και ότι απελευθερώνει κομμάτια του εαυτού σου που δεν έχουν χώρο να εκφραστούν σε άλλα πλαίσια;

Νομίζω ναι γιατί νιώθω και πιο ελεύθερη, μιλάω όπως θέλω εκείνη την στιγμή. Και τα συναισθηματικά μου και εμπειρίες, μπορείς να τα πεις και πιο αναλυτικά και πιο άμεσα.

Για ποιους λόγους πιστεύεις ότι ένας μετανάστης ή μία μετανάστρια μπορεί να χρησιμοποιεί την αργκό της μητρικής του γλώσσας μέσα στην χώρα υποδοχής;

Ίσως για να νιώσει πιο άνετα, ή αν νιώθει πολύ άνετα με ένα άτομο να θέλει να δώσει και στοιχεία από την γλώσσα που χρησιμοποιεί και στους υπόλοιπους.

Focus Group

Για ποιες θεματικές από τις παρακάτω θα χρησιμοποιήσεις κυρίως αργκό όταν μιλάς:

Προσωπική ζωή δική σας και φίλων σας

G1+G2+G3+G4+G5 + G1 + G2: ναι

Πολιτική

G5: Όχι

G3: Όχι

G1: Ναι

G2: Ναι

G4: Ναι

Επαγγελματική ζωή/ έννοιες, σκέψεις και αστεία που προκύπτουν από την επαγγελματική σας συσχέτιση και καθημερινότητα

G1+G2+G3+G4+G5: Ναι, ιδιαίτερα αν θες να σχολιάσεις κάποιον ή κάτι στην επαγγελματική σου ζωή, όχι για το ίδιο το αντικείμενο.

Για να κριτικάρεις κάποιον

G1+G2+G3+G4+G5: Ναι, φουλ

Για να επαινέσεις κάποιον

G5 + G4: Όχι τόσο

G3: Ναι αρκετά

G5: Μπορείς να πεις καλά λόγια αλλά με την αργκό κυρίως κρίζεις

G1: Εγώ και τα δύο το ίδιο και καλά και κακά.

Έχουμε ήδη συζητήσει και γενικά είναι γνωστό πως η αργκό ενδείκνυται για να εκφράσεις συναίσθημα. Χρησιμοποιείται όμως ποτέ για να κρύψεις συναίσθημα [Είναι η αργκό ένας τρόπος να απομακρυνόμαστε από το συναίσθημα; Σου πάει φουλ! Σου πάει πολύ! Τι νιώθεις ότι εκθέτει πιο πολύ το συναίσθημά σου;]

G3 + G5: Για μένα αυτό που είπες είναι το αντίθετο. Δηλαδή το φουλ και το τίγκα μου βγάζει πιο πολύ ειλικρίνεια, το αισθάνομαι πιο αληθινό. Μου βγάζει πιο πολύ ειλικρίνεια. Δηλαδή «σου πάει πάρα πολύ» εγώ θα το έλεγα σε κάποιον άκυρο

G4: Μμμ...εγώ δεν ξέρω. Ναι πιο τυπικό το αισθάνομαι

G5: Δηλαδή ας πούμε αν ήθελα να πω για κάποιον «είναι πολύ καλό παιδί», θα νιώσω πιο καλά να πω για κάποιον, θα το νιώσω πιο αληθινό «είναι γαμώ τα παιδιά»

G4 + G5: Συμφωνώ

G5: Βέβαια αν έχει γίνει κάτι πολύ άσχημο στην δουλειά π.χ. και πω σε μία φίλη «παίχτηκε μαλακία» και όχι «έγινε κάτι πολύ άσχημο στην δουλειά» απομακρύνομαι από το συναίσθημα, είναι πολύ αλλιώς να το πεις έτσι. Νομίζω ότι λειτουργεί τελικά ή αργκό και με τους δύο τρόπους. Γιατί αν πω έγινε κάτι πάρα πολύ κακό σήμερα είναι σαν να το κάνεις πραγματικότητα ενώ αν πεις «παίχτηκε μαλακία» ελαφρύνεις το κλίμα

G3 + G4: Συμφωνώ ναι ναι

G1: Δεν το έχω εντοπίσει οπότε δεν ξέρω τι να σου πω. Αλλά τώρα που το σκέφτομαι «το μου έκανε μαλακία κάποιος» «μου έπαιξε πουστιά» είναι πολύ γενικό, για αυτό ίσως να μην είναι τόσο βαρύ και να απομακρύνεται από το συναίσθημα. Δηλαδή μπορεί να σημαίνει πολλά πράγματα παράλληλα. Ενώ αν πεις «με πρόδωσε» είναι πολύ δηλωτικό, πολύ συγκεκριμένο. Ή αν πεις «δεν ανταπεξήλθε στις προσδοκίες που είχα για αυτόν σαν άνθρωπο».

G2: Είναι εύκολο να μεταδώσεις το συναίσθημά σου με αυτές τις τυποποιημένες φράσεις της αργκό χωρίς να ταυτίσεις τον λόγο σου με πιο προσωπικά επιλεγμένες λέξεις και φράσεις και να το κάνεις πιο προσωπικό οπότε πιστεύω ότι εύκολα γίνεται αυτό. Η GenZ ειδικά το κάνει φουλ

Ποια σημασιολογική κατηγορία εντοπίζεις ότι είναι πολύ πλούσια παραγωγικά; Π.χ. λέξεις για ναρκωτικά, λέξεις για μεθυσμένους, λέξεις για αποτυχία (κουβά, πακέτο, λούζω)

G5: Σίγουρα το κράξιμο και η κοροϊδία. Αν θες να τα κάνεις αυτά με αργκό βρίσκεις πάρα πολλά! Και στα προσωπικά σου, ας πούμε αν θες να πεις κάτι ερωτικού περιεχομένου βρίσκεις πάρα πολλά. Εγώ χρησιμοποιώ πολύ αργκό αν θέλω να περιγράψω π.χ. τι έγινε με έναν τύπο.

G3: Συμφωνώ. Π.χ. το έμπαινα εγώ το λέω αν μου αρέσει κάποιος

G5: Και για να χαρακτηρίσεις κάποιον ή κάποια που σου αρέσει εμφανισιακά

G4: Εγώ αν κάποιος μου αρέσει όντως, μου αρέσει στα αλήθεια, πραγματικά δεν θα χρησιμοποιήσω αργκό. Για να προσδώσω σοβαρότητα στην κουβέντα.

G4 + G3: Ναι όντως!! Και εγώ!

G2: Μπορείς να πεις πάρα πολλά και για το πόσο ωραία ή δεν είναι μία γυναίκα. Που οκ εγώ δεν τις μεταχειρίζομαι αλλά υπάρχουν άπειρες

G1: Ναι φουλ!

Υπάρχουν στοιχεία της αργκό που να αισθάνεστε ότι συνδέονται με την πολιτική και τον ακτιβισμό;

G1 + G2: Κινέζος, σαλαμάκι, πατητή, καγκελάκι, μαύροι, τσέοι

G3 + G4 + G5: Ναι όλα αυτά και η χιπ χοπ έχει πολλές λέξεις, η πιο πολιτικοποιημένη αργκό.

G1: Κοίτα πρακτικά η αργκό δημιουργείται στον δρόμο άρα οι πιο κινητικές φράσεις είναι δρομίσσιες και χουλιγκάνικες επομένως αυτή θα είναι η υφή τους και το περιεχόμενό τους.

G2: Ναι και μετά ας πούμε οι ξεκάθαρα πολιτικοί όροι ανήκουν στην επίσημη γλώσσα, ας πούμε νομενκλατούρα, γκρουπούσκουλο και τέτοια χαχαχα. Επίσης σίγουρα πολλές ομάδες έχουν πολιτική αργκό δική τους

G1: Ναι όπως τα καλιαρντά. Που ok δεν ήταν ακριβώς συνειδητά πολιτικοποιημένα αλλά έχουν πολιτικό περιεχόμενο στην πραγματικότητα με το να είναι γλώσσα του περιθωρίου

Έχουμε πει για την τραπ και την χιπ χοπ και την αργκό. Η λαϊκή μουσική έχει αργκό θεωρείτε;

G3 + G4 + G5 + G1 + G2: Ναι ισχύει αλλά έχουν λίγο την δική τους αργκό... Τύπου έχω νταλκά και τέτοια

Νιώθεις ότι υπάρχει απόσταση ανάμεσα στην δική σου αργκό και των ανθρώπων που είναι 20/35? Ποια η γνώμη σου για το πως αλλάζει η σχέση μας με την σλανγκ όσο μεγαλώνουμε;

G3: Ναι φουλ!! Χθες έτυχε να μιλήσω με κάποιον που είναι 10 χρόνια μεγαλύτερος από εμένα και σε ένα σημείο ένιωθα ότι μιλάμε διαφορετική γλώσσα γιατί χρησιμοποιούσε κάποια αργκό που δεν καταλάβαινα. Και το παθαίνω και με εσένα και τον Παναγιώτη... Έχει τύχει να πείτε κάτι και να μην το καταλάβω. Ελάχιστες φορές έχει τύχει εγώ να μη καταλάβω μικρότερους, ίσως αν χρησιμοποιήσουν ένα εξειδικευμένο αγγλικό σλανγκ.

G5: Γενικά μία διαφορά είναι πιστεύω ότι οι μεγαλύτεροι χρησιμοποιούν πολύ λιγότερο αγγλική αργκό. Και επίσης έχω παρατηρήσει ότι οι πιο μεγάλοι έχουν διάφορους τρόπους να πουν γεία που εμείς δεν έχουμε. Ας πούμε θα πουν τσάο ή τσίου που μου φαίνεται φουλ περίεργο.

G4: Μου κάνει εντύπωση γιατί εγώ έχω διάφορους φίλους εκεί γύρω στα 35 που προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν λέξεις και τρόπο ομιλίας που για μας είναι στην φυσική διαδικασία, τα χρησιμοποιούμε από μικρά και φαίνεται ξένο σε αυτούς, δεν βγαίνει τόσο αυθόρμητα και είναι σαν να βάζουν λάθος λέξεις σε λάθος σημείο.

G2: Ναι θα πω... Νομίζω μικρότερους την χρησιμοποιούσα πολύ περισσότερο για να κάνω join in σε μία παρέα και να με πάρουν στα σοβαρά και να νιώσουν εκείνοι ότι μιλάμε την ίδια γλώσσα. Μετά στην πορεία έγινε πολύ πιο συνειδητό να την επιλέγω εγώ όποτε αισθητικά ή νοηματικά με εξυπηρετεί.

G1: Κοίτα νομίζω και εγώ αλλά γενικά εγώ το αισθάνομαι πολύ πιο φυσικό όλο αυτό μέσα μου και δεν το έχω σκεφτεί τόσο. Δεν μπορώ να το τοποθετήσω μέσα μου πότε μιλάω και πότε δεν μιλάω πάντα.

Πιστεύεις ότι έχει όριο ηλικίας που γίνεται η χρήση της από τα άτομα και επιπλέον αν πιστεύεις ότι ανάλογα την ηλικία έχει και διαφορετική λειτουργία. Ας πούμε οι έρευνες λένε

ότι οι έφηβοι χρησιμοποιούν περισσότερη αργκό ως ένα κομμάτι του κοινωνικού ανήκειν και για να κάνουν μονίμως ένα statement της ταυτότητάς τους, πράγμα το οποίο μειώνεται όσο περνούν τα χρόνια.

G5: Εγώ συμφωνώ φουλ! Γιατί πιστεύω ότι όντως συνέβαινε πιο επιτηδευμένα παλιά για να κάνεις blend in να φανείς πιο κουλ κ τα λοιπά και ότι τώρα βγαίνει εντελώς φυσικά. Δηλαδή ξεκινάει και από πλάκα πολλές φορές, ειρωνικά και μετά σου μένει κανονικά.

G3: Εγώ πιστεύω ότι στην αρχή μπορεί να χρησιμοποιήσεις λέξεις για να ανήκεις και για να δείξεις σε άλλους ανθρώπους ότι καταλαβαίνεστε αλλά μετά σταματάς να έχεις τόσο την ανάγκη να ανήκεις κάπου

G4: Νομίζω είναι αυτό που σου είχα πει. Εγώ ας πούμε την αργκό ή την έλλειψή της τα χρησιμοποιώ ως statement. Και σε μεγαλύτερους ας πούμε που θέλω το άλλο άτομο να δει ότι δεν είμαστε το ίδιο. Ίσως να μην έχει να κάνει πάντα με την ηλικία. Δηλαδή ότι μπορεί να συμβαίνει κάπως πιο έντονα αυτό όταν είμαστε μικρά αλλά πάντα μπορείς να χρησιμοποιήσεις την αργκό ως statement, ότι ηλικία και να έχεις. Μπορεί να μην καταφέρεις να χρησιμοποιήσεις την πιο fresh αργκό αλλά και πάλι το κάνεις γιατί θέλεις κάπου να ανήκεις. Μπορεί να θέλεις να ανήκεις στους νέους, να είναι αυτή όλη η προσπάθειά σου.

G5: Ίσως σε μικρότερες ηλικίες κυρίως να έχει να κάνει με το blend in και το να ανήκεις και μετά αλλάζει.

Πιστεύεις ότι όλοι οι άνθρωποι μιλάνε την ίδια αργό ασχέτως της κοινωνικής τάξης από την οποία προέρχονται; Υπάρχουν γλωσσολόγοι που λένε ότι ο τρόπος με τον οποίο επικοινωνούμε με τους συνομιλητές έρχεται από την επικοινωνιακή μας πρόθεση και στόχευση και δεν έχει τόσο να κάνει με το οικονομικο-κοινωνικό μας background. Ποια είναι η γνώμη σας;

G5: Πιστεύω ναι γιατί σου βγαίνει ανάλογα τα άτομα που είναι στον κύκλο σου. Π.χ. οι ράπερς που είναι πλούσιοι και μιλάνε σαν να είναι street.

G3: Ναι αυτοί πρέπει να δείξουν ότι ανήκουν εκεί και άρα παίζουν μία περσόνα.

Πιστεύετε ότι μπορεί κάποιος να παίζει συγκεκριμένη κοινωνική τάξη και από κάτω προς τα πάνω και από πάνω προς τα κάτω;

G5 + G4: Από κάτω προς τα πάνω δύσκολα. Δηλαδή κάποιος που δεν έχει λεφτά και δεν έχει κατακτημένη ακαδημαϊκή ομιλία και όλον αυτόν τον τρόπο να επικοινωνείς που τον μαθαίνεις μέσα από συγκεκριμένα πλαίσια δύσκολα θα μπορέσει να μιμηθεί αυτόν τον τρόπο να μιλάς ενώ το αντίθετο επειδή είναι και παντού διαθέσιμο μπορείς να το κάνεις. Και πάλι δεν θα έχει μεγάλη επιτυχία βέβαια, πιστεύω θα φανεί. Μπορείς όμως να κλέψεις από την μουσική και τις ταινίες

G5: Μου ήρθε ένα παράδειγμα μίας κοπέλας στο Γυμνάσιο που προσπαθούσε από ένα σημείο και μετά να πετάει λέξεις που δεν τις ήξερε κανένα, έτσι άκυρες, για να δείξει κάτι και καλά.

G4: Κατά περίπτωση βέβαια μπορεί γιατί παίζουν άτομα, μου έχουν τύχει, τα οποία να μην έχουν σπουδάσει κτλ. να μην έχουν τους πόρους αλλά να έχουν διαβάσει πάρα πολύ ας πούμε και δεν τους πιάνεις. Και μου έχει τύχει και άτομα με λεφτά πολλά, διαγωγή τρομερή από σαλόνια, να έχουν παρέες τέτοιες που να μιλάει με πολύ διαφορετικό τρόπο και να είναι η πραγματικότητά του κανονικά. Προσωρινά τουλάχιστον.

G2: Εντάξει γίνεται αλλά δεν μπορείς να το κρατήσεις πολύ γενικά. Δεν γίνεται να μην σπάσει ποτέ αυτή η περσόνα ας πούμε πρέπει να είσαι τέλειος ηθοποιός. Άμα είσαι από λεφτά ρε παιδί μου κάπου θα φανεί τι διάολο.

G1: Ναι κάπως έτσι.

G2: Πάντως μπορώ να καταλάβω πολύ περισσότερο την ανάγκη κάποιου που θέλει να ενστερνιστεί την σλανγκ ειδικά τώρα που έχει πολύ μεγάλο κοινωνικό κεφάλαιο λόγω της διάστασης που έχει πάρει και μπορώ να φανταστώ πολύ λιγότερα σενάρια που κάποιος θα θέλει να παραστήσει ότι κατέχει την ακαδημαϊκή γλώσσα ενώ αυτό δεν συμβαίνει.

G1: Οντως γιατί δεν θεωρείται και κουλ αυτή η γλώσσα, θεωρείται ξύλινη

Τι είναι αυτό που στα αλήθεια χαλάει την γλώσσα (όταν χρησιμοποιούμε σλανγκ ή και γενικά); Φέρε μερικά γλωσσικά παραδείγματα. Πώς χαλάει η γλώσσα μας; Τι παθαίνει;

G5: Ίσως ότι χάνονται κάποιες λέξεις. Δηλαδή χρησιμοποιούμε άλλες στην θέση τους. Πιο πολύ σλανγκ δηλαδή. Ή αντικαθιστούμε κάποιες λέξεις με αγγλικές.

G4: Εγώ νομίζω ότι έχει να κάνει κυρίως με το τι κάνεις στην ζωή σου. Εγώ ας πούμε το διάστημα που δεν διαβάζω ή δεν διαβάζω για την σχολή ξεχνάω λέξεις. Ενώ δεν συμβαίνει πάντα αυτό. Αν καταπιάνεσαι με πολλά πράγματα μπορούν να επιβιώσουν παράλληλα.

G3: Ναι συμφωνώ πολύ σε αυτό. Βέβαια εγώ πιστεύω ότι στις νέες γενιές κάπως χάνεται η κοινή ελληνική, και μετά μεγαλώνοντας συνειδητοποιείς ότι α, υπάρχουν κ άλλες λέξεις που μπορώ να πω.

G1+ G2: Δεν πιστεύω ότι χαλάνε

Ποιο γλωσσικό επίπεδο είναι πιο δημιουργικό στην αργκό;

G1-G5: Το λεξιλόγιο

Πιστεύεις ότι υπάρχουν λέξεις ή έννοιες στην κοινή που δεν υπάρχουν στην αργκό και το αντίστροφο; Δώσε παραδείγματα

G5 + G3: Ναι πιστεύω ναι αλλά δεν μου έρχονται τώρα

G4: Ε ναι, αυτό δεν είναι και ένα από τα νοήματα;

G2: Νομίζω είναι θέμα αισθήματος. Υπάρχουν φράσεις που συμπυκνώνουν ένα αίσθημα με έναν πολύ συγκεκριμένο τρόπο, που θα μπορούσες να το πεις στην κοινή ελληνική αλλά δεν θα είχε το ίδιο μοιρασμένο effect. Η φράση του Luben ας πούμε «καλά θα πάει αυτό», έχει μία πολιτισμική φόρτιση που να πεις «δεν θα πάει καλά αυτό» δεν είναι το ίδιο.

G1: Ναι συμφωνώ φουλ!

Για παράδειγμα. Μπορούμε να πούμε «μου έκανε μαλακία, μου έκανε πουστιά, μου έκανε μπασταρδιά». Είναι τρεις διαφορετικοί τρόποι για να πεις ότι κάποιος με εξαπάτησε, με πρόδωσε. Γιατί έχουμε όλους αυτούς τους τρόπους να εκφραστούμε αν η έννοια υπάρχει στην κοινή;

G5: Είναι πιο εύκολο στην αργκό. Είναι πολύ βαρύ να πεις «με εξαπάτησε» ή «με πρόδωσε». Ακούγεται σαν κάτι ασυγγώρητο.

G4: Κοίτα σίγουρα υπάρχουν κοντινά νοήματα αλλά εξαρτάται και από το κοινωνικό πλαίσιο των περιστάσεων και της αλληλεπίδρασης όπου εκεί η φράση «με εξαπάτησε» να μην είναι ταιριαστή. Δηλαδή μπορεί η ουσία να είναι ίδια αλλά η νοηματοδότηση είναι άλλη. Εξυπηρετούν διαφορετικές καταστάσεις, διαφορετικά συναισθήματα και νοήματα

G1 + G2: Ναι συμφωνώ

Μπορεί η αργκό να σε κάνει να αισθανθείς πιο κοντά/ να κάνει πιο προσφιλή μία κατάσταση η οποία λόγω των χαρακτηριστικών της να σε κάνει να την αισθάνεσαι κάπως απόμακρη ή ξένη; (π.χ. Χριστόδουλος, εκλογικά σποτ Τσίπρα και Μητσοτάκη κτλ.)

G4: Εγώ σκέφτομαι τους καθηγητές μας στην σχολή που μιλάνε πιο χαλαρά και χρησιμοποιούν πιο καθημερινή γλώσσα και αργκό για να τους καταλάβουμε και είναι οι καλοί καθηγητές που νοιάζονται και προσαρμόζονται

G3: Ναι και σε εμάς το κάνουν αλλά μετά μας λένε να μην τα λέμε εμείς έτσι! Εγώ ήθελα να πω για Τσίπρα και Μητσοτάκη πάντως ότι όλα αυτά που κάνουν πιο πολύ με κριντζάρουν και με απομακρύνουν παρά με φέρνουν πιο κοντά. Γιατί είναι πολύ φανερό ότι δεν είναι αυτή η πραγματικότητα τους. Οπότε πρέπει κάποιος να είναι 10 χρονών για να πει «αααα ο Τσίπρας είναι σαν εμάς».

G5: Ναι αυτό είναι καθαρά αστείο. Δηλαδή οι μόνοι που μπορούν να τους βρουν κουλ έτσι είναι οι μεγάλοι. Μπορεί οι μεγάλοι να ήταν εξαρχής ο στόχος τους.

G4: Ντάξει υπάρχουν και πιο πετυχημένα παραδείγματα. Π.χ. ΚΝΕ και ραπ. Που τα τελευταία χρόνια έχει κάνει μία τεράστια στροφή στο χιπ χοπ που τα φεστιβάλ της ΚΝΕ έχουν πολύ καλύτερο χιπ χοπ από τις αναιρέσεις. Που δεν ήταν έτσι το ΚΚΕ ρε φίλε, ήταν παραδοσιακό! Αυτό ας πούμε πιάνει, πουλάει.

G1: Δεν μου έχει συμβεί

G2: Δεν μου έχει συμβεί ούτε εμένα αλλά αν μου συνέβαινε θα ξενέρωνα. Δεν νομίζω ότι βγαίνει γενικά. Όταν είχε βγει αυτός ο βλάκας ο πολιτικός και είπε η φάση είναι «γκρίντζι» ε δεν πήγε πολύ καλά. Νομίζω ότι κιόλας έχει να κάνει με το πόσο ήδη κουλ είναι αυτός που λέει κάτι τέτοιο, π.χ. ο Κοντιζάς και ο Κουτσόπουλος όταν μεταχειρίζονται τέτοιες εκφράσεις γίνονται ακόμη πιο αγαπητοί επειδή είναι όμως ήδη αποδεκτοί και αγαπητοί από τους νέους.

Πείτε μου παραδείγματα αργκό με μεγεθοντικά ή υποκοριστικά ρατσιστικό, σεξιστικό ή θετικό πλαίσιο. Αν έχετε απέναντί σας ένα αρσενικό υποκείμενο και τον πείτε «πούστη» ή «καριόλη» και τον πείτε επίσης και «πουστάρα ή πούστρα» ή «καριολάκι» τι είναι χειρότερο;

G5 + G3 + G4: Το δεύτερο! Το καριολάκι χειρότερο από το καριόλη πάντως γιατί είναι μικρό και δεν ταιριάζει με τους άντρες. Γενικά τα πιο μικρά, π.χ. το «πουτανάκι» είναι χειρότερο από το «πουτάνα».

G1 + G2: Το «πούστρα» είναι πιο προσβλητικό ναί. Είναι αυτό το παλιό που λέει «τι μουνί έχουμε για να μας προσβάλλουμε, αρχίδια έχουμε».

Πείτε μία λέξη με θετικό πρόσημο για άντρα-που λένε οι άντρες ο ένας στον άλλο στην αργκό και μία με αρνητικό και το ίδιο για τις γυναίκες

G5 + G3: Λοιπόν θετικά που λένε μεταξύ τους είναι το «παίχτης», το «βουνό»

G4: αχαχαχαχαχαχαχαχαχα

G5: Είσαι αδερφός λένε επίσης πολύ

G4: Ίσως και το μάγκας που είναι παλιό και έχει γίνει reclaim

G3: Τώρα για θετικά σε γυναίκες το «μουνάρα»

G4 + G5: Ναι! Πάρα πολύ!

G4: Εγώ ας πούμε την αδερφή μου την λέω «πατόκαβλα». Και γενικά λέμε τέτοια με φίλες.

G3 + G5 + G4: Τώρα για αρνητικά, πατσαβούρα, μπάζο, μαλάκω, καριόλα, μαλακισμένη

G1 + G2: Αρνητικά για άντρες είναι λίγα νομίζω, πούστης, αδερφή, μαλάκας, μαλακοκάβλης ...τελείωσαν. Α και το φλώρος, κότα, τέτοια. Και τα «μην τον παίζεις, τον έπαιξες, σπας μπάλες» κ τέτοια

G1: Τώρα θετικά...Βουνό, κτήνος...

G2: Θετικά... Βασιλιάς, σκύλος, παιχταράς...

G1: Αρνητικά για κορίτσια έ όλα αυτά γύρω από την σεξουαλικότητα και την εμφάνιση, μπάζο, μπαζόλα, καταπιόλα, πουτάνα, τσουλάρα, τσόκαρο κτλ. Τα καλά τώρα μούνα, μουνάρα κτλ. Από ότι καταλαβαίνω το μουνάρα είναι πολύ reclaimed.

G2: Μούνα και μουνάρα φουλ και ανάμεσα σε γκέι και κουίρ άτομα. Το τσόκαρο ναι παίζει. Και το σαύρα επίσης.

Για τα κορίτσια: Χρησιμοποιείτε ποτέ αργκό εκφράσεις που είναι προσβλητικές για τις γυναίκες και αν ναι πως νιώθετε για αυτό;

G3 + G4 + G5: Τις χρησιμοποιώ αλλά πάντα κοιτάω ποιος είναι απέναντί μου. Δηλαδή καταρχάς να είναι άτομα που τα ξέρω και με ξέρουν και δεν θα παρεξηγήσουν τις προθέσεις μου και επίσης γενικά μπροστά σε άντρες όχι πάρα πολύ γιατί παίρνουν αέρα και αρχίζουν και νομίζουν μετά ότι είναι οκ να τις λένε και αυτοί. Εκτός αν κάποιος φίλος μου είναι κατασεκαρισμένος ότι δεν είναι σεξιστής. Μπορεί δηλαδή να πω «πούστης» αλλά αν ξέρω π.χ. σε μία παρέα ότι υπάρχει κάποιο γκέι άτομο δεν υπάρχει περίπτωση να την πω για να μην φανώ απειλητική.

G5: Ναι γιατί το πούστης έχει πάρει και την σημασία του μαλάκας

G4: Ναι και εγώ την χρησιμοποιώ δεν νιώθω άσχημα, οπότε προσέχω και μην παρεξηγηθεί κάποιος. Βέβαια με τους φίλους μου που είναι γκέι παίζει και η επανοικειοποίηση των λέξεων που έχει αλλάξει το τοπίο. Αλλά γενικά ναι με τους άντρες φίλους μου προσέχω πολύ περισσότερο ενώ με τις γυναίκες φίλες μου τα λέμε πολύ αυτά περισσότερο. Θέλω οι άντρες να μιλάνε πιο ευγενικά στις γυναίκες οπότε θα μιλήσω και εγώ πιο ευγενικά.

G5: Ναι γιατί παίρνουν θάρρος και αέρα!

G3: Ναι γιατί αν ας πούμε είμαι σε μία παρέα και πούνε κάποια άλλη κοπέλα πουτάνα ή καριόλα θα νιώσω πάρα πολύ άσχημα!

G5: Ναι όταν το κάνουν αυτό είναι σαν να προσβάλει όλο το γυναικείο φίλο, είναι απαίσιο. Είναι σαν να μιλάει για όλες τις γυναίκες, σαν να μιλάει για όλο το γυναικείο φύλο και για μένα μαζί, τους βγαίνει σεξιστικά χωρίς να το καταλαβαίνουν

G4: Βέβαια έχει να κάνει και με το ποιος μιλάει, πόσο τον ξέρω, πόσο πληγωμένος είναι, πόσο τα εννοεί αυτά που λέει, πόσο συχνά τα λέει κτλ. ή αν πραγματικά πιστεύει ότι όλες οι γυναίκες είναι πουτάνες. Και το εντάσσω και στο κομμάτι της ευγένειας εγώ προσωπικά. Δηλαδή πρέπει να καταλαβαίνεις ποιους έχεις απέναντί σου.

Πιστεύετε ότι μπορεί πέρα από τους λόγους που αναφέρατε να χρησιμοποιούν οι γυναίκες τις σεξιστικές αυτές λέξεις για να γίνουν one of the guys και να γίνουν σεβαστές και αποδεκτές από τους αρσενικούς συμμετέχοντες της παρέας;

G5 + G3: Εγώ το έχω δει αυτό να συμβαίνει από κοπέλα. Και γενικά να μιλάει πολύ άσχημα για κοπέλες και να υπερασπίζεται κάποιον ο οποίος μιλάει πολύ άσχημα π.χ. για μία πρώην του για να κάνει blend in με την παρέα.

G3: Και πολύ συχνά γυναίκες κράζουνε γυναίκες μπροστά σε άντρες για να φανούνε ότι είναι καλύτερες και για να ταιριάζουν με αυτά που λέει ο αντρικός πληθυσμός για αυτές.

G5: Νομίζω ότι συμβαίνει πολύ περισσότερο στα Λυκείοπαιδα βέβαια

G4: Ναι και εγώ πιστεύω ότι ισχύει σε μικρότερες ηλικίες.

10 Appendix B: Egyptian Speakers

E1&E2

Μπορείς να μου πεις την ηλικία, καταγωγή σου, τι έχεις σπουδάσει και που εργάζεσαι;

E2: Είμαι 29 χρονών, γεννήθηκα και μεγάλωσα Ελλάδα και οι γονείς μου είναι από Αίγυπτο, σπούδασα στο ΤΕΙ Δυτικής Αττικής Εμπορίας και διαφήμισης και τώρα έχω μία εταιρεία με υπηρεσίες μάρκετινγκ. Μιλώ Αραβικά, Ελληνικά, Αγγλικά και λίγα ισπανικά. Καταλαβαίνω επίσης τέλεια fusha αλλά δεν την μιλάω γιατί δεν την μιλάει κανείς.

E1: Είμαι 29 χρονών, γεννήθηκα και μεγάλωσα Ελλάδα και οι γονείς μου είναι από Αίγυπτο, τελείωσα μηχανικός αυτοκινήτων σε νυχτερινό, και συνέχισα στα 25 σε μία άλλη σχολή σε ιδιωτικό ΙΕΚ Computer Science, τώρα παίρνω το πτυχίο μου και δουλεύω τώρα σε μία εταιρία, developer για Mobile apps. Μιλώ Ελληνικά, Αιγυπτιακά, Fusha καταλαβαίνω δεν την μιλάω καλά, Αγγλικά και Αλβανικά. Ναι έχω μεγαλώσει στα Πατήσια και είχα Δημοτικό, Γυμνάσιο, Λύκειο με φίλους Αλβανούς ξέρεις...οπότε τα πάντα όλα.

Τι σημαίνει για σένα να είσαι Έλληνας/ Ελληνίδα/ Αιγύπτιος/Αιγύπτια;

E2: Κοίτα το έχω σκεφτεί πάρα πολύ αυτό γενικά, νομίζω ότι δεν αισθάνομαι ακριβώς τίποτα από τα δύο αλλά τείνω προς το Αιγύπτιο λόγω της οικογένειάς μου που δημιουργεί αυτό μία αίσθηση βάσης αλλά δεν έχω ζήσει στην Αίγυπτο, όποτε πάω είμαι ξένη. Αλλά και εδώ μόνο που συστήνομαι... Μάρουσα είναι το κανονικό μου όνομα ξέρεις...είμαι ξένη κατευθείαν...οπότε γενικά νιώθω κάπου στην μέση

E1: Κι εγώ Μου συστήνομαι γιατί όταν λέω Μουστάφα ξέρεις όλοι με ρωτάνε από που είσαι κτλ. και θέλω να αποφύγω τις ερωτήσεις. Γενικά αισθάνομαι με ποσοστά έχω και από τα δύο πράγματα και αυτά με ορίζουν. Θα έλεγα ότι είμαι 60 τοις εκατό Έλληνας και 40 τοις εκατό Αιγύπτιος, γιατί οκ έχω ζήσει εδώ, έχω μεγαλώσει εδώ, ξέρω την νοοτροπία, την διαπαιδαγώγηση, από μικρά παιδιά.. Στην Αίγυπτο 40 τα εκατό θα έλεγα γιατί είναι η καταγωγή, οι γονείς μου. Αλλά δεν πήγαινα τόσο συχνά, στην Αίγυπτο σκέψου έχω πάει 5 φορές. Αλλά έχω μία γερή βάση από εκεί.

Αισθάνεστε ευπρόσδεκτοι στην Ελλάδα;

E2: Δεν αισθανόμουν ότι ξεχωρίζω ιδιαίτερα...λίγο μικρή το αισθανόμουν ότι όλοι οι άλλοι είναι διαφορετικοί από εμένα επειδή εγώ τους έβλεπα διαφορετικούς από τα δικά μου χαρακτηριστικά αλλά όχι κάτι το ιδιαίτερο ή το πολύ έντονο. Η κολλητή μου στο σχολείο ας πούμε ήταν Κρητικά και μοιάζαμε πολύ, είχαμε παρόμοια χαρακτηριστικά, χρώμα κτλ.

E1: Κι εγώ πάνω κάτω τα ίδια. Δεν αισθάνθηκα ποτέ το άκρο...ότι δεν την παλεύω εδώ στην Ελλάδα.

E2: Βέβαια γινόντουσαν διάφορα πράγματα που πάντα τα έκανα skip γιατί δεν ήθελα να τους δώσω περισσότερο χώρο που έδειχναν γενικά ότι υπήρχε ένα «εμείς και εσείς». Δηλαδή ότι εμένα με έβγαζαν από το εμείς παρόλο που έχω γεννηθεί εδώ, έχω ελληνική ιθαγένεια κτλ. Π.χ. μου έχουν πει πράγματα όπως αν γίνει χαμός στην Ελλάδα και κατέβουμε να επαναστατήσουμε να υπερασπιστούμε την πατρίδα εσύ τι θα κάνεις; Λες και εγώ δεν είμαι από αυτήν την πατρίδα

Τι σημαίνει για σένα να είσαι άντρας/ γυναίκα; Εντοπίζεις διαφορά από το πως αισθάνεσαι το ίδιο πράγμα μέσα από την Αιγυπτιακή σου ταυτότητα;

E2: Γυναίκα δυνατή, δυναμική, που ξέρει την αξία της και την δύναμή της, που δεν υστερεί κάτι από κάποιον άντρα, που ξέρει τι να διεκδικεί, που είναι αυτόνομη. Μία δυναμική παρουσία. Καλά η διαφορά με την Αίγυπτο είναι πάρα πολύ μεγάλη. Καταρχάς αυτό το πράγμα που μόλις σου περιέγραψα το έχω δομήσει λόγω σκέψεων και διάφορων συγκρούσεων μέσα μου από τις δύο νοοτροπίες με τις οποίες μεγάλωσα. Δηλαδή στην Αίγυπτο η γυναίκα συνήθως είναι νοικοκυρά, εξαρτάται από τον άντρα, το διεκδικεί, το προσπαθεί να εξαρτάται από τον άντρα και εμένα αυτό μου χτύπαγε πολύ. Γιατί έτσι και φύγει αυτός ο άντρας μετά δεν έχεις ύπαρξη σαν γυναίκα μετά, είσαι μηδέν, ξεκινάς από μηδέν. Δεν είναι όλοι έτσι βέβαια, υπάρχουν πολλοί που τις έχουν αποβάλλει αυτές τις σκέψεις αλλά γενικά η εικόνα της γυναίκας είναι πολύ πιο ελεύθερη στην Ελλάδα.

E1: Η αλήθεια είναι ότι εγώ από την δικιά μου πλευρά δεν έχω αδέρφια οπότε εγώ αν είχα αδερφή, και ζώντας σε μία άλλη χώρα, θα ήμουν πολύ προστατευτικός παρόλο που εγώ μπορεί να έκανα μαλακίες. Θα ήταν διαφορετική ή αντιμετώπισή μου. Η μάνα και ο πατέρας πολύ συχνά καταπιέζουν τις κόρες πάρα πολύ στην Αίγυπτο. Αδικείται διπλά η γυναίκα λόγω της κουλτούρας. Τώρα άντρας για μένα είναι να είσαι καλός, να είσαι ο προστάτης, να παρέχεις αγάπη, να αντέχεις, να βρίσκεις πάντα την δύναμη γιατί η ζωή είναι δύσκολη και νομίζω ότι είμαστε τα μόνο πλάσματα που παίρνουν αγάπη σε δεύτερη φάση οπότε πολλές φορές νιώθεις ότι αδικείσαι αλλά μετά λες έτσι είναι η φύση. Και πιστεύω ότι είμαστε πολύ ευαίσθητα πλάσματα γιατί νομίζουμε ότι θα εκτεθούμε και εμένα μου πήρε πάρα πολλά χρόνια να μπορώ να κλάψω ας πούμε.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση ελληνική γλώσσα;

E2: Τα αρχαία ελληνικά, οι πανελλήνιες

E1: Αρχαία Ελλάδα, μου ήρθαν εικόνες από την Αρχαία Ελλάδα, ιστορία.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση Αιγυπτιακή γλώσσα;

E2: Θα έλεγα οικογένεια.

E1: Για κάποιον λόγο εμένα μου ήρθε φαγητό στο μυαλό.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση αγγλική γλώσσα;

E2: Δουλειά

E1: Η σημαία της Αγγλίας

Εσύ πως νιώθεις όταν χρησιμοποιείς την κοινή ελληνική; Και πως νιώθεις όταν μιλάς Αιγυπτιακά;

E1: Με τα Ελληνικά νιώθω ότι μιλάω επίσημα, την γλώσσα της χώρας που ζω, έτσι και λίγο ουδέτερα ρε παιδί μου αλλά τα νιώθω πιο επίσημα. Τα Αιγυπτιακά μου φέρνουν στο νου νομίζω τρυφερότητα, γλύκα, οικογένεια.

E2: Ναι και για μένα κάπως έτσι είναι. Δηλαδή τα Ελληνικά είναι η γλώσσα της δουλειάς, τα Αιγυπτιακά πιο του σπιτιού.

Πιστεύεις ότι υπάρχουν γλώσσες που έχουν μεγαλύτερη αξία από άλλες και αν ναι γιατί;

E2: Αν το πάρουμε από την άποψη του πόσο εμπλουτισμένη είναι και τι ιστορία κουβαλάει τότε ναι γιατί και η Ελληνική και η Αιγυπτιακή έχουν πολύ μεγάλη ιστορία και βάση ας πούμε και η κάθε λέξη κουβαλάει μεγάλη ιστορία και νοήματα. Και οι δύο έχουν πολύ δύναμη σαν γλώσσες σε σχέση με τα Αγγλικά που για μένα είναι μία διεκπεραιωτική γλώσσα

E1: Συμφωνώ με την Μάρουσα ότι κάποιες γλώσσες όπως τα Ελληνικά και τα Αραβικά έχουν μεγάλη αξία λόγω της ιστορίας τους. Επίσης εγώ σε προσωπικό επίπεδο στα 21 που δούλεψα στον ΙΟΜ κατάλαβα πόσο μεγάλη αξία είχε και πόσο μεγάλο όπλο ήταν για την ζωή και την καριέρα μου να ξέρω Αραβικά στην Ελλάδα. Που πριν δεν το είχα φανταστεί ότι θα ήταν κάτι πολύτιμο.

Ποια άλλη γλώσσα πιστεύετε ότι έχει αξία εκτός από τα Αραβικά και τα Ελληνικά;

E2: Ίσως τα κινέζικα

E1: Κι εγώ αυτό σκέφτηκα

Πιστεύεις ότι κάθε γλώσσα έχει ένα καλό και ένα κακό πρόσωπο; Έναν καλό/κακό, λάθος/σωστό, όμορφο/άσχημο τρόπο να εκφραζόμαστε μέσα στην ίδια την γλώσσα;

E2: Ναι το πιστεύω. Αν εννοείς το λεξιλόγιο ναι. Εγώ και στα Αιγυπτιακά και στα Ελληνικά υπάρχει λεξιλόγιο που μου σηκώνεται η τρίχα. Που αυτό έχει να κάνει και με το πώς έχει μεγαλώσει κάποιος και με ποιόν τρόπο έχει επιλέξει να εκφραστεί. Ένας όμορφος τρόπος θα ήταν ...το πολύ ωραίο εμπλουτισμένο λεξιλόγιο. Επίσης όταν το λεξιλόγιο είναι φτωχό είναι μία κακή χρήση της γλώσσας.

E1: Σίγουρα ναι. Μπορεί να μιλάς άσχημα ή καλά. Άσχημα ας πούμε είναι οι βρισιές και η προσβολή. Στα Αιγυπτιακά συγκεκριμένα υπάρχουν πάρα πολλές βρισιές που περιλαμβάνουν την θρησκεία και είναι πολύ δημιουργικοί όσον αφορά τις θρησκευτικές προσβολές. Εμένα αυτό με

ανατριχιάζει, με πιάνει τρέλα. Ένας όμορφος τρόπος είναι η μεταφορά. Δηλαδή η ίδια δημιουργικότητα που έχουν στις βρισιές στα Αιγυπτιακά την έχουν και στα κομπλιμέντα. Είναι πολύ ποιητικός ο λόγος.

Τι σημαίνει για σένα μιλάω ευγενικά;

E2: Όταν σέβεσαι, όταν δίνεις στον άλλο τον χώρο του, όταν υπάρχουν όρια όταν δεν ανεβάζεις τον τόνο της φωνής σου.

E1: Ναι και εγώ συμφωνώ με το θέμα του σεβασμού, είναι το βασικό. Δεν είναι για μένα θέμα πληθυντικού ή ενικού π.χ. φαίνεται από το πως κοιτάς τον άλλον στα μάτια.

Είναι για σας ένα κομμάτι ευγένειας και σεβασμού να μιλάς στον άλλον στον κώδικα που σου μιλάει; Προσαρμόζεστε στην επικοινωνία και το θεωρείτε αυτό ευγένεια;

E1: Αναλόγως την περίπτωση και το άτομο που έχω απέναντί μου. Αν νιώθω ότι χρειάζεται το κάνω. Αλλιώς θα κρατήσω τον δικό μου τρόπο

E2: Μου ήρθε τώρα στο μυαλό ένας θεός μου ο οποίος μιλάει πάντα σε όλους πολύ ευγενικά και τυπικά και πάντα στον πληθυντικό ακόμη και σε εμένα και όταν είμαι δίπλα του μου βγαίνει και εμένα να του μιλήσω έτσι από αγάπη, να επικοινωνήσω μαζί του δηλαδή με τον ίδιο τρόπο αλλά παίζει πάρα πολύ μεγάλο ρόλο ποιος είναι αυτός που μου μιλάει. Δεν θα το έκανα για όλους, δεν είναι ανάγκη να μιλάμε πάντα με τον ίδιο κώδικα.

Τι σημαίνει για σένα γλωσσική φθορά, γλωσσική φτώχεια και γλωσσική αλλοίωση

E1: Ναι σίγουρα. Συμφωνώ. Ότι με το πέρασμα του χρόνου ήταν πιο ποιοτικά. Βέβαια δεν ξέρω αν χαλάει, πιο πολύ εξελίσσεται. Και όταν χρησιμοποιείς την γλώσσα έτσι όπως είναι σήμερα δείχνεις ότι είσαι updated, ότι είσαι νέος. Δηλαδή νιώθω ότι είναι κάπως και αρνητικό αυτό πάνω στην γλώσσα, ότι έχει κάποια επίπτωση αλλά πιο πολύ σαν εξέλιξη το βλέπω.

E2: Ναι ξεκάθαρα. Δηλαδή γίνονται προσθήκες από νέες λέξεις στην γλώσσα από την μία αλλά από την άλλη η δυναμικότητα και η ισχύ των λέξεων των γλωσσών του παρελθόντος αποδυναμώνεται. Π.χ. θέλουμε να μιλάμε και να επικοινωνούμε γρήγορα οπότε το λεξιλόγιο μειώνεται και το νόημα του και η ουσία και αλλοιώνεται η ιστορία και η βάση. Από την μία γίνονται κάποιες προσθήκες αλλά από την άλλη χαλάει η βάση της γλώσσας γιατί μπαίνουν και άλλες. Είναι λίγο μαζί αυτά τα δύο.

Αισθάνεστε ότι τα Αιγυπτιακά είναι ανώτερα ή κατώτερα από την fusha;

E1: Εγώ θα έλεγα ότι δεν συγκρίνονται ακριβώς, η fusha είναι η βάση, η ρίζα. Δεν είναι ίδια πράγματα δεν έχουν καμία σχέση συγκριτικά. Η fusha δεν χρησιμοποιείται και σχεδόν ποτέ αλλά είναι επίσημη γλώσσα και έχει ισχύ, π.χ. τηλεόραση, εφημερίδες, οπότε για μένα είναι πιο πάνω. Έχει πολύ μεγάλη βαρύτητα. Εμένα ως πούμε η fusha με βοήθησε πάρα πολύ στην δουλειά μου

οπότε δούλεψα πολύ καλά στον IOM από την αρχή, βοήθησε πολύ την γνώση των Αραβικών μου και μόνο και μόνο επειδή έβλεπα πάρα πολλά παιδικά στην Fusha. Τα Αιγυπτιακά ας πούμε μου φαίνονται πιο τρυφερά, πιο συναισθηματικά, είναι για να μιλήσεις γλυκά σε κάποιον.

E2: Για μένα η Fusha είναι η μαμά και όλες οι διάλεκτοι είναι τα παιδιά της. Είναι το δέντρο και τα κλαδιά, όλα έχουν βάση από εκεί. Για μένα η fusha δεν έχει κάποια συναισθηματική βαρύτητα είναι απλά η βάση.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την λέξη αργκό;

E1: Αυτές οι αλλαγές που γίνονται μέσα στην γλώσσα που έχουν ένα θετικό μέσα στην φθορά.

E2: Δρόμος.

Αισθάνεται ότι η αργκό είναι κατώτερη μορφή επικοινωνίας από την κοινή ελληνική/αιγυπτιακή; Αν θες να μου περιγράψεις σκέψεις και συναισθήματα.

E2: Κατώτερο δεν θα το έλεγα...Είναι πιο άμεση και πιο φτωχή, είναι μεταλλαγμένη...αλλά όχι κατώτερη. Είναι ένας άλλος τρόπος έκφρασης πιο φτωχός αλλά που έχει διαφορετικούς τρόπους αμεσότητας σε άλλους τομείς.

E1: Θα έλεγα πως όχι. Δεν είναι κατώτερη. Εμένα μου είναι πολύ πιο εύκολο και πιο οικείο να πω «τι λει;» παρά «τι κάνεις;». Είναι πολύ πιο γεμάτο, πολύ πιο to the point. Ας πούμε αν πεις σε κάποιον «τι λει;» έχει μέσα πολλά νοήματα, τον ρωτάς πως είναι, τι κάνε, σε τι φάση είναι... Ενώ αν πω απλά σε κάποιον «τι κάνεις;», θα μου πει «καλά».

Με ποιους μιλάς πιο πολύ αργκό; Εσύ χρησιμοποιείς πολύ αργκό στην καθημερινότητά σου; Θα μπορούσες να πεις ότι χρησιμοποιείς περισσότερο την αργκό ή την κοινή;

E1: Την χρησιμοποιώ γενικά και στις δύο γλώσσες, επειδή έχουμε και δύο γλώσσες στο είναι μας. Με ποιόν δεν χρησιμοποιώ ρώτα καλύτερα! Με οικογένεια και φίλους πάρα πολύ. Στην δουλειά μόνο δεν χρησιμοποιώ την αργκό. Δηλαδή τόσα χρόνια που δούλεψα με τους πρόσφυγες δεν θα τους έλεγα /sabah/ “صباح” «μέρα!, τι γίνεται»; ή /eshta/ “إشطه” που σημαίνει «οκ» αλλά κανονικά είναι η κρέμα από το βρασμένο γάλα, θα τους έλεγα /fatla hadredak/ “حضرتك فالتة”. Θα πρόσεχα, θα του μίλαγα πιο επίσημα. 60-40 αργκό κοινή θα έλεγα όσον αφορά την ποσότητα.

E2: Εγώ χρησιμοποιώ πολύ λιγότερο την αργκό με την οικογένειά μου γιατί χάνεται ο σεβασμός μέσα από αυτήν την αμεσότητα ή μπορεί να μην με καταλάβουν. Περισσότερο με φίλους και συνομηλίκους. Και στο εργασιακό περιβάλλον όχι εκτός αν γίνω φίλη με κάποιον. Την μαμά μου ας πούμε την αποκαλώ /mozza/ ”مزة” που σημαίνει κούκλα αλλά γενικά χρησιμοποιώ την αργκό με όριο. Επειδή το έχω ζήσει με την μητέρα μου να μιλήσω με περισσότερη αργκό μαζί της είδα ποια είναι τα όριά της. Όσον αφορά τι μιλάω περισσότερο, νομίζω περισσότερο την αργκό μιλάω. Κάπου 60 τα εκατό η αργκό και 40 η κοινή. Άρα περισσότερο την αργκό χρησιμοποιώ.

Εσύ είσαι συνειδητός/συνειδητή όταν χρησιμοποιείς αργκό; Νιώθεις δηλαδή ότι κάνεις ένα switch?

E2: Ασυναίσθητα θα έλεγα. Έχει να κάνει με το που βρίσκεσαι. Αν βρίσκεσαι σε επίσημο χώρο ξαφνικά συγκεντρώνεσαι και χρησιμοποιείς το επίσημο λεξιλόγιο. Όταν αυτό αποβάλλεται, γίνεσαι πάλι ο εαυτός σου και μιλάς έτσι όπως έχεις συνηθίσει.

E1: Για μένα επίσης ασυνείδητα στο 99%. Γιατί σκέψου ότι όταν είχε επικοινωνήσει για πρώτη φορά για την συνέντευξη εγώ δεν είχα ιδέα τι πράγμα ήταν αυτό, για μένα είναι κάτι φυσικό και απόλυτα αυτονόητο και τώρα σιγά σιγά που μιλάμε αρχίζω να τα ξεχωρίζω και να βλέπω τις διαφορές τους.

Ποια είναι η αγαπημένη σου λέξη ή φράση στην αργκό;

E2: Εμένα μου ήρθε η λέξη /elbes/ البس που κανονικά σημαίνει «ντύσου» αλλά όταν το χρησιμοποιείς στην αργκό σημαίνει «φάτο τώρα, πάρτα, τον ήπιες».

E1: Το /sabah/ “صباح” σίγουρα θα πω εγώ.

Κάποια λέξη ή φράση της αργκό που δεν την χρησιμοποιείς απαραίτητα αλλά σου φαίνεται αστεία, ή ενδιαφέρουσα ή ακόμη και χαζομάρα, αλλά σου έχει τραβήξει την προσοχή.

E2: Κατερίνα κοίτα να δεις εγώ μεγάλωσα σε πολύ ωραίο περιβάλλον και περικυκλώνομαι από πάρα πολύ ωραία άτομα που ήταν όλα πολύ ευγενικά μέχρι που γνώρισα τον Μους και τις παρέες του! Όλη αυτήν την αργκό την έμαθα, ότι χάλι υπάρχει σε αργκό, αυτό το /aha/ “أحا”, το /ahaskolik/ τα έμαθα από αυτούς. Γιατί εμένα ναι μεν μιλάγανε αργκό, αλλά ήτανε ευγενικοί! Δεν μου μιλάγανε έτσι! Κοίτα υπάρχουν και αργκό λέξεις που βγαίνουν από high class κύκλους και δείχνουν ότι είναι πλουσιόπαιδα και τέτοια που επίσης μου την σπάνε.

E1: Ναι εγώ το /aha/ “أحا”. Με νευριάζει αλλά την λένε. Ή το /ashollah/ που είναι ο ήχος που κάνει το γουρούνι, ο ήχος από το ροχαλητό. Και αυτό με εκνευρίζει πολύ. Και κάτι άλλο που μου την σπάει είναι ας πούμε η λέξη /brens/ που σημαίνει prince, πρίγκιπας, ας πούμε θα έλεγα /sabah e brens/ «καλημέρα πρίγκιπα». Όμως το /brens/ αυτό κάποια στιγμή έγινε στην αργκό /bringi/, /sabah e bringi/. Τι /bringi/;; Τι είναι αυτό; Με νευρίασε λίγο χαχαχαχα δεν μου άρεσε, δεν το λέω.

Από συνεντεύξεις που έκανα με νεαρά άτομα που ζουν στο Κάιρο και χρησιμοποιούν την Αιγυπτιακή αργκό μου ανέφεραν ότι υπάρχει μία πιο upper class slang ατόμων υψηλής κοινωνικής τάξης τους οποίους αποκαλούν ειρωνικά «Egypt» αντί για “Misr” – مصر, γιατί χρησιμοποιούν σε πολύ μεγάλο ποσοστό στην slang τους Αγγλικά. Γνωρίζετε εσείς κάτι σχετικό και ποια είναι η γνώμη σας; Συμβαίνει το αντίστοιχο στους Αιγυπτίους της Ελλάδας;

E1: Ναι ισχύει φουλ αυτό! Μμμ για εδώ δεν ξέρω

E2: Νια φουλ. Δυο λέξεις Αραβικές, μία Αγγλικά λένε. Ναι δεν ξέρω ούτε εγώ για εδώ.

Εσύ πως αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς αργκό;

E1: Με κάνει χαρούμενο. Ξέρεις να επικοινωνώ με κάποιον και να αισθάνομαι ότι η λέξη και η γλώσσα που φτιάχνω μου ανήκει και είναι δική μου και των κοντινών μου. Μου αρέσει γιατί είναι ένας κώδικας. Εκφράζω κυρίως χαρά και νεύρα με την αργκό. Ας πούμε εγώ με κάποιους φίλους που πάμε γυμναστήριο είχαμε βγάλει την λέξη «μάνγκο», όπως «μάνγκο» το φρούτο, για να πούμε ότι «μαγκώσαμε» από την πολύ γυμναστική. Ότι έχει μπλοκάρει το σώμα, και μετά το λέγαμε συνέχεια και αυτό πήρε μεγάλες διαστάσεις και το έμαθαν και άλλοι και μου φάνηκε πάρα πολύ ωραίο αυτό.

E2: Εγώ δεν ξέρω αν μου βγάζει κάποιο συγκεκριμένο συναίσθημα αλλά γενικά μου βγάζει πολύ χαλαρότητα και ενδιαφέρον από την δημιουργικότητα που έχει αυτή η γλώσσα. Ας πούμε όταν ακούω κάποιο καινούριο μου αρέσει, σκέφτομαι ας πούμε «πως έγινε έτσι αυτή η λέξη, τι έγινε εδώ;». Πολύ ενδιαφέρον.

Πώς αισθάνεσαι όταν ακούς παλιά αργκό;

E2: Καταλαβαίνεις αμέσως ποια γενιά είναι. Επίσης εμένα μου αρέσει πολύ να ακούω και μεγαλύτερους να χρησιμοποιούνε πιο φρέσκια αργκό, το νιώθω πολύ κολακευτικό και τους νιώθω αμέσως κοντά μου. Νιώθω ότι είναι και πιο εύστοφοι κιόλας που τα αρπάζουνε και τα καταλαβαίνουν και τα βάζουν στην επικοινωνία τους.

E1: Κάνεις αμέσως tag την γενιά.

Εσύ τι θεωρείς ότι φέρνει η αργκό σαν γλωσσική μορφή μέσα στην επικοινωνία;

E2: Αμεσότητα, δημιουργικότητα, σπάει τον πάγο, και μια φρεσκαδούρα ρε παιδί μου, δεν λες τα κλισέ.

E1: Αφήνει την υπογραφή της η γενιά και ο καθένας. Δημιουργεί ένα σύμβολο. Το «αγάπη μόνο» σαν φράση έμεινε και σηματοδοτεί το 2020 και μία συγκεκριμένη κατάσταση και ο κόσμος μπορεί να το λείει για χρόνια. Και έχει πολύ ενδιαφέρον γιατί αφήνει το δικό του σημάδι στο χρονολόγιο.

E2: Εγώ πάντα απορούσα από που βγαίνουν και πως ξεκινάνε μερικές λέξεις και αρχίζει το viral κομμάτι.

Πιστεύετε ότι η αργκό μπορεί να φέρνει χιούμορ;

E1: Ναι σίγουρα!

E2: Ναι ναι!

Τι ρόλο έχει η ειρωνεία στην αργκό κατά την γνώμη σου;

E1: Ναι έχει πολύ

E2: Έχει έχει φουλ

Πιστεύεις ότι μπορεί να μεταφέρει μία αλητεία;

E2: Ναι αλλά δεν είναι απόλυτο

E1: Κοίτα θα έλεγα ότι θα μπορούσε αλλά και να και όχι

Πιστεύετε ότι μπορεί να φέρνει κουλνες;

E2: Ναι σίγουρα

E1: Ναι

Εντοπίζεις στοιχεία αμφισβήτησης; Με την έννοια του ότι χρησιμοποιώντας την αργκό αντιτίθεται στην κυρίαρχη γλωσσική κουλτούρα.

E1: ίσως μόνο όταν κάποιες μανάδες αισθάνονται ότι δεν καταλαβαίνουν τα παιδιά τους πλέον από το πως μιλάνε. Μπορεί κάποιες μανάδες να φοβούνται ότι τα παιδιά τους δεν μιλάνε πλέον Αραβικά ή Ελληνικά

E2: Ναι συμφωνώ

Νιώθεις ότι κάνεις κάτι επαναστατικό ή ριζοσπαστικό επειδή χρησιμοποιείς την σλανγκ;

E2: Δεν το έχω αισθανθεί ποτέ με αυτόν τον τρόπο

E1: ίσως για να γίνει αυτό να πρέπει να φτάσουμε σε μία ακραία χρήση της αργκό

Πιστεύεις ότι η αργκό είναι δημιουργική;

E1: Ναι πολύ

E2: Ναι ναι

Πιστεύεις ότι η αργκό χρειάζεται ως κώδικας επικοινωνίας;

E1: Εφόσον δεν κάνει κακό είναι καλύτερα να υπάρχει

E2: Κοίτα βοηθάει στην επικοινωνία, δεν είναι ότι είναι απαραίτητη αλλά είναι μία ωραία προσθήκη

Εσύ γιατί χρησιμοποιείς την αργκό; Θες να μου πεις μερικούς λόγους;

E1: Για πλάκα, για να είσαι κουλ, για να μην σε καταλαβαίνουν οι άλλοι, γιατί μπορεί να μην θυμάσαι μία λέξη στην επίσημη γλώσσα... Βέβαια δεν θέλω να φτάσω σε ένα σημείο να λέω «μπροκολόκο» ας πούμε, δηλαδή αν φτάσω εκεί θα πω πάσο κ ας μην φαίνομαι τόσο νέος πια. Από την άλλη τις προάλλες που βγήκα με έναν πιτσιρικά μου έλεγε διάφορα που δεν ήξερα και ένιωσα γέρος.

E2: Ναι όλα αυτά. Και επιπλέον πιο μικρή με θυμάμαι να θέλω να είμαι και λίγο insider. Ήθελες να φαίνεσαι πιο κουλ, να ενσωματωθείς, να θεωρείσαι και εσύ ότι καταλαβαίνεις τις εκφράσεις και τις λέξεις, και μετά γίνεται συνήθεια.

Εσύ αν θέλεις να εντυπωσιάσεις κάποιον ή κάποια με το Intellect την ευφυΐα σου και αυτό που είσαι σαν τύπος θα χρησιμοποιήσεις την αργκό ή την κοινή περισσότερο, τι παρατηρείς; Δεν αναφέρομαι μόνο σε προθέσεις εντυπωσιασμού με ερωτικό κίνητρο αλλά σε όλα τα πλαίσια.

E2: Είμαι ανάμεσα στα δύο γιατί από την μία η αργκό έχει πολλά στοιχεία χιούμορ που είναι πολύ ωραίο για να κερδίσεις τον άλλο, από την άλλη η επίσημη γλώσσα μπορεί να εντυπωσιάσει τον άλλο με το εμπλουτισμένο λεξιλόγιο που θα χρησιμοποιείς. Οπότε εξαρτάται ποιόν έχεις απέναντί σου.

E1: Σε ευχαριστώ που μίλησες για μένα. Ακριβώς αυτά θα έλεγα.

Με ποιους, πότε και πώς κάνετε εναλλαγή Ελληνικής με Αιγυπτιακή αργκό;

E1: Κάθε μέρα με άτομα που ξέρουν και τις δύο γλώσσες, φίλους. Εγώ έχω την τάση να τα εναλλάσσω πάρα πολύ, ειδικά με την Μάρουα. Και θα πετάξω και δυο λέξεις στα Αγγλικά και γίνεται ένα μπάχαλο. Και όσο πιο κοντινός τόσο πιο μιξ.

E2: Ναι όλη η καθημερινότητά μας. Ναι αυτό το μιξ το κάνουμε πάρα πολύ.

Εσύ νιώθεις πιο πολύ ο εαυτός σου όταν μιλάς αργκό ή όταν μιλάς την κοινή Αιγυπτιακή;

E1: Δεν το έχω σκεφτεί αλλά θα έλεγα ότι είμαι 50-50. Είναι μέρος της ταυτότητάς μας και είναι δύσκολο να το ξεχωρίσω. Σπάνια θα προσέχω και θα σκέφτομαι τι λέω. Άντε σε καμία συνέντευξη για δουλειά. Βασικά θα πω ότι είμαι πιο άνετα με την αργκό.

E2: Εγώ... Ναι θα πω ότι είναι πολύ φυσικά και τα δύο αλλά θα πω αργκό. Γιατί παρατηρώ ότι πολύ συχνά και σε επίσημες επαγγελματικές συναντήσεις θα μου ξεφύγουν αργκό λέξεις όπως «ντάξει κομπλέ», αντί να πω «είμαστε εντάξει». Οπότε νιώθω πιο άνετα με την αργκό.

Υπάρχει κάποια γλωσσική μορφή που χρησιμοποιείς σε κάποια συγκεκριμένη κοινωνική εκδήλωση κατά την οποία τον τρόπο που επικοινωνείς να τον αισθάνεσαι σαν ρόλο;

E1: Ναι κοίτα θα σου πω. Άμα πήγαινα σε ένα τζαμί για να μιλήσω με έναν ιμάμη δεν θα του μίλαγα σε αργκό γιατί θέλω να του δώσω respect. Αντίστοιχα αν θέλω να μειώσω τον άλλον θα μου ήταν πιο εύκολο να το κάνω στην αργκό. Αν πω στην Μάρουα «σπάσε» θα παρεξηγηθεί.

E2: Ναι μπαίνουμε σε κάποιους ρόλους ανάλογα με το τι απαιτούν οι περιστάσεις, είναι τα πρέπει της οικογένειας.

Σε ποιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι σου επιτρέπεται να χρησιμοποιήσεις την αργκό και σε πιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι πρέπει να γυρίσεις στην κοινή;

E2: Μπορεί να είναι σε μία μάζωξη με όλη την οικογένεια, με θείες, θείους, παππούδες, γιαγιάδες. Οπότε εκεί πρέπει να είσαι πιο προσεκτικός. Ή ας πούμε στην δουλειά σίγουρα που πρέπει να το γυρίσεις και να μιλήσεις στην Κοινή.

E1: Σίγουρα σε κάτι επίσημο. Αλλά αν θες να είσαι τρυφερός ή να κάνεις γλύκες σε κάποιον, στην κοπέλα σου ή σε ένα παιδάκι, εκεί θα μιλήσεις στην αργκό.

E2: Πάντως εγώ σκέφτομαι τώρα ότι καλώς γίνεται ο διαχωρισμός και μιλάμε με διαφορετικούς τρόπους σε διαφορετικές περιστάσεις γιατί μπορεί ας πούμε να μιλάς με κάποιον, πες π.χ. με τον

Πρέσβη και αν χρησιμοποιείς αργκό, τα λόγια σου μπορεί να σε παρασύρουν, παρασέρνουν ας πούμε τα νεύρα σου, σε παρασέρνουν να ξεπεράσεις τα όρια που υπήρχαν από την αρχή και να πεις ας πούμε «ρε μαλάκα!». Το έχω βιώσει ας πούμε και στην δουλειά μου που μιλάμε στον πληθυντικό, και μπορεί να θέλω να τον βρίσω τον άλλον αλλά δεν μπορώ γιατί δεν μιλάμε καν στον ενικό.

Υπάρχουν πλαίσια στα οποία για να επιβληθείς, να επιβάλεις την παρουσία σου και την γνώμη σου να χρησιμοποιήσεις την κοινή και σε άλλα την αργκό

E1: Ναι ...στα Internal, στο σπίτι μου με την Μάρουσα, στο σπίτι των γονιών μου, με φίλους. Εκεί ας πούμε αν θέλω π.χ. να σταματήσει κάτι θα πω «τελείωνε, κόφτο!».

E2: Εγώ όταν θέλω να εξηγήσω κάτι και να επιβάλλω την άποψή μου θα χρησιμοποιήσω πολύ περισσότερο την κοινή. Θέλω να είναι πιο ξεκάθαρο σαν νόημα αυτό που λέω για να μεταδώσει το νόημα. Σε μία κρίσιμη κατάσταση ακόμη και ανάμεσα σε φίλους, όταν μιλάς για πιο σοβαρά θέματα θα χρησιμοποιήσω την επίσημη γλώσσα γιατί οι λέξεις έχουν άλλη βαρύτητα. Έχουν πιο ξεκάθαρο νόημα.

Σε έχουν ποτέ κριτικάρει ως αναιδή, ακαλλιέργητο, αμόρφωτο ή άλλους χαρακτηρισμούς επειδή χρησιμοποιείς αργκό; Από καθηγητές, από γονείς

E1: Εμένα μου έχει γίνει αλλά το αστείο είναι ότι ήταν στα Αλβανικά. Κάποιος μου είχε κάνει παρατήρηση ότι ήταν πολύ άσχημος ο τρόπος που είχα μιλήσει, ότι ήμουν πολύ αγενής. Οπότε αισθάνθηκα ότι αν το έλεγα πιο ωραία δεν θα είχε γίνει η παρεξήγηση.

E2: Εγώ νομίζω ότι και το κάνω και μου το κάνουνε. Ας πούμε όπως βλέπω εγώ τώρα την νέα γενιά να λέει «σλατίνα» και μου φαίνεται απαίσιο και τους κράζω όλους, έ το ίδιο σίγουρα μου το έχουν κάνει και εμένα. Μία κριτική του τύπου «τι βλακεία είναι αυτό που λες, καταστρέφετε την γλώσσα» και τέτοια.

Υπάρχει κάτι στην σλανγκ που δεν σου αρέσει, που σε ενοχλεί;

E1: Από την μία είναι κάτι που μου αρέσει και από την άλλη που δεν μου αρέσει. Μου αρέσει ας πούμε το πόσο δημιουργική είναι αλλά πολλές φορές μου φαίνεται και γελοίο. Π.χ. «που είσαι μπρο μου» είναι κάτι που θα χρησιμοποιήσω πολύ. Αλλά «μπροκολόκο» ας πούμε όχι, μου φαίνεται γελοίο.

E2: Ας πούμε δεν θα μου άρεσε να έρθει ο οποιοσδήποτε και να μου μιλήσει τόσο χύμα, θα ένιωθα ότι δεν με σέβεται, ας πούμε που με ξέρεις εσύ και ξεπερνάς αυτά τα όρια;

Αισθάνεσαι ότι ξεχνάς την κοινή και ότι φτωχαίνει το λεξιλόγιό σου όταν χρησιμοποιείς την αργκό;

E1: Ναι σίγουρα!

E2: Ναι, όλες αυτές οι καινούριες λέξεις έρχονται στο λεξιλόγιό μας από την αργκό αλλά ξεχνάμε πολλές άλλες από την επίσημη γλώσσα.

Μπορείς να διακρίνεις από την αργκό που μιλάει το άλλο άτομο ποια είναι η κοινωνική του τάξη;

E1: Ναι ναι! Ναι στην Αίγυπτο σίγουρα. Στην Αίγυπτο με το που μιλήσει κάποιος, εκτός από την εμφάνιση, με το που μιλήσει καταλαβαίνεις κατευθείαν την κοινωνική τάξη. Στην Αίγυπτο ας πούμε δεν υπάρχει μεσαία τάξη. Ή θα είσαι πολύ πλούσιος ή θα είσαι πολύ φτωχός. Αυτό που κάνω εδώ ας πούμε να πάω σε ένα μαγαζί να πιάω ένα καφέ δεν θα μπορούσα να το κάνω εκεί εκτός αν ήταν το καφενείο κάτω από το σπίτι μου που είναι παράδοση σε όλες τις γειτονιές. Ενώ αν πας να πιεις καφέ σε ένα κυριλέ παραλιακό μέρος στην Αίγυπτο μπορεί να πλήρωνες ξέρω γω 50 ευρώ. Το πολύ κλασικό από το οποίο μπορείς να καταλάβεις το ταξικό επίπεδο του άλλου είναι το πως αποκαλεί κάποιος την μαμά του. Εγώ ας πούμε την μαμά μου την έλεγα “mama” ενώ αν ακούσεις πιο πλούσιους την λένε «mammy». Όπως στα αγγλικά.

E2: Ναι! Στην Αίγυπτο είναι πολύ ξεκάθαρο, πάρα πολύ. Καταλαβαίνεις και το εκπαιδευτικό του level. Μία λέξη που μου έρχεται τώρα εμένα ενδεικτική της τάξης του άλλου πάντως είναι το /as’habi/. Δεν νομίζω ότι θα την έλεγε κάποιος πλούσιος ας πούμε αυτήν. Είναι πιο χύμα.

Πιστεύεις ότι υπάρχει κοινωνική τάξη που χρησιμοποιεί περισσότερο αργκό;

E1: Πιστεύω ότι και οι τρεις κοινωνικές τάξεις χρησιμοποιούν Αργκό, βέβαια αυτό έχει να κάνει και με το πρόσωπο που επικοινωνούν αλλά πιστεύω ότι είναι και στις τρεις τάξεις. Η φτωχή τάξη ίσως λόγω του δρόμου, η μεσαία λόγω των media και της δικτύωσης, και η πλούσια αυτό που λέγαμε με τα Αγγλικά για να φαίνεται λίγο αυτό το κομμάτι του prestige πιστεύω ότι η πλούσια τάξη για να δείχνει το prestige.

E2: Ναι και εγώ έτσι πιστεύω.

Μπορείς να διακρίνεις γειτονιά ή και πόλη από την αργκό που μιλάει ένα άτομο;

E1: Κοίτα εμείς στην Αίγυπτο υπάρχουν λέξεις που – δεν ξέρω καν αν είναι αργκό αυτό – εγώ και η Μάρουσα είμαστε από την Αλεξάνδρεια. Ας πούμε στην Αλεξάνδρεια μιλάς στο πρώτο πληθυντικό αντί να μιλήσεις στο πρώτο ενικό. Λέω «θα πάμε» αντί να πω «θα πάω». Ή ας πούμε και το /aha/ είναι Αλεξανδρινό. Επίσης στην Αλεξάνδρεια αντί να πεις «ουάου», λες /ayu/!

E2: Ναι ας πούμε στο Κάιρο κάνουν πάρα πολύ περισσότερο μίξη με τα Αγγλικά. Είναι έτσι πιο αριστοκρατική διάλεκτος.

Εσύ από που μαθαίνεις την αργκό σου, από που αντλείς τις ατάκες σου;

E1: Social media, ταινίες, οι φίλοι μου και από την μουσική, ραπ, τραπ

E2: Σειρές, ταινίες, social αλλά και πάλι νιώθω ότι υπάρχει gap γιατί όταν πηγαίνω στην Αίγυπτο όσο και να παρακολουθώ τα νέα πάντα βλέπω ότι δεν είμαι μέσα στα πράγματα, είμαι σαν τουρίστρια

Από ποιες γλώσσες δανείζεσαι όταν μιλάς αργκό;

E1: Από Αγγλικά

E2: Από Αγγλικά ναι

Από ποιες άλλες κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις δανείζεσαι λέξεις και περιεχόμενο; Πώς αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς ταυτοτικούς όρους από κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις; Έχετε εικόνα από ποιες κουλτούρες δανείζεται η Αιγυπτιακή αργκό αν αυτό το φαινόμενο συμβαίνει και εκεί;

E1: Εγώ το κάνω με τα Αλβανικά. Αλλά επειδή είναι κομμάτι της ζωής μου η Αλβανική και το κάνω μεταξύ κάποιων φίλων μου σαν δικό μας κώδικα. Αλλά δεν το κάνω για να δείξω κάτι. Αν και πολλές φορές αισθάνομαι κοιλ όταν το κάνω. Έχει και μία μαγκιά. Ας πούμε στα Αιγυπτιακά χρησιμοποιούμε πολύ μία Ιρακινή λέξη το /aku/ που σημαίνει «έχει». Και διαδόθηκε μέσα από το PUBG πάρα πολύ αυτό, που παίζανε κάποιοι Αιγύπτιοι με Ιρακινούς. Εγώ ας πούμε αυτό το λέω αλλά δεν ήξερα καν πως προέκυψε. Αλλά ξέρω ότι είναι κάτι νεανικό.

E2: Εγώ έχω πάρει στοιχεία από τα Broken English που μιλάει μία πολύ καλή μου φίλη μου από Νιγηρία και μου φαίνονται πολύ ενδιαφέροντα και τώρα τα λέω και με άλλους. Για παράδειγμα το /ewo/ που σημαίνει «έλεος» ή το “I don’t get combo”. Μου φαίνεται πολύ διασκεδαστικό, δημιουργικό. Εγώ πιστεύω αυτό που λες στην Αίγυπτο συμβαίνει πολύ με τα Αγγλικά. Ίσως να συμβαίνει και με άλλες κουλτούρες αλλά δεν το ξέρουμε γιατί δεν ζούμε εκεί.

Χρησιμοποιούνε περισσότερο οι άντρες ή οι γυναίκες αργκό; Τι παρατηρείτε;

E1: Στην Αίγυπτο συγκεκριμένα θα έλεγα πολύ περισσότερο οι άντρες και τώρα νομίζω ότι η φάση είναι 50-50.

E2: Ναι εντελώς έτσι. Παλιά σίγουρα οι άντρες και τώρα είναι το ίδιο ανάμεσα σε αγόρια και κορίτσια. Εδώ στην Ελλάδα αν είναι κάποια Αιγύπτια νομίζω ότι θα το χρησιμοποιεί λιγότερο ενώ οι Αιγύπτιοι άντρες στην Ελλάδα την χρησιμοποιούν περισσότερο και την εξελίσσουν παρόλο που δεν ζουν ούτε αυτοί εκεί, δεν ξέρω γιατί.

Νιώθεις πιο άνετα να χρησιμοποιείς αργκό με άντρες ή γυναίκες;

E1: Εγώ με άντρες

E2: Εγώ με άντρες επειδή η αργκό είναι έτσι πιο χύμα και δεν έχει αυτό το cuteness η φάση της. Επομένως μου βγαίνει πιο πολύ με άντρες

Πώς νιώθεις με την αρρενωπότητά/θηλυκότητά σου όταν χρησιμοποιείς αργκό; - (υπάρχουν εκφράσεις ή τρόποι να μιλάς που όταν τους/τις χρησιμοποιείς νιώθεις πιο θηλυκό και άλλες που νιώθεις πιο αρσενικό; Πιο μάτσο;)

E1: Κοίτα την αργκό μπορείς να την χρησιμοποιήσεις σε πολλά πλαίσια οπότε δεν ξέρω... Νομίζω ότι δεν σχετίζεται πολύ με τον ανδρισμό μου ή δεν το καταλαβαίνω.

E2: Κοίτα εγώ έχω μία τάση να τείνω προς τον άντρα. Οπότε νιώθω ότι όταν μιλάω, ειδικά Αραβικά, που αλλάζει και ο τόνος της φωνής και ειδικά όταν θέλω να μιλήσω πιο πολύ Underground νιώθω σαν άντρας λίγο. Ίσως επειδή την μιλάνε πιο πολύ οι άντρες, δεν ξέρω.

Νιώθεις ότι αν χρησιμοποιήσεις αργκό σε μία ανδροκρατούμενη παρέα σε παίρνουν πιο πολύ στα σοβαρά/μετράει η γνώμη σου περισσότερο; Υπάρχει περίπτωση αυτό να εξαρτάται από τα κοινωνικά χαρακτηριστικά της παρέας; Δηλαδή αν είναι άντρες συνάδελφοι να πρέπει να επιβληθείς χρησιμοποιώντας πιο επίσημο λόγο και αν είναι στην παρέα σου μέσα από την αργκό; / πιστεύεις ότι έχεις πιο πολύ χώρο να εκφραστείς για πιο σοβαρά τόπικς και να μην χάσεις την αξιοπιστία σου χρησιμοποιώντας αργκό ενώ για μία γυναίκα δεν θα ήταν το ίδιο;

E2: Μμμμ ναι έχω νιώσει ότι πρέπει να μιλήσω πιο αλήτικα και πιο αργκό για να με πάρουν στα σοβαρά και να ακουστό και να είμαι πιο κουλ και μέσα στην παρέα, ειδικά πιο μικρή στην σχολή.

E1: Εγώ νομίζω ότι δεν παίζει τόσο ρόλο το πως θα μιλήσουν οι γυναίκες για να τις πάρουν στα σοβαρά. Βασικά νομίζω ότι συμβαίνει σε πιο μικρή ηλικία. Και αν είσαι μεγαλύτερος, π.χ. πατέρας της ή φίλος του πατέρα της μπορεί να το πάρεις και άσχημα και προσβλητικά, τύπου πως μιλάει έτσι αυτή.

Πιστεύεις ότι ο σεξισμός και ο ρατσισμός φυσικοποιούνται μέσα από την αργκό και γενικά συνδέονται;

E1: Αυτό που έλεγε η Μάρουσα για την λέξη «σλατίνα» μου ήρθε. Ότι είναι μία αργκό λέξη πολύ υποτιμητική για τις γυναίκες. Και ας πούμε όπως στα ελληνικά λέμε «έμπαινα» λένε το ίδιο και στα Αιγυπτιακά, ας πούμε /deis/ που σημαίνει «πατάω, είμαι μέσα». Ας πούμε και στα Αιγυπτιακά μικροί λέγαμε “motherfather” για να βρίσουμε αντί να πούμε “motherfucker”.

E2: Δεν μου έρχεται κάτι αλλά πιστεύω ότι συνδέονται γιατί με την αργκό ξεφεύγει πολύ η φάση. Η λέξη «σλατίνα» ας πούμε για μένα είναι δύο φορές άσχημη γιατί είναι και σαν να λες την γυναίκα πουτάνα αλλά και να την λες μάτσο, δηλαδή έχει τα δύο κακά που μπορείς να πεις για μία γυναίκα.

Γιατί ενώ υπάρχουν αρνητικά attitudes απέναντι στη σλάνγκ συνεχίζετε να την χρησιμοποιείτε?

E1: Για να είσαι insider, για το trend, να είσαι tto the point, για να εξηγήσεις πιο λαϊκά και ξεκάθαρα.

E2: Για αμεσότητα, για να δηλώσεις ότι ανήκεις σε μία κοινωνική ομάδα, ότι είσαι ενσωματωμένος.

E1: Πόσο πιο ποιοτικά μιλάει κάποιος που δεν μιλάει αργκό! Χαχαχα, βάλε τις απαντήσεις μας κάτω να δεις.

Νιώθεις κάποιες φορές ότι η αργκό μπορεί να υπερασπιστεί λεκτικά και άρα νοηματικά την καταγωγή σου, τον τρόπο που ζεις και σκέφτεσαι, την διαφορετικότητά σου, την άποψή σου για τα πράγματα σε φάσεις που αυτή διαφωνεί ή συγκρούεται με την κυρίαρχη αφήγηση και τελικά αυτό που εσύ είσαι;/ Προσφέρει visibility σε κάποιες πτυχές/ταυτότητές σου ή και σε εσένα ως ολότητα; Νιώθεις ότι δίνει φωνή και ότι απελευθερώνει κομμάτια του εαυτού σου που δεν έχουν χώρο να εκφραστούν σε άλλα πλαίσια;

E1: Εγώ ας πούμε νιώθω πολύ διαφορετικά να πω σε έναν φίλο μου «σταμάτα να περηφανεύεσαι επειδή πήρες προαγωγή» και να του πω «μην φλεξάρεις». Δεν είναι καθόλου το ίδιο. Δηλαδή αυτά τα inside jokes που μπορείς να τα εκφράσεις με μία λέξη και είναι σαν κώδικες μες στην παρέα έχουν άλλη βαρύτητα, αμεσότητα, εσωτερικός κώδικας, δεν είναι το ίδιο δηλαδή.

E2: Εγώ δεν είμαι σίγουρη, από την μία σκέφτομαι ότι μπορεί να είναι δικό μου κομμάτι επειδή έτσι έχω συνηθίσει να εκφράζομαι και άρα γίνεται δικό μου κομμάτι. Νιώθω ότι είναι κομμάτι του εαυτού μου αλλά δεν ξέρω αν κάνει κάτι περισσότερο από αυτό που δεν κάνει η κοινή ελληνική ή η κοινή αιγυπτιακή.

Για ποιους λόγους πιστεύεις ότι ένας μετανάστης ή μία μετανάστρια μπορεί να χρησιμοποιεί την αργκό της μητρικής του γλώσσας μέσα στην χώρα υποδοχής;

E1: Είναι και λίγο πόσο μετανάστης είσαι...Δηλαδή αν έχεις έρθει εσύ ή αν έχουν έρθει οι γονείς σου πιο πριν...Μπορεί να το κάνει για να δικτυωθεί, για να δείξει στον απέναντί του ότι μιλάμε την ίδια γλώσσα, είμαστε στην ίδια ομάδα. Ναι και γιατί τραβάει πολύ την προσοχή στους άλλους. Είναι μία ανταλλαγή εγώ ρωτάω πολύ συχνά λέξεις κτλ. φίλους Αλβανούς και Βούλγαρους.

E2: Για να ενσωματωθεί με την υπόλοιπη μεταναστευτική κοινότητα πιο γρήγορα, και για να φέρει τους άλλους πιο κοντά του, στην κουλτούρα του να γίνει μία ανταλλαγή γνώσεων,

E3

Μπορείς να μου πεις την ηλικία, καταγωγή σου, τι έχεις σπουδάσει και που εργάζεσαι;

Είμαι 23 χρονών. Γεννήθηκα στην Αίγυπτο αλλά μεγάλωσα εδώ στην Ελλάδα, ήρθα πολύ μικρή. Είμαι από την Δαμιέτη, στα βόρεια της Αιγύπτου κοντά στην διώρυγα του Σουέζ. Έχω σπουδάσει βοηθός Εργοθεραπείας σε ιδιωτικό ΙΕΚ και τώρα κάνω σπουδές πάνω στις Επιστήμες Υγείας στο University of the People με υποτροφία. Επαγγελματικά έχω ασχοληθεί με την εστίαση και την

πώληση αλλά τα τελευταία 3 χρόνια δουλεύω με την μετάφραση και την διερμηνεία, Αραβικά και διαλέκτους. Μιλώ Αραβικά και Ελληνικά και Αγγλικά.

Τι σημαίνει για σένα να είσαι Έλληνας/ Ελληνίδα/ Αιγύπτιος/Αιγύπτια;

Κοίτα για μένα είναι κάπως το ίδιο γιατί μεγάλωσα εδώ, πήγα σχολείο εδώ. Αίγυπτο έχω πάει δυο, τρεις φορές για διακοπές μόνο. Αισθάνομαι δηλαδή Ελληνίδα, Ελληνίδα είμαι αλλά δεν μπορώ να πω ότι είμαι μόνο αυτό γιατί στο σπίτι μιλάμε Αραβικά, οι γονείς μου είναι από Αίγυπτο, οι συγγενείς μου όλοι που επικοινωνώ τα ξαδέρφια, οι θείοι κτλ. στα Αραβικά, η μουσική, το φαγητό, οπότε δεν μπορώ να πω ότι επειδή δεν μένω εκεί πέρα η γλώσσα, οι συνήθειες, η κουλτούρα είναι πάρα πολύ οικεία και γνωστά. Οπότε είμαι κάπου στην μέση.

Αισθάνεσαι ευπρόσδεκτος στην Ελλάδα;

Μικρή έχω αισθανθεί μη ευπρόσδεκτη. Έχω βιώσει μπουλινγκ στο σχολείο λόγω χρώματος, λόγω του ότι η μαμά μου φορούσε μαντήλα, λόγω του ονόματός μου. Καταλάβαιναν δηλαδή ότι δεν είμαι από εκεί παρόλο που μιλούσα πολύ καλά τα ελληνικά. Στο Δημοτικό όλα αυτά. Μου έχει τύχει κιόλας να μου πούνε συμμαθητές μου «μου έχουν πει οι γονείς μου να μην σου μιλάμε». Οπότε είχα και μέρες που δεν ήθελα να πάω σχολείο, δεν ήθελα να ακούω αυτά τα πράγματα και να το βιώνω και λίγο μου έχει μείνει μεγαλώνοντας αλλά πλέον το διαχειρίζομαι.

Τι σημαίνει για σένα να είσαι άντρας/ γυναίκα; Εντοπίζεις διαφορά από το πως αισθάνεσαι το ίδιο πράγμα μέσα από την Αιγυπτιακή σου ταυτότητα;

Λοιπόν... κοίτα αυτό επίσης έχει να κάνει με την θέση μου και στην Ελληνική κοινωνία αλλά και σύμφωνα με την νοοτροπία των γονιών μου. Κάποιες φορές διχάζομαι και δεν ξέρω τι να ακολουθήσω. Έχουμε διαφορετικές συνθήκες, κουλτούρα και θρησκεία που ορίζει διάφορα για την γυναίκα στην Αίγυπτο και γενικά στις Αραβικές χώρες. Και εννοείται διαφέρουν από την ελληνική κοινωνία και κάποιες φορές δεν ξέρω πως να αντιδράω και πως να φέρομαι εδώ πέρα, να θέλω ως πούμε να βγαίνω με κάποιο αγόρι επειδή εδώ στην Ελλάδα είναι οκ αλλά να μην μπορώ να το κάνω επειδή έχω άλλη θρησκεία ή επειδή οι γονείς μου δεν θα ήθελα να το κάνω, κι ως μένω εδώ πέρα επομένως από σεβασμό να μην μπορώ να το κάνω. Σε αντίθεση με αυτό ο αδερφός μου θα μπορούσε να το κάνει γιατί δεν έχει κάποιον περιορισμό. Γενικά η γυναίκα είναι σαν στόχος, είτε από τους απέναντι, είτε από την κοινωνία είτε στο επαγγελματικό περιβάλλον. Εγώ κυρίως αυτήν την διάκριση των φύλων στο οικογενειακό περιβάλλον την έχω ζήσει, αλλά οκ μειώνεται αυτό όσο περνάνε τα χρόνια όταν υπάρχει συνεννόηση.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση ελληνική γλώσσα;

Το πρώτο πράγμα είναι ότι είναι αρκετά δύσκολη, ότι είναι σύνθετη, ότι θέλει προσοχή, είναι πολύ πλούσια, θέλει πάντα μελέτη. Είναι πολύ ιδιαίτερη, μου αρέσει πολύ και την αγαπάω. Είναι περίπλοκη.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση Αιγυπτιακή γλώσσα;

Συνήθως διευκρινίζω ότι είναι διάλεκτος η οποία ανήκει στην Αραβική, που θεωρείται γλώσσα αλλά δεν είναι ακριβώς. Τα Αιγυπτιακά είναι μία διάλεκτος που είναι κατανοητή από όλους τους Αραβόφωνους, Αιγύπτιους και μη. Πολύς κόσμος ας πούμε βλέπει ειδήσεις, ταινίες και σίριαλ κυρίως στα Αιγυπτιακά και τους αρέσει πολύ, αφομοιώνουν πολύ φράσεις, οπότε αμέσως καταλαβαίνεις έναν Αιγύπτιο όταν μιλάει από που είναι, είναι έτσι και λίγο πιο βαριά πιστεύω, και ότι είναι πολύ έτσι ... Είναι μία πολύ διάσημη διάλεκτος ανάμεσα στις υπόλοιπες αραβικές διαλέκτους.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση αγγλική γλώσσα;

Θεωρώ ότι είναι κάτι εύκολο. Η οποία θέλει και αυτή προσοχή και είναι κάτι που απαιτείται να ξέρουμε και κάτι απαραίτητο.

Πιστεύεις ότι υπάρχουν γλώσσες που έχουν μεγαλύτερη αξία από άλλες και αν ναι γιατί;

Πιστεύω ότι όλες οι γλώσσες έχουν την ίδια αξία. Και για τον κάθε άνθρωπο έχουν διαφορετική βαρύτητα. Οπότε μπορεί ο καθένας να το ορίσει βάσει αυτού. Για μένα είναι όλες ιδιαίτερες, δεν κάνω κάποιον διαχωρισμό.

Πιστεύεις ότι κάθε γλώσσα έχει ένα καλό και ένα κακό πρόσωπο; Έναν καλό/κακό, λάθος/σωστό, όμορφο/άσχημο τρόπο να εκφραζόμαστε μέσα στην ίδια την γλώσσα;

Ναι το πιστεύω αυτό. Ανάλογα με τον τρόπο που φέρεσαι και την κατάσταση μπορεί να εκφραστείς με έναν καλό ή κακό τρόπο. Με την νοοτροπία του, το πως έχει μεγαλώσει, το που έχει μεγαλώσει ένας άνθρωπος. Για παράδειγμα ένας βοσκός που δεν έχει ζήσει ποτέ στην πόλη και έχει να κάνει μόνο με τα ζώα του μπορεί να μιλάει πιο άγρια και πιο απότομα ενώ ένας άλλος άνθρωπος που ζει σε μία οικογένεια με μορφωμένους ανθρώπους και έχει σπουδάσει και ο ίδιος, να μιλάει πιο προσεγμένα, με κατάλληλο λεξιλόγιο ήρεμα και ευγενικά.

Τι σημαίνει για σένα μιλάω ευγενικά;

Σημαίνει σέβομαι τον απέναντί μου. Και προσέχω τον λόγο μου, δεν θα βρίσω, μιλάω προσεκτικά χωρίς να προσβάλλω.

Είναι για σας ένα κομμάτι ευγένειας και σεβασμού να μιλάς στον άλλον στον κώδικα που σου μιλάει; Προσαρμόζεστε στην επικοινωνία και το θεωρείτε αυτό ευγένεια; Είναι κομμάτι της ευγένειας ο πληθυντικός ευγενείας.

Ναι χρησιμοποιώ συχνά πληθυντικό ευγενείας. Δεν υπάρχει ακριβώς το ίδιο στα Αιγυπτιακά αλλά υπάρχουν μερικές λεξούλες που όταν τις χρησιμοποιείς δείχνεις ότι μιλάς ευγενικά. Το 'κύριε' για παράδειγμα, και το / HaDritak- HaDritik/ حضرتك. Η προσαρμογή τώρα, να συναντήσω τον άλλον στον τρόπο που μιλάει το κλανω συνέχεια γιατί αν κάποιος δεν μπορεί να κατανοήσει τον δικό μου λόγο δεν μπορεί να γίνει συζήτηση. Οπότε ακόμη και διάλεκτο αλλάζω για να μπορέσω να περάσω το νόημα.

Τι σημαίνει για σένα γλωσσική φθορά, γλωσσική φτώχεια και γλωσσική αλλοίωση

Ναι πιστεύω ότι υπάρχει. Με την έννοια ότι αλλοιώνεται η γλώσσα όταν μπαίνει κάποια άλλη μέσα σε αυτήν. Όπως τα ρήματα που χρησιμοποιούμε από τα Αγγλικά στα Ελληνικά, οι νέες διαλέκτους κ τα λοιπά.. Όχι ακριβώς φθείρεται βασικά, δεν το θεωρώ μόνο αρνητικό, είναι κάτι νέο αλλά πιστεύω ότι πρέπει να αναγνωρίζεται η ρίζα, η βασική γλώσσα. Να μπορούμε να έχουμε αυτήν την γνώση και να μπορούμε να προσαρμοστούμε στα νέα δεδομένα και την γλώσσα του διαδικτύου. Αν υιοθετηθεί μόνο αυτό και ξεχάσουμε όλες τις άλλες γλώσσες τότε υπάρχει φθορά και αλλοίωση. Πιστεύω ότι τα άτομα πρέπει να μπορούν να χρησιμοποιούν και τα δύο.

Αισθάνεστε ότι τα Αιγυπτιακά είναι ανώτερα ή κατώτερα από την fusha;

Κοίτα η fusha είναι πάρα πολύ δύσκολη. Και εγώ fusha που μιλάω δηλαδή δεν μιλάω πολύ καλά, αλλά η fusha έχει άλλη βαρύτητα. Είναι πολύ ωραία, είναι πολύ ενδιαφέρουσα. Οι διάλεκτοι θα μπορούσα να πω ότι είναι κατώτερες, εντός εισαγωγικών όμως, εννοώ ότι δεν μπορούν να φτάσουν στο ίδιο επίπεδο με την fusha, την καθαρεύουσα. Την διάλεκτο ας πούμε την Αιγυπτιακή μπορεί κανείς να την μάθει χωρίς να χρειάζεται να πάει σε κάποιο συγκεκριμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα, απλά με το να ζεις στην Αίγυπτο και να ακούς τον κόσμο να μιλάει. Ενώ με την fusha αυτό δεν γίνεται. Πρέπει να εκπαιδευτείς, να πας σχολείο, να διαβάσεις, είναι πολύ δύσκολη. Οι Αιγύπτιοι που μένουμε σε ξένες χώρες και δεν έχουμε επαφή με Αραβικά Εκπαιδευτικά ιδρύματα πολύ δύσκολα να την μάθουμε εκτός αν το ψάξουμε μόνοι μας. Εγώ την έμαθα μέσα από το Κοράνι από μικρή που διάβαζε ο μπαμπάς μου συνήθως και μου άρεσε πάρα πολύ και έτσι έμαθα. Διαβάζαμε με τους γονείς μου γιατί ο μπαμπάς μου έχει τελειώσει πανεπιστήμιο και η μαμά μου Λύκειο. Και γενικά είναι σε άπταιστη fusha το κοράνι, τα σχήματα λόγου που έχει είναι φοβερά.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την λέξη αργκό;

Η νεολαία, η γλώσσα του δρόμου, γιατί δεν είναι κάτι που μαθαίνεται στο σχολείο. Και γενικά κάποιες συγκεκριμένες εκφράσεις αργκό.

Πώς λέμε την λέξη αργκό στα Αιγυπτιακά;

Νομίζω العامية, al-‘āmmiyya

Αισθάνεται ότι η αργκό είναι κατώτερη μορφή επικοινωνίας από την κοινή ελληνική/αιγυπτιακή; Αν θες να μου περιγράψεις σκέψεις και συναισθήματα.

Κατώτερη δεν θα την χαρακτήριζα γιατί ούτως ή άλλως η Αιγυπτιακή είναι μία πολύ ανοιχτή γλώσσα και είναι από μόνη της η διάλεκτος πιο βαριά και μπορεί να συμπεριλαμβάνει πολλές ξένες λέξεις, προσαρμόζεται και πολύ εύκολα με τις νέες λέξεις οπότε δεν θα την χαρακτήριζα κατώτερη, στο ίδιο επίπεδο θα της έβαζα. Και δεν θα έλεγα ότι μόνο η αιγυπτιακή νεολογία θα χρησιμοποιούσε την αργκό, αλλά όλες οι ηλικίες. Όλος ο κόσμος έχει προσαρμοστεί. Γιατί βγαίνουν πάρα πολλές διαφημίσεις κτλ. στην τηλεόραση με αργκό επομένως είναι πολύ σύνηθες να προσαρμόζεται ο κόσμος. Ακόμη και να μην την χρησιμοποιούν οι μεγαλύτεροι, την καταλαβαίνουν σίγουρα. Έχω την εντύπωση ότι η Αιγυπτιακή αργκό δεν έχει τόσες αγγλικές επιρροές όπως στην Ελλάδα που λέμε ‘φλεξάρω’ κτλ.

Με ποιους μιλάς πιο πολύ αργκό; Εσύ χρησιμοποιείς πολύ αργκό στην καθημερινότητά σου; Θα μπορούσες να πεις ότι χρησιμοποιείς περισσότερο την αργκό ή την κοινή;

Με τους γονείς και τα αδέρφια μου, με την μαμά μου κυρίως που είναι εξοικειωμένη με τα social media και τα ξέρει, βλέπει και TikToks και τέτοια. Οπότε θα χρησιμοποιήσω και με τις δύο κολλητές μου πάρα πολύ που είναι από Αίγυπτο και μένουν και αυτές εδώ Ελλάδα, θα χρησιμοποιήσουμε πάρα πολύ, κυρίως για να γελάμε και θα συγκρίνουμε κιόλας Ελληνικά και Αιγυπτιακά. Μιλάω και με τις ξαδέρφες μου και τις θείες μου που είναι κοντά στα 30 και ζουν στην Αίγυπτο και μιλάμε συχνά. Και την πιο πολύ αργκό την μαθαίνουμε γενικά από Αίγυπτο και την φέρνουμε μετά εδώ, από internet, social κτλ.

Εγώ μιλάω κυρίως τα κοινά Αιγυπτιακά δεν χρησιμοποιώ τόσο πολύ αργκό.

Εσύ είσαι συνειδητός/συνειδητή όταν χρησιμοποιείς αργκό; Νιώθεις δηλαδή ότι κάνεις ένα switch?

Δεν αισθάνομαι κάποια διαφορά γιατί γίνεται μέσα στον λόγο μου. Βάζω λέξεις αργκό μέσα στην κοινή και γίνεται ασυναίσθητα ανάλογα με το που είμαι και με ποιον μιλάω.

Ποια είναι η αγαπημένη σου λέξη ή φράση στην αργκό;

Χρησιμοποιώ πολύ την λέξη /Aaesh/ που κυριολεκτικά σημαίνει «έζησε» αλλά στην αργκό σημαίνει «μπράβο!», π.χ. αν έχεις περάσει τις εξετάσεις θα σου το πουν οι φίλες σου. Και την έμαθα πριν κάνα δυο χρόνια που την έβλεπα φουλ στο διαδίκτυο και στην αρχή δεν ήξερα τι σημαίνει. Επίσης η λέξη /bowazaan/ που σημαίνει «φθορά», κάτι χαλασμένο. Είναι από την λέξη /baaiz/ που σημαίνει ότι κάτι χάλασε, αλλά εμείς το χρησιμοποιούμε στον δρόμο για να πούμε ότι κάτι είναι «χαλασμένο,

είναι φθορά, δεν λέει, είναι βλακεία άστο». Υπάρχει επίσης η λέξη /awanta/ που σημαίνει ότι κάτι είναι παράνομο, όχι βάση νόμου, αλλά ότι δεν είναι επίσημο ρε παιδί μου, ότι είναι βλακεία. Ας πούμε «αυτός λέει ότι θα σου βρει δουλειά αλλά /awanta/ το παίζει». Και μία τελευταία είναι το /aafereem/ που είναι σαν «μπράβο». Κυριολεκτικά δεν έχει κάποια άλλη σημασία, είναι φουλ Αιγυπτιακή, φουλ την λέμε στον δρόμο. Και το /eshta/ “إشطه” που είναι και αυτό σαν «μπράβο, κουλ»

Κάποια λέξη ή φράση της αργκό που δεν την χρησιμοποιείς απαραίτητα αλλά σου φαίνεται αστεία, ή ενδιαφέρουσα ή ακόμη και χαζομάρα, αλλά σου έχει τραβήξει την προσοχή.

Σίγουρα θα έχω αλλά τώρα δεν μου έρχεται καμία....Αν μου έρθει θα σου πω.

Εσύ πως αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς αργκό;

Αισθάνομαι κουλ, άνετα, ότι ξέρω και εγώ να πω πράγματα στην αργκό. Φιλικά, οικεία, γιατί μόνο με τους κοντινούς θα χρησιμοποιήσω αργκό.

Πώς αισθάνεσαι όταν ακούς παλιά αργκό;

Απορία και θα ρωτήσω, την μαμά μου ας πούμε που ίσως θα ξέρει. Λίγο κριντζάρω αλλά μου φαίνεται ενδιαφέρον να βρω τι σημαίνει.

Εσύ τι θεωρείς ότι φέρνει η αργκό σαν γλωσσική μορφή μέσα στην επικοινωνία;

Σίγουρα φέρνει αμεσότητα, δείχνει εξοικείωση. Φέρνει σίγουρα και χιούμορ, και ένα γενικό κουλνες.

Πιστεύεις ότι μπορεί να μεταφέρει μία αλητεία;

Ναι ίσως κάποιες φορές ναι και αυτό, ότι ο άλλος είναι μάγκας.

Τι ρόλο έχει η ειρωνεία στην αργκό κατά την γνώμη σου;

Έχει να κάνει με τον τρόπο που θα το πει κάποιος. Δεν θεωρώ ότι είναι κομμάτι απαραίτητα της αργκό.

Εντοπίζεις στοιχεία αμφισβήτησης ή εναλλακτισμού; Με την έννοια του ότι χρησιμοποιώντας την αργκό αντιτίθεται στην κυρίαρχη γλωσσική κουλτούρα.

Εναλλακτισμό ναι πιστεύω φέρνει, αμφισβήτηση δεν νομίζω. Γιατί για μένα δεν είναι έτσι επειδή το χρησιμοποιώ μόνο μέσα σε ένα πολύ οικείο και κοντινό μου περιβάλλον, με πολύ περιορισμένα άτομα που μιλάμε Αιγυπτιακή αργκό και δεν είναι και αυτή η πρόθεσή μου αλλά δεν είμαι και μέσα σε ένα Αιγυπτιόφωνο πλαίσιο.

Νιώθεις ότι κάνεις κάτι επαναστατικό ή ριζοσπαστικό επειδή χρησιμοποιείς την σλανγκ;

Όχι για τον παραπάνω λόγο

Πιστεύεις ότι η αργκό είναι δημιουργική;

Ναι γιατί δημιουργούνται καινούριες λέξεις συνέχεια

Πιστεύεις ότι η αργκό χρειάζεται ως κώδικας επικοινωνίας;

Θέλοντας και μη χρειάζεται γιατί υπάρχει. Είναι απαραίτητο υπο την προϋπόθεση να μην εξαλειφθεί η κοινή Αιγυπτιακή

Εσύ γιατί χρησιμοποιείς την αργκό; Θες να μου πεις μερικούς λόγους;

Την χρησιμοποιώ επειδή είναι ευχάριστη, γιατί έχει χιούμορ, γιατί μπορεί κάποιος μπορεί να μην καταλάβει, π.χ. ο μπαμπάς μου να μην καταλάβει και μετά να του εξηγήσουμε, αισθάνομαι ότι μαθαίνω κάτι στον μπαμπά μου δηλαδή. Αισθάνομαι επίσης ότι είμαι μέσα στο πλαίσιο της νεολαίας της Αιγύπτου και ας μην είμαι εκεί, ότι δεν χάνω την επαφή. Με τις φίλες μου για αμεσότητα, για πλάκα, για να συγκρίνουμε την Ελληνική με την Αιγυπτιακή αργκό και ακόμη και να δημιουργήσουμε και τις δικές μας λέξεις αφού δεν υπάρχει κάποιος κανόνας. Και για να μην με καταλάβουν οι άλλοι, το κάνουμε αυτό με τις φίλες μου ας πούμε για να μην μας καταλάβουν άλλοι Αραβόφωνοι από Συρία ή Μαρόκο ξέρω γω, είτε για να κοροϊδέσουμε είτε για να περάσουμε κάποιο μήνυμα κρυφά π.χ. «πρόσεχε». Το να μην μου έρθει κάποια λέξη στην κοινή και να μου έρχεται στην αργκό μου συμβαίνει κυρίως στα ελληνικά γιατί είναι πολύ πιο εύκολο πολλές φορές να πω κάτι στην αργκό.

Με ποιους, πότε και πώς κάνετε εναλλαγή Ελληνικής με Αιγυπτιακή αργκό;

Συνέχεια το κάνουμε με τις φίλες μου από Αίγυπτο και όταν είμαστε με φίλους που μιλάνε μόνο ελληνικά μας λένε «ε μην μιλάτε Αραβικά!» και λέμε «μας βγαίνει!»

Εσύ αν θέλεις να εντυπωσιάσεις κάποιον ή κάποια με το Intellect την ευφυΐα σου και αυτό που είσαι σαν τύπος θα χρησιμοποιήσεις την αργκό ή την κοινή περισσότερο, τι παρατηρείς; Δεν αναφέρομαι μόνο σε προθέσεις εντυπωσιασμού με ερωτικό κίνητρο αλλά σε όλα τα πλαίσια.

Μόνο την κοινή. Δεν θα αποφύγω να χρησιμοποιήσω την αργκό αλλά χρειάζομαι χρόνο να γνωρίσω το άλλο άτομο, πιο μετρημένα, πιο ευγενικά και μετά αν μέσα στην συζήτηση προκύψει θα το κάνω αλλά θα αποφύγω βρισιές.

Εσύ πως νιώθεις όταν χρησιμοποιείς την κοινή ελληνική; Και πως νιώθεις όταν μιλάς Αιγυπτιακά;

Κάποιες φορές να σου πω την αλήθεια, όταν βρίσκομαι σε κάποιο πλαίσιο Αραβόφωνων, όχι αποκλειστικά Αιγυπτιόφωνων, προσπαθώ να χρησιμοποιώ λέξεις στην Αιγυπτιακή λίγο πιο εύκολες έτσι ώστε να καταλάβουν όλοι και κάποιες φορές οι Αιγύπτιοι τρώνε μπούλινγκ για την διάλεκτό τους ενώ είναι πολύ κατανοητή. Αυτό συμβαίνει γιατί η προφορά μας είναι λίγο πιο βαριά και επίσης οι λέξεις διαφέρουν από πόλη σε πόλη. Και κάποιες φορές να σου πω την αλήθεια ξεκινάω χωρίς να μιλάω την Αιγυπτιακή, θα μιλήσω Συριακά και στο τέλος θα βάλω την Αιγυπτιακή και δεν θα καταλάβουν ότι δεν είμαι Σύρια. Επειδή έχουμε λίγο πιο βαριές λέξεις συμβαίνει αυτή η κοροϊδία

παρόλο που είναι τόσο διάσημη γλώσσα. Δηλαδή εμένα μου έχουν πει άλλοι Αραβόφωνοι «άσε εσείς που δεν ξέρετε να μιλάτε». Αλλά και μεταξύ μας οι Αιγύπτιοι από την μία πόλη στην άλλη μπορεί να κάνουν μπούλινγκ. Πιο κυριλέ και πρωτοκλασάτοι θεωρούνται τα άτομα από Κάιρο και μετά από Αλεξάνδρεια και μετά όλοι οι άλλοι οι πλεμπαίοι.

Όταν μιλάω τα Ελληνικά νιώθω πολύ ωραία όπως σου είπα γιατί την θαυμάζω πολύ σαν γλώσσα.

Εσύ νιώθεις πιο πολύ ο εαυτός σου όταν μιλάς αργκό ή όταν μιλάς την κοινή Αιγυπτιακή;

Και τις δύο μαζί, σε συνδυασμό. Δεν περιορίζομαι σε κάτι. Δεν το υπολογίζω.

Υπάρχει κάποια γλωσσική μορφή που χρησιμοποιείς σε κάποια συγκεκριμένη κοινωνική εκδήλωση κατά την οποία τον τρόπο που επικοινωνείς να τον αισθάνεσαι σαν ρόλο;

Ας πούμε αν είμαι εδώ στην πρεσβεία μου στην Ελλάδα θα μιλήσω τα κοινά Αιγυπτιακά, δεν θα μιλήσω fusha αλλά θα μιλήσω πολύ συνετά, δεν θα μιλήσω αργκό, δεν θα πω eshta/ “إشطه”, «μπράβο, ευχαριστώ που μου έδωσες το διαβατήριο» χαχαχαχα.

Σε ποιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι σου επιτρέπεται να χρησιμοποιήσεις την αργκό και σε πιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι πρέπει να γυρίσεις στην κοινή;

Στην κοινή ας πούμε όπως αυτό το παράδειγμα στην πρεσβεία θα μιλήσω την κοινή Αιγυπτιακή, θα μιλήσω σε κάποιο τζαμί όταν θα είμαι εκεί και θα διαβάζω, θα συζητάω επίσης στην κοινή.

Υπάρχουν πλαίσια στα οποία για να επιβληθείς, να επιβάλεις την παρουσία σου και την γνώμη σου να χρησιμοποιήσεις την κοινή και σε άλλα την αργκό

Κοίτα σίγουρα όταν είμαι σε κάποια επαγγελματική συνάντηση π.χ. με τους άλλους αραβόφωνους διερμηνείς θα χρησιμοποιήσω την κοινή αιγυπτιακή. Άρα σε επαγγελματικό πλαίσιο. Αλλά ας πούμε με φίλες της μαμάς μου όποτε χρειάζεται μιλάω κοινή αιγυπτιακή για να με καταλάβουν και να είμαι ευγενική και ξεκάθαρη. Να μιλήσω αργκό για να επιβληθώ και να με πάρουν στα σοβαρά όχι.

Σε έχουν ποτέ κριτικάρει ως αναιδή, ακαλλιέργητο, αμόρφωτο ή άλλους χαρακτηρισμούς επειδή χρησιμοποιείς αργκό; Από καθηγητές, από γονείς

Όχι δεν μου έχει τύχει ποτέ κάτι τέτοιο. Μου έχει τύχει με τα ελληνικά βέβαια σε ένα τηλεφωνικό που δούλευα, είχα πει μία φράση στην αργκό, δεν θυμάμαι ποια ήτανε και μου είχε πει ένας συνάδελφος «τόσο ωραίο κορίτσι και βγάζεις τέτοια λόγια».

Υπάρχει κάτι στην σλανγκ που δεν σου αρέσει, που σε ενοχλεί;

Από όσα ξέρω από τα Αιγυπτιακά όχι. Στην Ελληνική αργκό δεν μου αρέσει... Ε αυτά τα μπροκολόκο δεν τα προτιμώ... Ας πούμε αν τα ακούσω θα πω «μμμμ ωραία ξέρω πως θα πάει αυτή η συζήτηση».

Αισθάνεσαι ότι ξεχνάς την κοινή και ότι φτωχαίνει το λεξιλόγιό σου όταν χρησιμοποιείς την αργκό;

Όχι δεν το αισθάνομαι ούτε στα Ελληνικά ούτε στα Αιγυπτιακά.

Μπορείς να διακρίνεις από την αργκό που μιλάει το άλλο άτομο ποια είναι η κοινωνική του τάξη;

Θα μπορούσα να υποθέσω κάτι ανάλογα με τον τρόπο με τον οποίο θα εκφραστεί κάποιος. Κοίτα αν είναι νέο παιδί δεν μπορώ να καταλάβω απαραίτητα γιατί όλα τα νέα παιδιά, οι έφηβοι, τα απορροφάνε και τα λένε όλα. Ίσως κάποιον μεσήλικα αν μιλήσω έτσι να σκεφτώ ότι είναι από χαμηλότερη κοινωνική τάξη. Στα ελληνικά τώρα ναι νομίζω ότι μπορώ να το εντοπίσω κάπως ως πούμε αυτά τα διάφορα τύπου «μπρο, έλα να ρολάρει» και τέτοια νομίζω ως πούμε οι διανομείς θα μιλούσαν έτσι..

Πιστεύεις ότι υπάρχει κοινωνική τάξη που χρησιμοποιεί περισσότερο αργκό;

Πιστεύω οι χαμηλότερες κοινωνικές τάξεις αλλά σε νεότερες ηλικίες όλοι νομίζω

Μπορείς να διακρίνεις γειτονιά ή και πόλη από την αργκό που μιλάει ένα άτομο;

Μμμ ναι όχι με την αργκό, μόνο με την κοινή Αιγυπτιακή που σου είπα ότι αλλάζουν οι λέξεις ανάλογα την πόλη.

Από συνεντεύξεις που έκανα με νεαρά άτομα που ζουν στο Κάιρο και χρησιμοποιούν την Αιγυπτιακή αργκό μου ανέφεραν ότι υπάρχει μία πιο upper class slang ατόμων υψηλής κοινωνικής τάξης τους οποίους αποκαλούν ειρωνικά «Egypt» αντί για “Misr” – مصر, γιατί χρησιμοποιούν σε πολύ μεγάλο ποσοστό στην slang τους Αγγλικά. Γνωρίζετε εσείς κάτι σχετικό και ποια είναι η γνώμη σας; Συμβαίνει το αντίστοιχο στους Αιγυπτίους της Ελλάδας;

Ναι γενικά ξέρω ότι ισχύει αυτό για την Αίγυπτο, το βλέπω δηλαδή και online. Έτσι καταλαβαίνεις ότι αυτός είναι άνθρωπος μορφωμένος. Ενώ κάποιος που δεν είναι θα μιλήσει Αιγυπτιακά απλά. Εδώ στην Ελλάδα δεν το ξέρω, είναι και πολύ μικρός ο Αιγυπτιόφωνος κύκλος μου.

Εσύ από που μαθαίνεις την αργκό σου, από που αντλείς τις ατάκες σου;

Απο τα social, από σειρές και ταινίες, από τις ξαδέρφες μου στην Αίγυπτο. Με τις φίλες μου ότι βγάζουμε. Από μουσική όχι τόσο γιατί δεν ακούω πολύ Αραβικά...νομίζω όχι...ας πούμε χιπ χοπ και τραπ δεν ακούω.

Από ποιες γλώσσες δανείζεσαι όταν μιλάς αργκό;

Από τα αγγλικά και από τα γαλλικά επειδή οι Αραβικές γλώσσες έχουν και πολλές επιρροές από Γαλλικές λέξεις. Και λίγα τούρκικα που έχει μέσα η Αραβική γλώσσα ούτως ή άλλως. Αλλά ok αυτό αφορά τα γλωσσικά δάνεια της Αιγυπτιακής όχι ακριβώς την αργκό.

Από ποιες άλλες κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις δανείζεσαι λέξεις και περιεχόμενο; Πώς αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς ταυτοτικούς όρους από κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις; Έχετε εικόνα από ποιες κουλτούρες δανείζεται η Αιγυπτιακή αργκό αν αυτό το φαινόμενο συμβαίνει και εκεί;

Καταλαβαίνω τι λες αλλά δεν μου έρχεται κάτι τώρα...δεν ξέρω αν το κάνω...Υπάρχει η μίμηση, κυρίως της Αμερικής αλλά αυτό.

Χρησιμοποιούνε περισσότερο οι άντρες ή οι γυναίκες αργκό; Τι παρατηρείτε;

Νομίζω άντρες, έχω την εντύπωση, το βλέπω και από τον μικρό μου αδερφό μου χρησιμοποιεί φουλ αργκό γιατί παίζει και games. Και οι γυναίκες μπορεί να είναι λιγότερες αλλά δεν είναι λίγες, είναι αρκετές.

Νιώθεις πιο άνετα να χρησιμοποιείς αργκό με άντρες ή γυναίκες;

Με όλους δεν έχω θέμα

Πώς νιώθεις με την αρρενωπότητά σου / θηλυκότητά σου όταν χρησιμοποιείς αργκό; - (υπάρχουν εκφράσεις ή τρόποι να μιλάς που όταν τους/τις χρησιμοποιείς νιώθεις πιο θηλυκό και άλλες που νιώθεις πιο αρσενικό; Πιο μάτσο;)

Κάποιος φορές νιώθω λίγο πιο yo!, λίγο πιο κουλ, λίγο πιο αλάνι, ότι είπα και εγώ την λέξη μου... Και είναι λίγο περίεργο γιατί νιώθω λίγο αγοροκόριτσο κάπως με την αργκό... Λίγο πιο αντράκι. Δεν θα νιώσω δηλαδή ότι είμαι ένα γλυκό κοριτσάκι σαν την μπάμπι.

Νιώθεις ότι αν χρησιμοποιήσεις αργκό σε μία ανδροκρατούμενη παρέα σε παίρνουν πιο πολύ στα σοβαρά/μετράει η γνώμη σου περισσότερο; Υπάρχει περίπτωση αυτό να εξαρτάται από τα κοινωνικά χαρακτηριστικά της παρέας; Δηλαδή αν είναι άντρες συνάδελφοι να πρέπει να επιβληθείς χρησιμοποιώντας πιο επίσημο λόγο και αν είναι στην παρέα σου μέσα από την αργκό; / πιστεύεις ότι έχεις πιο πολύ χώρο να εκφραστείς για πιο σοβαρά τόπικς και να μην χάσεις την αξιοπιστία σου χρησιμοποιώντας αργκό ενώ για μία γυναίκα δεν θα ήταν το ίδιο;

Ναι αυτό συμβαίνει πολύ αλλά μου έχε συμβεί στα ελληνικά, γιατί στα Αιγυπτιακά δεν έχω τέτοιο πλαίσιο αλλά στα ελληνικά ναι φουλ, ειδικά στην προηγούμενη δουλειά μου που ήμουν σε τηλεφωνικό κέντρο μόνο με αγόρια.

Πιστεύεις ότι ο σεξισμός και ο ρατσισμός φυσικοποιούνται μέσα από την αργκό και γενικά συνδέονται;

Δεν μου έρχεται κάτι αλλά ίσως μέσα από τα τραπ τραγούδια... Σκέφτομαι τώρα ότι κάποιος μπορεί να πει για κάποια /diganda/ που βγαίνει από το επίθετο «δυνατός, ανθεκτικός», ότι είναι ωραία κοπέλα δηλαδή, θα έκανα κάτι.

Γιατί ενώ υπάρχουν αρνητικά attitudes απέναντι στη σλάνγκ συνεχίζετε να την χρησιμοποιείτε?

Γιατί από την στιγμή που υπάρχει δεν μπορεί να σταματήσει να υπάρχει και είναι και πιο εύκολη, πιο ευκολονόητη, έχει πλάκα, μπορείς να φτιάξεις τις δικές σου λέξεις χωρίς να χρειάζεται να εξηγήσεις, είναι και ένας τρόπος να συνδεθείς με τους νέους

Νιώθεις κάποιες φορές ότι η αργκό μπορεί να υπερασπιστεί λεκτικά και άρα νοηματικά την καταγωγή σου, τον τρόπο που ζεις και σκέφτεσαι, την διαφορετικότητά σου, την άποψή σου για τα πράγματα σε φάσεις που αυτή διαφωνεί ή συγκρούεται με την κυρίαρχη αφήγηση και τελικά αυτό που εσύ είσαι;/ Προσφέρει visibility σε κάποιες πτυχές/ταυτότητές σου ή και σε εσένα ως ολότητα; Νιώθεις ότι δίνει φωνή και ότι απελευθερώνει κομμάτια του εαυτού σου που δεν έχουν χώρο να εκφραστούν σε άλλα πλαίσια;

Ε...δεν μου έρχεται κάτι χαρακτηριστικό πάνω σε αυτό που να το κάνω με τον δικό μου τρόπο, να δηλώσω αυτό που είμαι δηλαδή σε μία παρέα

Για ποιους λόγους πιστεύεις ότι ένας μετανάστης ή μία μετανάστρια μπορεί να χρησιμοποιεί την αργκό της μητρικής του γλώσσας μέσα στην χώρα υποδοχής;

Το κάνω γιατί μου είναι σημαντικό να έχω επαφή με την γλώσσα των νέων της Αιγύπτου, θέλω να έχω σύνδεση, να καταλαβαίνω και να τα χρησιμοποιώ και μου αρέσει και να μαθαίνω και σε άλλους λέξεις και φράσεις καινούριες που μπορεί να μην ξέρουν

E4

Μπορείς να μου πεις την ηλικία, καταγωγή σου, τι έχεις σπουδάσει και που εργάζεσαι;

Είμαι 30 χρονών. Γεννήθηκα στην Αθήνα, μετακόμισα στην Αίγυπτο το 99, ήμουν σε Ελληνικό σχολείο εκεί μέχρι και το Λύκειο, σπούδασα στο Πανεπιστήμιο του Καΐρου Οικονομία και Πολιτικές Επιστήμες στα Αραβικά. Το Ελληνικό σχολείο της Αλεξάνδρειας που πήγαινα ήταν στα Ελληνικά και ήταν γλώσσα υποχρεωτική και τα Αραβικά. Η μητέρα μου είναι Αιγύπτια και ζει εκεί και ο πατέρας μου από Κρήτη. Κάποια στιγμή μετακόμισα στην Ελλάδα και άρχισα να δουλεύω στο προσφυγικό. Μιλάω Ελληνικά, Αγγλικά και Αραβικά και πολλές Αραβικές διαλέκτους. Και fusha.

Τι σημαίνει για σένα να είσαι Έλληνας/ Ελληνίδα/ Αιγύπτιος/Αιγύπτια;

Όταν είχα έρθει για μόνιμα στην Ελλάδα με αντιμετώπιζαν ως Αιγύπτιο ενώ στην Αίγυπτο ήμουν επίσης πάντα κάπως ξένος. Έχω πάρει από δύο κουλτούρες και δύο οικογένειες οπότε αυτό μου έχει μάθει πάρα πολλά. Η γλώσσα επίσης με έχει βοηθήσει πάρα πολύ επαγγελματικά. Σίγουρα

υπάρχουν διαμάχες μεταξύ δύο κόσμων. Όταν είμαι στην Αίγυπτο είμαι Αιγύπτιος και όταν είμαι στην Ελλάδα είμαι Έλληνας. Ας πούμε στην Αίγυπτο θα μιλήσω με έναν τρόπο που θα δείξει ότι είμαι κάπως μισογύνης και ότι ενστερνίζομαι τις συντηρητικές απόψεις που έχουν εκεί για τις γυναίκες για να μην με πάρουν στο ψιλό. Δεν μπορείς να πας σε έναν πολύ κλασικό Αιγύπτιο να πω ότι η γυναίκα μου πάει στα μπουζούκια. Οπότε αναγκαστικά εκεί είμαι ένας άλλος άνθρωπος. Εδώ στην Ελλάδα είμαι περισσότερο ο εαυτός μου.

Αισθάνεσαι ευπρόσδεκτος στην Ελλάδα;

Τυχαίνει να είμαι και πολύ μελαχρινός. Αλλά όταν λέω ότι είμαι από την Αλεξάνδρεια ο κόσμος χαλαρώνει και όταν λέω και ότι είμαι μισός Κρητικός ο κόσμος χαλαρώνει ακόμη περισσότερο. Αλλά ναι πρέπει να μπω σε όλη αυτήν την διαδικασία... Η Αστυνομία μου κάνει πάντα ελέγχους... Τα γνωστά. Το περνάω στο χαλαρό γενικά αλλά συμβαίνει

Τι σημαίνει για σένα να είσαι άντρας/ γυναίκα; Εντοπίζεις διαφορά από το πως αισθάνεσαι το ίδιο πράγμα μέσα από την Αιγυπτιακή σου ταυτότητα;

Νομίζω ότι βιώνουμε έναν πόλεμο τελευταίως οι άντρες, που δεν αφορά την δική μου γενιά νομίζω... Σημαίνει ότι δεν βρίσκω τόσο εύκολα δουλειά... Βλέπω και τις διάφορες διαμάχες.. Ανδρισμός, πατριαρχία.. Αυτά ποτέ δεν μου άρεσαν, δεν τα υποστήριζα, έβλεπα και κάποιες συμπεριφορές του πατέρα μου που δεν μου άρεσαν. Νομίζω πως έχω έναν ρόλο όπως και η γυναίκα έχει έναν ρόλο και έτσι αλληλοσυμπληρωνόμαστε. Ας πούμε ξέρω ότι αν η κοπέλα μου θέλει κάτι που χρειάζεται περισσότερη δύναμη ή να μην φοβάμαι θα πάω εγώ, έτσι είναι και η φύση. Γενικά αισθάνομαι να αλλάζω ρόλους ανάμεσα στην Αιγυπτιακή μου ταυτότητα και την Ελληνική ως άντρας. Σίγουρα στην Αίγυπτο δεν έχω κανένα περιθώριο να δείξω ότι είμαι αδύναμος. Επίσης υπάρχουν και πολλές άλλες διαφορές όπως ότι εγώ είχα κοπέλα η οποία ερχόταν σπίτι μου π.χ. και αυτό για εκείνους ήταν πολύ σοκαριστικό. Η παρέα μου δηλαδή στην Αίγυπτο χρησιμοποιούν την λέξη 'τρελός' για μένα. Έτσι με λένε. Π.χ. αν σε βρίσει εκεί ένας μεγαλύτερος είναι νόμος ότι δεν μπορείς να αντιδράσεις γιατί δεν είναι ευγενικό. Ενώ εγώ τους έλεγα ότι αν κάποιος σε πειράξει έχεις κάθε δικαίωμα να αντιδράσεις και ας είναι μεγαλύτερος, δεν θα δείξω σεβασμό. Ε για κάτι τέτοια είμαι ο τρελός.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση ελληνική γλώσσα; Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση Αιγυπτιακή γλώσσα;

Έχοντας στο νου και την Αραβική θεωρώ ότι είναι η μαμά των γλωσσών μαζί με τα Λατινικά. Είναι μία βάση. Στα ελληνικά υπάρχουν λέξεις που σου έχουν ανοίξει κάποια παραπάνω συναισθήματα. Ας πούμε στα Αραβικά η λέξη έρωτας έχει υποτιμητική χροιά, φτηνή, δεν έχει την σημασία που έχει

σε εμάς. Κάτι που δεν έχει να κάνει με την αγάπη, είναι κάτι πιο σεξουαλικό. Ας πούμε εγώ λέω σε όλους ότι στα Αραβικά δεν υπάρχουν όλες οι απαραίτητες λέξεις και φράσεις για όλα τα συναισθήματα όπως στα ελληνικά. Π.χ. αν εγώ θέλω να πω στα Αιγυπτιακά «κάτι με διαπέρασε/αυτό που είδα με διαπέρασε», δεν υπάρχει τρόπος να το πω έτσι, πρέπει να το πω περιγραφικά. Οπότε η απουσία αυτής της λέξης αφαιρεί ένα συναίσθημα. Στα Αραβικά ας πούμε για να πεις ότι μία γυναίκα είναι όμορφη πρέπει να την χαρακτηρίσεις με ένα ζώο, να την πεις λέαινα ή πάπια ας πούμε. Το «τι γυναϊκάρια είσαι εσύ» ας πούμε «τι ωραία που τα λες!» αυτά δεν υπάρχουν. Θα πρέπει να παρομοιάσεις την γυναίκα με κάτι ωραίο, να κάνεις μία σύγκριση με κάτι, δεν μπορείς να απευθύνεις ένα απευθείας κομπλιμέντο στις γυναίκες. Ας πούμε στα Αιγυπτιακά θα αποκαλέσεις μία ωραία γυναίκα «μηχανή» στην αργκό.

Η Αιγυπτιακή τώρα πιστεύω ότι είναι η πιο εύκολη Αραβική διάλεκτος, η πιο αστεία και επηρεάζει βέβαια το πόσο διάσημη είναι μέσα από τις ταινίες και την μουσική. Είναι πιο καθαρή η άρθρωσή τους και είναι και πολύ παιχνιδιάρικη γλώσσα. Για αυτό οι Αραβόφωνοι ενθουσιάζονται με τους Αιγύπτιους.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση αγγλική γλώσσα;

Θα πω ότι είναι πιο to the point. Για μένα προσωπικά είναι πολύ βαρετή. Το μόνο έξυπνο ιστορικά είναι ότι έχει κάνει πολλές χώρες μεταξύ τους να μιλάνε.

Εσύ πως νιώθεις όταν χρησιμοποιείς την κοινή ελληνική; Και πως νιώθεις όταν μιλάς Αιγυπτιακά;

Τα Αιγυπτιακά έχουν πολύ σαρκασμό και χιούμορ και παιχνιδιάρικη διάθεση και γενικά είναι πολύ έντονα. Τα ελληνικά τα αισθάνομαι πιο επίσημα και όπως σου είπα πολύ πιο γεμάτα σε νόημα και κατάλληλο λεξιλόγιο για τις περιστάσεις. Επίσης τα Αιγυπτιακά έχουν μία πολύ μεγάλη λεξιπλασία λόγω της σύνδεσής του με την pop κουλτούρα και ο Αραβόφωνος κόσμος την γουστάρει πολύ την γλώσσα και τους Αιγύπτιους.

Πιστεύεις ότι υπάρχουν γλώσσες που έχουν μεγαλύτερη αξία από άλλες και αν ναι γιατί;

Ναι.. Ισπανικά επειδή μπορείς να μιλήσεις και με τους Ιταλόφωνους, Ιταλικά, τα Γαλλικά για να μπορείς να μιλήσεις και με την Αφρική. Τα κινέζικα γιατί είναι πολλοί.

Πιστεύεις ότι κάθε γλώσσα έχει ένα καλό και ένα κακό πρόσωπο; Έναν καλό/κακό, λάθος/σωστό, όμορφο/άσχημο τρόπο να εκφραζόμαστε μέσα στην ίδια την γλώσσα;

Σίγουρα και το ξέρω και ως διερμηνέας. Ένα παράδειγμα κακής χρήσης είναι όταν μαθαίνεις μία γλώσσα μόνο μέσα από βιβλία και όχι στην χώρα που μιλιέται και όλο ακούγεται ψεύτικο και άψυχο και ρομποτικό και δεν είναι ωραίο. Άλλο κακό είναι οι βρισιές.

Τι σημαίνει για σένα μιλάω ευγενικά;

Σίγουρα να μην κρίνω , να μην υποτιμώ τον άλλον, να μην βρίζω, να μην φωνάζω

Είναι για σας ένα κομμάτι ευγένειας και σεβασμού να μιλάς στον άλλον στον κώδικα που σου μιλάει; Προσαρμόζεστε στην επικοινωνία και το θεωρείτε αυτό ευγένεια; Ο πληθυντικός ευγενείας;

Ναι αν είμαι στην δουλειά ας πούμε θέλω να μιλάνε όλοι ευγενικά και επαγγελματικά και το κάνω και εγώ. Αν είμαστε κάπου έξω χαλαρά όχι δεν θα ακολουθήσω απαραίτητα τον τρόπο που μιλάει ο άλλος. Ο πληθυντικός ευγενείας δεν υπάρχει στα Αιγυπτιακά, αλλά λες άλλα, όπως «κύριε» ή «θείε, θεία» αν είσαι στον δρόμο ή σε μία μεγάλη κυρία είναι πολύ ευγενικό να πεις «μάννα μου». Και αυτές οι λέξεις στα Αιγυπτιακά είναι πολύ σημαντικές για να είσαι ευγενικός. Και στα ελληνικά το κρατάω γενικά όταν κρίνω ότι είναι σημαντικό.

Τι σημαίνει για σένα γλωσσική φθορά, γλωσσική φτώχεια και γλωσσική αλλοίωση

Στα Αραβικά φτωχαίνουν πολύ, φθείρονται πολύ αλλά ταυτόχρονα βγάζουν πολλές καινούριες λέξεις που μπορεί να μην έχουν καμία βάση αλλά τις βγάζουν. Οι παράγοντες είναι πολλοί. Έχει σίγουρα να κάνει με την έλλειψη παιδείας γιατί δεν είναι πολλοί αυτοί που πάνε σχολείο. Και γενικά πιο πολύ οι άντρες φτιάχνουν την κουλτούρα στην Αίγυπτο επειδή είναι πιο πολύ μέσα σε όλα και στον δρόμο και στις δουλειές. Οι γυναίκες είναι περισσότερο σπίτι. Υπάρχει πολιτισμική φθορά από έλλειψη φτώχειας και παιδείας. Το ίδιο γίνεται και στην Ελλάδα με την τραπ μουσική και φτωχαίνει η γλώσσα. Επίσης η χούντα που υπάρχει τώρα στην Αίγυπτο δεν βοηθάει καθόλου. Πλασάρουν το ίδιο πράγμα συνέχεια στην τηλεόραση. Επομένως και λιγότερο λεξιλόγιο και λεξιλόγιο με χαμηλότερο νόημα. “Όπως τα αγγλικά που με μία λέξη εννοείς 100 πράγματα. Π.χ. το «καλή φάση» μπορεί να σημαίνει πάρα πολλά, δεν είναι ξεκάθαρο. Το «ρε μπρο» ας πούμε γιατί να το πεις...τι είναι αυτό; Αντίστοιχα στα Αιγυπτιακά αντίστοιχα μπορεί να πεις σε κάποιον να βγείτε και να σου πει /fekes/ “فكس” που δεν είναι μία ξεκάθαρη άρνηση, δεν σημαίνει τίποτα συγκεκριμένο, είναι ένα πράγμα κενό που σημαίνει «άκυρο». Για την οποία λέξη δεν υπάρχει ρίζα. Η λέξη γκόμενα mozza/” مزة “ ας πούμε δεν βγαίνει από κάπου.

Αισθάνεστε ότι τα Αιγυπτιακά είναι ανώτερα ή κατώτερα από την fusha;

Η fusha είναι fusha. Θα γράψεις, θα εκφραστείς φοβερά. Έχει φοβερό λεξιλόγιο, και εκφράζονται όλα εξαιρετικά. Είναι περίπλοκη και ποιητική. Όχι όπως τώρα που τα κόβουμε όλα για να μιλάμε πιο γρήγορα. Και όταν κάποιος μου μιλάει σε fusha, σοβαρεύομαι και εγώ , συγκεντρώνομαι και μιλάω διαφορετικά. Ενώ τα Αιγυπτιακά είναι πολύ πιο χαλαρά και του δρόμου και δεν έχουν μέσα και ιδιαίτερη ευγένεια, έχουν αυτήν την αλητεία που εμένα δεν μου αρέσει. Ας πούμε τώρα που

ήμουν Αίγυπτο και τους έλεγα «ευχαριστώ, παρακαλώ, ορίστε» με κοιτούσαν σαν εξωγήινο. Επομένως πιστεύω ότι θα έκανε καλό ο κόσμος να μαθαίνει περισσότερο την fusha.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την λέξη αργκό;

Σκέφτομαι ότι θέλω να είμαι updated με τα τελευταία και μου έρχονται όλες αυτές οι ψαγμένες καινούριες λέξεις που βγάζουν οι μικροί και μιλάς πολύ πιο απλά αναλόγως το που βρίσκεσαι. Απλότητα, ταχύτητα, ενότητα, ότι είσαι μέσα στα πράγματα ότι καταλαβαίνεις και εσύ.

Αισθάνεται ότι η αργκό είναι κατώτερη μορφή επικοινωνίας από την κοινή; Αν θες να μου περιγράψεις σκέψεις και συναισθήματα.

Για τα Αραβικά σίγουρα. Και κατώτερη και την χρησιμοποιούν άτομα με πολύ κατώτερο ταξικό και εκπαιδευτικό επίπεδο. Ο περισσότερος κόσμος γενικά κινείται προς την αργκό και έτσι αναγκαστικά και εγώ σιγά σιγά πάω προς τα εκεί παρόλο που δεν συμφωνώ. Επηρεαζόμαστε δηλαδή. Η διαφορά που βλέπω με τα ελληνικά είναι ότι η Αιγυπτιακή αργκό έχει πολύ μεγαλύτερη ταχύτητα και πολύ μεγαλύτερη εμβέλεια. Έχω δει τεράστιες αλλαγές μέσα σε 10 – 12 χρόνια. Εδώ σίγουρα αλλάζουν, δεν ακολουθώ και τις τάσεις πολύ, δεν μπορώ δεν είμαι και τόσο μικρός. Αλλά γενικά στην Αίγυπτο πιστεύω ότι η αργκό είναι πολύ περισσότερη και πολύ πιο διαδεδομένη γιατί και ο τρόπος ζωής των ανθρώπων είναι πολύ διαφορετικός αλλά και γιατί οι Αραβόφωνοι είναι άπειροι και ότι βγάλεις στο ίντερνετ έχει διαδοθεί και εξελιχθεί αστραπιαία. Είναι όλοι πολύ πιο εξωστρεφείς και πολύ πιο στην γύρα. Ας πούμε στην Αίγυπτο αν δεν έχω τι να κάνω θα πάω να κάτσω στο καφενείο της γειτονιάς και θα πω μπουρδες. Εδώ στην Ελλάδα πρέπει να το κανονίζω πόσες μέρες.

Γιατί είπες ότι έχει αλλάξει τα τελευταία 12 χρόνια, τι έχει γίνει;

Μετά την επανάσταση άλλαξαν πάρα πολλά. Η μουσική, ο χορός, η απελευθέρωση με τον δικό της τρόπο, τα ρούχα, μέσα σε αυτά και η γλώσσα. Ας πούμε το 2011 όταν ήθελες να φωνάζεις κάποιον άγνωστο στον δρόμο τον φώναζες «εί κάπταιν». Το «κάπταιν» στα Αιγυπτιακά είναι πιο ευγενικό, ήταν κάπως τιμητικό, ωραίο. Πλέον φωνάζεις «εί μάστορα» και όλο με ένα attitude πολύ πιο δρομίσιο και αλάνικο, που εγώ το βλέπω και δεν μου αρέσει καθόλου. Και το λένε όλοι ανεξαιρέτως ηλικίας και τάξης. Δηλαδή όταν μου το λένε σκέφτομαι ότι δεν σπούδασα εγώ τόσα χρόνια για να έρχεται τώρα κάποιος να με λέει μάστορα. Οπότε υπάρχει μία πτώση και φθορά της γλώσσας από το 2011. Το Mahraganat ας πούμε έχει καταστρέψει κόσμο. Έχει μέσα αναφορές σε μία σεξουαλικότητα επιθετική και καταχρήσεις, που δεν είναι καθόλου καλή φάση. Θεός φυλάξει το Mahraganat. Κάτι σαν αυτό που είναι εδώ ο Τρανός και χειρότερο.

Με ποιους μιλάς πιο πολύ αργκό; Εσύ χρησιμοποιείς πολύ αργκό στην καθημερινότητά σου; Θα μπορούσες να πεις ότι χρησιμοποιείς περισσότερο την αργκό ή την κοινή;

Με αυτούς που είναι Αίγυπτο όταν μιλάμε στο τηλέφωνο και μετά σε όλους τους Αραβόφωνους που ξέρω για να δείξω χιούμορ και φιλικότητα και να κυλήσει καλύτερα η επικοινωνία αλλά και για να δείξω ότι είμαι updated. Με φίλους γενικά αλλά και με την μητέρα μου. Τώρα αν μιλάω περισσότερο κοινή ή αργκό, προσαρμόζομαι ανάλογα την περίσταση. Θα μιλήσω μία μίξη κυρίως. Ίσως λιγότερο αργκό από ότι κοινή.

Εσύ είσαι συνειδητός/συνειδητή όταν χρησιμοποιείς αργκό; Νιώθεις δηλαδή ότι κάνεις ένα switch?

Ναι έχω επίγνωση κατά βάση το κάνω συνειδητά. Εννοείται κάποιες φορές μου βγαίνει κάτι πιο αυτοματοποιημένο γιατί είναι ο λόγος έτσι.

Ποια είναι η αγαπημένη σου λέξη ή φράση στην αργκό;

Είναι το /fekes/ “فكس”. Νομίζω αυτό με εκφράζει και με εκπροσωπεί. Μετά είναι η λέξη /halsana/ που σημαίνει τελειωμένη, ολοκληρωμένη, ολοκληρώθηκε, τέρμα. Για παράδειγμα μου λες «πάμε να περπατήσουμε;» και σου λέω «/halsana/», δηλαδή δεν έχω άλλη δύναμη. Μπορεί να σου πω «θα το κανονίσεις;» και να πεις «/halsana/» δηλαδή έγινε, done, τελειωμένη υπόθεση.

Κάποια λέξη ή φράση της αργκό που δεν την χρησιμοποιείς απαραίτητα αλλά σου φαίνεται αστεία, ή ενδιαφέρουσα ή ακόμη και χαζομάρα, αλλά σου έχει τραβήξει την προσοχή.

Αυτό δεν το λέω αλλά είναι πολύ ωραίο. Στα Αιγυπτιακά ας πούμε αν κάποιος σε ρωτήσει αν πεινάς, αν θες βόλτα ή αν γενικά σου αρέσει κάτι μπορείς να απαντήσεις με το ρήμα «δουλεύω». Δηλαδή «σου αρέσει αυτό το φαγητό;» “/sheyel/”. Το δουλεύω δηλαδή, το καταφέρνω, το ’χω , μου αρέσει.

Εσύ πως αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς αργκό;

Στα ελληνικά πλέον είναι για να κοροϊδέσουμε, για να γελάσουμε, για πείραγμα. Σε κάποιον μικρό που είχε τύχει να μιλήσω του μίλησα σε αργκό για να τον κάνω να νιώσει ότι είμαστε κοντά, ότι είμαστε στην ίδια εμβέλεια. Και στα Αραβικά όταν μιλάς αργκό δείχνεις ότι δεν είσαι αδύναμος. Ας πούμε οι Αιγύπτιοι γουστάρουν να κάνουν απατεωνιές. Αν καταλάβουν ας πούμε ότι είσαι τουρίστας ή από άλλη κοινωνική τάξη και θέλουν να σου πουλήσουν κάτι θα ανεβάσουν πάρα πολύ την τιμή. Αλλά αν του πεις εσύ «ρε μάστορα εμένα βρήκες;» στην Αιγυπτιακή αργκό θα καταλάβει ότι δεν είσαι χτεσινός και θα κατεβάσει την τιμή.

Πώς αισθάνεσαι όταν ακούς παλιά αργκό;

Δεν νομίζω ότι την ακούω κάπου ιδιαίτερα

Εσύ τι θεωρείς ότι φέρνει η αργκό σαν γλωσσική μορφή μέσα στην επικοινωνία;

Πολύ σημαντικό για να επικοινωνείς με τους μικρότερους. Π.χ. αν έχεις ένα ανίψι και του πεις «που ’σαι ρε μπρο!» θα το προσεγγίσεις.

Πιστεύετε ότι μπορεί να φέρνει κουλνες;

Νομίζω όχι... Είναι μόνο για να προσεγγίσεις κάποιον για να έχετε και ένα έξτρα κλικ επικοινωνίας, τάξης, να έρθετε πιο κοντά.

Πιστεύεις ότι μπορεί να μεταφέρει μία αλητεία;

Στα Αραβικά σίγουρα και φαίνεται αυτό και από την μεγάλη διαφορά σπιτιού και δρόμου. Ας πούμε η λέξη /mozza/ ” موزة “ ήταν πολύ ντροπή να την πεις μπροστά στην οικογένειά σου. Πλέον έχουν αλλάξει τα πράγματα, μπορεί να είσαι και κουλ.

Τι ρόλο έχει η ειρωνεία στην αργκό κατά την γνώμη σου;

Στην Ελλάδα νομίζω ναι. Πλέον μας κάνουν και attack , μας λένε «άντε ρε μπούμερ» και τέτοια. ‘Η το «κριντζάρω» ας πούμε έχει πολύ ειρωνεία.

Εντοπίζεις στοιχεία αμφισβήτησης; Με την έννοια του ότι χρησιμοποιώντας την αργκό αντιτίθεται στην κυρίαρχη γλωσσική κουλτούρα.

Όχι δεν νομίζω. Αν κάτι μου αρέσει απλά το υιοθετώ, έχει να κάνει με το άτομο.

Πιστεύεις ότι η αργκό είναι δημιουργική;

Ναι αλλά ότι αφήνει κάτι σημαντικό ή είναι κάτι ωραίο όχι. Σε κάποιες λεξούλες ίσως να πω ναι ότι είναι δημιουργικό. Η λέξη «μπλοκάρω» είναι μία αγγλική λέξη που την κάναμε ρήμα, είναι πολύ ωραίο και ενδιαφέρον και τα αγγλικά είναι παντού γύρω μας οπότε είναι έξυπνο. Στα Αραβικά ας πούμε μου φαίνεται η λέξη /fekes/ πολύ χρήσιμη, γιατί η λέξη «άκυρο» ή η φράση «δεν με ψήνει» δεν υπάρχει σαν νόημα.

Πιστεύεις ότι η αργκό χρειάζεται ως κώδικας επικοινωνίας;

Ναι από την στιγμή που την μιλάνε οι νέοι και πρέπει να μπορούμε να τους καταλάβουμε. Αφού την χρησιμοποιούν όλοι την χρησιμοποιώ και εγώ.

Εσύ γιατί χρησιμοποιείς την αργκό; Θες να μου πεις μερικούς λόγους;

Στα Αραβικά γιατί θέλω να αισθάνομαι ότι είμαι εκεί, είναι η μητέρα μου εκεί, φίλοι μου, θέλω να ανήκω, θέλω να κρατάω επαφή, μου είναι σημαντικό. Τώρα στα ελληνικά για να συνεννοούμαι με μικρότερους, για να κάνω πλάκα με τους φίλους μου. Επίσης μπορεί να χρησιμοποιήσω αργκό κάποιες φορές αν δεν βρίσκω την αντίστοιχη στην κοινή, σίγουρα και για να μιλήσω πιο γρήγορα και πιο απλά. Παιδί μπορεί αν αισθανόμουν ότι έκανα και κάτι ριζοσπαστικό, επαναστατικό. Τώρα όχι.

Εσύ αν θέλεις να εντυπωσιάσεις κάποιον ή κάποια με το Intellect την ευφυΐα σου και αυτό που είσαι σαν τύπος θα χρησιμοποιήσεις την αργκό ή την κοινή περισσότερο, τι παρατηρείς; Δεν αναφέρομαι μόνο σε προθέσεις εντυπωσιασμού με ερωτικό κίνητρο αλλά σε όλα τα πλαίσια.

Θα μιλήσω απλά νομίζω, δεν θα χρησιμοποιήσω κάτι στοχευμένο νομίζω. Δεν θα χρησιμοποιήσω την γλώσσα ως μέσο για να προσεγγίσω. Ίσως αν είναι να την πέσω σε μια νεαρή κοπέλα μπορεί να προσπαθήσω να μιλήσω με περισσότερη αργκό για να το παίξω πιο κουλ γιατί αυτό θέλουν. Αλλιώς γενικά θα είμαι ο εαυτός μου.

Με ποιους, πότε και πώς κάνετε εναλλαγή Ελληνικής με Αιγυπτιακή αργκό;

Ναι παίζει πάρα πολύ συχνά αυτό με τους φίλους μου τους Αιγυπτιόφωνους που ζούμε εδώ. Αλλά η αλλαγή της γλώσσας γενικά γίνεται αυτόματα των δύο γλωσσών.

Εσύ νιώθεις πιο πολύ ο εαυτός σου όταν μιλάς αργκό ή όταν μιλάς την κοινή;

Κοινή. Γιατί νιώθω ότι η αργκό έχει έτσι μία αλητεία που δεν με αντιπροσωπεύει.

Υπάρχει κάποια γλωσσική μορφή που χρησιμοποιείς σε κάποια συγκεκριμένη κοινωνική εκδήλωση κατά την οποία τον τρόπο που επικοινωνείς να τον αισθάνεσαι σαν ρόλο; Σε ποιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι σου επιτρέπεται να χρησιμοποιήσεις την αργκό και σε πιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι πρέπει να γυρίσεις στην κοινή;

Εννοείται αυτό. Σε κάθε πλαίσιο μπορεί να είμαι λίγο διαφορετικός, σε μία δημόσια υπηρεσία ας πούμε θα μιλήσω πάρα πολύ τυπικά, δουλικά και ευγενικά για να γίνει η δουλειά μου και να με εξυπηρετήσουν σωστά. Αν έρθει ένας μάστορας στο σπίτι όμως θα το παίξω σκληρός άντρας και θα του μιλάω πολύ πιο μάτσο και λαϊκά για να μην με κοροϊδέψει. Όταν είμαι ο εαυτός μου είμαι λίγο πιο φλώρος. Αν είμαι στο Μενίδι ας πούμε πρέπει να φερθώ πολύ άγρια ας πούμε για να μην με πειράξει κανείς.

Υπάρχουν πλαίσια στα οποία για να επιβληθείς, να επιβάλεις την παρουσία σου και την γνώμη σου να χρησιμοποιήσεις την κοινή και σε άλλα την αργκό

Ντάξει αυτό έχει να κάνει με την γενικότερη συμπεριφορά του άλλου, όχι μόνο με την γλώσσα. Έχει να κάνει με το topic της συζήτησης. Έτσι το αλλάζω ανάλογα με το πώς θέλω να με πάρουν στα σοβαρά. Και κάνω και switch πέρα από το θέμα συζήτησης και ανάλογα την κοινωνική τάξη που βλέπω ότι ανήκει ο άλλος, για να με ακούσει και να με καταλάβει.

Σε έχουν ποτέ κριτικάρει ως αναιδή, ακαλλιέργητο, αμόρφωτο ή άλλους χαρακτηρισμούς επειδή χρησιμοποιείς αργκό; Από καθηγητές, από γονείς

Έ όταν ήμουν έφηβος ναι μου έλεγαν ότι αυτά που λέω είναι ντροπή

Υπάρχει κάτι στην σλανγκ που δεν σου αρέσει, που σε ενοχλεί;

Ε αν έρθει κάποιος και μου μιλήσει σε φουλ αργκό χωρίς να με ξέρει μου φαίνεται πολύ μεγάλη ασέβεια. Ας πούμε είμαι διερμηνέας της υπηρεσίας ασύλου, εσύ είσαι κρατούμενος πρόσφυγας και θέλεις να σε εξυπηρετήσω για κάτι που δεν είναι στην αρμοδιότητά μου και μου λες «ε μάστορα!».

Εγώ σου μίλησα έτσι; Ε και το άλλο που με ενοχλεί είναι το πως αλλάζει και φτωχαίνει η γλώσσα, αυτό που σου έλεγα.

Αισθάνεσαι ότι ξεχνάς την κοινή και ότι φτωχαίνει το λεξιλόγιό σου όταν χρησιμοποιείς την αργκό;

Όχι τόσο. Έχει πιο πολύ να κάνει με το ότι δεν γράφω πολύ παρά οτιδήποτε άλλο.

Μπορείς να διακρίνεις από την αργκό που μιλάει το άλλο άτομο ποια είναι η κοινωνική του τάξη;

Στα Αραβικά ναι. Έχει πολύ να κάνει με το πως θα το πει, το στραβωμένο στόμα και η αλητεία και όλη αυτή που θέλει ο άλλος να βγάλει. Ενώ ας πούμε η πιο ελαφριά προφορά και η χρήση των αγγλικών γίνεται από άτομα που θέλουν να δείξουν ότι είναι σπουδαγμένα, ότι μαθαίνουν αγγλικά, έχουν λεφτά.

Από συνεντεύξεις που έκανα με νεαρά άτομα που ζουν στο Κάιρο και χρησιμοποιούν την Αιγυπτιακή αργκό μου ανέφεραν ότι υπάρχει μία πιο upper class slang ατόμων υψηλής κοινωνικής τάξης τους οποίους αποκαλούν ειρωνικά «Egypt» αντί για “Misr” – مصر, γιατί χρησιμοποιούν σε πολύ μεγάλο ποσοστό στην slang τους Αγγλικά. Γνωρίζετε εσείς κάτι σχετικό και ποια είναι η γνώμη σας; Συμβαίνει το αντίστοιχο στους Αιγυπτίους της Ελλάδας;
Ναι ισχύει αυτό. Γενικά το να χρησιμοποιείς πολλά αγγλικά και να δείχνεις κιόλας το πόσο έχει αλλάξει η προφορά σου και έχει επηρεαστεί από τα τόσα αγγλικά που ξέρεις είναι ενδεικτής πλούτου. Ας πούμε είναι άλλο να πεις “mama” την μαμά και άλλο “mami”. Ο κόσμος λέει δηλαδή /mami u babi/. Έλεος δηλαδή. Και γενικά τα αγγλικά στην Αίγυπτο χωρίζονται σε κοινωνικές τάξεις. Ρώτα έναν πλούσιο π.χ. πως λέγεται το milkshake /milkshake/ ή /milkichik/? Θα δεις τεράστια διαφορά.

Πιστεύεις ότι υπάρχει κοινωνική τάξη που χρησιμοποιεί περισσότερο αργκό;

Ε οι πιο χαμηλές τάξεις.

Μπορείς να διακρίνεις γειτονιά ή και πόλη από την αργκό που μιλάει ένα άτομο;

Ναι μπορείς να καταλάβεις τις πόλεις. Οι γειτονιές λίγο πιο δύσκολα.

Εσύ από που μαθαίνεις την αργκό σου, από που αντλείς τις ατάκες σου;

Από φίλους, τηλεόραση, ίντερνετ. Μουσική δεν πολυακούω Αραβικά. Στα ελληνικά θα πάρω όμως λεξικό περιεχόμενο από ελληνική χιπ χοπ.

Από ποιες γλώσσες δανείζεσαι όταν μιλάς αργκό;

Αγγλικά

Από ποιες άλλες κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις δανείζεσαι λέξεις και περιεχόμενο; Πώς αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς ταυτοτικούς όρους από κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις;

Έχετε εικόνα από ποιες κουλτούρες δανείζεται η Αιγυπτιακή αργκό αν αυτό το φαινόμενο συμβαίνει και εκεί;

Ναι το κάνω μέσα από την γλώσσα του χιπ χοπ ας πούμε ατάκες όπως «πως το βγάζω το κασέρι», δηλαδή παίζω λεκτικά με το ναρκό και την μαφία και τέτοια αλλά για πλάκα, όχι στα σοβαρά. Δεν θα πάω να πω στον εργοδότη «πόσο κασέρι θα μου δίνεις τον μήνα;» χαχαχαχα. Είναι μία τάση. Ας πούμε πόσες φορές μπορεί να πει κάποιος μία μαλακία και να του πούμε «μαλάκα τι έχεις πει;» ε και να μην έχει καμία σχέση με ναρκωτικά προφανώς η όλη φάση.

Χρησιμοποιούνε περισσότερο οι άντρες ή οι γυναίκες αργκό; Τι παρατηρείτε;

Για την Αιγυπτιακή πραγματικότητα θα πω οι άντρες γιατί εκεί δεν συναναστρέφομαι με γυναίκες ιδιαίτερα. Τώρα οι Αιγύπτιοι που ζουν εδώ, νομίζω ίσο και για τα δύο φύλα. Στις ελληνόφωνες παρέες νομίζω ότι χρησιμοποιούνε και οι δύο αργκό ισάξια αλλά ίσως να χρησιμοποιούνε διαφορετικές λέξεις. Τώρα ας πούμε τα κορίτσια λένε η μία την άλλη 'μαλάκω'.

Υπάρχει περίπτωση οι Αιγύπτιες να είναι πιο ελεύθερες γλωσσικά στην Ελλάδα;

Όλες όσες ξέρω είναι πολύ πιο καταπιεσμένες εδώ από την οικογένεια από ότι είναι στην Αίγυπτο. Να μην βγει, με ποιους βρίσκεται, να μην κάνει σεξ κτλ. Δεν ξέρω.

Νιώθεις πιο άνετα να χρησιμοποιείς αργκό με άντρες ή γυναίκες;

Με άντρες. Αν είναι ξαδέρφη μου και φίλη μου θα είμαι πολύ πιο χαλαρός όμως.

Πώς νιώθεις με την αρρενωπότητά/ θηλυκότητά σου όταν χρησιμοποιείς αργκό; - (υπάρχουν εκφράσεις ή τρόποι να μιλάς που όταν τους/τις χρησιμοποιείς νιώθεις πιο θηλυκό και άλλες που νιώθεις πιο αρσενικό; Πιο μάτσο;)

Τίποτα δεν έχει να λείει. Όταν ήμουν έφηβος ναι πουλούσα μαγκιά με την γλώσσα ναι.

Νιώθεις ότι αν χρησιμοποιήσεις αργκό σε μία ανδροκρατούμενη παρέα σε παίρνουν πιο πολύ στα σοβαρά/μετράει η γνώμη σου περισσότερο; Υπάρχει περίπτωση αυτό να εξαρτάται από τα κοινωνικά χαρακτηριστικά της παρέας; Δηλαδή αν είναι άντρες συνάδελφοι να πρέπει να επιβληθείς χρησιμοποιώντας πιο επίσημο λόγο και αν είναι στην παρέα σου μέσα από την αργκό; / πιστεύεις ότι έχεις πιο πολύ χώρο να εκφραστείς για πιο σοβαρά τόπικς και να μην χάσεις την αξιοπιστία σου χρησιμοποιώντας αργκό ενώ για μία γυναίκα δεν θα ήταν το ίδιο;
Στα Αραβικά ίσως να μην την πάρουν στα σοβαρά αν μιλάει αργκό λόγω κουλτούρας αλλά εδώ στην Ελλάδα νομίζω είναι το αντίθετο, αρέσει η κοπέλα να είναι έτσι αλάني. Αλλά φυσικά αυτό έχει να κάνει και με την παρέα που θα είσαι.

Πιστεύεις ότι ο σεξισμός και ο ρατσισμός φυσικοποιούνται μέσα από την αργκό και γενικά συνδέονται;

Νομίζω ότι απλά είμαστε λίγο περισσότερο ευαίσθητοι τελευταία και ψάχνουμε να στιγματίσουμε τα πάντα. Η σλανγκ μπορεί κάποιες φορές να ακούγεται πιο σκληρή πιο βρώμικη και πιο underground, αυτό ισχύει ναι. Και μέσα στην τραπ έχει πολύ σεξιστική σλανγκ για μία συγκεκριμένη ηλικία. Και ναι όντως γίνεται κάτι απλό και νορμάλ και το αποδέχονται όλοι περισσότερο.

Γιατί ενώ υπάρχουν αρνητικά attitudes απέναντι στη σλάνγκ συνεχίζετε να την χρησιμοποιείτε? Ειδικά εσύ που φαίνεται να έχεις μία σχέση αγάπης μίσους.

Νομίζω ότι ο καθένας πρέπει να είναι αυθεντικός και true με κάθε ομιλία που χρησιμοποιεί. Πρέπει ο καθένας να ξέρει τι λέει. Ας πούμε να πηγαίνεις και να λες τον άλλο «φασαίο» ή «μπούμερ» χωρίς να ξέρεις τι λες ή γιατί το λες. Εγώ την χρησιμοποιώ κυρίως για πλάκα.

Νιώθεις κάποιες φορές ότι η αργκό μπορεί να υπερασπιστεί λεκτικά και άρα νοηματικά την καταγωγή σου, τον τρόπο που ζεις και σκέφτεσαι, την διαφορετικότητά σου, την άποψή σου για τα πράγματα σε φάσεις που αυτή διαφωνεί ή συγκρούεται με την κυρίαρχη αφήγηση και τελικά αυτό που εσύ είσαι;/ Προσφέρει visibility σε κάποιες πτυχές/ταυτότητές σου ή και σε εσένα ως ολότητα; Νιώθεις ότι δίνει φωνή και ότι απελευθερώνει κομμάτια του εαυτού σου που δεν έχουν χώρο να εκφραστούν σε άλλα πλαίσια;

Δεν μου κάνει κάποιο ιδιαίτερο νόημα αυτό, νομίζω πως όχι. Αλλά δεν το έχω σκεφτεί.

Για ποιους λόγους πιστεύεις ότι ένας μετανάστης ή μία μετανάστρια μπορεί να χρησιμοποιεί την αργκό της μητρικής του γλώσσας μέσα στην χώρα υποδοχής;

Προσπαθεί να επικοινωνήσει με τους δύο κόσμους μέσα στους οποίους ζει και βρίσκεται. Θέλω να επικοινωνήσω με δύο κόσμους στον ίδιο χώρο.

E5

Μπορείς να μου πεις την ηλικία, καταγωγή σου, τι έχεις σπουδάσει και που εργάζεσαι;

Είμαι 32 χρονών, κατάγομαι από την Αίγυπτο, γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Αθήνα, σπούδασα στην Αθήνα Οδοντιατρική Αθηνών και δουλεύω ως οδοντίατρος. Μιλώ Ελληνικά, Αιγυπτιακά, Γερμανικά και Αγγλικά

Τι σημαίνει για σένα να είσαι Έλληνας/ Ελληνίδα/ Αιγύπτιος/Αιγύπτια;

Βασικά δεν νιώθω ούτε έτσι ούτε αλλιώς. Και είμαι πολύ καλά με το ότι δεν νιώθω έτσι. Έχω πολλά χαρακτηριστικά και από τις δύο κουλτούρες. Τις φέρω μέσα μου και τις δύο επομένως για μένα αυτό σημαίνει να είμαι Ελληνίδα ή Αιγύπτια. Ότι έχω και από τα δύο. Αλλά δεν ταυτίζομαι με καμία από τις δύο.

Αισθάνεσαι ευπρόσδεκτος στην Ελλάδα;

Ναι κατά βάση αυτό υπήρχε. Δεν ένιωθα ευπρόσδεκτη ούτε στα παιδικά μου χρόνια ούτε στα εφηβικά μου χρόνια. Βασικά άρχισα να νιώθω ευπρόσδεκτη εκεί στα φοιτητικά και αυτό γιατί δεν καταλάβαιναν την καταγωγή μου αν δεν άκουγαν το επώνυμό μου. Όπου και να πήγαινα, σε οποιαδήποτε αρχή ή υπηρεσία ένιωθα κατευθείαν αυτό το από που είσαι και όλον τον αποκλεισμό που αυτό φέρει. Από την άλλη ένιωθα και προνομιούχα γιατί έχω ελληνική ταυτότητα οπότε σαν ενήλικη μετά μπορούσα να χρησιμοποιήσω αυτό ας πούμε. Και μετά το ότι επίσης εγώ κατάφερα να σπουδάσω οπότε αυτό μετά με έκανε να διαφέρω σε σχέση με τις συμπεριφορές που λάμβανα πριν την σχολή. Τον αποκλεισμό ότι είμαι Αιγύπτια. Μετά άρχισε σιγά σιγά μετά το πανεπιστήμιο να μου είναι πιο ελαφρύ. Κυρίως λόγω του πως το διαχειρίστηκα εγώ. Αλλά και επειδή αντιμετώπιζανε μία μετανάστρια η οποία είχε κατακτήσει και κάποια άλλη κοινωνική θέση οπότε στο μυαλό τους δεν μπορούσαν να με βάλουν στην ίδια θέση με κάποια άλλη που δεν έχει αυτό το χαρτί γιατί αυτό το χαρτί μου έδωσε κύρος. Ένα χαρτί ήταν αυτό που έδειχνε το ποια είμαι.

Τι σημαίνει για σένα να είσαι άντρας/ γυναίκα; Εντοπίζεις διαφορά από το πως αισθάνεσαι το ίδιο πράγμα μέσα από την Αιγυπτιακή σου ταυτότητα;

Γιατί να μην πω και τι σημαίνει για μένα να είμαι άντρας;

Σωστό, εννοείται.

Όταν ήμουν μικρή μεγάλωσα σαν το αγοράκι της οικογένειας, για αυτό σε ρώτησα για τί να μην πω και τι σημαίνει για μένα να είμαι άντρας. Και ο λόγος που μεγάλωσα σαν αγόρι, μεγαλώνοντας αντιλήφθηκα γιατί ήμουν πάντα με τα αγόρια, γιατί είχα το προφίλ της αρρενωπότητας μέσα στην οικογένεια, για μένα είχε να κάνει με το ότι ήθελα να αντιμετωπίζω ισότιμα τον πατέρα μου ο οποίος ήταν ένας πολύ σκληροπυρηνικός μουσουλμάνος και η θέση της γυναίκας είναι πολύ κατώτερη σε ένα τέτοιο πλαίσιο. Δεν έχει καν λόγο, δεν αντιμετωπίζει ισότιμα έναν άντρα οπότε και αυτός ήταν ο λόγος που εγώ μεγάλωσα σαν αγόρι και επέλεξα να ζήσω ως γυναίκα όταν πλέον άρχισα να ζω μακριά από τον πατέρα μου.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση ελληνική γλώσσα;

Το πρώτο πράγμα είναι η γλώσσα που έχω συνηθίσει να μιλάω, η γλώσσα μου. Η γλώσσα που έχω συνηθίσει να εκφράζομαι καλύτερα.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση Αιγυπτιακή γλώσσα;

Ποίηση.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την φράση αγγλική γλώσσα;

Colonialism, χαχαχαχα

Πιστεύεις ότι υπάρχουν γλώσσες που έχουν μεγαλύτερη αξία από άλλες και αν ναι γιατί;

Ε αξία διαφορετική και μεγαλύτερη ανάμεσα στις γλώσσες δεν βρίσκω. Να η αγγλική ας πούμε απλά έχει επικρατήσει, δεν είναι θέμα αξίας. Είναι ένα εργαλείο που μπορείς να χρησιμοποιήσεις και να επικοινωνήσεις με ανθρώπους από όλον τον κόσμο αν φυσικά ψηθούν να σου απαντήσουν. Γιατί στην Γαλλία δεν νομίζω να πάρεις απάντηση και στην Γερμανία που έχω ζήσει δεν μπορούσα να βρω καμία δουλειά με αυτήν την γλώσσα. Πιο πολύ είναι αν θες να ταξιδέψεις, να έρθεις σε επαφή με άλλα άτομα στον κόσμο και επειδή έτσι έχει οριστεί, είναι αυτή που έχει επικρατήσει. Ενώ για μένα η Αραβική, παρόλο που με τα χρόνια την μιλάω κάπως λιγότερο και την έχω ξεχάσει λίγο, είναι για μένα μία γλώσσα πολύ μαγική. Μου βγάζει μία μαγεία, αυτό που σου έλεγα πριν. Ότι περιγράφει με έναν λυρικό τρόπο τα πράγματα και νομίζω ότι εμένα με γεμίζει πολύ στο κομμάτι του ρομαντισμού μου η Αιγυπτιακή.

Πιστεύεις ότι κάθε γλώσσα έχει ένα καλό και ένα κακό πρόσωπο; Έναν καλό/κακό, λάθος/σωστό, όμορφο/άσχημο τρόπο να εκφραζόμαστε μέσα στην ίδια την γλώσσα;

Ναι πιστεύω ότι υπάρχει σε κάθε γλώσσα. Έναν άσχημο τρόπο στα ελληνικά θα έλεγα...ας πούμε ότι είναι κάποιος που κάνει φασαρία και εσύ μπορείς να του πεις ας πούμε «μήπως μπορείς να κάνεις λίγο πιο ήσυχα γιατί θέλω να ξεκουραστώ;» αλλά αλλιώς μπορείς να του πεις «ρε μαλάκα δεν σου έχω πει ότι με ενοχλεί αυτό το πράγμα; Κόφτο!»

Τι σημαίνει για σένα μιλάω ευγενικά;

Ευγενικά για μένα σημαίνει ότι μιλάω χωρίς να θέλω να προσβάλλω το άλλο άτομο. Για μένα είναι μία ερώτηση που με δυσκολεύει γιατί γενικά σιχαίνομαι την ευγένεια της Ευρώπης. Μου φαίνεται ειρωνική, ψεύτικη, έχει ένα μεγάλο πρέπει πίσω από αυτήν και δεν νοιάζεται στα αλήθεια για το άλλο άτομο αλλά λέει ότι πρέπει να μιλήσεις έτσι γιατί αλλιώς είσαι αγενής. Και εγώ ερχόμενη από Ελλάδα και Αίγυπτο που είναι πολύ πιο άμεση η γλώσσα είχα πολλά θέματα όπως το «φέρε μου αυτό» δεν σημαίνει ότι σε διατάζω. Γιατί για μένα έχει σημασία η πρόθεση και αν η πρόθεσή μου είναι καλή και δεν θέλω να κάνω το άλλο άτομο να νιώσει άσχημα αυτό είναι ευγένεια.

Είναι για σένα ένα κομμάτι ευγένειας και σεβασμού να μιλάς στον άλλον στον κώδικα που σου μιλάει; Προσαρμόζεστε στην επικοινωνία και το θεωρείτε αυτό ευγένεια; Ο πληθυντικός ευγενείας τι θέση έχει;

Κοίτα γενικά για μένα όπως σου είπα μετράει πάρα πολύ η πρόθεση και η επικοινωνία. Επομένως δεν παίζει να μην προσαρμοστώ προκειμένου να κάνω τον άνθρωπο που είναι απέναντί μου να με

καταλάβει και να συνεννοηθούμε. Αλλά δεν με ενδιαφέρουν τα τυπικά της ευγένειας ούτε αν κάποιος έμμεσα με καλεί σε μία πιο τυπική και καθωσπρέπει επικοινωνία με τον τρόπο του θα ενδώσω. Εγώ θα είμαι ο εαυτός μου και απλά θα προσπαθήσω να μην προσβληθεί κανένας.

Τι σημαίνει για σένα γλωσσική φθορά, γλωσσική φτώχεια και γλωσσική αλλοίωση

Όχι, δεν πιστεύω ότι υπάρχει γλωσσική φθορά. Πιστεύω ότι οι γλώσσες μετασχηματίζονται και αλλάζουν με βάση τις ανάγκες και την εξέλιξη της κάθε κοινωνίας οπότε πιστεύω ότι οι γλώσσες εξελίσσονται. Ακόμα ακόμα και αυτό με τα greeklish ή η αργκό που πολύς κόσμος γκρινιάζει εμένα μου φαίνεται ότι είναι εξέλιξη της γλώσσας, εμπλουτισμός της γλώσσας και εξυπηρετεί τις ανάγκες των ανθρώπων που θέλουν να επικοινωνήσουν. Οπότε αν οι άνθρωποι θέλουν να επικοινωνήσουν, δεν το βλέπω σαν φθορά αλλά σαν εξέλιξη.

Αισθάνεστε ότι τα Αιγυπτιακά είναι ανώτερα ή κατώτερα από την fusha;

Ούτε καν! Ούτε καν! Θεωρώ ότι αυτή η fusha μου βγάζει ένα ταξικό πρόσημο. Ας πούμε εγώ πηγαίνοντας σαν παιδί πρώτη φορά στην Αίγυπτο στα 11 για διακοπές, επίσης έζησα ένα χρόνο στο Κάιρο ως έφηβη, ερχόμουν σε επαφή με πολύ περισσότερο κόσμο εκεί πέρα και είδα ότι το να ξέρεις fusha είναι τεράστιο προνόμιο εκεί πέρα, είναι ξεκάθαρα ταξικό. Ας πούμε τα περισσότερα μου ξαδέρφια ή άτομα που γνώρισα εκεί πέρα δεν είχαν το προνόμιο να πάνε σχολείο, να το τελειώσουν, να τελειώσουν το πανεπιστήμιο, γιατί είναι τελείως διαφορετικό το πως μιλάμε για τάξεις στην Αίγυπτο, οπότε για μένα η fusha μου έδειχνε ότι ο άνθρωπος που την μιλάει και την κατέχει έχει ένα προνόμιο σε σχέση με τους υπόλοιπους για αυτό και δεν το έμαθα ποτέ. Ήταν κάτι που μου δημιουργούσε απέχθεια, κάτι μακρινό... Δεν το 'χω πολύ με τους αστούς της Αιγύπτου! Οπότε εμένα τα Αιγυπτιακά ήταν πάντα η αγάπη μου. Επίσης μου θύμιζε πάντα αυτό το βασανιστικό κοράνι, οπότε όταν άκουγα fusha ένιωθα πάντα ότι κάποιος μου μιλάει για το κοράνι. Πήγαινα και κατηχητικό, μάθαινα και με τον πατέρα μου...

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν ακούς την λέξη αργκό;

Η γλώσσα της ζωής και του δρόμου

Αισθάνεται ότι η αργκό είναι κατώτερη μορφή επικοινωνίας από την κοινή Αιγυπτιακή; Αν θες να μου περιγράψεις σκέψεις και συναισθήματα.

Κατώτερη δεν την θεωρώ για κανένα λόγο. Εγώ καταρχάς την θεωρώ γλώσσα μου. Γιατί μεγάλωσα σε φτωχογειτονιές... Ήμουν γενικά πολύ με παιδιά μεταναστών, οπότε ήταν η πιο οικεία γλώσσα για μένα και για μένα προσωπικά δεν είναι καθόλου κατώτερη είναι πολύ ευρηματική γλώσσα και για μένα είναι η εξέλιξη της κάθε γλώσσας.

Με ποιους μιλάς πιο πολύ αργκό; Εσύ χρησιμοποιείς πολύ αργκό στην καθημερινότητά σου; Θα μπορούσες να πεις ότι χρησιμοποιείς περισσότερο την αργκό ή την κοινή;

Κοίτα Αιγυπτιακή αργκό χρησιμοποιούσα πάρα πολύ όταν ήμουν Αίγυπτο και όταν πήγαινα. Η γλώσσα μου δηλαδή...είχα γίνει μεγάλο αλάτι. Ο πατέρας μου ήθελε απλά να με πνίξει. Δεν ήθελα να με αφήνει να βγαίνω έξω γιατί τα έπαιρνα και πάρα πολύ γρήγορα, ήμουν και 15 χρονών, ήμουν πολύ ροδάκι. Αλλά ξέρεις πλέον δεν την χρησιμοποιώ πολύ γιατί και με τα αδέρφια μου μιλάμε ελληνικά, άντε το πολύ πολύ να κάνουμε καμία πλάκα με τύπου αργκό, να σχολιάσουμε δηλαδή κάτι. Μετά με κάποια φιλαράκια που είχα από Αίγυπτο έτσι διάσπαρτα στην Ελλάδα. Μετά οκ κάνω παρέα και με πολύ κόσμο που δεν είναι Αιγύπτιοι αλλά είναι Αραβόφωνοι οπότε έχω μπλέξει τα Αραβικά μου μαζί και με τα Συριακά και με του Λιβάνου οπότε παίζει ένα μιξ αργκό. Γενικά μιλάω κατά βάση στην αργκό, είτε Αραβική είτε Ελληνική. Ο μόνος χώρος που θα μιλήσω κοινή είναι στην δουλειά μου.

Με ποιους, πότε και πώς κάνετε εναλλαγή Ελληνικής με Αιγυπτιακή αργκό;

Ναι κυρίως αυτό το κάνω με τα αδέρφια μου και κυρίως με την αδερφή μου, ειδικά πιο μικρές. Είχαμε την δεύτερη γλώσσα που σχολιάζαμε κρυφά σαν μυστικός κώδικας και κοροϊδεύαμε όταν δεν γουστάραμε να μας καταλάβουν τι λέμε. Οπότε έπαιζε αυτό φουλ.

Εσύ είσαι συνειδητός/συνειδητή όταν χρησιμοποιείς αργκό; Νιώθεις δηλαδή ότι κάνεις ένα switch?

Όχι εγώ θεωρώ απλά ότι μιλάω σαν Σάρα. Δεν σκέφτομαι δηλαδή ότι τώρα μιλάω στην αργκό, δεν κάνω τέτοιου είδους σκέψη ούτε καν.

Ποια είναι η αγαπημένη σου λέξη ή φράση στην αργκό;

Κοίτα υπάρχει μία που μου την έλεγε πολύ ο ξάδερφός μου και μου άρεσε που ήταν η /eshta yazmili/ قشطة يا زميلي που σημαίνει κάτι σαν επιβράβευση, που λες και καλά κάτι καλό στον μπρο σου. Κάτι σαν μπράβο ρε μάγκα! Αν και στα ελληνικά αυτά τα «μπράβο ρε μπρο» τα σιχαίνομαι, είναι από αυτά που λες «τώρα κάνω εμετό». Αλλά στο πλαίσιο της Αιγύπτου και εκεί το πως το είχαμε μεταξύ μας και μεγαλώναμε μου άρεσε πολύ γιατί μου έδινε και ένα respect γιατί ξέρεις, δεν μιλάς έτσι σε ένα κορίτσι...Στα ελληνικά τώρα, το ctinge χρησιμοποιώ πολύ. Μου αρέσει πολύ και το /hadida/ “حديدي” που κυριολεκτικά είναι κάτι σιδερένιο, κάτι από μέταλλο. Και αυτοί εννοούν το αμάξι. Όπως η «σιδεριά» που έλεγε παλιά η ελληνική αργκό.

Κάποια λέξη ή φράση της αργκό που δεν την χρησιμοποιείς απαραίτητα αλλά σου φαίνεται αστεία, ή ενδιαφέρουσα ή ακόμη και χαζομάρα, αλλά σου έχει τραβήξει την προσοχή.

Το «φλεξάρω» δεν αντέχω. Δεν το μπορώ. Μμμ στα Αιγυπτιακά τώρα μου φαίνεται πολύ αστείο το /aha/ “احا”, μου φαίνεται πολύ γελοίο και τέλειο και το πως το λένε! Δηλαδή εγώ μπορώ να φέρω στο μυαλό μου και την Αιγύπτια πως το κάνει.

Μου ανέφερε μία κοπέλα από το Κάιρο στην οποία έκανα συνέντευξη ότι αυτό είναι κάτι που δεν το λένε συνήθως τα κορίτσια

Ναι ισχύει, κανονικά είναι έτσι. Αλλά αν πας μία βόλτα στην γειτονιά μου στο Κάιρο που είναι φάση τι να σου πω... άστο! Δεν ξέρω και πως να στο μεταφέρω στα Ελληνικά δεδομένα. Φαντάσου περιοχές που μοιάζουν με παραγκουπόλεις. Και εκεί πέρα ας πούμε οι γυναίκες έχουν φουλ αυτό το αλήτικο. Και κάνουν και αυτήν την κίνηση με το χέρι και τον ήχο του γουρουνιού. Που θεωρείται πολύ αγενές. Που είναι βαρύ γιατί έχει πολλά σεξουαλικά connotations, οπότε είναι ξέρεις «απαπα τι γυναίκα είναι αυτή». Εγώ αυτά σκέψου τα είχα μάθει όλα από τις θείες μου και τις ξαδέρφες μου.

Εσύ πως αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς αργκό;

Νιώθω ότι είμαι εγώ. Νιώθω ότι είναι το στυλ μου. Νιώθω οικεία, είναι η γλώσσα που ούτως ή άλλως χρησιμοποιώ.

Πώς αισθάνεσαι όταν ακούς παλιά αργκό;

Καλά εμένα αυτά μου φαίνονται όλα ενδιαφέροντα! Μου αρέσει να ανακαλύπτω όλες τις αργκό, μου φαίνονται απίστευτες! Είχα έρθει κάποια στιγμή σε επαφή με την Πάολα και μιλούσαμε και μου έλεγε κάτι παλιακά καλιαρντά φοβερά και εγώ ήμουν σε φάση «πεθαίνω τώρα! Πεθαίνω!» ήταν τρομερά ενδιαφέροντα.

Εσύ τι θεωρείς ότι φέρνει η αργκό σαν γλωσσική μορφή μέσα στην επικοινωνία;

Εμένα μου βγάζει μία αλητεία, μου βγάζει έτσι ένα του δρόμου και ότι καταλαβαίνω και αισθάνομαι αλληλεγγύη και ενότητα απέναντι στο άτομο το οποίο την μιλάει, ότι με το άτομο αυτό έχουμε κοινό background, κοινές καταβολές. Και επίσης ότι έχει πάρα πολύ χιούμορ έτσι!

Μπορεί να φέρνει ένα εναλλακτισμό;

Ναι ντάξει τώρα όλοι αυτοί οι εναλλακτικοί την χρησιμοποιούνε ναι...Γιατί νιώθουν έτσι πιο κουλ τάχα και ότι τους φέρνει πιο κοντά στα πιο εξεγερσιακά κομμάτια της κοινωνίας. Ενώ πραγματικά ούτε καν ακουμπάνε. Είναι λίγο lifestyle.

Εντοπίζεις στοιχεία αμφισβήτησης; Με την έννοια του ότι χρησιμοποιώντας την αργκό αντιτίθεται στην κυρίαρχη γλωσσική κουλτούρα.

Ναι αφού αμφισβητεί την κοινή γλώσσα! Εννοείται!

Τι ρόλο έχει η ειρωνεία στην αργκό κατά την γνώμη σου;

Έχει φουλ!

Πιστεύεις ότι η αργκό είναι δημιουργική;

Ναι είναι φουλ δημιουργική! Μου φαίνεται ευφύεστατη!

Πιστεύεις ότι η αργκό χρειάζεται ως κώδικας επικοινωνίας;

Ναι βέβαια για να χρησιμοποιείται σημαίνει ότι χρειάζεται

Εσύ γιατί χρησιμοποιείς την αργκό; Θεες να μου πεις μερικούς λόγους;

Γιατί αυτήν έμαθα, με αυτήν μεγάλωσα, αυτή είναι η γλώσσα που χρησιμοποιώ με τις φίλες και τα φίλα μου, για πλάκα κάπως αλλά δεν είναι ο βασικός λόγος που το κάνω. Πιο πολύ είναι απλά αυτό που κάνω. Αυτή μου είναι οικεία αυτήν ξέρω. Πιο παλιά όπως σου είπα το έκανα με την αδερφή μου φουλ να χρησιμοποιούμε την αργκό για να κρύβουμε πράγματα.

Υπάρχει περίπτωση να το χρησιμοποιείς για να είσαι κουλ;

Χαχαχαχα όχι! Δεν έχω τέτοια ανάγκη, δεν θέλω να είμαι κουλ

Υπάρχει περίπτωση να χρησιμοποιείς την αργκό επειδή δεν σου έρχεται η αντίστοιχη λέξη στην κοινή;

Ναι ας πούμε υπάρχουν λέξεις και φράσεις που είναι πολύ πιο βολικές και γρήγορες. Άντε πες εσύ τώρα πως θα πούμε στην κοινή το «κριντζάρω». Πρέπει να απαντήσουμε μία ολόκληρη φράση!

Εσύ αν θέλεις να εντυπωσιάσεις κάποιον ή κάποια με το Intellect την ευφυΐα σου και αυτό που είσαι σαν τύπος θα χρησιμοποιήσεις την αργκό ή την κοινή περισσότερο, τι παρατηρείς; Δεν αναφέρομαι μόνο σε προθέσεις εντυπωσιασμού με ερωτικό κίνητρο αλλά σε όλα τα πλαίσια.

Θα χρησιμοποιήσω αυτό που είμαι, δηλαδή την αργκό.

Εσύ πως νιώθεις όταν χρησιμοποιείς την κοινή ελληνική; Και πως νιώθεις όταν μιλάς Αιγυπτιακά;

Ντάξει οκ νιώθω απλά κάπως κάποιες φορές ξέρω ότι είμαι σε ένα mindset να μην μου ξεφύγει κάτι για να μην χαρακτηριστώ κάπως. Μπαίνω σε ένα άλλο Mood και παίζω έναν ρόλο. Ότι τώρα και καλά εγώ είμαι professional, ντύνομαι έναν ρόλο ρε παιδί μου.

Εσύ νιώθεις πιο πολύ ο εαυτός σου όταν μιλάς αργκό ή όταν μιλάς την κοινή;

Ναι με την αργκό ξεκάθαρα.

Υπάρχει κάποια γλωσσική μορφή που χρησιμοποιείς σε κάποια συγκεκριμένη κοινωνική εκδήλωση κατά την οποία τον τρόπο που επικοινωνείς να τον αισθάνεσαι σαν ρόλο;

Ε στις υπηρεσίες, στην δουλειά, σε κάποιες αρχές επίσημες...Στις πολιτικές διαδικασίες επίσης αποφεύγω να χρησιμοποιήσω αργκό. Όχι όταν γενικά μιλάω με τα σύντροφέ μου, όταν είμαστε μέσα σε μία διαδικασία συνέλευσης εννοώ, είναι και αυτός ο πιο σοβαροφανής τρόπος με τον οποίο μιλάμε στα πολιτικά για να μας πάρουν στα σοβαρά. Και βασικά τώρα που σου το λέω αυτό συνειδητοποιώ ότι αυτό μάλλον θα έπρεπε να με απασχολήσει. Είναι πολύ ελιτίστικο.

Σε ποιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι σου επιτρέπεται να χρησιμοποιήσεις την αργκό και σε πιο πλαίσιο καταλαβαίνεις ότι πρέπει να γυρίσεις στην κοινή; Υπάρχουν πλαίσια στα οποία για να επιβληθείς, να επιβάλεις την παρουσία σου και την γνώμη σου να χρησιμοποιήσεις την κοινή και σε άλλα την αργκό

Γενικά στην δουλειά μου σε οτιδήποτε έχει να κάνει με υπηρεσίες και όλο αυτό το σίγαμα γραφειοκρατία θα χρησιμοποιήσω κοινή όπως και στις πολιτικές διαδικασίες. Όλα αυτά λοιπόν για να με σεβαστούν και να με πάρουν στα σοβαρά. Τώρα όταν ήμουν πιτσιρίκι ήμουν ένα τραγικό αλάτι, ο φόβος και ο τρόμος της γειτονιάς μου. Οπότε έσκαγα και έπρεπε να πω την καλύτερη ατάκα. Και έφηβη μετά και στον δρόμο μετά τα πρώτα μου χρόνια στα πολιτικά ήμουν απαπαπα χαχαχα, παιδί με πολύ θυμό και πολύ βίαιο, έβγαине όλο αυτό το «ώπα άραξε τώρα μιλάει η Σάρα». Για πολλούς λόγους αυτό αλλά και για να μπορέσω να αντισταθμίσω και την έμφυλη μου καταπίεση έτσι; Επομένως ναι το έκανα αυτό, να βγάζω επιβολή και μαγκιά από την αργκό σε νεαρότερη ηλικία.

Σε έχουν ποτέ κριτικάρει ως αναιδή, ακαλλιέργητο, αμόρφωτο ή άλλους χαρακτηρισμούς επειδή χρησιμοποιείς αργκό; Από καθηγητές, από γονείς

Ναι φουλ φουλ. Κοίτα γενικότερα μου τα έχουν πει όλα αυτά αν και εγώ πάντα διαφωνούσα με τον όρο μάτσο αλλά ναι διαφωνούσα. Από την οικογένεια την ευρύτερη, το σχολείο μέχρι και... Καλά οι καθηγητές λέγανε ότι είμαι η καλύτερη μαθήτρια αλλά πως γίνεται να είμαι έτσι τέτοιος οχετός; Ε στις δουλειές μου φουλ έχω κατηγορηθεί για αυτό. Γιατί έκανα ότι δουλειά υπήρχε πριν γίνω οδοντίατρος. Αλλά και τώρα σαν οδοντίατρος μου έχουν πει ότι πρέπει να μιλάω πως μιλάω και πως ντύνομαι στον ρόλο μου σαν γιατρός. Επίσης είναι και ο τρόπος που μιλάω που με χαρακτηρίζει ως butch. Και σε ερωτικές έτερο σχέσεις μου έχουν πει φουλ ότι αυτά που κάνω και πως μιλάω ότι δεν είναι θηλυκό. Αλλά και στις μη έτερο σχέσεις ενώ είμαι φαμάρα μόλις μιλήσω με θεωρούν butch.

Νιώθεις ότι κάνεις κάτι επαναστατικό ή ριζοσπαστικό επειδή χρησιμοποιείς την σλανγκ;

Εντάξει όχι

Υπάρχει κάτι στην σλανγκ που δεν σου αρέσει, που σε ενοχλεί;

Ε κυρίως εμένα μου την δίνουνε όλες αυτές οι λέξεις που αφορούν τις διακρίσεις, στο ρατσιστικό και στο έμφυλο.

Πιστεύεις ότι ο σεξισμός και ο ρατσισμός φυσικοποιούνται μέσα από την αργκό και γενικά συνδέονται;

Ναι φουλ. Λέμε ας πούμε «την τύχη μου την μαύρη».. Που είναι φουλ ρατσιστικό. Ή το «έμπαινα» που είναι και σεξιστικό και ομοφοβικό. Και σίγουρα φυσικοποιείται. Αλλά για μένα έχει πολύ να κάνει και από ποιο άτομο έρχεται και σε τι πλαίσιο. Από έναν cis straight τύπο ας πούμε το έμπαινα δεν θα με έφηγε να το ακούσω. Τώρα αν το άκουγα από μία κουιράντζα, είναι αλλιώς δεν μου φαίνεται τόσο τραγικό. Όπως από λευκό άτομο δεν μπορώ να ακούω «την τύχη μου την μαύρη».

Αισθάνεσαι ότι ξεχνάς την κοινή και ότι φτωχαίνει το λεξιλόγιό σου όταν χρησιμοποιείς την αργκό;

Όχι ξεκάθαρα

Μπορείς να διακρίνεις από την αργκό που μιλάει το άλλο άτομο ποια είναι η κοινωνική του τάξη;

Ε ναι φαίνεται φουλ. Πιο πολύ στα ελληνικά το καταλαβαίνω γιατί εκεί έχω πιο πολύ recourse για να την καταλάβω. Κυρίως με τα παιδιά από τα βπ καταλαβαίνω φουλ αμέσως την διαφορετική αργκό τους σε σχέση με το πως μιλάνε τα παιδιά από το Αιγάλεω, τον Ταύρο, τα Πετράλωνα.. Φαίνονται είναι βπ, το νιώθεις...Ας πούμε με το «φλεξάρω» γελάω γιατί νομίζω ότι από εκεί έρχεται...Αυτοί λένε τέτοια.

Μπορείς να διακρίνεις γειτονιά ή και πόλη από την αργκό που μιλάει ένα άτομο;

Γειτονιές στην Αθήνα καταλαβαίνω ναι. Και πόλεις μπορώ να καταλάβω, με άτομα που κάνω παρέα με Θεσσαλονίκη και Κρήτη που μπλέκουν αργκό με την ντοπιολαλιά τους.

Πιστεύεις ότι υπάρχει κοινωνική τάξη που χρησιμοποιεί περισσότερο αργκό;

Ναι πιστεύω κυρίως οι εργατικές τάξεις αν και όλοι μπορούν να προσπαθήσουν να μιμηθούν τον τρόπο που μιλάνε αυτά τα υποκείμενα επειδή έχει γίνει πολύ μόδα μέσα από την μουσική αλλά πιστεύω ότι αυτό σχεδόν πάντα θα φανεί.

Εσύ από που μαθαίνεις την αργκό σου, από που αντλεις τις ατάκες σου;

Από τον φίλο μου τον Βαγγέλη! Χαχαχαχα. Από τα φιλαράκια μου γενικά αλλά έχω γίνει αρκετά μπούμερ, νιώθω σκατόγρια λίγο. Αλλά γενικά από όλη μου την πολύγλωσση πραγματικότητα. Και μου αρέσει πολύ να αράζω με άτομα που έχουν γλωσσική δημιουργικότητα. Μπορεί να μάθω και καινούρια αργκό από κανένα κομμάτι, από ραπ.

Από ποιες γλώσσες δανείζεσαι όταν μιλάς αργκό;

Από όλες όσες μιλάω. Κυρίως ε αγγλικά. Όπως και το dissάρω και τέτοια και λόγω του ραπ.

Στα Αιγυπτιακά ας πούμε υπάρχει περίπτωση να χρησιμοποιήσεις Αγγλικά;

Να αυτό έχει ενδιαφέρον γιατί ο ξάδερφός μου ας πούμε στην Αίγυπτο όποτε άκουγε κάποιον να μπλέκει Αγγλικά με Αιγυπτιακά έλεγε ότι αυτός είναι /fafi/ “فافي”

δηλαδή φλώρος, λιγότερο άντρας, αδερφούλα ας πούμε. Τώρα στην Αιγυπτιακή αργκό δεν ξέρω τι παίζει γιατί δεν έχω επαφή με το εκεί. Παίζει να χρησιμοποιούνε πολλά περισσότερα αγγλικά τώρα.

Από συνεντεύξεις που έκανα με νεαρά άτομα που ζουν στο Κάιρο και χρησιμοποιούν την Αιγυπτιακή αργκό μου ανέφεραν ότι υπάρχει μία πιο upper class slang ατόμων υψηλής κοινωνικής τάξης τους οποίους αποκαλούν ειρωνικά «Egypt» αντί για “Misr” – مصر, γιατί χρησιμοποιούν σε πολύ μεγάλο ποσοστό στην slang τους Αγγλικά. Γνωρίζετε εσείς κάτι σχετικό και ποια είναι η γνώμη σας; Συμβαίνει το αντίστοιχο στους Αιγυπτίους της Ελλάδας;

Αυτήν την εικόνα είχα αλλά δεν ξέρω τι γίνεται τώρα και δεν ξέρω και τι παίζει και Ελλάδα σχετικά με αυτό.

Από ποιες άλλες κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις δανείζεσαι λέξεις και περιεχόμενο; Πώς αισθάνεσαι όταν χρησιμοποιείς ταυτοτικούς όρους από κουλτούρες στις οποίες δεν ανήκεις; Έχετε εικόνα από ποιες κουλτούρες δανείζεται η Αιγυπτιακή αργκό αν αυτό το φαινόμενο συμβαίνει και εκεί;

Γενικά λίγο δυσκολεύομαι... Δεν το κάνω εγώ αυτό. Δεν μου αρέσει. Νιώθω σαν αυτό που κάνουν οι Ευρωπαίοι, μου είναι πάρα πολύ cringe να χρησιμοποιήσω κάτι από το οποίο δεν έχω καμία σχέση, κανένα βίωμα, αυτό το colonialist πράγμα. Και βλέπω ότι παίζει πάρα πολύ μεγάλη μόδα με τα Αλβανικά στην Αθήνα και έχω πάθει σοκ γιατί εγώ ξέρεις μικρή έκανα παρέα με όλα τα παιδάκια από Αλβανία και είχα μάθει μερικές λέξεις και φράσεις στα Αλβανικά και τις έλεγα και οι άλλοι με κοροϊδεύανε! Και τώρα είμαι σε φάση «τι γίνεται???» πώς έγινε τόσο in; Είναι τρομακτικό!

Χρησιμοποιούνε περισσότερο οι άντρες ή οι γυναίκες αργκό; Τι παρατηρείτε;

Κάνω περισσότερο παρέα με θηλυκότητες τα τελευταία χρόνια και από όσο βλέπω μια χαρά την χρησιμοποιούν

Νιώθεις πιο άνετα να χρησιμοποιείς αργκό με άντρες ή γυναίκες;

Α δεν έχω θέμα

Πώς νιώθεις με την αρρενωπότητά/θηλυκότητά σου όταν χρησιμοποιείς αργκό; - (υπάρχουν εκφράσεις ή τρόποι να μιλάς που όταν τους/τις χρησιμοποιείς νιώθεις πιο θηλυκό και άλλες που νιώθεις πιο αρσενικό; Πιο μάτσο;)

Νιώθω τέλεια! Ναι γενικά παίζει σαν σκέψη και σαν εμπειρία και παίζει φουλ αυτό που λες αλλά επειδή εγώ προσωπικά θεωρώ ότι φέρουμε πολλές αρρενωπότητες και πολλές θηλυκότητες και είναι απόλυτα κοινωνικά κατασκευασμένα όλα αυτά και απλώς κάθε φορά εμφανίζουμε έναν άλλο εαυτό. Οπότε αν εγώ είμαι γυναίκα, νιώθω γυναίκα και είμαι πολύ καλά με αυτό, νιώθω και πολύ καλά και με τις αρρενωπότητες που φέρω γιατί ήμουν και απόλυτα αγόρι κάποτε. Και κάπως εμένα μου αρέσει και αυτό το fluid της φάσης μου. Δεν μου αρέσουν τα κοινωνικά πρότυπα σε σχέση με το φύλο και είναι κάτι που ούτως ή άλλως το κριτικάρω από μικρή. Οπότε δεν με επηρεάζει αυτό που ρωτάς. Με τις επιτελέσεις μου ας πούμε είμαι ok κ ας μην ακολουθούν αυτό που η κοινωνία περιμένει τυπικά από μία γυναίκα.

Νιώθεις ότι αν χρησιμοποιήσεις αργκό σε μία ανδροκρατούμενη παρέα σε παίρνουν πιο πολύ στα σοβαρά/μετράει η γνώμη σου περισσότερο; Υπάρχει περίπτωση αυτό να εξαρτάται από τα κοινωνικά χαρακτηριστικά της παρέας; Δηλαδή αν είναι άντρες συνάδελφοι να πρέπει να επιβληθείς χρησιμοποιώντας πιο επίσημο λόγο και αν είναι στην παρέα σου μέσα από την

αργκό; / πιστεύεις ότι έχεις πιο πολύ χώρο να εκφραστείς για πιο σοβαρά τόπικς και να μην χάσεις την αξιοπιστία σου χρησιμοποιώντας αργκό ενώ για μία γυναίκα δεν θα ήταν το ίδιο;

Κοίτα εγώ μεγάλωσα σε φουλ αντροπαρέες λόγω όλων αυτών που σου είπα και του τρόπου με τον οποίο ζούσα...αλλά δεν ένιωσα ποτέ ότι πρέπει να μιλήσω αργκό για να με πάρουν στα σοβαρά. Απλά ήμουνα εγώ. Γενικά μπορώ να μιλήσω μόνο για το πλαίσιο στο οποίο εγώ υπήρξα και μεγάλωσα γιατί ο Αραβόφωνος κόσμος είναι χαώδης. Υπάρχει λοιπόν ένα κομμάτι γυναικών Αραβόφωνων που θα καταφύγουν σε πιο επίσημες μορφές ομιλίας, σε πιο fusha εκφράσεις κτλ. για να επιβληθούν αλλά το κομμάτι που το κάνει αυτό είναι το πιο προνομιούχο. Στην γειτονιά μου ας πούμε, οι γυναίκες από εκεί που κατάγομαι δεν θα χρησιμοποιήσουν fusha για να επιβληθούν αλλά αργκό φουλ και πολύ hardcore αργκό για να επιβληθούν, όχι μόνο γιατί δεν έχουν ταξική και ακαδημαϊκή πρόσβαση στο άλλο αλλά γιατί αυτό είναι το πλαίσιο των δυναμικών εξουσίας εκεί. Αυτές που χρησιμοποιούν fusha ας πούμε είναι αυτές που έρχονται από άλλες γειτονιές, αυτές που είχαν την πρόσβαση να πάνε στο πανεπιστήμιο, αυτές που θέλουν να δείξουν ότι είναι πιο εξευγενισμένες.

Γιατί ενώ υπάρχουν αρνητικά attitudes απέναντι στη σλάνγκ συνεχίζετε να την χρησιμοποιείτε?

Γιατί απλά είναι η γλώσσα του. Εννοώ δηλαδή, έτσι μιλάει ο κόσμος, πολλοί ας πούμε δεν το αναγνωρίζουν ως τέτοιο απαραίτητα. Δηλαδή δεν είναι ότι η κάθε εργάτρια, η κάθε μετανάστρια σκέφτεται ότι ξέρω γω... Γιατί και όλα τα πολιτικά και αυτά που λέμε και η κριτική που κάνουμε έρχεται και από ένα προνόμιο έτσι; Δεν είναι ότι έχεις πρόσβαση σώνει και ντε... Οπότε ακόμη και αυτό το θεωρώ, ότι η κριτική απέναντι σε πιο φτωχά και περιθωριακά άτομα εγώ την θεωρώ απόλυτα λάθος γιατί τα άτομα αυτά δεν έχουν πρόσβαση. Δηλαδή εγώ με την φιλενάδα μου, εγώ με την συναδέλφισσά μου θα μιλήσω αυτό που ξέρουμε και καταλαβαίνομαστε και δεν θα αλλάξουμε τώρα για μία κριτική. Ούτως ή άλλως, τα άτομα αυτά τρώνε γενικώς κριτική για τις ταυτότητές τους, είτε είναι μεταναστά, είτε είναι φτωχά...οπότε τι να τους πει τώρα αυτό. Είναι όλες αυτές οι καταπιέσεις. Σε υποτιμάνε δηλαδή για άλλη μία φορά ότι η γλώσσα σου είναι λάθος. Άσε που τώρα που έχει πάρει το rap hype πάρα πολλά άτομα το βλέπουν ότι είναι πιο In πιο κουλ και τα λοιπά. Σου λένε ρε παιδί μου ο Λεξ γεμίζει στάδια, να! Έχει γίνει hype η φάση. Όλες αυτές οι εταιρείες που έριχναν τα φράγκα στα σκυλάδικα, τώρα χρηματοδοτούν όλους αυτούς τους Τρανούς και τέτοια...

Νιώθεις κάποιες φορές ότι η αργκό μπορεί να υπερασπιστεί λεκτικά και άρα νοηματικά την καταγωγή σου, τον τρόπο που ζεις και σκέφτεσαι, την διαφορετικότητά σου, την άποψή σου για τα πράγματα σε φάσεις που αυτή διαφωνεί ή συγκρούεται με την κυρίαρχη αφήγηση και

τελικά αυτό που εσύ είσαι;/ Προσφέρει visibility σε κάποιες πτυχές/ταυτότητές σου ή και σε εσένα ως ολότητα; Νιώθεις ότι δίνει φωνή και ότι απελευθερώνει κομμάτια του εαυτού σου που δεν έχουν χώρο να εκφραστούν σε άλλα πλαίσια;

Ναι για μένα είναι ξεκάθαρα έτσι. Αν γνωρίσεις ας πούμε άτομα που δουλεύουν σε κάτι εργοστάσια στον Πειραιά και χρησιμοποιούσαν μία αργκό χάλι πολύ καμένη, πολύ σεξιστική αλλά καταλάβαινες ότι είναι μία αντανάκλαση της κοινωνικής θέσης και τοποθέτησης του ατόμου. Όλες σου τις θέσεις και τις απόψεις τις φέρει η αργκό.

Για ποιους λόγους πιστεύεις ότι ένας μετανάστης ή μία μετανάστρια μπορεί να χρησιμοποιεί την αργκό της μητρικής του γλώσσας μέσα στην χώρα υποδοχής;

Να ας πούμε αυτό είναι ένα κομμάτι visibility και empowerment. Όταν έμενα ας πούμε Γερμανία, και από φίλους που μένουν τώρα εκεί, έμενα σε μία πολύ Arab γειτονιά. Και χρησιμοποιούνε πολύ την Αραβική αργκό, τόσο πολύ που έχουν φτάσει σε σημείο τώρα οι Γερμανοί να τους μιμούνται και να λένε ατάκες τους που τις έχουν μάθει και οι Γερμανοί. Για υπεράσπιση ταυτότητας αλλά και επίσης είναι η γλώσσα σου, και θες να εκφραστείς ρε φίλε, θες να βρίσεις, να βγάλεις το άγχος σου. Βγάζεις τον εαυτό σου! Ταυτίζεσαι συναισθηματικά με την γλώσσα που χρησιμοποιείς. Εγώ την έχω ούτως ή άλλως χρησιμοποιήσει μέσα στα χρόνια ως πολιτικό statement και μέσα στο ραπ μου. Για μένα αυτό ήταν πολύ σημαντικό. Δηλαδή αυτήν την γλώσσα που μιλάω, με την δική μου την γλώσσα, θα με ακούσεις. Δεν πρέπει να μιλάω μόνο στην δική σου γλώσσα.

Focus Group

Θα έλεγες ότι έχει αλλάξει ο τρόπος που οι νέοι Αιγύπτιοι μιλάνε χρησιμοποιώντας αργκό μετά τις δραστηκές κοινωνικοπολιτικές αλλαγές που έφερε η Αραβική άνοιξη; 3c

E4: Εγώ καταρχάς ήμουν εκεί, μέχρι το 2015 οπότε μπορώ να μιλήσω συγκεκριμένα. Έχει όντως γίνει αυτό. Πάρα πολλά πράγματα άλλαξαν μετά το 11, έπαιξε και τεράστιο ρόλο σε αυτό η τεχνολογία και το ίντερνετ βέβαια. Άρχισαν και οι ταινίες να μην έχουν τόσο περίπλοκο νόημα και να γίνονται πιο απλές και στην γλώσσα τους και να απευθύνονται στο ευρύτερο κοινό και έγινε έτσι κάπως μόδα το να βγάζουμε καινούριες λέξεις και να αποτελεί αυτό σημάδι κουλνες. Όχι λέξεις πολιτικές ή σχετισμένες με την κοινωνική κατάσταση, κυρίως για αστεία και χιούμορ. Έγινε το πράγμα πιο ελεύθερο.

E2: Ναι και εγώ συμφωνώ με αυτό που λέει ο Θάνος παρόλο που δεν ήμουν εκεί. Άρχισαν να βγαίνουν πολλά διαφορετικά πράγματα στην μουσική και τις ταινίες. Δηλαδή όντως θυμάμαι και τους Cairokee, μία μπάντα που είχε βγει τότε που ήταν έτσι και κάπως πολιτικοποιημένοι.

E4: Αυτό που συνέβαινε είναι ότι υπήρχε ελευθερία του λόγου για δύο χρόνια, από το 11 έως το 13. Και ο καθένας μπορούσε να πει ότι θέλει, μέχρι ένα όριο βέβαια. Όπως και για την μπάντα που έλεγε η E2, αναδείχθηκαν και βρήκαν την ευκαιρία, βγήκαν σε ένα πολιτικό σατυρικό σόου και από εκεί αναδείχθηκαν. Ήταν ένα πολιτικό-κοινωνικό μουσικό γκρουπ. Οπότε για δύο χρόνια έγινε ένας δημιουργικό χαμός, και από την χούντα και μετά υπάρχει λίγο μία σταθερότητα νομίζω πάλι. Όχι όμως μία παραγωγικότητα μόνο στο πολιτικό, γενικά άρχισαν να υπάρχουν διάφορα πράγματα σε όλους τους τομείς.

E3: Εγώ δεν έχω ιδέα, δεν έχω εικόνα. Το 2015 ήμουν 15 χαχαχα και δεν ξέρω πολλά σχετικά.

Διάβασα σε έρευνες ότι το συμβάν αυτό ήταν καθοριστικό για μία στροφή προς την απλή Αιγυπτιακή και όχι τις MSA μορφές της στον δημόσιο λόγο. Τι γνωρίζετε εσείς; 3c

E4: Ακόμα και ο πρόεδρος της Αιγύπτου χρησιμοποιούσε και χρησιμοποιεί και τώρα την απλή Αιγυπτιακή οπότε αυτό όπως καταλαβαίνεις ήταν ένα παράδειγμα προς μίμηση, και μετά γινόταν αναπαραγωγή παντού στην τηλεόραση και το ίντερνετ, ήταν ένα μπουστάρισμα προς πιο απλές μορφές της γλώσσας.

E2: Ακόμα και πρακτικά να το σκεφτείς, από την στιγμή που έγινε η συγκεκριμένη επανάσταση και οι νέοι άρχισαν να τοποθετούνται περισσότερο και να έχουν πολύ περισσότερο λόγο και εκφραζόντουσαν πιο ελεύθερα, και το λεξιλόγιό τους ήταν ούτως ή άλλως πιο ελεύθερο από αυτό των πολιτικών, πολύ λογικά συνέβη αυτό.

Για ποιες θεματικές από τις παρακάτω θα χρησιμοποιήσεις κυρίως αργκό όταν μιλάς:

Για πολιτικά θέματα;

E1-E5: Για σχολιασμό ναι. Αν είμαστε με φίλους και σχολιάζουμε μία κατάσταση πολιτική σίγουρα ναι. Π.χ. αν μιλάς όμως σε ένα πιο επίσημο πλαίσιο και υπάρχει σεβασμός και χρησιμοποιείς αργκό, τότε αναιρείται η αργκό.

Για να κριτικάρετε αρνητικά κάποι@;

E1-E5: Καλά για κράξιμο φουλ! Εννοείται!

Για να πεις κάτι καλό, για να επαινέσεις κάποι@;

E1-E5: Ναι εννοείται. Και τα δύο

Πιο πιθανό είναι αν χρησιμοποιήσετε αργκό για να κλάξετε ή για να πείτε κάτι καλό για κάποι@;

E1-E5: Νομίζω πιο πολύ για να μιλήσεις αρνητικά

Λέγαμε στις ατομικές μας συζητήσεις ότι χρησιμοποιούμε πάρα πολύ την αργκό για να εκφράσουμε διάφορα συναισθήματα έντονα. Αρνητικά, θετικά κτλ. Υπάρχει όμως περίπτωση, να χρησιμοποιούμε την αργκό, για να αποκρύψουμε κάποιο συναίσθημα; Είναι η αργκό ένας

τρόπος να απομακρυνόμαστε από το συναίσθημα; Για παράδειγμα: «Σου πάει φουλ! Σου πάει πολύ!» Τι νιώθεις ότι εκθέτει πιο πολύ το συναίσθημά σου; 3b

E5: Ναι εγώ σίγουρα το κάνω και με τους δύο τρόπους. Και για να αποκρύψω, αποφύγω και για να εκφραστώ πιο έντονα.

E4: Για μένα με την κοινή εκφράζομαι πιο ειλικρινά, πιο κοντά στο συναίσθημά μου. Ενώ με την αργκό είναι λίγο πιο ρόλος, το λες για να το πεις. Για μένα ας πούμε με την αργκό απλά δείχνεις ότι είσαι μέσα στην φάση, ενώ αν πεις πιο επίσημες λέξεις και πιο ουσιαστικές θα εκφραστείς πιο ειλικρινά και αυθεντικά.

E2: Εγώ συμφωνώ με την E5, ότι και τα δύο κάνω.

E1: Και τα δύο σίγουρα. Δηλαδή θα πω αν μου πει κάποιος να βρεθούμε /fekes/ “فكس” που θα είναι πολύ πιο κοντά στην συναισθηματική μου αλήθεια, δηλαδή «άστο, χέστο» αλλά θα πω και πράγματα σε αργκό έτσι πιο τυπικά. Ή μπορώ να πω αν κάτι μου αρέσει πάρα πολύ /gamda fash/ που σημαίνει κάτι σαν «γαμάτο» για να δείξω πόσο μου αρέσει κάτι, αντί να πώ «τι ωραίο αυτό που βλέπω»! Την φράση αυτή ας πούμε την έμαθα από ένα video στο youtube με τον ξάδερφό μου στην Αίγυπτο πριν δέκα χρόνια και από τότε την λέμε συνέχεια.

E4: Το /fash/ σημαίνει γενικά κάτι σκισμένο, δηλαδή κάτι πολύ ουάου, κάτι πολύ τέλειο, σαν να λες «έσκισε»! Έχει και κάποιες σεξουαλικές αναφορές αυτό επομένως δεν το λες μπροστά στους γονείς ας πούμε από σεβασμό.

E3: Ναι και εγώ την χρησιμοποιώ και με τους δύο τρόπους.

Ποιες αισθάνεσαι ότι είναι οι διαφορές της Αιγυπτιακής από την Ελληνική γλώσσα; Π.χ. είναι η Αιγυπτιακή πιο αστεία, παιχνιδιάρικη, ειρωνική, σαρκαστική από την ελληνική όπως μου την έχετε περιγράψει; 3b

E5: Για μένα ναι σίγουρα!

E1: Ναι και για μένα σίγουρα. Τα Αραβικά κάπως μου φαίνονται και πιο εύπλαστα από τα Ελληνικά. Τα ελληνικά μου φαίνονται πολύ σταθερά, πιο αμετακίνητα.

E4: Εδώ διαφωνώ. Τα Αραβικά εμένα μου φαίνεται ότι υπολείπονται κάποιων εννοιών που υπάρχουν στα ελληνικά. Απλά τα Αιγυπτιακά είναι πολύ έντονα και εκφραστικά και μιλάς πάρα πολύ και με τα χέρια και όντως έχουν πάρα πολύ χιούμορ. Αλλά αισθάνομαι ότι τα ελληνικά είναι πολύ πιο γεμάτα σε νόημα, λέξεις και συναισθήματα και ας μην είναι τόσο αστεία. Επίσης η αργκό της Αιγύπτου παραμένει του δρόμου, ενώ στην Ελλάδα η αργκό έχει γίνει κομμάτι και του πιο mainstream κόσμου, το «μπρο» ας πούμε το λέει και ο πρωθυπουργός. Ενώ με τα Αραβικά δεν μπορεί να διανυθεί αυτή η απόσταση. Δεν θα πε ο πρωθυπουργός /gamda fash/.

E3: Στα ελληνικά και εγώ νομίζω ότι μπορώ να εκφραστώ πολύ πλουσιότερα. Τα Αιγυπτιακά μου φαίνονται πιο περιορισμένα. Βέβαια δεν ζω στην Αίγυπτο έτσι;

E2: Κι εμένα μου φαίνεται πολύ πιο χιουμοριστική η Αιγυπτιακή. Αλλά δεν πιστεύω ότι δεν μπορώ να εκφραστώ καλύτερα ή χειρότερα στην κάθε μία. Νιώθω ότι εκφράζομαι όπως θέλω και στις δύο.

Σχετικά με αυτό που είπε ο E4 για το παράδειγμα του πρωθυπουργού, αναρωτιέμαι μήπως το να σπάσεις το τυπικό της ευγένειας στα Αιγυπτιακά είναι λίγο πιο δύσκολο από τα Ελληνικά. Είναι οι γλωσσικοί κώδικες ευγένειας και σεβασμού πιο αυστηροί στην Αιγυπτιακή κοινωνία από ότι στην Ελληνική; Το εθιμοτυπικό της ευγένειας; 1b

E5: Σίγουρα ναι αλλά εξαρτάται και από την οικογένεια στην οποία ανήκεις. Μπορεί μπροστά στον πατέρα να μην μπορείς να πεις πράγματα π.χ. αλλά στις θείες ναι.

E4: Αυτό που λες ισχύει αλλά δεν έχει να κάνει μόνο με τις βρισιές όσον αφορά το τι αποφεύγεις μπροστά σε ένα μέλος της οικογένειας ή ένα σεΐχη, ή τι δεν μπορεί να πει ο πρωθυπουργός. Και δεν έχει να κάνει με το ότι έχεις πει βρισιά, αλλά με το ότι δείχνεις άλλο επίπεδο.

E2: Με μία αρχική σκέψη αν σκεφτώ το πόσο εμπλέκεται η θρησκεία στον Αιγυπτιακό πολιτισμό νομίζω πως ναι, ότι είναι πιο στενό το εθιμοτυπικό της ευγένειας

E4: Εγώ που βλέπω τα 18χρονα ξαδέρφια μου πάντως μιλάνε μες στο σπίτι όπως μιλάνε στον δρόμο.

E3: Εγώ νομίζω πως δεν υπάρχει τόση πολύ αυστηρότητα στους κανόνες ευγένειας. Τουλάχιστον όχι τόσο μέσα στην οικογένεια.

E1: Εγώ σκεφτόμουν τώρα ότι υπάρχουν τυπικά ευγένειας, θα δείξουν σεβασμό στους μεγαλύτερους. Στους μεγαλύτερους ας πούμε πρέπει πάντα να μιλήσεις ευγενικά, δεν τα διαπερνάς εύκολα αυτά.

E4: Ναι μπορεί να γίνει μεγάλη παρεξήγηση αν δεν το τηρήσεις, μέχρι και επίθεση. Δηλαδή και αυτό που είπα για τα ξαδέρφια μου ναι το κάνουν αλλά οι γονείς τους μαλώνουν]

E2: Νομίζω ρε παιδιά ότι όσο πιο νεαρή γενιά είναι τόσο περισσότερο σπάει αυτό

E5: Και ανάλογα σε ποια οικογένεια ανήκεις και σε ποια γειτονιά ζεις έτσι?

Μπορεί η αργκό να σε κάνει να αισθανθείς πιο κοντά/ να κάνει πιο προσφιλή μία κατάσταση η οποία λόγω των χαρακτηριστικών της να σε κάνει να την αισθάνεσαι κάπως απόμακρη ή ξένη; Π.χ. διαφημίσεις στην τηλεόραση, θρησκευτικές διαδικασίες, πολιτικοί που προσεγγίζουν νέους. 3b

E1-E5: Ναι αυτό με τις διαφημίσεις γίνεται χρόνια, και πριν το 11 ακόμη.

E1: Εγώ σκέφτομαι τώρα με αυτά που λέτε τουλάχιστον δύο διαφημίσεις από Αίγυπτο πρόσφατα με το κρουασάν molto που τις έχουν κάνει διάσημοι καλλιτέχνες και ηθοποιοί και έχουν βγει και έχουν τραπάρει, να βλέπεις δηλαδή ας πούμε τον Mohamed Henedi που είναι πολύ διάσημος

κωμικός σε όλες τις Αραβικές χώρες, να κάνει αυτά που κάνουν οι νέοι για να πουλήσει το κρουασάν. Αλλά και μία διαφήμιση της Vodafone που έλεγε «πες καλημέρα στην Αίγυπτο με την δωρεά μίας λίρας» και αντι να λέει /Sabah al-khair/ “صباح الخير” έλεγε /sabah/ “صباح” που είναι αργκό! Για να έρθει πιο κοντά στον πληθυσμό. Επίσης σε σχέση με αυτό που έλεγα προηγουμένως ότι η Αιγυπτιακή μου φαίνεται πιο εύπλαστη, μπορώ τώρα να βρω 4,5 διαφορετικούς τρόπους να πω «καλημέρα» στα Αιγυπτιακά που στα ελληνικά δεν υπάρχουν, είναι πιο περιορισμένα. Άντε να πω «μέρα». Και εγώ σκέψου εδώ έχω μεγαλώσει, δεν είναι η γλώσσα που υπάρχει γύρω μου.

E4: Συμφωνώ ότι στην Αίγυπτο έχει καλύτερη αργκό από ότι στην Ελλάδα.

E5: Εγώ αισθάνομαι αυτό το παιχνιδιάρικο και το χιουμοριστικό στην Αιγυπτιακή αργκό αλλά δεν έχω εικόνα κατά πόσο είναι πιο εύπλαστη από τα Ελληνικά όσον αφορά την αργκό και γενικά. Έχω μία αίσθηση πως αυτό ισχύει όμως.

E3: Ναι και εγώ.

E4: Γενικά υπάρχουν δύο τρόποι για να σε φέρουν κοντά στον Ισλαμισμό. Ο πιο αυστηρός που κινείται με απειλές και η άλλη πλευρά των πολύ χαλαρών, που φοράνε σορτσάκι, μιλάνε αργκό, ξέρουν από μπάλα και θα σε βάλουν στην φάση έτσι. Γιατί ναι νιώθεις πιο κοντά σου.

E2: Σε μία εκπομπή που βλέπαμε ήταν ένα sheikh που ήταν πολύ κοντά στην νέα γενιά και εμένα αυτό μου άρεσε, με έκανε να αισθανθώ πολύ ωραία.

E1: Ναι και εμένα. Και το κάνουν κ άλλοι. Π.χ. οι men of style στο Youtube το κάνουν πολύ και έχουν πολύ μεγάλη πέραση λόγω της αργκό. Π.χ. και γιατρός που πήγαινα μου μίλαγε έτσι και με χαλάρωνε πολύ, με έκανε να νιώθω πιο άνετα.

E3: Κι εμένα μου αρέσει αυτή η προσέγγιση στο θρησκευτικό και πιστεύω ότι λειτουργεί και δεν πιστεύω ότι το κάνουν απαραίτητα επίτηδες για να σε πείσουν κακοπροαίρετα.

Ποια σημασιολογική κατηγορία εντοπίζεις ότι είναι πολύ πλούσια παραγωγικά; Π.χ. λέξεις για ναρκωτικά, λέξεις για μεθυσμένους, λέξεις για αποτυχία (κουβά, πακέτο, λούζω) 2b

E1: Νομίζω ότι οι κατηγορίες για μεθυσμένους και ναρκωτικά είναι πολύ πλούσιες κατηγορίες επίσης. Και έχει πάρα πολλές λέξεις για να μιλήσεις για τις γυναίκες. Ότι είναι ωραίες.

E4: Ναι συμφωνώ. Αυτές οι κατηγορίες είναι πολύ δημοφιλείς και εκεί. Θα πουν ας πούμε στα Αιγυπτιακά αντί για «έγινα ζάντα», «έγινα λάσπη». Και πάρα πολλές λέξεις για ρατσιστικά και σεξιστικά αστείο, γενικά άπειρη αργκό για μπούλινγκ.

E2: Ναι συμφωνώ και εγώ

E3: Ναι συμφωνώ σε όλα

E5: Συμφωνώ κι εγώ ναι

Μπορείτε να σκεφτείτε λέξεις και φράσεις που χρησιμοποιείτε στην αργκό οι οποίες να πραγματώνουν την παρακάτω χρήση: Αντίσταση στην κυρίαρχη κουλτούρα και εξουσία - Χτίσιμο αλληλεγγύης και ταυτότητας - Δημιουργική έκφραση - Ανατροπή των δυναμικών εξουσίας / Μπορείς να σκεφτείς τρόπους με τους οποίους η πολιτική και ο ακτιβισμός συνδέονται με την αργκό; 3c

E4: Ναι το /aha/ “احا”. Στις διαδηλώσεις του 11 ήταν σύνθημα υποστήριξης στον Mubarak. /Aha aha lata tanaha/. Αλήθεια! Το νόημά του ξεκίνησε από κάτι τελείως διαφορετικό, μετά έφτασε να σημαίνει βρισιά. Κανονικά σημαίνει /ana hakan ataret/ «εγώ πραγματικά διαφωνώ». Συνοδεύτηκε και με τον ήχο του γουρουνιού και τον τρόπο που το κάνεις. Για μένα πάντα σήμαινε δεν συμφωνώ. Αλλά οκ έχει άλλο νόημα τώρα.

E1, E2, E3, E5: Δεν μου έρχεται κάτι

E4: Μία αργκό που δηλώνει ότι κάποιος είναι απόλυτος υποστηρικτής του πολιτικού συστήματος είναι η λέξη «τουμπερλεκατζής». Αυτός που βαράει στον σκοπό που του παίζουν.

Υπάρχουν συγκεκριμένα είδη μουσικής που θα έλεγες ότι σχετίζονται περισσότερο με την αργκό που μιλάς; (και γενικά) 2a

E1-E5: Η ραπ, η τραπ και η Mahraganat. Και τα αντίστοιχα ποπ-λαϊκά Αιγυπτιακά πάντως.

E4: Για παράδειγμα τα Mahraganat σαν είδος μουσικής στην αρχή ήταν πάρα πολύ του δρόμου και πολύ χαμηλού επιπέδου. Μόνο στα tuk tuks και στην αλητεία. Δηλαδή είχε πολύ να κάνει με την ανδρική κουλτούρα και παρέα και το αλκοόλ και τα ναρκωτικά. Τα τελευταία 4,5 χρόνια έγιναν όμως πάρα πολύ μόδα, και παίζουν και σε γάμους πλουσίων και τα χορεύουν και τα λοιπά. Και το βάλαν και στην τηλεόραση.

Όπως εδώ η κακή τραπ του περιθωρίου που έγινε mainstream ε; Πράγματα που ξεκινάνε από υποκουλτούρες να γίνονται mainstream.

E4: Ναι ναι. Πλέον είναι trend.

Νιώθεις ότι υπάρχει απόσταση ανάμεσα στην δική σου αργκό και των ανθρώπων που είναι 20/35? Ποια η γνώμη σου για το πως αλλάζει η σχέση μας με την σλανγκ όσο μεγαλώνουμε; Θεωρείς ότι η αργκό έχει ηλικία; Με δύο έννοιες: Πρώτον αν πιστεύεις ότι έχει όριο ηλικίας που γίνεται η χρήση της από τα άτομα και επιπλέον αν πιστεύεις ότι ανάλογα την ηλικία έχει και διαφορετική λειτουργία. 3a

E5: Για μένα να όπως σου είχα πει αλλάζει ο τρόπος που λειτουργεί μέσα στα χρόνια. Δηλαδή παλιά θα την χρησιμοποιούσα για να δείξω ότι είμαι πιο σκληρή και ότι ανήκω κάπου. Τώρα όχι.

E2: Ναι και εγώ σίγουρα. Εγώ πιστεύω επίσης ότι η ηλικία έχει να κάνει, ρε παιδί μου συνήθως μεγαλύτερης ηλικίας άτομα μιλάνε λιγότερη αργκό αλλά σχετίζεται πιστεύω και με την προσωπικότητα και το lifestyle της καθεμίας γιατί εγώ έχω στο νου μου ας πούμε συναδέλφισσά από την δουλειά που είναι 50 και είναι και δυο βήματα μπροστά από εμένα στην αργκό. Ότι βγαίνει το αρπάξει γιατί το γουστάρει, της αρέσει.

E3: Κι εγώ ναι. Ναι γενικά έχει να κάνει με την ηλικία και οι πιο μικροί υιοθετούμε πολύ πιο γρήγορα και πολύ πιο φυσικά μέσα από ίντερνετ. Οπότε για μας είναι συνέχεια εκεί.

E1: Σίγουρα έχει να κάνει με τις γενιές και την τεχνολογία αλλά πιστεύω και εγώ ότι έχει να κάνει με την προσωπικότητα και πως σε ενδιαφέρει να υπάρχουν και να επικοινωνείς. Ξέρω και εγώ άτομο 50 χρονών που την χρησιμοποιεί φουλ. Πόσο ενεργός είσαι στα social media, τι μουσική ακούς. Και πως θες να είσαι στους γύρω σου, τι θες να φέρεις στην παρέα.

Πιστεύεις ότι όλοι οι άνθρωποι μιλάνε την ίδια αργό ασχέτως της κοινωνικής τάξης από την οποία προέρχονται; Υπάρχουν γλωσσολόγοι που λένε ότι ο τρόπος με τον οποίο επικοινωνούμε με τους συνομιλητές έρχεται από την επικοινωνιακή μας πρόθεση και στόχευση και δεν έχει τόσο να κάνει με το οικονομικο-κοινωνικό μας background. Ποια είναι η γνώμη σας; 1c

E4: Συμφωνώ εγώ. Ότι πολύς κόσμος παριστάνει κάτι άλλο με τον λόγο του από αυτό που είναι. Είναι σαν όλοι να έχουν iPhone αλλά να μην έχουν κάρτα. Νομίζω ότι πάντα ο πλούσιος θέλει να δείξει λίγο ότι είναι αλάτι και του δρόμου και ο πολύ φτωχός θέλει να δείξει ότι έχει και μία άπλα κοινωνική τάξη.

E5: Κι εγώ πιστεύω ότι συμβαίνει αυτό, ειδικά με τις διαστάσεις που έχει πάρει το χιπ χοπ, κυρίως δηλαδή γίνεται μίμηση μίας ομιλίας πιο περιθωριακής που προβάλλεται τώρα από την ποπ κουλτούρα αλλά δεν ξέρω πόσο μπορείς να το υποστηρίξεις αυτό χωρίς να γίνει αντιληπτό ότι παίζεις έναν ρόλο.

E2: Εγώ όταν πάω στην Αίγυπτο προσπαθώ πάντα να το κάνω αυτό, γιατί για αυτούς είμαι αυτή που ζει στο εξωτερικό και είναι άλλη φάση. Οπότε προσπαθώ γενικά να μιλήσω πιο δρομίσια, να αλλάξω τον τόνο της φωνής μου και την στάση του σώματος αλλά είναι όλο fail. Δεν πετυχαίνει ποτέ.

E1: Κι εγώ το ίδιο! Χαχαχαχα

E4: Δεν πετυχαίνει ναι. Ειδικά αν κάποιος είναι φτωχός και θέλει να δείξει ότι είναι κάποιος είναι πάρα πολύ δύσκολο.

E2: Μπορείς όμως να πετάξεις αγγλικές λέξεις και να ανέβεις 6 λέβελ!

E4: Ναι με τα αγγλικά παίζει αυτό. Ας πούμε στην Αίγυπτο είναι κοινός τόπος ότι οι Αραβόφωνοι δεν θα μιλάνε τα τέλεια αγγλικά εκτός αν είναι upper class. Παίζει ας πούμε μία διαφήμιση με

πατατάκια που σατιρίζουν ακριβώς αυτό, και είναι ένα παιδί που πάει να ανοίξει μία σακούλα με πατατάκια και λέει «όχι έτσι παιδιά, γιατί έτσι είναι /urong/» αντί να πει /rong/ (wrong). Και εμφανίζεται ο άλλος ηθοποιός που συμμετέχει και κάνει ότι και καλά δεν κατάλαβε τι λέει.

Σε ποιο γλωσσικό επίπεδο εντοπίζεις περισσότερο την δημιουργικότητα της αργκό; Λεξιλόγιο, σύνταξη, γραμματική;

E1-E5: Το λεξιλόγιο

Τι είναι αυτό που στα αλήθεια χαλάει την γλώσσα (όταν χρησιμοποιούμε σλανγκ ή και γενικά); Φέρε μερικά γλωσσικά παραδείγματα. Πώς χαλάει η γλώσσα μας; Τι παθαίνει; 1a

E5: Εγώ δεν πιστεύω ότι η γλώσσα χαλάει με κανέναν τρόπο

E1: Εγώ σκέφτομαι ότι μπορεί λόγω του πόσο διαδεδομένη είναι η αργκό στις μικρές ηλικίες πολλά παιδιά να μην ξέρουν τις αντίστοιχες εκφράσεις στην κοινή. Να μην ξέρουν πως να εκφραστούν αλλιώς. Ας πούμε σκέφτομαι επίσης ότι και για τον έρωτα ο τρόπος που εκφραζόμαστε έχει αλλάξει. Δεν ξέρω αν θα έλεγα ακριβώς ότι χάλασε, αλλά παλιά ας πούμε οι άνθρωποι αν ήθελαν να εκφράσουν τον θαυμασμό και τον έρωτά τους για μία γυναίκα μπορεί να της έγραφαν ένα γράμμα με περίπλοκες λέξεις κτλ. αλλά σήμερα θα στείλουν δύο emoticons και καρδούλες ξέρω γω. Οκ δεν χάλασε ακριβώς, είναι διαφορετική εποχή όμως. Άλλες συνήθειες.

E3: Ναι συμφωνώ

E2: Ναι συμφωνώ. Αντικαθιστά η μία την άλλη, γίνονται shortcuts, μπλέκονται τα αγγλικά, οπότε δεν την χρησιμοποιείς.

E4: Δυστυχώς η Αραβική αργκό όσο πάει χαλάει πάρα πολύ την γλώσσα και σε κάνει να χαλάς σαν άτομο, να είσαι πιο αλήτης. Και συγκεκριμένα εκεί που δεν υπάρχει χώρος για βελτίωση ή ανέλιξη οι άνθρωποι παραμένουν έτσι.

Υπάρχουν τα ποδανά – back slang στην Αιγυπτιακή αργκό; 2b

E4: Όχι

Αισθάνομαι από αυτά που μου λέτε ότι έχει πολύ να κάνει η ταξική θέση με το πόσο θα χρησιμοποιήσεις αργκό στην Αίγυπτο 1c

E1+E4: Ναι πάρα πολύ. Και το μορφωτικό επίπεδο.

Γίνονται πιο προσβλητικές οι λέξεις στα αιγυπτιακά αν τις αλλάξεις από αρσενικό στο θηλυκό; Πείτε μου παραδείγματα αργκό με μεγεθοντικά ή υποκοριστικά ρατσιστικό, σεξιστικό περιεχόμενο. 1d

E1: Ναι γενικά ισχύει αυτό και στα Αιγυπτιακά. Π.χ. αν πεις κάποιον άντρα καριολάκι ή πούστρα είναι πολύ χειρότερο γιατί δεν τον λες απλά γκέι, του λες ουσιαστικά είσαι και γκέι, είσαι και γυναίκα, είσαι και μικρός. Πάρτα όλα τα κακά!

E4+E3: Ναι συμφωνώ

E5: Ναι έτσι είναι και στα Αιγυπτιακά

E2: Ναι, ας πούμε τον αδερφό μου τον λένε Mohmen, και του το άλλαζαν ας πούμε και τον λέγανε Mohmena που είναι το θηλυκό που σημαίνει «πιστή». Αλλά ήταν πάρα πολύ προσβλητικό.

Για τα κορίτσια: Χρησιμοποιείτε ποτέ αργκό εκφράσεις που είναι προσβλητικές για τις γυναίκες και αν ναι πως νιώθετε για αυτό; 1d

E2: Εγώ γενικά προσπαθώ να μην. Ενώ υπάρχει πάρα πολύ στον κύκλο μου δεν θέλω να βρίζω μου δημιουργεί μία πολύ αρνητική διάθεση. Ειδικά βρισιές αρνητικές προς τις γυναίκες, σεξιστικές καθόλου. Μου ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι. Καμιά φορά πάνω στα νεύρα μπορεί να σου ξεφύγει αλλά το αποφεύγω

E3: Στα ελληνικά κάποιες φορές το κάνω ναι πάνω στα νεύρα σου. Στα Αιγυπτιακά νομίζω πως όχι.

E1: Εγώ έχω ακούσει γυναίκα μεγάλη πάντως Αιγύπτια να βρίζει σεξιστικά.

E5: Κι εγώ φουλ. Και μπορεί να το κάνω αλλά μόνο σε safe πλαίσιο, με κουίρ άτομα και τα λοιπά. Με cis κόσμο ή σεξιστές άντρες όχι με τίποτα.

Πείτε μία λέξη με θετικό πρόσημο για άντρα-που λένε οι άντρες ο ένας στον άλλο στην αργκό και μία με αρνητικό και το ίδιο για τις γυναίκες 1d

E4: Ας πούμε υπάρχουν κάποιες λέξεις στα Αιγυπτιακά που αν τις πεις σε άντρα είναι πολύ προσβλητικές και σημαίνουν ότι κάποιος κάνει σαν πουτάνα, δηλαδή κάποιος με κοροϊδεύει, κάποιος με εξαπατά ή ότι γκρινιάζει σαν γυναίκα.

E1: Τα αρνητικά που λένε οι γυναίκες μεταξύ τους είναι ας πούμε η λέξη πατσαβούρα.

E2: Θετική λέξη που λένε οι γυναίκες η μία στην άλλη είναι το /mozza/ ” مزة “. Αν το λέει μία γυναίκα σε μία άλλη είναι κομπλιμέντο, αν το πει ένας άντρας σε μία γυναίκα είναι πιο σεξουαλικό. Επίσης και το / okhtee/ “ اخواتي που σημαίνει «αδερφή μου» λέω πολύ. Μία αρνητική λέξη για τις γυναίκες στην Αιγυπτιακή διάλεκτο είναι το /mara/ امرأة που ουσιαστικά σημαίνει γυναίκα αλλά χρησιμοποιείται σαν προσβολή. Είναι κάπως dirty και λαϊκό. Ο τρόπος που χρησιμοποιείται είναι μειωτικό.

E3: Ναι να μου την πει ένας άντρας θα εκνευριστώ. Τώρα θετικό για άντρα εγώ θα έλεγα σε έναν φίλο μου /abu kabeten/

E1: Οι άντρες μεταξύ τους μπορεί να πούνε και το /habib harchi/ (transliteration από το αγγλικό heart).

E4: Αυτό είναι παλιό

E4: Μπορείς να πεις /brens el baranis/ برنس البرانس σημαίνει ο πρίγκηπας των πριγκήπων. Γενικά για να παϊνέψεις άντρες έχει πάρα πολλές λέξεις και εκφράσεις. Και το captain είναι θετικό.

E1: Μπορείς να πεις /sabah e zmili/ صباح الزميل που σημαίνει «καλημέρα συνάδελφε, σύντροφε». Μπορείς να πεις /haworangi/ για αρνητικό σε άντρα που είναι αυτός που δημιουργεί θέματα, αυτός που λέει πολλά, ο μπλα μπλάς.

E4: Είναι προσβλητικό ναί. Είναι ένας χαρακτηρισμός που θα απηύθυνες σε μία γυναίκα, ότι δημιουργεί θέματα.

**Πιστεύεις ότι υπάρχουν λέξεις στην κοινή που δεν υπάρχουν στην αργκό και το αντίστροφο;
3a**

E1-E5: Υπάρχουν λέξεις στην αργκό που δεν υπάρχουν στην κοινή και λέξεις της κοινής που δεν υπάρχουν στην αργκό. Ίσως όχι ακριβώς ότι δεν υπάρχουν αλλά με διαφορετικό συναίσθημα και νόημα.

E1: Είναι ρε παιδί μου άλλη η γεύση δεν το αισθάνομαι το ίδιο

Aikaterini Kyriakou, A sociolinguistic analysis of slangy expressions of Egyptian and Greek young speakers in Athenian urban center – Social parameters and emotional reasons leading to the choice of slang and possible convergence or divergence between the two target groups.

Author's Statement:

I hereby expressly declare that, according to the article 8 of Law 1559/1986, this dissertation is solely the product of my personal work, does not infringe any intellectual property, personality and personal data rights of third parties, does not contain works/contributions from third parties for which the permission of the authors/beneficiaries is required, is not the product of partial or total plagiarism, and that the sources used are limited to the literature references alone and meet the rules of scientific citations.